

Országgyűlési Napló

*Kövér László, dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné, Hiszékeny Dezső,
Mirkóczki Ádám, Móring József Attila, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	16115
Napirenden kívüli felszólalók:	
Orbán Viktor miniszterelnök.....	16115
Dr. Schiffer Anrdás (LMP).....	16120
Vona Gábor (Jobbik).....	16121
Soltész Mikós (KDNP).....	16124
Tóbiás József (MSZP).....	16125
Rogán Antal (Fidesz).....	16127
Orbán Viktor miniszterelnök.....	16129
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	16137
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	16139
Harrach Péter (KDNP).....	16141
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	16142
Tóbiás József (MSZP).....	16145
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	16146
Vona Gábor (Jobbik).....	16148
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	16150
Rogán Antal (Fidesz).....	16152
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	16154
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző	16155
Tájékoztató az Intersteno 50. jubileumi világbajnokságán az Országgyűlés Hivatalának gyorsírói munkatársai által elért első négy helyezettjéről.....	16155
Új képviselő mandátumának igazolása: Hollik István (KDNP)	16156
Felszólaló:	
Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke.....	16156
Határozathozatal	16157
Eskütétel	16157
Áder János köztársasági elnök átirata az Országgyűléshez miniszteri megbízatás megszűnéséről és új miniszter kinevezéséről	16157
/Hende Csaba helyett dr. Simicskó István honvédelmi miniszter/	
Dr. Tiba István jegyző.....	16157
Miniszteri eskü	16158
Döntés az Országgyűlés 2015. évi őszi ülészakájának munkarendjéről.....	16158
Döntés Házszabálytól való elérés tárgyában	16159
Hiszékeny Dezső jegyző	16159
Döntés önálló indítvány sürgős tárgyalásáról	16160
Az ülés napirendjének elfogadása	16161
Bizottságok felkérése beszámolók határozathozatalára	16161
Egyes törvények Magyarország államhatárának hatékonyabb védelmével és a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	16162

Felszólalók:

Dr. Mengyi Roland , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	16162
Németh Szilárd István (Fidesz)	16164
Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter	16166
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	16169
Ágh Péter , a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója.....	16170
Dr. Harangozó Tamás , a kisebbségi vélemény ismertetője	16171
Kósa Lajos (Fidesz).....	16172
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	16175
Varju László (független).....	16176
Novák Előd (Jobbik)	16177
Apáti István (Jobbik)	16179
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	16180
Dr. Schiffer András (LMP).....	16180
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	16182
Apáti István (Jobbik)	16184
Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter	16185
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	16186
Balla Mihály (Fidesz).....	16187
Tuzson Bence (Fidesz).....	16188
Németh Szilárd István (Fidesz) előterjesztői válasza	16189
Határozathozatal	16190

Mentelmi ügyek:

Rogán Antal (Fidesz) mentelmi ügye	16191
---	-------

Felszólaló:

Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke.....	16192
---	-------

Határozathozatal	16192
------------------------	-------

Németh Szilárd István (Fidesz) mentelmi ügye.....	16192
--	-------

Felszólaló:

Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke.....	16193
---	-------

Határozathozatal	16193
------------------------	-------

Azonnali kérdések és válaszok órája

Burány Sándor (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Ekkora pofátlanság még az úrból is látszik?” címmel	16194
--	-------

Nagy Márton István , a Magyar Nemzeti Bank alelnökének válasza	16195
---	-------

Viszonzás:

Burány Sándor (MSZP)	16195
-----------------------------------	-------

Nagy Márton István , a Magyar Nemzeti Bank alelnöke.....	16196
---	-------

Apáti István (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Hajlandó cselekedni, vagy minden felett szemet huny?” címmel	16196
--	-------

Orbán Viktor miniszterelnök válasza	16197
--	-------

Viszonzás:

Apáti István (Jobbik)	16198
------------------------------------	-------

Orbán Viktor miniszterelnök.....	16198
---	-------

Szél Bernadett (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Meddig nélkülözzenek még a családok a magyar állam tehetetlensége miatt?” címmel	16199
---	-------

Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	16200
---	-------

Viszonzás:

Szél Bernadett (LMP)	16201
-----------------------------------	-------

Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter	16201
---	-------

Dr. Vas Imre (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Hogyan vált be a műszaki határzár intézménye a magyar-szerb határon?” címmel.....	16202
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	16203
Viszónvázat:	
Dr. Vas Imre (Fidesz)	16204
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	16204
Dr. Szakács László (MSZP) - az igazságügyi miniszterhez - „Mikor fogják kártalanítani a Quaestor-károsultakat?” címmel.....	16205
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	16205
Viszónvázat:	
Dr. Szakács László (MSZP)	16206
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	16207
Magyar Zoltán (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Erről biztosan nem volt szó” címmel.....	16207
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	16208
Viszónvázat:	
Magyar Zoltán (Jobbik).....	16208
Orbán Viktor miniszterelnök.....	16209
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Lesz-e dráma a színházakban?” címmel.....	16209
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	16210
Viszónvázat:	
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP)	16211
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	16211
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Kormányon már elfogadhatóak az elfogadhatatlanul magas fizetések?” címmel	16212
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	16213
Viszónvázat:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	16213
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	16214
Demeter Zoltán (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Mit tehet a kormány a horvát államvezetés túrhetetlen magatartásával szemben?” címmel	16214
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	16215
Viszónvázat:	
Demeter Zoltán (Fidesz).....	16216
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	16216
Gúr Nándor (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Munkanélküli rezidensek” címmel	16217
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	16218
Viszónvázat:	
Gúr Nándor (MSZP)	16218
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	16219
Bana Tibor (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Miért tűri?” címmel.....	16219
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	16220
Viszónvázat:	
Bana Tibor (Jobbik).....	16221
Orbán Viktor miniszterelnök.....	16221

Interpellációk

Felszólaló:

- Apáti István** (Jobbik) 16222
- Gőgös Zoltán** (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Sokoldalú munkatársak a Miniszterelnökségen” címmel 16222
- Dr. Nagy István** földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza 16223
- Viszonzás:
- Gőgös Zoltán** (MSZP).....16225
- Határozathozatal16225
- Volner János** (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor fejezi be a kormány a pazarló urizálást?” címmel16225
- Tállai András** nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza 16226
- Viszonzás:
- Volner János** (Jobbik).....16227
- Határozathozatal 16228
- Szél Bernadett és Sallai R. Benedek** (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez: „Mikor tesz végre látszatintézkedések helyett valódi lépéseket a kormány a kivándorlás megállítására érdekében?” címmel 16228
- Dr. Czomba Sándor** nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza 16229
- Viszonzás:
- Sallai R. Benedek** (LMP).....16231
- Határozathozatal16231
- Tuzson Bence** (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Kellő megbecsülést kap-e a rendőrség a migráció okozta válsághelyzetben?” címmel 16232
- Kontrát Károly** belügyminisztériumi államtitkár válasza..... 16233
- Viszonzás:
- Tuzson Bence** (Fidesz)..... 16234
- Kiss László** (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Elképesztő tartozások, avagy a KLIK kiknek tartozik és mennyivel?” címmel..... 16234
- Dr. Rétvári Bence** emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza16235
- Viszonzás:
- Kiss László** (MSZP)16237
- Határozathozatal 16238
- Rig Lajos** (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Számít Tapolca érdeke?” címmel 16238
- Dr. Rétvári Bence** emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 16239
- Viszonzás:
- Rig Lajos** (Jobbik) 16240
- Határozathozatal16241
- Dr. Vejkey Imre** (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A migránshullámmal érkező, kísérelő nélküli kiskorúakról” címmel 16241
- Dr. Rétvári Bence** emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 16241
- Viszonzás:
- Dr. Vejkey Imre** (KDNP) 16243
- Sallai R. Benedek** (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „A Fidesz pénzre váltja a hazát?” címmel... 16243
- Dr. Nagy István** földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza 16244
- Viszonzás:
- Sallai R. Benedek** (LMP)..... 16246

Határozathozatal	16246
Font Sándor (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „1300 milliárd forint támogatás az agráriumban. Mikor indulnak a vidékfejlesztési program pályázata?” címmel.....	16247
Kis Miklós Zsolt , a miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	16247
Viszónvázat:	
Font Sándor (Fidesz)	16249
Demeter Márta (MSZP) - a honvédelmi miniszterhez - „Mit tesznek azért, hogy a Honvéd Egységpénztár tagjai hozzájuthassanak megtakarításaikhoz?” címmel	16249
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár válasza	16250
Viszónvázat:	
Demeter Márta (MSZP).....	16251
Határozathozatal	16252
Szavay István (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Magára hagyott Kárpátalja” címmel.....	16252
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	16253
Viszónvázat:	
Szavay István (Jobbik)	16255
Határozathozatal	16255
Sallai R. Benedek és Ikotity István (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Hogyan engedhetik csődbe jutni az iskolarendszert?” címmel	16256
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	16257
Viszónvázat:	
Ikotity István (LMP)	16258
Határozathozatal	16259
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Méltatlan időhúzás és találgatás az új egészségügyért felelős államtitkár személye körül?” címmel.....	16259
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	16260
Viszónvázat:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	16261
Határozathozatal	16261
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Felhatalmazás nélkül hordják szét az állami földet, és ezzel jogtalanul nullázzák le a nemzeti vagyont maradványát?” címmel	16262
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	16263
Viszónvázat:	
Magyar Zoltán (Jobbik)	16264
Határozathozatal	16265
Üzenet az Európai Unió vezetőinek című országgyűlési határozati javaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	16265
Felszólalók:	
Dr. Mengyi Roland , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	16265
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	16266
Tessely Zoltán , az Európai ügyek bizottság előadója.....	16266
Mirkóczy Ádám (Jobbik).....	16267
Varju László (független).....	16268
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	16269
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	16271
Dr. Hörsik Richárd (Fidesz)	16273
Mesterházy Attila (MSZP).....	16274
Dr. Schiffer András (LMP).....	16276

Dr. Vas Imre (Fidesz) előterjesztői válasza 16278

Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája 16278

Felszólalók:

Vantara Gyula (Fidesz) 16278

Dr. Józsa István (MSZP) 16279

Gúr Nándor (MSZP) 16280

Dr. Józsa István (MSZP) 16281

L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkárának válasza 16282

A közbeszerzésekről szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 16284

Felszólalók:

Dr. Vas Imre, a Törvényalkotási bizottság előadója 16284

Vantara Gyula (Fidesz) 16285

Apáti István (Jobbik) 16288

L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkára 16292

Dr. Józsa István (MSZP) 16294

Dr. Schiffer András (LMP) 16296

Gúr Nándor (MSZP) 16298

Mesterházy Attila (MSZP) 16299

L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkárának válasza 16299

Az egyes fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelések forintra átváltásával kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló törvényjavaslat összevont vitája 16303

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 16304

Felszólalók:

Dr. Vas Imre, a Törvényalkotási bizottság előadója 16307

László Tamás (Fidesz) 16307

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 16308

Schmuck Erzsébet (LMP) 16313

Heringes Anita (MSZP) 16315

Gúr Nándor (MSZP) 16318

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárának válasza 16319

Napirenden kívüli felszólalók:

Dr. Lukács László György (Jobbik) 16321

Hegedűs Lorántné (Jobbik) 16323

Ander Balázs (Jobbik) 16324

Sallai R. Benedek (LMP) 16326

Dúró Dóra (Jobbik) 16328

Az ülésnap bezárása 16330

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, KIS MIKLÓS ZSOLT államtitkár, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügy-minisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, DR. CZOMBA SÁNDOR államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, KONTRÁT KÁROLY államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
1. ülésnapja
2015. szeptember 21-én, hétfőn
(12.24 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Tiba István és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 1. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat, és egyúttal köszönöm képviselőtársaim türelmét.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Orbán Viktor miniszterelnök úr: „Jelentés a tömeges bevándorlás miatt szükségessé vált intézkedésekről” címmel. Megadom a szót miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az őszi ülészak kezdetén azért kértem szót, hogy beszámoljak az elmúlt időszak történéseiről.

Az illegális bevándorlás kérdése olyan erővel tört be az életünkbe, hogy most erről kell jelentenem, erről kell jelentést tennem a tisztelt Háznak. Mielőtt megtenném a jelentésemet, erről a helyről is az egész ország és minden magyar ember nevében köszönetet mondok a határainkon szolgálatot teljesítő rendőröknek és katonáknak. *(Taps.)* Fegyelmezett, emberséges, határozott, vagyis példamutató a teljesítményük. Köszönjük a hazáért végzett szolgálatot.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az illegális bevándorlás kapcsán arról fogok beszélni, hogy a magyar kormány meglátása szerint mi is a probléma természete. Szükségképpen ki kell térnem arra a kérdésre, hogy miért is állunk vitában az Európai Unióval. Beszélni fogok arról, hogy mit tettünk eddig, mármint mit tettünk eddig a bevándorlás megfékezése érdekében, Magyarország és Európa határainak védelme érdekében. S végül szót kell ejtenem arról is, hogy mi vár még ránk a következő hónapokban.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A probléma, egyszerűen nevében nevezve a gyereket: tömeges népvándorlás. A bevándorlók már nemcsak dörömbölnek, de ránk is törnek az ajtót. Nem néhány százan, nem néhány ezren, hanem több százezer, sőt millió bevándorló ostromolja Magyarország és Európa határait. Nem látni, hol a vége. Az utánpótlás bőséges, milliók készülnek az útra.

A teljesség igénye nélkül: Irak - ez egy 33 milliós ország. Ma 8 milliónyian szorulnak humanitárius segílyre, vagyis 8 millió ember csak és kizárólag ebből él. Előrejelzéseink szerint a számuk 8-ról 10 millióra nő az év végéig. És ebből a 8 millióból ma

már 4 milliót tekinthetünk belső menekültnek. Szíria: négy év polgárháború, 12 millió humanitárius segílyezett, 7,6 millió belső menekült, akik közül 4 millió már a szomszéd országokba is átkényszerült. Ma menekülttáborokban élnek. Afganisztán: 950 ezer menekült Iránban, 1,5 millió menekült Pakisztánban.

Líbiában polgárháború zajlik. Eritreában állandóak a belső lázadások. Maliban belháborús helyzet van. Szomáliában félig polgárháborús a helyzet. Ha összefoglaljuk a szubszaharai mennyiségeket, lélekszámokat és háborús helyzetet, akkor azt tudjuk mondani, hogy a szubszaharai térségben 12,5 millió a belső menekültek száma. Ez a rövid helyzetjelentés.

Az észak-afrikai védvonal összeomlott, az arab tavasz káoszt eredményezett. Az általunk, mármint a Nyugat által egyedül üdvözítő államformának tartott képviseleti demokrácia intézményei működésképtelenek ott, ahol nincs erre irányuló akarat. Ráadásul mindezek felül még az Európai Unió is gyenge.

Már az év elején látszott, hogy ennek nem lesz jó vége. Akinek volt szeme a látásra, az láthatta, fokozódik a migrációs nyomás. Egyre többen és többen indultak útnak. Az embercsempészek gyakorlatilag hatósági segédlettel kiépítették az útvonalait. Európa pedig nemhogy tárva-nyitva hagyta az ajtókat és ablakokat, még meghívókat is küldözgetett a bevándorlóknak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Felfogásunk szerint a világ legtermészetesebb dolga, ha az ember megvédi a családját. Mi most éppen ezt tesszük. Magyarország ezer éve a nagy európai család megbecsült tagja. Történelmi és erkölcsi kötelességünk megvédeni Európát, ezáltal ugyanis önmagunkat is védjük. Ugyanez fordítva is igaz: amikor Magyarország határait védjük, Európát is óvjuk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A tömegmédiának és a világhálónak köszönhetően mindenki számára nyilvánvalóvá vált, hogy Európa gazdag, de gyenge. Ez a lehető legveszélyesebb kombináció. A saját szempontjunktól teljesen ésszerű döntésnek tűnik, hogy azok, akik nehéz körülmények között élnek, elindulnak egy gazdag, de gyenge világrégióba kivenni részüket az ottani, ez esetben az itteni jó életből. Mi megértjük ezt. Értjük, hogy közülük nagyon sokan olyan országból szakadnak ki, amelyek a saját népükkel szemben is kegyetlenkednek, ahol összeomlott a gazdaság, ahol a munkanélküliség történelmi magasságokba szökött.

Maguk a bevándorlók rossz politikai döntések áldozatai. A világ valójában hátat fordított ezeknek az embereknek. Hátat fordított azoknak az államoknak, amelyekben az emberi méltóságot nem tisztelik, sőt naponta lealacsonyítják. Mindezt értjük és megértjük. Csakhogy egyszerű matematikai számítások alapján is világosan látszik, Európa nem képes magára venni a világ összes baját. Nem vagyunk képesek eltartani az összes gazdasági bevándorlót. Minimális közgazdasági ismerettel, illetve eddigi tapasztal

talataink alapján azt is tudjuk, hogy nem tudunk mindenkinek munkát adni. Ráadásul még az sem biztos, hogy mindannyian dolgozni akarnak. Én azért elgondolkoznék azon, hogy van, aki Ausztriával sincs megelégedve, és mintegy átmenekül Németországba. És elgondolkoznék azon a jeleneten is, amikor Németországban azért tüntetnek a bevándorlók, mert Svédországba akarnak menni, mindezt súlyos törvénytelenségek sorozatával súlyosbítva.

(12.30)

A helyzet úgy áll, hogy az az Európa, amely félmilliárd európai polgártól követeli meg napról napra a törvények tiszteletét, képtelen arra, hogy bevándorlók százezreit egy egyszerű regisztrációra rábírja. A brüsszeli politika és a nagyhatalmak csak rontottak a helyzeten, amikor nem voltak képesek megragadni a probléma gyökerét, és menekültnek tekintik azt is, aki valójában illegális gazdasági bevándorló. Így jutottunk oda, hogy veszélybe kerültek határaink, veszélyben van a törvények tiszteletére épülő életformánk, veszélyben van Magyarország és egész Európa is. Ami most történik, az lerohanás, valójában lerohannak bennünket. Márpedig napi európai tapasztalat, hogy akit lerohannak, az nem tud befo-gadni.

Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Miért állunk vitában Európával? Önök is láthatják, kétfoldos küzdelmet kell folytatnunk. Meg kell védenünk Magyarországot és Európa határait, ugyanakkor meg kell küzdenünk a rövidlátó európai politikával is, amely szembefordult az európai emberek akaratával. Úgy látom, mintha sokan nem lennének hajlandók a maga vagy maguk teljes súlyában érzékelni a veszedelemet. Először is nem veszélyként, nem problémaként azonosítják a tömeges népvándorlást, hanem lehetőségként, aminek örülni kell.

Az európai baloldal még érthetjük, számukra valóban lehetőség, hogy a tömeges bevándorlással fellazítsák a nemzetállami kereteket és beteljesítsék történelmi céljukat, a nemzetek felszámolását. Nem véletlen, hogy rotációban szídnak minket, magyarokat azért, mert kiállunk ezeréves államiségünk, hazánk szuverenitása és nemzeti függetlenségünk mellett. Ezt már 2010 óta megszoktuk.

De nemcsak a baloldal lép fel így, a teljes politikai színpadon találunk olyanokat, akik magatartásukkal még biztatják is a hazájukat hátrahagyó bevándorlókat, hogy életük kockáztatásával a jobb élet reményében Európa felé vegyék az irányt. A következők számukra, számunkra és Európa számára is katasztrofális. Mivel Európa nem tudja megvédeni saját külső határait, ezért újabb és újabb belső határok zárulnak le abban az Európában, amelynek éppen az egyik legfontosabb vívmánya az áruk és személyek szabad mozgása, amit közönségesen Schengennek nevezünk.

Brüsszellel tehát vitában állunk. Mást azonosítunk problémaként, más eszközöket tartunk célravezetőnek, másként azonosítjuk be a következményeket, mást gondolunk arról, hogy mi fog történni, ha megteszünk, illetve nem teszünk meg bizonyos lépéseket. Ami bizonyos, újra kell gondolnunk egy sor európai vívmányt, szerződést és intézményt. De addig sem ülhetünk tétlenül. Amíg Európa nem lesz képes arra, hogy egységesen cselekedjen, addig az egyes nemzetállamok arra lesznek kényszerítve, hogy erejüket meghaladó nehéz küzdelemben, súlyos áldozatokat hozva védekezzenek ezzel a brutális erejű fenyegetéssel szemben.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mi eddig is megtettünk mindent, amire jogszerűen lehetőségünk volt. Ezután is erőnkön felül fogunk teljesíteni. Azt hiszem, ezt várják el tőlünk az emberek. Több mint egymillió magyar állampolgár nyilvánított véleményét a bevándorlás kérdése kapcsán. A nemzeti konzultáció tétele eredményeit immár mindenki olvashatja, közzétettük a világhálón is. A magyarok több mint 80 százaléka úgy gondolja, hogy Brüsszel elhibázott bevándorláspolitikája megbukott és szigorítani kell a szabályokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar emberek döntöttek, az országot meg kell védeni. Minden lépés, amit a magyar kormány eddig tett és minden intézkedés, amit még tenni fog, ebből a parancsoló kötelességből vezethető le. 2010-ben Magyarországon kétfajta politikai irányzat létezik: az, amely meg akarja védeni Magyarországot, a magyar embereket, meg akarja őrizni nemzeti kultúránkat és európaiságunkat, és van az, amely valamilyen megfontolásból ez ellen dolgozik.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nem jókedvünkől építettük és építjük fel a több száz kilométer hosszú műszaki határzárakat. Nem jókedvünkől hívtuk össze a tisztelt Házat rendkívüli ülésre korábban, hogy törvények módosításával megteremtsük azt a jogszabályi állapotot, amely lehetőséget biztosít számunkra a népvándorlás megfékezésére és a magyar állampolgárok, valamint családjaik védelmére. Nem különbségből alkalmazunk saját megoldásokat, hanem egyszerűen megpróbáljuk betartani szerződéses kötelezettségeinket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi várható? Kérem, senki se gondolja, hogy a probléma egyik napról a másikra csak úgy elmúlik majd. Kérem, senki se ringassa magát abba az illúzióba, hogy a meghozott kormányzati intézkedések önmagukban megfékezik azt az emberáradatot, ami egész Európát nyomás alatt tartja. Helyette inkább készüljünk fel, hogy hosszú küzdelem előtt állunk.

A kormány nevében biztosíthatom önöket, hogy mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy megvédjük Magyarországot, az ország határait és a magyar embereket. Kitarunk, és ebből nem engedünk. De amíg nem lesz egységes európai cselekvési terv, a problémát nem tudjuk megszüntetni.

Nemzeti hatáskörben kezelni tudjuk, de megoldani nem. Nekünk van megoldási javaslatunk, amely elvezetheti országainkat egy működő összeurópai cselekvési terv felé. Egyszerű, logikus és a józan ész diktálta megoldásokról van szó. Ha például a görög barátaink nem képesek megvédeni sem Európa, sem a schengeni övezet határait, akkor nekünk kell helyettük megvédenünk, mind a 28 tagállam vehesse ki a részét Európá déli határainak védelméből.

Ugyanígy egyértelmű, hogy ahelyett, hogy Európa szíve felé húznánk a problémát, inkább a gócpontnál, a forrásvidéknél kell cselekednünk, ezért a menekülttáborokat, hívják azokat akárhogy is, nem az Európai Unión belül, hanem azon kívül kell létrehozunk. Segítsünk azoknak az országoknak, amelyek már így is több millió háborús menekültet telepítettek le azért, hogy emberhez méltó körülményeket biztosítsanak azoknak az embereknek, akik nem Európába akarnak jönni, hanem a háború vége után haza akarnak térni.

Az olyan típusú javaslatok, mint a kvótarendszer, csupán a következményekre vonatkoznak, nem az okok megszüntetésére. Ez nem egy európai cselekvési akcióterv. A kvótarendszer alapfilozófiája nem azt célozza, hogy ne jöjjön Európába több gazdasági bevándorló vagy hogy megvédje Európát és az európai életformát, ehelyett szétterítené a problémát, fölfogásom szerint abból az elhallgatott felismerésből kiindulva, miszerint azok a bevándorlók, akik illegálisan bejutottak már Európába, aligha akarnak hazamenni.

(12.40)

Erre mondjuk mi, magyarok, hogy Brüsszelben fordítva ülnek a lovon. Mi azt javasoljuk, először vegyük elejét a népvándorlásnak, majd miután megvédtük a határainkat, utána beszéljünk arról, hogy mit kezdjünk azokkal, akik idejöttek, vagy ide akarnak jutni. Mindenesetre rá kell őket bírunk a törvénytisztelre. Világossá kell tennünk mindenki számára, hogy Európa attól Európa, hogy itt az együttélésnek világos szabályai vannak. A törvények uralma Európában nem elnyomást, hanem védelmet és biztonságot jelent. Azt is le kell szögeznünk, itt mindenki megdolgozott azért, hogy nyugalomban és biztonságban élhessen. Megdolgoztak érte külön-külön az emberek, és együtt a nemzeti közösségek is. Itt nem alanyi jog a jólét, a jóléért itt, Európában meg kell dolgozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végezetül azt kérem önöktől, hogy párhovatarozástól függetlenül támogassák a magyar kormányt a tömeges bevándorlás elleni küzdelemben, mert hazánk csak egy van, és azt mindannyiunknak kötelessége megvédeni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Miniszterelnök úr felszólalása nem haladta meg a 20 percet, így a frakciók-

nak 5-5 perc áll rendelkezésükre a válasz elmondására. Kérdezem, hogy kívánnak-e reagálni a miniszterelnöki felszólalásra. Schiffer Andrásnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Amiben egyetértünk, az az, hogy egy globális válság érte el Magyarország határait, éppen ezért nincs nemzetállami megoldás, pontosan ezért nem lehet egy országnak egyoldalúan a nemzetközi jogot lábbal tipornia. Egyetértünk továbbá abban, hogy az elmúlt hetekben méltánytalan rágalom is érték Magyarországot például a bécsi kancellár részéről; nem önt, hanem Magyarországot sértették meg. És egyetértünk abban, hogy tudnia kell egy országnak kontrollálnia, kik lépik át a határt, és nem hagyhatja, hogy tízezrek ellenőrizhetetlenül és követhetetlenül vonuljanak át az országon.

Csakhogy a közös európai határok megvédeése egyedül nem megy. Jelenleg viszont az a helyzet, hogy miközben mi itt ülünk, könnyen lehet, hogy a Bem téren sorszámokat osztogatnak a Magyarországra akkreditált nagyköveteknek, hogy tiltakozó jegyzékeket vegyenek át. Ez így nem fog menni!

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ami az elmúlt hetekben, hónapokban az önök részéről következetes volt, az a tökéletes következetlenség. Gondolok itt arra, hogy két nappal ezelőtt még azt mondták, Magyarország egyedül tartja be a nemzetközi szabályokat, ehhez képest most már regisztráció nélkül lehet keresztülvonulni Magyarországon. És folytathatjuk tovább; várta ön a kerítéstől a csodát néhány nappal ezelőtt, aztán kiderült, hogy a kerítést tovább kell építeni.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön pontosan tisztában volt a veszéllyel februárban, ehhez képest hónapokon keresztül gyakorlatilag nem tettek semmit. 2 milliárd forintot eltapsoltak egy plakátkampányra ahelyett, hogy ebből a 2 milliárd forintból a Magyarországra érkező menedékkérőket tisztességgel tájékoztatták volna.

Ezzel a káoszt lehetett volna megelőzni. Lehet, hogy önöknek nem ez volt a céljuk. Az a 2 milliárd forint például hiányzik a rendőrök zsebéből is a túlórapénzre. Ön azt várta, hogy a plakátkampánnyal vissza lehet fogni a nyomást; nem jött be. Ön Tusnádfürdőn meghirdette azt, hogy augusztus 31-ig állni fog a kerítés és csökkenni fog a nyomás; nem jött be.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Lehet arról vitázni, hogy kik és hányan tényleges menekültek, akik a magyar határokon kopogtattak az elmúlt hetekben, de szívatni ezeket az embereket, megtagadni tőlük a tisztességes tájékoztatást, sőt félretájékoztatni őket, a fair eljárástól, az anyanyelv használatától megfosztani, az emberséges bánásmódot megtagadni sok esetben súlyosan traumatizált emberektől egyszerűen embertelenség. Ferenc pápa úgy szólott, hogy a

migránsok az egyenlőtlenség, a háborúk, az üldöztetés áldozatai, nem szabad őket felelőssé tenni.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az azonnali segítségnyújtást nem lehet összekeverni senkinek sem a hosszú távú integrációval, amire nyilvánvalóan - és ebben nincs vita közöttünk - Magyarország és Európa kapacitásai végesek. Akik az elmúlt hetekben hordákról beszéltek és az azonnali segítségnyújtást is megtagadták, olyan társadalmi kultúrát honosítanak meg, aminek saját kiszolgáltatott honfitársaink majd szép lassan mindannyian veszesei leszünk.

Tisztelt Miniszterelnök úr! 2007-ben még ön is azt mondta, nem tartjuk járhatónak azt az utat, hogy a bevándorláspolitika tekintetében minden nemzetállam önálló utat jár. Tisztelt Miniszterelnök Úr! A külön út, a külön megtett intézkedések, az európai szolidaritás hiánya pontosan ahhoz a pitiáner viselkedéshez vezet, amit Horvátország részéről láttunk az elmúlt napokban. Ön mit felel arra, mi történik akkor, ha az egyoldalú lépések láncolatában mindenki sorban kerítést fog építeni? Csökken-e a nyomás a magyar határokon? Mit válaszol arra, ha az osztrákok meg a németek visszanyomják hozzánk azokat a menedékkérőket, akiket itt önök regisztráltak?

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Nem önmagában kvótáról van szó, hanem egységes európai eljárásrendről, egységes intézményrendszerrel és pénzügyi alapról. És igen, igaza van, ezzel párhuzamosan - nem ezt megelőzően, ezzel párhuzamosan - az okokat is kezelni kell. Közös európai diplomáciai fellépésre van szükség a biztonságos harmadik országok kijelölése, a toloncegyezmények újratárgyalása, Törökország, Libanon, Jordánia megsegítése, illetve Pakisztán és Banglades irányában a szükséges diplomáciai lépések megtétele érdekében. Valóban mindannyiunknak az az érdeke, hogy ezen a bolygón mindenki a saját szülőföldjén tudjon emberhez méltó életet élni, de akkor szembe kell nézni az okokkal. Az ok a globális kizsákmányolás, az ok az, amiről önök nem beszélnek, sőt részesei is ennek az oknak akkor, amikor az ön politikája ugyancsak a magyar munkaerő szélsőséges kizsákmányolását jelenti, amikor az ön politikája szintén a magyar bérek tragikus leszorításával jár.

Ön része az oknak, és az okokat nem megszünteti, hanem fokozza. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Több jelentkezőt nem látok - de mégis csak látok. Csak elég volt megszólalni kvázi a vita lezárásának szándékával, és máris nyomják a gombot képviselőtársaim. Köszönöm szépen. Vona Gábor következik.

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az én első mondatom is a köszönetről fog szólni. Szeretnék a Jobbik nevében köszönetet mondani azoknak a rendőröknek, akik az elmúlt hetekben megfizített

munkával védték Magyarország határait. Szeptember elején is elmondtam és most is azzal kell kezdenem, hogy a jelenlegi helyzet, ez a krízis, ez a migránskrízis próbára teszi a magyar belpolitikát, és mindenki meg tudja mutatni a felelősségtudatát, a valódi arcát ebben a helyzetben. Egyfajta vizsgahelyzet az, ami előtt most állunk, és azok a felszólalások, amik itt elhangoztak és el fognak hangozni, mindenkinek megmutatják a politikai pozícióját ebben a kérdéskörben, ezért én szeretném egyértelművé tenni a Jobbik politikai pozícióját mindenki számára.

A Jobbik ma Magyarország legerősebb ellenzéki pártja. 2018-ban a Jobbik lesz a Fidesz egyértelmű kihívója, mi fogjuk leváltani az önök kormányát. *(Derültség a kormánypárti oldalon.)* Addig is kíméletlenül kritikusok leszünk önökkel szemben az egész országot elárasztó korrupció és a mindenhol elöbukkanó politikai arrogancia kapcsán, de ebben a helyzetben és ebben a kérdésben a Jobbik képes - hiszen felelős, kormányra készülő ellenzéki párt - különbséget tenni pártpolitikai kérdés és nemzeti ügy között. Ez pedig egy nemzeti ügy. S egy nemzeti ügyben egy felelős párt egy dolgot tehet: félreteszi a pártpolitikai megfontolásait, és a nemzeti összefogásban igyekszik a maga részét kivenni.

Ezért tartom felháborítóknak a baloldal hozzáállását ehhez a kérdéshez, és ezen belül is különösen a baloldal szellemi és politikai vezetőjének, Gyurcsány Ferencnek a mozgását, különösen Röszkén végzett mozgását, amelyet - elnézést, de - nem tudok másként megítélni, mint hogy nettó hazaárulás az, amit Gyurcsány Ferenc elkövetett Röszkén. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

Miniszterelnök úrral egyetértek abban, hogy hosszú távú küzdelemre kell berendezkednünk, és persze bízunk, reménykedjünk abban, hogy majd születik összeurópai megoldás Európa és ezen belül a tagállamok megvédésére, de én azt gondolom, hogy erre a reményre, erre a hitre azért ne építsük Magyarország biztonságát. Én azt prognosztizálom, hogy Magyarországnak saját magát kell majd a jövőben is megvédenie. Én nem látom, hogy középtávon Európa képes lenne egységes és hatékony megoldást megvalósítani.

(12.50)

Október után, ha úgy alakul, akkor talán jöhet egy téli szünet a magyar belpolitika és a magyar migránsválság kérdésében. De ez a téli szünet nem arra fog szolgálni - arra gondolok, hogy csökkenni fog a nyomás Magyarország határain október után -, hogy mi hátradőlünk, hanem ezt a lehetőség szerint, reményeink szerint megvalósuló téli szünetet arra kell felhasználni, hogy elvégezzük a szükséges feladatokat. Ezek pedig a Jobbik álláspontja szerint a következők, és ezt ajánlom a kormány és miniszterelnök úr figyelmébe is.

Szerintünk a kerítést, a műszaki határzár az összes határszakaszon meg kell építeni. Ebben, úgy látom, azért egyetértünk, még hozzá abban a formában, hogy az a legerősebb legyen, és a leghatékonyabb védelmet tudja biztosítani. De abban is egyetértünk talán most már, az elmúlt hetek, hónapok eseményei kapcsán, hogy a műszaki határzár emberi állomány nélkül alkalmatlan a határok megvédésére, ezért szükséges, hogy megpróbáljuk megoldani az emberállomány kérdését is. Ezzel kapcsolatban az egyik javaslatunk az, és kérem a kormányt, hogy ne utasítsa ezt vissza csípőből: állítsuk vissza a határőriséget. Nem jó az, hogy rendőrök és honvédek vannak a magyar határokon. Ha ezt a történelem így alakította, és hosszú távon kell erre berendezkednünk, akkor próbáljunk meg erre egy külön hatóságot, szervet létrehozni, amelynek ez lenne a dolga. És ha már létrehozzuk, akkor gondolkodjunk el azon is, hogy esetleg a magyar társadalomban a civil erőt megmozgassuk, és segítségére adjuk ennek a leendő határőrségnek. Próbáljuk meg törvényes keretek között, törvényt alkotva, a hatóságok irányítása, felügyelete és ellenőrzése alatt bevonni a civil energiákat határaink megvédésébe. Ebben kérem, ha tudunk, akkor belügyminiszter úrral, miniszterelnök úrral, a kormánnyal kezdjünk el szakmai egyeztetéseket.

Szintén fontosnak tartjuk azt is, hogy a honvédeinket hozzuk haza azokból a háborúból, amelyek közvetve egyébként ahhoz járulnak hozzá, hogy ezeknek az embereknek ma menekülniük kell a hazájukból. A katonákra amúgy is, úgy tűnik, a jövőben inkább itthon lesz szükség, mint Maliban, Szomáliában vagy egyéb más országokban.

Az önkéntes műveleti tartalékos állomány mellett szintén érdemes volna elgondolkodni, most nem tudok jobb szót rá, az önkéntes sorkatonai szolgálat bevezetésén. Hangsúlyozom, mielőtt még itt a balliberális oldal ettől megvadul, hogy nem kötelező sorkatonai szolgálatról beszélek, hanem arról, hogy azon magyar állampolgárok, akik szeretnék a honvédelmi alapismereteket megszerezni, ehhez biztosítani a magyar állam állami infrastruktúráját.

Nem az önkéntes műveleti tartalékos rendszerrel beszélek, mert azt nem mindenki tudja vállalni, hanem hozzunk létre egy harmadik szintet is. Kérem, hogy ezt is fontolja meg a kormány, ha lát ebben fantáziát.

Ami pedig a nemzetközi térben zajló eseményeket illeti, a kvótarendszerrel kapcsolatban a kormány eddig kifejezte a véleményét. Én azért aggódom, hogy majd európai nyomásra ez a határozottság megtörik. Mindenféle módon meg kell akadályozni a kvótarendszer bevezetését, most is és a jövőben is. Azt gondolom, ha ez nem történik meg, akkor egy lehetőség van, népszavazást kell tartani Magyarországon vagy akár európai uniós szinten, de meg kell akadályozni a kvótarendszer megvalósulását. Mert, ahogy miniszterelnök úr is mondta (*Az elnök csen-*

get.), a magyar társadalom nem kér a migránsokból. Ha pedig Európa erre rákényszerít bennünket, akkor nekünk ezt el kell utasítani.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: A Kereszténydemokrata Néppárt képviseletében Soltész Miklós következik. Parancsoljon!

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban, az elmúlt 25 év demokráciájának talán egyik legnehezebb időszakát éli meg Magyarország, a magyar pártok, a magyar országgyűlési pártok. Ezért sem mindegy, hogy egyes pártok hogyan gondolkodnak, politikusaik hogyan nyilatkoznak, és nemcsak hogyan gondolkodnak, hanem ezek után mit is tesznek. Mi az, ami az övék, mi az, ami a haza érdekében avagy pedig ellenében szól.

Sokan megoldásokat próbálnak javasolni, keresni, sokan jó szándékkal, sokan pedig örült szándékkal. Azt kell mondanom, hogy a kormány és a Fidesz-KDNP-pártszövetség, bármennyire is próbálják ezt tagadni önök, fölismerete azt a lehetőséget, hogy időben figyelmeztessük nemcsak a magyar embereket, hanem egész Európát arra a veszélyre, ami már itt van a kapunknál, sőt már bent is van országainkban, az egész Európai Unióban.

Meghallgattuk a magyarok véleményét. Erre mondja Schiffer András, hogy fölösleges volt - egy igazi demokrata. Ennek eredményeként föl tudtunk készülni, és itt ki kell hangsúlyozni, föl tudtak készülni a kormányzati szervek is, és föl tudtak készülni azok a humanitárius szervezetek is, amelyek a segítséget nap mint nap megadják mind a valóban rászorultaknak, mind pedig azoknak a magyar embereknek, akik félelme, ijedsége teljesen érthető és jogos.

Amit ki kell hangsúlyozni, hogy mindenképp a magyar emberek érdekét képviseljük. De emellett, hogy a magyar embereket képviseljük, 10 milliót, és mondhatom, a határon túliakat is, ha a délvidékiekre gondolunk jelen esetben, emellett ott van az emberiség is, amit szolgálunk. Hiszen azok között az emberek között, akik idejönnek közénk, valóban vannak betegek, idősek, gyermekek, gyermekes édesanyák, őket a szolidaritás figyelembevételével segítjük.

De nézzük meg, mit tesznek a baloldali-liberális pártok! A nézeteiket ismerjük. Azt hiszem, Schiffer András mondatai, gondolatai mindent elárulnak.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ők nem bekopogtak ebbe az országba, hanem berúgták az ajtót. Ők nem bedörömböltek ebbe az országba, hanem el akarják foglalni. És ha önnek ez nem tűnik föl, akkor sajnos a politikai előrelátása a nullával egyenlő. De ha csak azt nézzük, hogy a baloldali pártok és azok elődei az elmúlt évtizedekben, mondjuk, hogyan nyilatkoztak egy Szent István-ünnepről, alkotmányünnepet ünnepeltettek velünk, közben meg most hirtelen eszük-

be jutnak Szent Istvánnak Szent Imréhez szóló üzenetei, hirtelen most a Szentírásból és a szentatyától üzennek, miközben annak idején és a szívükben most is eltaposnák, eltüntetnék a kereszténységet és a hívő embereket, mint ahogy tették ezt az 50-es, 60-as és 70-es években korábban.

És ha megengedik, néhány idézettel is hadd támasszam alá az önök nézeteit. Kunhalmi Ágnes, amúgy is mosolyog, azt mondta júniusban, hogy álprobléma ez az egész (*Kunhalmi Ágnes: Frakcióülésen mondta a miniszterelnök úr!*), nem kell ezzel foglalkozni...

ELNÖK: Kunhalmi Ágnesnek nem adtam szót. (*Kunhalmi Ágnes: Elnézést, elnök úr.*)

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Harangozó Tamás azt mondta: Magyarország tízmillió országként nem tud 300 emberről gondoskodni? Tisztában van ön azzal, tisztelt képviselő úr, hogy hány emberről beszélünk? De hát van két olyan idézet, ami, azt hiszem, minden határon túlmegy. Az egyiket Ujhelyi István mondta, aki európai baloldali-liberális képviselőtársaival együtt vallja azt, hogy utoljára náci kormánytól láttak kormányzati közpénzből ilyen uszító, ilyen idegengyűlölő, ilyen kirekesztő magatartást.

És úgy látom, itt van a teremben Gyurcsány Ferenc is. Ő előrelátó volt 2004-ben vagy 2005-ben, amikor bezáratta az OPNI-t. Ne haragudjon, hogy ezt mondom, elnézést kérek tőle, de az előrelátása fölösleges volt. Hiszen amit ön mondott azután, hogy megtámadták ezt az országot, ezután olyat hazudni, hogy Röszkénél előre megfontolt szándékkal, brutális módon, tervezetten, minden bizonnyal a miniszterelnök utasítására rendőrök támadtak rá a békés menekültekre, nem pedig fordítva, az már több, mint az épeszűség helyzete. (*Derűltég és szórványos taps a kormánypárti padosorokban.*)

Tisztelt Országgyűlés! Mi, kereszténydemokraták szeretnénk megköszönni a hivatásos szerveknek azt az áldozatos munkát, amit én magam is, és gondolom, sok százezer honfitársunk tapasztalt. Köszönöm mindazoknak a karitatív és civil szervezeteknek a munkáját, akik részt vettek ebben a hatalmas nagy feladatmegoldásban. Hozzáteszem, mi magunk is azt kérjük az Európai Uniótól is, a támogatásunkat természetesen megadjuk, hogy a problémát a gyökereinél kell megoldani, ott kell a segítséget megadni, és minden más megoldás csak felszíni kezelés. Az más kérdés, hogy most az ország ezt tudja megtenni, és ez nagyon fontos. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypárti frakciókban.*)

ELNÖK: Most az MSZP képviselőcsoportjának vezetője, Tóbiás József képviselő úr következik. Parrancsoljon!

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Nagy ingerenciát érezne az em-

ber arra, hogy az elmúlt 8-9 hónap kormányzati intézkedései mögött felsejlett alkalmatlanságot, káoszt, feszültséget tegye most az asztalra. Én nem teszem, ön már ezt elmondta a frakcióülésen, tehát ezzel majd a probléma megoldása után kell foglalkozni.

Szerintem azzal kell foglalkozni, hogy mind Magyarországnak, mind pedig Európának biztonságban kell maradnia, és ennek érdekében mit tud tenni Magyarország. 23-án, ezen a héten Brüsszelben, az EU-csúcson lehetősége lenne arra a kormánynak, hogy erős európai felhatalmazással képviselje Magyarország álláspontját. Meghallgatva miniszterelnök urat, azt kérem, hogy ez az „Üzenet az Európai Unió vezetőinek”, ezt vegyék le napirendről. Hiszen ellentmond már magának a miniszterelnök úr által elmondottaknak, valamint Szijjártó Péter elmúlt heti nyilatkozatának.

Ugyanis, ha komolyan vesszük mindazt, amit ön elmondott, akkor tény és való, hogy az a határozati javaslat, amit benyújtottunk ma az Országgyűlésnek, és nem hajlandó tárgyalni róla az Országgyűlés, pont arról szól, miniszterelnök úr, hogy vannak döntések, amelyekben meg kell haladni az eddigi álláspontját a jelenlegi kormánynak, de Magyarország egészének is.

(13.00)

A Dublin III.-nak úgymond befellegzett, nem tartható fent, hogy jogi szabályozással Európa külső határainak terhelése fennmaradjon. Mint ahogy meggyőződésem, hogy az Európai Unió közös menekültügyi szabályozására is égető szükség van. Mind a regisztrációban, mind annak finanszírozásában, mind a menedékkérőknek és a menedékkérelmet megkapóknak az ellátásában, mind pedig a menedékkérelmekre nem jogosultaknak a visszatoloncolásában közös európai szabályozásra van szükség.

Az Európai Unió pénzügyi forrásait ne csak a meglévő krízis kezelésére, hanem közös európai uniós határaink védelmére is ki kell terjeszteni. Olyan eszközöket és olyan támogatásokat kell Európának közösen, az európai tagországoknak, benne Magyarországnak is igényelnie, amelyek segítik mind Görögországban az úgynevezett regisztrációs pontoknak a létrehozását, mind pedig Magyarországon segítik az európai közös határok védelmét. (*Közbeszólás a Fidesz soraiban.*)

Azok a menekülttáborok... - én hallom, hogy azt mondják, hogy nem a mi dolgunk. Akkor el kell dönteni, hogy európaiak-e vagy sem; ha európai, és Európa közös határát egyedül nem tudja - márpedig az látszik, hogy nem megy -, akkor segítséget kér. Ha a segítségkérésben az van, hogy európai uniós tagállamok rendészeti, katonai támogatása biztosítja, hogy minden állampolgár, aki Magyarországra, rajta keresztül Európába akar érkezni, regisztrálásra kerüljön, akkor ebben minden segítséget el kell fogadni, és biztosítani kell mindaddig, amíg nincs meg a

közös menekültügyi rendszer, hogy azok az emberek, akik menedékkérelemre, oltalomra jogosultak, eljuthassanak oda, ahova szeretnének. *(Németh Szilárd István: Nem úgy van az! Nem úgy van az, Sztálin elvtárs! - Közbeszólások. - Az elnök csenget.)*

Konfrontatív és feszültséget keltő politikával nem lehet hosszú távon ezzel a kihívással megbirkózni, tisztelt képviselőtársaim. A konszenzus alapja - mint látjuk - nem az, amit a kormány az elmúlt hetekben, hónapokban tett. Diplomáciailag olyan mélypontra vagyunk, amelyre a rendszerváltás óta nem volt példa. Ha valaki meg akarja védeni Európát, akkor kellene szólni a szomszédos országok államfőinek, miniszterelnökeinek, mert ha ők ezt nem értik, akkor ott valami gond van. Ha nem értik, akkor pedig a konszenzuskeresés hiánya van, nincs együttműködés, nincs tárgyalás. Ezért arra biztatom Magyarország kormányát, hogy egy egységes cselekvési tervet, egy egységes támogatást, az Országgyűlés többsége által elfogadott támogatást vigyen most Brüsszelbe.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Én köszönöm, hogy elmondta, hogy mindazokat, akik ma a rendészeti, határrendészeti feladatokat ellátják a szerb-magyar közös határszakaszon vagy most már a horvát-magyar határszakaszon, becsület és tisztelet illeti. Jó lenne, ha az ellátási körülményeik is ezeknek a szépen zengő köszöneteknek megfelelőek volnának. Mint ahogy az is jó lenne, ha megköszönnénk azoknak a civileknek és megköszönnénk azoknak a szolidáris társadalmat képviselő embereknek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, akik az elmúlt hónapokban önök helyett mutattak Magyarországról egy másik képet a világban. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Fodor Gábor tapsol.)*

ELNÖK: Végezetül Rogán Antal következik, a Fidesz nevében. Parancsoljon!

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, az elmúlt hónapokban, a január 1-je óta eltelt hónapokban az illegális bevándorlás belépett Magyarországra, sőt a magyar emberek hétköznapijaiba is. Ez év január 1-je óta közel 225 ezer ember lépte át illegálisan Magyarország határait. 225 ezer illegális bevándorlóval kellett szembenézniük a magyar polgároknak és a magyar hatóságoknak.

Ennek kapcsán, azt gondolom, alkalmatlanságról és káoszról talán leginkább azoknak kellene beszélni, akik még ez év júniusában is, június 18-án a következő mondatokat mondták: a bevándorlás állapota, ami nem jelent Magyarország számára igazi gondot. *(Gógös Zoltán: Ezt mondta a miniszterelnök is.)* Ezt aznap jó néhány szocialista politikus használta Kunhalmi Ágnestől Horváth Csabán keresztül országos vezetőikig bezárólag; úgy látszik, ez akkor éppen egy szocialista mondat volt, amit kita-

láltak önök. Aznap már 73 ezer illegális bevándorló volt összesen január 1-je óta, aki átlépte a magyar határt. Ugyanaznap Botka László Szeged, a határhoz legközelebb eső magyar nagyváros polgármestere úgy fogalmazott, hogy a város lakosságát egyáltalán nem zavarták a menekültek *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Így is volt.)*, és természetesen mindezt ő is állapítom meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Látom, mert azóta, úgy látszik, módosult az önök álláspontja, hiszen állapítom meg természetesen semmilyen megoldási javaslatuk nem volt az elmúlt hónapokban, most kidolgoztak egyet, amit benyújtottak ide a mai nappal, gondolom, kommunikációs okokból a tisztelt Ház elé; itt is tartom a kezembem. Ebben - ahogy azt Tóbiás frakcióvezető úr is elmondta - önök európai rendőrök és európai katonák igénybevételét látják szükségesnek az európai határok, így a magyar határok védelméhez is. De ha ez így van, akkor azt szeretném kérdezni önöktől, hogy miért nem szavazzák meg a parlamentben azt a felhatalmazást, ami lehetővé tenné, hogy magyar honvédek védjék a magyar határt. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* Az európai katona és az európai rendőr, az rendben van, a magyar rendőr és a magyar katona, az már nem tetszik önöknek, tisztelt szocialista képviselőtársaim? *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)* Itt a nagy lehetőség!

Arra szeretném kérni önöket - mert percekben belül itt lesz a szavazás előttünk -, hogy szavazzák meg azt a kétharmados törvényt, amely kibővíti a rendőrök és a honvédség jogait, és lehetővé teszi, hogy a magyar honvédek védhessék a magyar határt, ami, azt gondolom, alkotmányos kötelességük és esküjükben is foglalt feladatuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! De emellett ma fogunk arról is szavazni, hogy a jogi határozat működőképes lehessen a horvát határnál, szavazhatunk szintén egy hárszabálytól való eltérésről néhány perc múlva, amit az elnök úr föl fog tenni szavazásra. Ha úgy gondolják, hogy fontos a határok védelme, akkor kérem, hogy a jogi határozat kiegészítésével kapcsolatos javaslatot is hárszabálytól való eltéréssel támogassák a tisztelt Országgyűlés előtt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Érdeklődéssel hallgattam Schiffer frakcióvezető úr szavait is, és próbáltam a következetesség, az általa képviselt következetesség vonalába beilleszteni azt a javaslatot, ami arról szólt, hogy lássuk el nyomkövető karpereccel az összes bevándorlót 30 nap után. Ezt a következetességet nem tudtam beilleszteni semmilyen bevándorláspolitikai vonalba, az emberi jogi kérdésekben pedig végképp tanácstalanul állok. Úgy látszik, az emberi jogoknak van egy olyan dimenziója, ami a karpereccel összefügg, amit ön ismer, de én, illetve mi ezen a téren nem ismerünk. *(Dr. Schiffer András: Inkább börtönbe...)* Úgyhogy arra kérem, majd legközelebb világítsa meg nekünk ennek a javaslatnak az igazi mélységeit. Egyelőre nem tudtuk

értelmezni, így a bevándorláspolitikai kereteink közé nem tudtuk beilleszteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, itt a Házban leginkább arra lenne szükség, hogy most mindannyian kövessünk egy nemzeti érdeket, vonatkoztassunk el attól, hogy ki milyen pártcsaládhoz tartozik, mert azt gondolom - és ezt látnunk kell -, hogy az elmúlt hónapokban talán nem volt véletlen, hogy a baloldali képviselők és frakciók voltak azok, akik egy bevándorláspárti vonalat vittek itt a tisztelt Házban és a magyar közvélemény előtt, és egyébként talán az sem volt véletlen, hogy azok a kormányok és vezetők, akik bírálták Magyarországot, érdekes módon szinte mind a Szocialista Internacionáléhoz tartoznak, az osztrák kancellártól a horvát miniszterelnökig bezárólag. (*Gógös Zoltán: Angela Merkel. - Tóbiás József: Angela Merkel? Az ENSZ főtitkára?*) Úgy tűnik tehát, hogy ez kevésbé egy európai nemzeti vagy Európán belüli nemzetek vitája, inkább úgy tűnik, hogy a Szocialista Internacionálé vitája.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én arra szeretném kérni önöket, hogy inkább ezeknek a problémáknak a feloldásában segédkezzenek, és szavazzák meg azokat a javaslatokat, amelyek valóban lehetővé teszik a magyar határ védelmét, mert mondjuk ki őszintén: ezzel a népvándorlási áradattal csak akkor tudunk megbirkózni, ha Európa kimondja azt, hogy nem tud mindenkit befogadni (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), ha a határokat megvédjük, és a határainkon kívül tudjuk eldönteni azt, hogy kit fogadunk be, és ki az, akit nem. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Amennyiben a miniszterelnök úr kíván élni a viszonzálasz lehetőségével, akkor megadom a szót.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Igen, elnök úr, kívánok élni a hozzászólás lehetőségével, azért, mert elhangzott néhány fontos, konkrét ügy, amelyet szeretnék a saját tudásommal meg ismereteimmel kiegészíteni, hogy az érdeklődő közvélemény, illetve a hozzászóló képviselők is átláthassák a helyzetet.

Először is Tóbiás képviselőtársamnak szeretném mondani, tisztelt frakcióvezető úr, hogy a nemzetközi menekültügyi szerződések, amelyeknek mi is részesei vagyunk, világosan kimondják, hogy a menekült sem válogathatja meg az országot, ahova menekülni akar. Ezért az a megközelítés, hogy engedjük át, meg fogadjuk be, meg küldjük ide-oda, teljesen értelmetlen megjegyzések.

Szeretném világossá tenni, hogy a gazdasági bevándorlók esetében a menekültügyi szabályok egyáltalán nem jönnek számításba, tehát őket senkinek nem kell, a világon senkinek nem kell befogadni, hacsak nem akarja, erre semmilyen nemzetközi jog nem kényszerít senkit, hogy gazdasági bevándorlót fogadjon be.

(13.10)

A valóságos menekültek esetében, akik pedig valóban megaláztatás vagy életveszély okán menekülnek, az ő számukra a világ biztonságos helyet ad, de a menekült maga nem mondhatja meg, hogy én Németországban akarok menekült lenni, Macedóniában akarok menekült lenni vagy Magyarországon - nincs választási lehetősége! Ez úgy történik, tisztelt hölgyeim és uraim, ahogy '56-ban is történt. Aki menekült, az együttműködik egy ország hatóságaival, mondjuk, Ausztriával, bemegy egy menekülttáborba, ahol megkapja a létezéshez szükséges biztonságot és ellátást, és ott várja, hogy meghirdessék azokat a nemzetközi kvótákat, ahova mehet - '56-ban egyébként Nicaragua kínálta föl a legnagyobbat Magyarország számára (*Lázár János: Így van!*) -, és utána elbírálják egyenként az ő kérelmüket, hogy befogadják-e. De arról, hogy elindulok a világba, és azt mondom, nekem Görögország, sőt nekem Törökország nem jó - biztos nem jó az élet törökországi menekülttáborban, de biztonságos -, nekem nem jó Görögország, aztán elmegyek Macedóniába, de nekem az se jó, aztán továbbmegyek Szerbiába, de nekem Szerbia se jó, aztán Magyarország. Magyarország? Hát, arról szó se lehet, én innen tovább akarok menni! Ausztria? Hát, azt kikérem magamnak! Ausztriából azonnal Németországba. Nem adnak azonnal ellátmányt? Hát, megyek Svédországba! Hát, ez nincs, ennek semmi köze semmilyen nemzetközi menekültügyi megállapodáshoz, ezt rajtunk tehát senki ne is kérje számon! (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

Idekapcsolódik az a kérdés, amit Schiffer képviselőtársunk vetett föl. Két különböző szó keveredik itt össze, és érdemes őket elválasztani egymástól: a helyzet megoldása és a helyzet kezelése. Azért fontos ezt a különbséget megtennünk, hogy a gondolkodásunkat is tisztán tarthassuk, és meg tudjuk határozni, hogy mire vállalkozhatunk és mire nem. Tehát a helyzet megoldására Magyarország nem tud vállalkozni, mármint hogy szűnjön meg a menekültáradat, illetve szűnjenek meg azok az okok, amelyek kitermelik a menekülteket. Mi részt tudunk venni egy nemzetközi akcióban, amely ezt célozza, de mi nem tudjuk megoldani.

Amire mi vállalkozhatunk, az az, hogy kezeljük, mert ha nem tudjuk megoldani, azért nem vagyunk hajlandóak egy problémával akármilyen körülmények között együtt élni. Arra nem vagyunk hajlandóak, hogy miközben mi is tudjuk, hogy nem tudjuk megoldani a helyzetet, ahhoz nem járulunk hozzá, hogy a hatályos magyar törvényeket félrerúgva, emberek regisztráció nélkül, azonosítás nélkül, a magyar hatóságok fölismerési lehetőségein kívül csak úgy keresztülmenjenek az országon, vagy itt maradjanak, és azt csináljanak, amit akarnak. Ez lehetetlen! Tehát mi, amikor kerítést építünk és szigorítjuk a büntető törvénykönyvet, akkor nem megoldani

akarjuk a problémát, mert erre nem vállalkozhatunk, hanem egy világméretű problémával való együttélés egy meghatározott módját jelöljük ki. Így fogunk együtt élni ezzel a problémával addig, amíg a nemzetközi közösség nem oldja meg. Tehát a kezelés és a megoldás két különböző dolog. Megoldásra nem, a probléma kezelésére azonban vállalkozunk, sőt vállalkoznunk is kell.

Az a felelősségünk a magyar emberek felé, hogy az ezzel a problémával való együttélés magyar érdekek szerinti elfogadható módját megtaláljuk. Azt én nem támogatom, nem járulok hozzá, mindig is harcolni fogok ellene, hogy itt fölálljanak pártvezetők, akiket megválasztott a magyar nép, szétárják a kezüket, és azt mondják, hát, látják, erre nincs magyar megoldás; majd ha a nemzetközi közösség megoldja, akkor javul a helyzet. Ezzel nem lehet együtt élni. Nekünk a dolog kezelésére egy elfogadható életkertet kell kialakítanunk. Ez az, ami most történik, ezt joggal várhatja el tőlünk mindenki, és ennek a mércének meg is fogunk felelni.

Ez vezet át bennünket a kerítés kérdésére. Miért támogatja a magyar kormány a kerítést? Azért, mert működik. Mert működik. Nézzék meg! A szerb-magyar határ 175 kilométer hosszúságú, nézzék meg, láthatják a számokat. Azt reméltük korábban, hogy a nemzetközi tapasztalatoknak megfelelően egyhatodára, egyhatedére esik vissza az illegális belépők száma. Nem ez történt, sokkal nagyobb mértékben esett vissza. Tehát a szerb-magyar határon, azt tudjuk mondani önöknek, hogy a kerítés - majd ennek a részleteiről még kell valamit mondanom, amelyik egyébként egy kétsoros védelmi vonal, mert nem egy, hanem kettő -, tehát a kétsoros védelmi vonal, úgy, hogy mögötte a rendőrök teljesítenek szolgálatot, az ő hátuk mögött pedig hadgyakorlatok vannak, és van egy szigorú büntető törvénykönyvünk, ez így elég volt ahhoz, hogy 175 kilométeren, csak a rendőrség felhasználásával, megakadályozzuk az illegális belépést Magyarország területére.

Nem a belépést, mert ugye ez a szó is többször elhangzik, ez a szóösszetétel, hogy határzár, de mi nem a határt zárjuk le, hanem a zöldhatárt zárjuk le. A határok nyitva vannak a kijelölt belépési pontokon, ahogy egyébként a normális élet keretei között korábban is, lehet be- és kiközlekedni a főnálló nemzetközi és magyar jogszabályok tiszteletben tartása mellett. De a zöldhatárt valóban lezártuk, és létrehoztunk egy fizikai építményt, amely megvédhető. Nem akarok itt operatív kérdésekkel foglalkozni, de azt beláthatja mindenki - ha mindenki nem is, de aki volt katona, az biztosan -, hogy ha húzok a porba egy vonalat és azt akarom megvédeni, semmi esélyem nincs erre. Oda egy fizikai akadályt kell létrehozni, amit utána erővel meg lehet védeni, ezért kell valamilyen fizikai határzár. Nemcsak kommunikációs trükk, hogy nem kerítést mondunk, hanem határzár, hanem mert valóban egy fizikai akadályt kell létrehozni, ami ad absurdum egy kerítés is lehet, de

lehetne éppen más is; most itt a fantáziánkat inkább tartjuk féken.

Viszont ez elvezet ahhoz a kérdéshez, amit Schiffer képviselőtársunk vetett föl, hogy ha azt állítjuk, hogy működik a kerítés, és Szerbiánál működik, akkor mi van a horvát ügyel. A horvát ügyel a következőképpen állunk, tisztelt hölgyeim és uram: a két határt együtt, a szerbet és a horvátot a katonaság nélkül nem tudjuk megvédeni. Az, amit önök nekünk mozgástérként adtak, az annyi volt, hogy a rendőrséget tudjuk használni. Önök nem adtak nekünk fölhatalmazást a katonaság fölhasználására (*Lázár János: Így van!*), ezért meg tudjuk védeni a szerb szakaszt, és meg tudjuk védeni a horvát szakaszt is, de ahhoz kell a hadsereg (*Lázár János: Így van!*), hogy együtt járőrözhesse a rendőrökkel. Ha megkapjuk a fölhatalmazást a rendőrség mellett a katonaság fölhasználására is, akkor képesek vagyunk a horvát és a szlovén határszakaszt is megvédeni, de ehhez nekünk kell egy jóváhagyás, de önök ezt megtagadták tőlünk. Ezért engedjék meg, hogy azt mondjam, hogy azok, akik megtagadták tőlünk, hogy a katonáink együtt járőrözhesse a rendőrökkel, most meg azt mondják, hogy nem vagyunk elég hatékonyak, azok képmutatóak és farizeusok. Ez nem korrekt politikai álláspont. (*Lázár János: Úgy van! - Taps a kormánypárti padsorokban.*)

Schiffer képviselőtársam egy nagyon fontos kifejezést használt itt az előbb - igaz, hogy méltánytalan és igazságtalan, de ettől még fontos; hány ilyen kifejezésünk van! -, amikor azt mondta, hogy a magyar hatóságok megtagadták, megtagadták az arra jogosultaktól, rászorulóktól az ellátást. Szeretném, hogyha a tisztelt Ház ebben az ügyben is világosan láthatna. Magyarország minden területünkre érkező embernek, még annak is, aki illegálisan lép be - még annak is, aki illegálisan lép be! -, a menekülttáborokban, illetve az új büntető törvénykönyv szerint a kijelölt fogvatartási helyeken a teljes ellátást megadja: orvosi ellátást kap, fedelet kap, enni és inni kap. Az nem lehetséges, hogy valaki azt mondja, hogy én nem vagyok hajlandó bemenni, még úgy sem, hogy beszállítanak egy menekülttáborba, egy gyűjtőpontra, hanem itt leülök, és azt mondom, hogy itt kérem az ellátást, itt akarok enni, itt akarok inni. Ez lehetetlen! Semmilyen nemzetközi szerződés nem kötelez bennünket arra, hogy a határt egyébként törvénytelenül átlépő emberek leüljenek a földre, és azt mondják, követeljük az ellátást.

Ezzel szemben elvárható a magyar hatóságoktól, és el is várom tőlük, hogy minden olyan embert, aki hajlandó az együttműködésre, bemegy a regisztrációs központba, regisztrál, megkapja az orvosi ellátást, a fedelet, az ételt és italt. Ezt meg fogja kapni, eddig is megkapta, és Magyarország ez ügyben messze a kötelezettségein fölül teljesített a civileknek köszönhetően, mert a magyar kormány annyit teljesít, amit teljesítenie kell, de a civilek, a magyar civilek e fölé mentek.

Ők azt mondták - nem tudom, mit mondhattak, de akár mondhatták volna azt is -, az érthető, hogy a magyar kormánynek egy rendet kell fönntartani, ezért ellátást csak ott ad, ahol egyébként a nemzetközi jog szerint adnia kell, de aki ezen túl van, mert nem hajlandó együttműködni - ami szempont lehet az állam fejében, és én ragaszkodom is, hogy tartsuk be ezt a szempontot, ez egy állami, törvényességi szempont -, de a civilek azt mondták, hogy az ő munkájukat nem így kell megítélni, nem ez a zsinórmértéke a munkájuknak, és adtak azoknak is, akik nem voltak hajlandók együttműködni. Nagyszerű dolog!

Azt gondolom, hogy fölötte van Magyarország szolidaritása, a szolidaritásból vállalt rész messze annak, mint amit előír a nemzetközi jog, és annak, amit egyébként Magyarországtól el lehet várni. Hal-kan mondom, csak így magunk között, hogy a civil szervezeteknek jelentős pénzügyi támogatást adunk azért, hogy ezt a munkát elvégezzék, ami egyébként nemzetközi jog szerint nem is lenne kötelességünk, de ezt megteesszük. Megállapodásokat kötünk velük, és ők ezt a munkát elvégzik. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

Van itt még három másik fontos dolog. Az egyik, amit a Jobbik vetett föl, hogy mi van a visszaküldéssel.

(13.20)

Most én azt javaslom, hogy először védjük meg a határainkat, és aztán eljön az ideje annak, amikor nem tudjuk elkerülni azt a nagy vitát, ami a visszaküldéssel áll összefüggésben. Mert mi itt a helyzet? A helyzet az, hogy ezek az illegális bevándorlók Görögországnál léptek be az Unió területére először; majd másodsor Magyarországon. Görögországban nem regisztrálták őket, Magyarországon igen. Ezért előfordulhat, hogy lesz rajtunk egy nyomás, hogy miután itt regisztráltak először, itt kell őket visszafogadni, amire mi azt mondjuk, hogy ez lehetetlen, mert régi, ősi alapelv, hogy a saját jogsértő magatartására senki sem hivatkozhat, mikor kötelezettségekről van szó. Görögország nem hivatkozhat arra, hogy bár nála léptek be, de ő nem regisztrált, és ezért aztán Magyarországra küldjék őket. Ez lehetetlen! *(Lázár János: Így van!)* Ez minden nemzetközi joggal, jogelvvvel és hagyománnyal ellentétes lenne. Harcolni kell majd ezért, egy nagy vita lesz, nem most kell lefolytatni, mert most a védekezésen van a hangsúly, de lesz majd egy ilyen vitánk, ahol nagyon világosan képviselni kell Magyarországnak ezt az álláspontot. Tudjuk bizonyítani számos esetben, az esetek többségében a józan ész határain túl is, a józan ész keretein kívül, hogy Görögországból kellett érkezniük az idejövőknek, hacsak nem repültek a szárnyaikon. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ez a görög vita.

Téli szünet; szeretném, ha nem ringatnánk magunkat illúzióba: nem lesz. Menekültügyben, illegális bevándorlás ügyében, globális válság ügyében nem

lesz téli szünet. Ha megnézik azokat a nyilvánosságban is elérhető ábrákat, statisztikákat, táblázatokat, amelyek az időbeli eloszlását mutatják az illegális bevándorlóknak, akkor azt fogják körülbelül látni, hogy október elejéig megérkezik az adott éves teljes mennyiség fele, és októbertől december végéig a másik fele. Hát nem szünet lesz itten, hanem egy fokozódó nyomás. Semmi okunk nincs azt gondolni, hogy másképpen szerveznék az embercsempészek az útvonalakat ebben az évben, mint tették a megelőző években. És hogyha azok a tendenciák érvényesek, akkor az ellenkezőjére, nem a szünetre, hanem a megerősödő áramlatra, áradásra és embertömegre kell felkészülnünk.

Többen mondják itt azt, hogy a magyar kerítés-építés azért sem megoldás, mert akkor mindenkinek kerítést kéne építeni. Hát persze, ez a megoldás. *(Dr. Pintér Sándor: Így van!)* Még szerényebben fogalmazva: aláírtunk egy megállapodást. Ezt úgy hívjuk, hogy schengeni megállapodás. Közös akarat, szabad akaratból írta alá mindenki. Abban benne van, hogy a határ megvédése a nemzetállam kötelessége. Nem választhatja, ha jólesik, meg ha képes rá, meg ha kedve tartja. Az van benne, hogy kötelessége. És azt is kimondja ez a szerződés, hogy bejönni Schengen területére, tehát a közös európai szabad területre, csak az adott állam által kijelölt földrajzi ponton és munkaórán belül lehet. Tehát olyan nincs, hogy beáramlunk, még csak a belépési ponton sem lehet éjjel-nappal közlekedni. Van ennek egy rendje. Most nekem az a véleményem, hogy ha van egy megállapodás, azzal két dolgot lehet tenni: vagy mindenki betartja, vagy közös akarattal módosítjuk. Egyelőre senki nem módosította. A közös akaratot sem látom mögötte. Tehát ez egy megállapodás, amit be kell tartani. Ha a görögök betartanák, mi nem lennénk bajban, ha mi betartjuk, nincsenek bajban az osztrákok. Ha a horvátok betartanák, bár ők nem írták alá még Schengent, de be akarnak lépni. Most ezt tegyük egy pillanatra zárójelbe, ennek a realitását, egyhangú döntés kell hozzá, és azok után, ami itt történt, a parlamentben nehezen fogunk tudni összegyűjteni a horvátok belépéséhez szükséges támogató szavazatot, de ez szintén egy későbbi probléma. *(Taps a kormánypártok soraiból.)* Tehát ők is be akarnak lépni, következésképpen joggal várható el, hogy ők is védjék meg a saját határaikat.

Egy kicsit abszurdnak tűnik, de ha belegondolunk, nem is olyan abszurd. Görögországnak kell valamilyen eszközzel, ha mással nem, hát kerítéssel Magyarországnak, Horvátországnak és Szlovéniának... - és akkor a déli határrendszere a szárazföldön a schengeni szabad övezetnek, az Európai Uniónak meg van védve. Most a politikai vezetők egy tekintélyes része az Európai Unióban azzal védekezik, amivel mi sosem védekezünk itt Magyarországon, hogy ez egy olyan nagy feladat, amit nem lehet megoldani. Nekem az a véleményem, hogy amikor ilyen típusú érvelést hallunk, az valójában a kormányzati kompe-

tencia hiányának a beismerése. Szerintünk ez a feladat megoldható. A nemzetközi viták középpontjában ma éppen az áll, hogy elfogadjuk-e azt a véleményt, ami ma még többségi európai politikusi vélemény; nem mondom, hogy állampolgári, de politikusi, hogy olyan bajjal állunk szemben, amellyel szemben úgysem lehet védekezni, fizikailag nem tartóztatható föl, hát adjuk meg magunkat neki. Van egy ilyen vélemény. És van egy másik vélemény. Ezt képviseljük mi egyedül, amely azt mondja, hogy de, lehetséges, csak össze kell szedni az erőnket, jogi erőnket, anyagi erőnket, élőerőnket és a politikai bátorságunkat, és akkor meg lehet védeni a határt. És ha mindenki megvédi a saját határát, akkor Európa meg van védve. Ez a mi álláspontunk, és mi szeretnénk kitartani emellett.

És végezetül utolsó előttiként a kvótarendszer bevezetése. Természetesen Magyarország ellenzi ezt a rendszert. Ennek két oka van. Először is szerintünk ma nem erről kell beszélni, hanem a határok megvédéséről. Nem kvótákat kell szétküldeni, hanem katonák ezreit, ha kell, tízezreit kell leküldeni délre, azokba az országokba, ahol határvédelemre van szükség, és a nemzetállam ezt nem tudja megoldani. Ennek ma nincsenek meg a jogi keretei. Ezt kéne kidolgozni inkább ahelyett, hogy kvótákon huzakodunk.

De a következő helyzettel szembe kell néznünk: ahhoz, hogy a kvótarendszert az Európai Unió jogalkotási rendszerén belül meg lehessen állítani, mert most ez egy javaslat, egy jogszabály-kezdeményezés, ahhoz egy minősített többségre van szükség. Ez ma nincsen meg. Még az összes visegrádi ország együtt sem tudja megfékezni, hogy az Európai Unió egy rossz döntést hozzon. Ez bekövetkezhet, mármint a döntés meghozatala, a rossz döntés megszületése, akár már ezen a héten. És akkor ez jogszabály lesz. És utána - európai uniós tagállam vagyunk - ez kötelező lesz ránk nézve. És akkor a tisztelt Magyar Országgyűlésnek, illetve a nagy bizottságnak, amely az európai uniós ügyekkel foglalkozik, egy kérdéssel foglalkoznia kell. Ezt én szívesen elő fogom ott terjeszteni: mit tegyünk akkor, ha mi egy rendszert rossznak tartunk, végigharcoltunk ellene, leszavaztak, jogszabály lett belőle, és kötelező betartanunk? Mi legyen itt a magyar magatartás? Ezt a kérdést meg kell majd vitatnunk. Én arra kérem a frakciókat, hogy erre készüljenek is föl.

És végezetül egy utolsó és talán a kérdések közül a leginkább fajsúlyos. Most beszélünk arról, hogy kerítés, hogy rendőrség, hogy honvédség, beszélünk arról, hogy erőforrások, kvóta és így tovább. De az egész ügy legmélyén, ameddig egyáltalán emberi szemmel le lehet oda látni, tehát mondjuk úgy, hogy a filozófia alapjait, azért mégiscsak azt a kérdést kell eldönteni, hogy most meg akar változni Európa, vagy nem akar megváltozni Európa. Az, ami most történik Európával, az jó dolog vagy rossz dolog? Ma az a helyzet, hogy messze millió fölött van azoknak a száma, akik megérkeztek az Európai Unióba. Én

elmondtam önöknek a számokat országbontásban - Irak, Szíria, Líbia, a Szahara alatti térség -, nyilvánvaló, hogy sok millióan fognak útra kelni.

Az igazi gond, hogy ma Európában vannak olyanok, nem tudom, többségben vannak-e, hogy a vezetők között, akik ilyeneket mondanak, többségben vannak, az biztos, ez nem azonos az európai többséggel, akik azt gondolják, hogy ami történik, az jó dolog, hogy ez egy nagy lehetőség, hogy az ő hazájuk megváltozzon.

Most nem mondom neveket, de nagy országok nagy vezetői mondják azt, hogy ez egy vissza nem térő lehetőség, hogy megváltozzanak, és ők ezt akarják. És szeretném világossá tenni, hogy joguk van ezt akarni. Tehát én azt gondolom, hogy minden európai nemzetállamnak joga van saját akaratából megváltozni. Az a változás, az is a jogai közé tartozik, ha ő nagyszámú muzulmán közösséget akar befogadni, és nem zavarja az a tapasztalat, hogy ez idáig nem tudtuk őket - az európai keresztény kultúrközösség nem tudta őket - integrálni, és ezért párhuzamos társadalmak jönnek létre számos európai országban, romló keresztény és növekvő muzulmán aránnyal. Van, aki szerint ez jó. Lehet, hogy a baloldalon ez nem okoz meglepetést, itt nálunk ez meglepetést okoz. Vannak, akik szerint ez jó, vannak, akik szerint ez kívánatos, ez egy lehetőség.

Mi azonban, akik ebben a pillanatban Magyarország érdekeit a nép felhatalmazása alapján képviseljük, mi azt gondoljuk, hogy ha jó ez, ha rossz, mi nem akarjuk. És a kérdés végül is az, hogy van-e joga Magyarországnak azt mondani, hogy mi nem akarunk ilyen ütemben, ilyen gyorsan, ilyen logika mentén kulturális mintázatot váltani. Nem akarunk-e, van-e hozzá jogunk? Nem az a kérdés, hogy igazunk van-e, azt majd megvitatjuk, mert van, aki azt mondja, hogy ez nem helyes álláspont - gondolom, balról - és mi pedig azt fogjuk mondani nemzeti és keresztény oldalról, hogy ez nem jó álláspont. Szerintünk az a jó, ha Magyarország megőrzi a kulturális mintázatát.

De nem ez a kérdés, hogy mi a jó és mi a rossz, hanem hogy van-e joga Magyarországnak azt akarni, hogy ezt a kérdést ő döntse el. Ez pedig elvezet bennünket oda, hogy van-e joga bármely európai nemzetállamnak, köztük Magyarországnak eldönteni, hogy kit enged be a hazájába, kivel akar együtt élni és kivel nem.

(13.30)

És a magyar álláspont azért ilyen szilárd, ha szabad így mondanom - nem nevezném vastagnyakúnak, de szilárd álláspontnak mondanám -, amely ebben a kérdésben nagyon világosan fogalmaz: mi egy ilyen gyors, erőszakos, az ismert európai tapasztalatokkal a hátunkban bekövetkező kulturális mintázattal nem tartunk jónak a magyar nép számára. *(Taps a kormánypartí padsorokból.)*

Hogy ezt elfogadjuk, senki bennünket erre nem hatalmazott föl, bennünket a magyar nép nem bízott meg azzal, hogy ilyen változásokat generáljunk vagy eltérjünk Magyarországon. Bennünket azzal bíztak meg, ami a magyar alkotmányban és a magyar jogszabályokban szerepel. Ez pedig megadja a jogot nekünk, hogy a bevándorlás örve alatt vagy a globális menekültválság örve alatt ragaszkodjunk ahhoz, hogy nem fogadunk el olyan európai politikát, amely rá akar bennünket - kimondva vagy kimondatlanul - kényszeríteni, hogy megváltozzunk és olyanok legyünk, amilyenek ők.

Mi akarjuk eldönteni, hogy milyenek vagyunk és mire akarunk hasonlítani. Ez a mi szuverén nemzeti döntésünk, és arra kérem a tisztelt Házat, hogy ebből ne engedjünk. Ez egy magyar nemzeti kötelesség, ez egy alkotmányos kötelesség, ezt csak mi, magyarok dönthetjük el, ezt nem lehet megmondani az ENSZ-székházban, New Yorkban, sőt még a brüsszeli központokban sem mondhatják meg, ez csak a magyar nép döntése lehet.

Kérem önöket, hogy tartsunk ki e mellett az álláspont mellett.

Köszönöm szépen. *(Nagy taps a kormánypártok padsoraiból. - Szórványos taps a nemzetiségi szószólók soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most az előre bejelentett napirend előtti felszólalásokra kerül sor.

Elsőként az LMP képviselőcsoportja tagjának, Szél Bernadett képviselő asszonynak adom meg a szót. És kérném a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a lehető leggyorsabban és a legkisebb zajjal hagyják el az üléstermet, ha mindenáron ki akarnak menni. A képviselő asszonytól pedig néhány másodperc türelmet kérek *(A képviselők egy része elhagyja az üléstermet.)*, a bent maradóktól pedig feszült és csendes figyelmet. Képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy nemzeti sorskérdésről szeretnék önökkel beszélni, amelylyel - azt gondolja az LMP - már korábban kellett volna önöknek foglalkozni, és azonnali lépéseket igényelt volna már a magyar kormány részéről hónapokkal ezelőtt. Szomorúan látjuk, hogy a magyar kormány részéről ez a gondosság és odafigyelés nem történik meg, holott azt éljük meg hétről hétre és hónapról hónapra, hogy családok tízezrei szakadnak szét, méghozzá a kivándorlás miatt.

Szeretném önökkel megosztani egy friss tapasztalatunkat, amit nyáron szereztünk, mert az LMP nyáron több hullámban konzultációt indított a kivándorlásról. Ezt az online elérhető kérdőív-sorozat több mint ötezen töltötték ki, pedig az LMP nyilván nem tudott százmillió forintokat költeni a konzultációt reklámozó kampányra. És sajnos azt kell önökkel közölnöm, hogy a kirajzolódó kép a legrosszabb

várakozásainkat is alulmúlta: a kivándorolt magyaroknak több mint fele nem is tervezi azt, hogy visszatérjen a szülőföldjére, Magyarországra. És mindez nem csoda, hiszen ezeknek az embereknek a döntő többsége a saját szakmájában el tudott külföldön helyezkedni, és sikeres emberré váltak, akik meg tudnak élni adott körülmények között, és ez Magyarországon nem sikerült nekik, és nem azért, mert ők hibáztak volna.

Amit viszont feltétlenül látniuk kell, hogy ennél is rémisztőbb az itthon lévő magyarok véleménye. Több mint 80 százalékában a válaszadóknak felmerült az és komolyan gondolkodik rajta, hogy külföldön folytatja az életét. És szomorúan kell önöknek azt mondanom - és most kérem, ne az ellenzéki képviselőt lássák, mert nekem nyilván nem hisznek annyira, hanem ezeknek az embereknek higgyenek -, hogy ezek az emberek úgy érzik, hogy a magyar kormány nem foglalkozik ezzel a problémával, amit - hangsúlyozom - ők is problémaként élik meg.

Ahogy a válaszokat végigböngésztük, nem kellett sokáig várnunk arra, hogy rájövjünk az okokra, és azt láttuk, hogy a külföldre ment magyarok több mint fele egyértelműen azt válaszolta, hogy bizony a magasabb fizetés kellett számára külföldön, mert Magyarországon a bérből, amit a tisztas munkáért kapott, nem tudott megélni. Persze, vannak olyan kormánytagok - bár most éppen nincsenek itt a teremben -, akik azt mondják, hogy ez még húsz évig így kell hogy legyen Magyarországon, hogy ilyen kevés pénzért kell hogy dolgozzunk. Én azt gondolom, hogy a magyar kormány láthatóan közbe tud avatkozni, amikor neki az ügy érdeke: megláthattuk nem is olyan régen, hogy az állami vezetők fizetését úgy meg tudták önök emelni, hogy csak kapkodták az emberek a fejüket, mondhatnám úgy is, hogy kicsapta a biztosítékot a magyar emberek körében az, hogy itt több millió forintot most már, akár 5 millió forintot hazavihetnek az állami vezetők, és erre jön még a prémium meg az egyéb juttatások. Holott azok az emberek, tisztelt uraim és hölgyeim, akik ezt az országot a hátukon viszik, azok meg milyen pénzekből nyomorognak!

Én nem tudom, és tisztelettel kérem a kormány illetékes képviselőjét, hogy válaszoljon arra, hogy hogy lehet az, hogy a dolgozói szegénységnek pont ezt a szegmensét vélték önök megtalálni, holott én azt gondolom, hogy nem kell önöknek magyarázni, hogy ha ilyen számokról van szó, mint amelyeket önökkel megosztottam itt a konzultáció kapcsán, akkor egyet kell értenünk abban, hogy itt egy nemzeti sorskérdésről van szó, itt arról van szó, hogy magyar emberek mennek el. És szomorúan kell mondanom azt, hogy a legjobb szülőképes korban lévő magyar nők is egyre többen mennek külföldre. Én tisztelettel kérdezem önöket: mi lesz azokkal a gyerekekkel, akik ott megszületnek? Nem Magyarországon fognak felnevelkedni feltehetően, hanem külföldön,

ott, ahol a tapasztalataikat szerezték. Nem túlzok, ha azt mondom, tisztelt miniszter urak és államtitkár urak, hogy egy teljes generációt kezdünk elveszíteni azért, mert a Fidesz-KDNP nem hajlandó cselekedni.

És akkor, amikor már kellőképpen kapták az ívet az LMP-től azzal kapcsolatban, hogy ideje most már cselekedni - itt van Czomba államtitkár úr is -, elindították a megmosolyogtató programot, a „Gyere haza, fiatal” című programot, ami kb. annyiban fuladt ki, hogy a százmilliósi költségvetésből 21 embert hazahoztak. Én csak remélni tudom azt, tisztelt miniszter urak és államtitkár urak, tisztelt Ház, hogy nem az LMP-től tudják azt meg, hogy a kivándorlás problémája kommunikációs kampányokkal nem oldható meg. Ugyanis szeretném hangsúlyozni, aki a kivándorlás mellett dönt, az élete legfontosabb döntését hozza meg. Azt kell látni, hogy ezek az emberek itt hagyják a családjukat, a barátaikat, és a legtöbbjük már a kiköltözés előtt egy életre szóló döntésre készül. Egy ilyen döntést nem lehet üres szavakkal és kéretekkel befolyásolni.

Úgyhogy kérdezem én a tisztelt kormányt, mit tesz azért, hogy magyar emberek ne kényszerüljenek - hangsúlyozom, kényszerüljenek - külföldre; mit tesz le a magyar kormány az asztalra azért, hogy több tízezer embert ne veszítsünk el folyamatosan azért, mert Magyarországon rosszak a bérek.

Az LMP-nek van egy tiszta válasza: mi egy olyan országot szeretnénk, ahol nem alamizsnáért dolgoznak a magyar emberek összeszerelő üzemekben, egy olyan munka törvénykönyvét szeretnénk, ami megvédi a magyar embereket, egy olyan gazdaságpolitikát, ami visszaadja a munka becsületét. Csak sajnos az itt a probléma, lassan mindenki számára érthetővé válik, hogy önök az egyik kezükkel osztogatnak - itt az állami vezetők többmilliósi fizetésekkel, prémiumokkal, juttatásokkal -, más meg gürcöljön az összeszerelő üzemekben, ha meg nem tetszik, akkor menjen el külföldre. Ezt nem önök mondták, de önök pontosan ugyanúgy viselkednek. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: A kormány nevében Czomba Sándor államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Kezdem azzal, amiben egyetértünk: egyetértünk abban, hogy valóban egy olyan fontos, létező problémát vetett fel, amely nemcsak a mai időszakban, hanem későbbi évtizedekben is meghatározó jelentőségű, hogy a mindenkori kormányok hogyan kezelik ezt. De itt körülbelül véget is ért az egyetértési része, hiszen ön most egy önök által publikált adatsorra hivatkozik, ugye, 5 ezer fő jelzett vissza, én nem akarom Churchillt idecitolni, tudja, hogy mit mondott ezzel kapcsolatosan, én egy KSH-adatot szeretnék önnek mondani, és egész pontosan fogom mondani, tehát a

KSH által publikált SEEMIG-projekt szerinti adatot tudok mondani: 350 ezer olyan kivándorolt magyar él a világban, aki 1989 után, de legalább egy évvel a felmérés készítését megelőzően hagyta el Magyarországot. Ez 30 ezer családot keresett meg, talált meg, és célzottan találta meg ezeket a családokat.

Tehát ha megengedi, én ennek az adatsornak jobban hiszek. És ami fontos, hogy ez alapján 2009 után, akik kimentek, alig 10 százaléka mondja, hogy nem tervez hazatérést; még egyszer mondom, alig 10 százaléka. Éppen ezért én azt gondolom, hogy a politikai nyelvezetben célszerű az Európai Unión belüli mozgásokat nem migránsmozgásnak tekinteni, hanem vendégmunkásként tekinteni rájuk, mert sokkal inkább fedezi azt a valóságot, azt a valós képet, amit egyébként ez a folyamat tükröz.

Nyilvánvalóan 2004-ben egy jelentős növekedés következett be, amikor az Unióhoz csatlakoztunk. De hiszen az egyik legfontosabb feladatunk az volt vagy azért csatlakoztunk az Unióhoz, mert szeretttük volna a szabad munkaerő-áramlást biztosítani, kifelé is és befelé is. És azokkal, akik lehetőségként és nem kényszerként élnek meg a külföldi munkavállalást, azokkal semmi baj nincs.

(13.40)

Ugye, 2011-ben - az is egy fontos dátum - a német és az osztrák piac nyitott, és ott is jelentős migrációs növekedés tapasztalható.

Abban is részben egyetértünk, amikor azt mondja, hogy elsősorban az a fontos, hogy itthon tartsuk a fiataljainkat, és ne külföldről próbáljuk őket hazahozni, mert olyan tökéletes program szerintem nem lesz - soha egyetlenegy állam se fog tudni olyat működtetni -, amivel mindenkit haza tudunk hozni.

És hogy tett-e a magyar kormány ezzel kapcsolatban az elmúlt időszakban intézkedéseket? Hát engedje meg, hogy csak néhányat mondjak és tényleg a fiatalokra koncentrálva: a 15-24 éves korosztályban 65 ezerrel dolgoznak többen most, mint 2010-ben, 65 ezerrel, 210 ezer helyett 275 ezren dolgoznak. Ha ön azt mondja, hogy ez egy jelentéktelen számadat, lehet így is, nyilván ellenzéki oldalról lehet, hogy én is ezt mondanám, de ez igen jelentős. És ez nem magától következett be, hanem a magyar kormányának számos olyan intézkedése volt, csak néhányat hadd soroljak fel: „Első munkahely” garanciaprogram, Diplomamentő-program, a munkahelyvédelmi akcióterv kedvezményei, diákmunka, lakhatási támogatás, fiatalok vállalkozóvá válásának támogatása, ifjúsági garanciaprogram.

És amit most ön mond, a „Gyere haza, fiatal” program keretében is szeretném a tisztelt képviselő asszony figyelmét felhívni, hogy egyetlenegy európai állam sincs, aki programot hirdetett volna a fiatalok hazaérkezésére. A lengyelek kísérletezgetnek, a szlovákok kísérletezgetnek, hozzánk jöttek most. A szlovákok azt tervezik, hogy azokat, akik Cambridge-ben

vagy egyébként Nagy-Britanniában végeztek főiskolán, egyetemeken, őket szeretnék bizonyos összeggel hazacsábítani.

Örömmel jelzem önnek, hogy már nem huszonegynéhányan, hanem 34-en vannak azok, akik hazajöttek, egész biztos, hogy az 50 fő záros határidőn belül meglesz. Az egy újabb érdekes kérdés, hogy Anglián kívül érdemes-e, és már nem is kérdés, hanem tényként kezelhetjük, hogy szükséges Németországra, Ausztriára és más tagállamokra is kiterjeszteni ezt a lehetőséget, mert nagyon sokan vannak, akik érdeklődnek a program iránt. Több mint 180-an már felvették a kapcsolatot a hazai munkáltatóval, de ön is tudja, úgy, ahogy egzisztenciát felszámolni és külföldön munkát vállalni nem egyszerű, ugyanezt fordítva megtenni sem egyszerű. Tehát amíg egy fiatal hazaérkezik, az több hónap, akár fél évet is igénybe vesz.

Úgyhogy azt tudom mondani, abban egyetértünk, hogy elsősorban idehaza kell megteremtenünk annak a lehetőséget, hogy minél több fiatal itthon találja meg a boldogulás lehetőségét, de arra is garanciát kell adnunk, illetve programot kell működtetnünk, hogy azok, akik szándékoznak hazajönni, megtehesék ezt. Mi ezzel a programmal rést ütötünk a pajzson, remélem, ez a pajzs a következő években folyamatosan bővülni fog.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban. - A kormánypárti képviselők közül többen a Fidesz-frakció hátsó padsoraiban állva beszélgetnek.)*

ELNÖK: Köszönöm. Mielőtt megadnám a szót Harrach Péter frakcióvezető úrnak, felkérem a kormánypárti képviselő urakat, hogy a magántanácskozmányt szüntessék be. *(Megtörténik.)* Nagyon hálás vagyok. A frakcióvezető úré a szó.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A miniszterelnök úr szolt az összeurópai sorskérdésről, én is erről és ennek talán az eszmei háttéréről szeretnék néhány mondatot mondani.

Mindenekelőtt le kell szögeznünk, hogy a jelenéget mindnyájan ismerjük, hiszen migrációs invázió van, ismerjük az okokat is, de ki kell mondanunk azt, hogy Magyarország kezelte legjobban ezt a helyzetet az európai országok közül. A felelősségünkről is kell szólni, ami kettős, és mindig ezt mondtuk: egyrészt az üldözött, bajba jutott emberen segíteni kell, másrészt viszont önvédelemre is szükségünk van. A segítségnek viszont egyértelműen - a tömegeket illetően - Európán kívül kell megtörténnie, a kibocsátó országokban békét, szomszédjaikban pedig lehetőségeket kell teremteni.

Európa állapotáról is szolt a miniszterelnök úr, és természetesen nekünk is szólni kell. Talán cinikusan hangzik, de mondjuk ki: az öngyilkossági kísérlet Nyugat-Európában sikerrel járt, az iszlamizálódás folyamata már visszafordíthatatlan; ez elkezdődött a

második világháború után, most felgyorsul és betetőződik. Én Nyugat-Európáról beszélek.

Engedjék meg, hogy a háttérről szóljak néhány szót! Ismerjük azt, ami a migrációs folyamatot elindította: valakik biztatták őket - hogy hogyan, az homályban van -, politikai, pénzügyi, ki tudja, milyen okaik voltak, de azt mondták nekik, hogy menjetek Európába, ott jól fogtok élni. És erre rátelepült egy iparág, az a gazdasági érdekeltség, aminek a következményeit és a folyamatát látjuk.

És ami sokkal fontosabb ennél, nem a migránsokról, hanem a migránsproblémákról kell hogy szöjjön, az európai politikai elitéről. Kétféle megközelítés létezik: bevándorlaspártiak és bevándorlást ellenzők. Mi a különbség a kettő között? Én egyértelműen ennek az eszmei oldalát látom: valakinek az ember- és társadalomképe meghatározza a politikai szándékát is. Aki individuumban gondolkodik, és a társadalmat úgy szemléli, mint individuumok sokszínű együttesét, és multikulturális társadalomban gondolkodik, az téved, hiszen a multikulturális társadalom eszménye megbukott. Létezik olyan értelemben, hogy az egymás mellett élő nemzetek sokszínűsége is alkothatja ezt a nagy társadalmat, létezik, hogy egy országon belül a kisebbségek is sok szint adnak a társadalomnak, de mindenképpen egy kultúrkörön belül marad a dolog. Ha tömegek idegen kultúrkörből beáramlanak, azok képtelenek egységes és integrált társadalmat alkotni.

Ha valaki viszont úgy gondolkodik a társadalomról, hogy az nem csupán az emberi méltósággal rendelkező egyéneknek, hanem a közösségi embereknek a társadalmá is, akik a közösségeken keresztül élik meg a maguk jogait, emberségét, méltóságát, akkor ezeknek a közösségeknek az együttese alkotja a társadalmat, és ezeket a közösségeket és az általuk képviselt normákat védenünk kell, és ez már az önvédelem szempontját jeleníti meg ebben az ügyben is. Tehát nem csupán az emberies viselkedés a bajbajutottakkal, hanem az önvédelem szempontja is kell hogy érvényesüljön, és ma ebben az invázióban ez a döntő szempont.

Így tehát nyugodtan kimondhatjuk azt, hogy a világról alkotott képünk, ember- és társadalomképünk határozza meg, hogyan viszonyulunk a politikai kérdésekhez, jelen esetben a migrációhoz. Hiszen - és ez a döntő politikai kérdés - hogyan látjuk Európát ezen a szemüvegen keresztül: az Egyesült Államok Európájának vagy pedig a nemzetek közösségének? Mi az utóbbit támogatjuk. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! A képviselő úr - túl azon, hogy fontos-

nak nevezte valóban, hogy akik ideérkeznek, azok számára az emberi életminőséghez szükséges ellátást emberiességi okokból megkapják - egyrészt a bevándorlás, a modern kori népvándorlás haszonélvezőiről, másrészt pedig ennek a veszélyeiről szolt, és annak az iszlamizációnak a veszélyéről, ami Nyugat-Európában már jobban látható, Kelet-Európában pedig még nem is beszéltünk róla, és magunk fel se tudjuk mérni ennek a pontos következményeit, hogy mi jár ezzel.

Nagyon fontos az az ellátás is - amit kereszténydemokrata politikusként említett a frakcióvezető úr -, amit Magyarország biztosított. Beszélhetünk itt 660 ezer szendvicstről vagy félmillió palack vízről, amit egy hónap alatt osztottak szét a magyar hatóságok képviselői a határon illegálisan átlépők között, vagy a 18 ezer kilogramm kenyérről, amit felhasználtak mindezekhez, 22 ezer konzervről, és még lehetne sorolni, hogy mennyi almát vagy banánt osztottak szét. Mindemellett, hogy akik itt vannak, azokkal emberségesen bánunk, látnunk kell, hogy Nyugat-Európában kik azok, akik haszonélvezői ennek az óriási emberáradatnak.

Talán önök is hallották, hogy Gerhard Schrödert egy időben csak kreuzbergi kancellárnak hívták; ez az a városrész, az a negyed, ahol legtöbben laknak a muzulmán bevándorlók közül. A 2002-es választási győzelme rendkívül szoros volt, és többek között ennek a negyednek köszönhetette, az itt lévő választóknak, akiknek a szavazatait nagyrészt megkapta, hogy ő lett Németország kancellárja és nem a kereszténydemokrata jelölt.

(13.50)

Németországban az elsőgenerációs bevándorlók 70-90 százaléka, a második generációsoknak pedig 60-65 százaléka baloldalra, szocialista, szociáldemokrata pártokra szavaz. Ezért mondják azt nyugat-európai politikusok - és sokszor nem is látjuk a híradókban a nevük mellett, hogy ők valójában egy szocialista vagy szociáldemokrata párt képviselői -, hogy minél nagyobb arányban jönnek. Ha csak Franciaország példáját nézzük meg és a 2012-es elnökválasztást, ahol bő egymillió szavazat döntötte el, hogy ki lesz Franciaország elnöke, jól láthatjuk, hogy a szocialista, szociáldemokrata jelölt javára 2,2 millió muzulmán bevándorló adta le a szavazatát, és egymillió szavazattal nyert. Ha nincs ez a kétmillió muzulmán szavazat, vagy kiegyensúlyozott lett volna és fele-fele lett volna az arány, vagy a többségi társadalom arányai szerint szavaztak volna a muzulmán bevándorlók, akkor bizony Sarkozy elnök úr őrizhette volna meg az elnökségét. Franciaországban éppen ezért láthatóan a baloldal számára ez egy égető szavazatszerzési feladat, hiszen 2007-ben a muzulmán bevándorlók 93 százaléka rájuk szavazott, de Nagy-Britanniában is a muzulmán bevándorlók 58 száza-

léka munkáspárti, és lehetne mondani még Ausztriából, Svájcban, Spanyolországból, Hollandiából vagy Svédországból hasonló példákat.

Kik tehát a haszonélvezői ennek? Egyértelműen a baloldali pártok, és éppen ezért akár úgy is biztatják ezeket az embereket, hogy valójában óriási veszélynek teszik ki őket útközben, hiszen akár tengeren, akár szárazföldön érkeznek, nagyon sok nehézség áll előttük, és sokan valójában nagyon megszenvedik ezt az utat.

Viszont mik ennek a veszélyei? Erről Magyarországon is keveset beszéltünk. Most már többen mondják, hogy párhuzamos társadalmak alakulhatnak ki egész Európában, hiszen az állami jogrendszer helyett ezekben a közösségekben, amelyek rendkívül endogám közösségek, akár egymás között házasodva egy teljesen zárt közösséget hoznak létre, egy másfajta jogrendszer érvényesül, nem az állam jogrendszere. Ismerünk szélsőséges példákat: az egyik német városban még egy saria rendőrséget is felállítottak önkéntesekből. Elmondhatjuk, hogy nem kompatibilis ez a fajta iszlamista hozzáállás és az európai berendezkedés. A muzulmán hozzáállás a világi állam lebontásából áll, éppen ezért nem tudja értelmezni sem az egyházak autonómiáját, amit a mi Alaptörvényünk is és az európai értékek is fontosnak tartanak, sem pedig az állam világi létét. Éppen ezért teljes mértékben úgy áll az államhoz, mint ami a vallásnak egy teljesen összefonódott része, ami az európai kultúrával egyáltalán nem fér össze, azt hiszem, a mi gondolkodásunk szerint, bár az egyház és állam partnerségére kell hogy épüljön a közpolitika.

Az emberi jogok tekintetében is teljesen más a hozzáállásunk. Míg mi minden embernek egyenlő emberi jogokat biztosítunk, addig a muzulmán hozzáállás teljesen differenciált, nincs mindenkinek ugyanolyan joga.

Hogy a nők egyenlősége mennyire más európai és muzulmán felfogásban, azt hiszem, ez az egyik leginkább szembeötlő különbség. Vagy a vallási tolerancia esetében; például ha egyre több muzulmán bevándorló jön, valójában számolhatunk az antiszemita támadások megnövekedésével, mint ahogy erre Franciaországban több példa volt. Az erőszak elfogadása vagy az emberi élet értéke, például az öngyilkos merényletek elfogadásánál teljesen másfajta érték szemlélettel jelenik meg a muzulmán és az európai, általam kereszténynek tartott hozzáállásban. Éppen ezért az ilyesfajta korlátok nélküli népvándorlás engedése belső feszültségeket, vallási feszültségeket is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* hoz, méghozzá muzulmán belső feszültségeket is. Éppen ezért úgy gondolom, hogy ezzel nagyon-nagyon óvatosan kell bánni európai politikusoknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Tóbiás frakcióvezető úr következik aktuális ügyekről. Parancsoljon!

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Európának két nagy kihívása van. Az egyik az európai szintű menekültkérdés rendezése, a másik pedig, ha kicsi malíciát megengednek, Rétvári Bence államtitkár úr iménti beszéde. De valójában Magyarországról szeretnék beszélni és annak három alapvető kihívásáról: a szegénységről, a dolgozói szegénységről és a fejlődés hiányáról.

Magyarországon a szegénység és a dolgozói szegénység mérete és mélysége 1990 óta nem látott méreteket öltött. Tavaly volt szerencsém a Ház előtt beszélni a szegénység problémájáról, amit önök akkor kinevettek, és azóta sem tettek ellene semmit. Pedig Magyarországon egyre nagyobb a szegénység, a kiszolgáltatottság. Mára arról is beszélni kell, hogy milyen elviselhetetlen mértékű a dolgozói szegénység, a fizetésükből nem tudnak az emberek megélni. Mivel a fejlődés területén sem mutatnak kiutat, Magyarország lassan működésképtelenné válik, a fiatalok elmennek, a fizetések alacsonyak, a hangulat, mint ahogy látszott az előbbieken is, rémes és jövőkép nélküli.

Az önök kormányzásának ötödik évében elmondható, hogy nincs létbiztonság, és nem fizetik meg az emberek munkáját. Ma már világos, hogy az alacsony keresetek miatt eladósodtak a magyar emberek. A magyar munkavállalók reálbérszínvonala az uniós átlagnak csupán harmada. Tűzoltók, rendőrök, ápolók, szociális szakemberek létválsággal küzdenek. A szociális munkások például olyan körülmények között élnek, tisztelt képviselőtársaim, mint akiket gondoznak és ellátnak nap mint nap. Magyarországon az emberek túl sokat dolgoznak, túl kevés pénzért. És nem a rezsicsökkentés és nem az életpályamodellek fogják megoldani az ő problémájukat, ezek legjobb esetben is csak konzerválni képesek a jelenlegi helyzetet.

Ezért azonnali fizetésemelést követelünk a magyar emberek részére, mert látjuk, van pénz, tisztelt képviselőtársaim. Az önök szándékaival van a valódi probléma. Hiszen önök emelni akarják az állami vezetők, az állami vállalatok vezetőinek fizetését, miközben nem akarják az embereket, miközben (*Gúr Nándor: Így van!*) értelmetlen és szó szerint bicskanyitogató presztízsbetűzéseket folytatnak, arra van pénz a Magyar Nemzeti Bankban, hogy az állam profitját, az állam bevételét sajátjaként használja Matolcsy György. Önök pazarolnak!

Kötelességük lenne pedig visszaforgatni mindazok számára, akik a köz javát, az állam szolgálatát végzik el nap mint nap. Mert ez a befektetés, a fizetésemelés nem kiadás. Az beruházás a jövőbe, beruházás az emberekbe, mert itthon tartja a munkaerőt, mert ha a dolgozóknak van pénzük, akkor tudnak vásárolni, és nem szabad, nem kell nekik éhbéért fizetni.

Nem szépségtapaszkokra, hanem valódi fizetésemelésre van szükség.

Ezért azt javasoljuk: átlag 50 százalékos béremelést, fizetésemelést mindenkinek, hogy legalább nettó 150 ezer forint fizetést kapjon kézhez. Ötven százalékos fizetésemelést kell adni a szociális, az egészségügyi dolgozóknak, az oktatásban, a védelemben és a közigazgatásban dolgozók részére. Mindazoknak jár, akik működtetik ma e hazánkat. Az egységes fizetésrendezés során, a fizetésemelési rendszerben a minimálbér nettó 100 ezer forintja mellé létre kell hozni a garantált illetmény nettó 150 ezer forintját, a felsőfokú végzettségeknél a garantált illetmény 175 ezer forintját és az egyetemi végzettségűeknél a nettó 200 ezer forintot. Pedagógus, rendőr, egészségügyben dolgozó, szociális területen dolgozó és a közigazgatásban dolgozó számára. Erre azért van szükség, mert így marad itthon mindenki, akiről ma itt, éppen a parlamentben beszéltünk. Ötven-száz milliókat szánnak programra - fizetést kell nekik adni, hogy ne akarjanak elmenni Magyarországról! Erre azért van szükség 2015-ben, mert a probléma itt van, és most van itt. A megoldás az önök kezében van.

Követelünk 2015-ben fizetésemelést mindazoknak, akik az államot tisztességgel szolgálják mind a mai napig! Köszönöm. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Ismét Rétvári Bencéé a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Ahogy önt hallgattam, valahogy az jutott eszembe, hogy a szocialistáknak ellenzékben mindig jó ötleteik vannak arra, hogy mit kéne csinálni, kormányon pedig mindig kifogásaik vannak, hogy miért nem tudják megcsinálni. (*Gögös Zoltán: Meg is csináltuk!*) Valahogy az elmúlt 25 év erről szólt a szocialisták esetében, mindig hangzatos szövegek, és utána a cselekedetekben sohasem azoknak az embereknek a védelme és támogatása, akik bérből élnek (*Gögös Zoltán: Milyen volt 2002-től, arról beszélj!*), akik fizetésből élnek.

Ők ugyanis egyre nagyobb személyi jövedelemadókat fizettek vagy 2006-ban megemelték nekik 5 százalékkal az áfát, míg a nemzetközi cégek valahogy mindig jól jártak, valahogy óriási profitokat vittek ki ebből az országból. Amikor pedig megfordította ezt az arányt a Fidesz-KDNP 2010-ben (*Gúr Nándor: Több millió a pénzügyi szektorba!*), és a cégek most már ezermilliárdos nagyságrendben kell hogy a profitjukat itt hagyják Magyarországon, és többek között, mondjuk, a rezsicsökkentés révén ott hagyják azoknál a kiskeresetű családoknál, magyar nyugdíjasoknál, a magyar polgároknál, akik kevesebbet fizetnek a közmuzámláikon, akkor mindig értük aggódnak. Sohasem az emberekért aggódnak, hanem mindig ezekért a nagy cégekért, amikor döntési helyzetben vannak.

(14.00)

Kérdezem én: lehet beszélni itt a minimálbér kapcsán sok mindenről, de vajon amikor '98 és 2002 között a Fidesz-KDNP-kormány, ha jól emlékszem, 17 ezerről 50 ezer forintra emelte a minimálbért (*Gógös Zoltán: És mennyi volt a nettó?*), majd utána nyolc év alatt a szocialistáknak ezt miért csak... (*Zaj az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Nem emlékszem rá, hogy Gógös Zoltán képviselő úrnak vagy Gúr Nándornak szót adtam volna.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tehát '98 és 2002 között a Fidesz-KDNP 17 ezerről 50 ezer forintra emelte, majd pedig önök nyolcéves kormányzásuk alatt ezt csak hetvenegynéhány ezer forintra emelték, mert mindig arra hivatkoztak, hogy micsoda teher lenne az a munkáltatóknak, a nagy cégeknek, ha ki kellene fizetniük az embereknek ezt a bért, majd pedig a Fidesz-KDNP az elmúlt öt évben jóval 100 ezer forint fölé emelte a minimálbér összegét. Hogy lehet, hogy önök a kispénzű emberek támogatásáról beszélnek, de akik dolgoznak, és azok közül a legkevesebb fizetésből meg minimálbérből élnek meg, akkor az ő bérük megemelésénél a szocialisták sohasem jeleskedtek, amikor kormányon voltak? Ha megnézzük, önök átlagosan 2-3 ezer forinttal emelték meg a minimálbért minden évben, amikor kormányon voltak, a Fidesz-KDNP pedig 6-7 ezer forinttal emelte meg a minimálbért akkor, amikor kormányon volt. A legkisebb jövedelmű embereknek tehát sokkal inkább a Fidesz-KDNP tudta emelni az élet-színvonalát.

S amit az elmúlt években csinálunk az adócsökkentések politikájában, pontosan azt a célt szolgálja, hogy több pénz maradjon azoknál az embereknél, akik dolgoznak, akik fizetésből élnek. Az, hogy most már nem 30 százalék fölötti az adókulcs, vagy akár 41 százalék - már nem emlékszem, hogy az önök programjában vagy az LMP-jében szerepelt-e, hogy 40 százalék fölé kéne emelni a személyi jövedelemadó legfelső kulcsát -, hanem ezt az idén 16, jövőre pedig 15 százalékra szorítjuk le, azt jelenti, hogy mindenki többet vihet haza.

Kicsit furcsán hallgattam önnek azt a mondatát is, amikor arról beszélt, hogy a pedagógusoknak szükséges lenne a béremelése - azzal természetesen minden magyarországi polgár egyetért, hogy a pedagógusok keressenek többet -, de akkor hogyhogy a szocialisták voltak azok, akik a közalkalmazottak 13. havi bérének elvételével a pedagógusok bérét is elvették, és hogyhogy nem vették észre, hogy az elmúlt években már körülbelül 40 százalékkal sikerült megemelni a pedagógusok fizetését? Ők voltak az elsők a béremelések politikájában, akik érezhető mértékű fizetésemelést kaptak. És az idén október elején, két

hét múlva eljön az az időpont, amikor az idén szeptember 1-jétől tovább emelkedő fizetést is immár emelt összeggel kapják meg a pedagógusok. Ne feledje el, képviselő úr: 2013-ban ez 36 milliárd forint volt, 2014-ben 120 milliárd forint volt, és az idén is több mint 30 milliárd forint az az összeg, amit pluszban kapnak a pedagógusok.

De beszélhetünk a szociális dolgozókról is, hiszen bár a Fidesz-KDNP mindent elkövetett, hogy az ő bérük is emelkedjen, egyrésztől ágazati bérpótlékot vezettünk be 2014-ben, ez 12 milliárd forint plusz volt az itt dolgozóknak, az idei évben pluszjuttatással további 7 milliárd forinttal nő az itt dolgozók összértéme; az MSZP-időszakban valahogy ezt nem sikerült megtenni. Túl azon, hogy a térítési díjak emelésére önök törvényi lehetőséget adtak, ettől függetlenül a szociális ágazatban dolgozóknak önök sem emelték az utolsó éveikben a fizetését.

De elfelejtettek állami bérplafont bevezetni, és az emberek eladósodottsága kapcsán egyik-másik politikuskus azt mondta széttárt karokkal, hogy bizony ezek az emberek felvették ezeket a hiteleket, az állam nem tud rajtuk segíteni. A Fidesz-KDNP-kormányának kellett eljönni, hogy több lépcsőben a devizahitel-csapdában vergődő embereken valahogy tudjunk segíteni. Hozzáteszem, itt ismételtelen önök a bankokért aggódtak és nem az állampolgárokért.

Azt javaslom a szocialista kormányzatnak, hogy ha már presztízsbetűzésokről beszélnek, ne feledjék el a saját kormányzati negyedüket. Mi olyan épületeket építettünk vagy újítottunk fel, amelyek minden magyar polgár büszkeségére szolgálnak. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Most Vona Gábor frakcióvezető úr következik, a Jobbik részéről: „A bevándorlás a jövő nagy kihívása” címmel. Parancsoljon!

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Miniszterelnök úr úgy fogalmazott, hogy a probléma a tömeges népvándorlás. Nincs ebben igaza a miniszterelnök úrnak, mert a tömeges népvándorlás valójában már csak okozat. Az ok, a probléma maga az egy igazságtalan, működésképtelen világrend, amely úgy mozog a világban, úgy mozog a különféle régiókban, országokban, mint elefánt a porcelánboltban, saját akarata szerint tesz tönkre országokat és nemzeteket tapos meg. Én tudom azt, tisztában vagyok vele, hogy Magyarországnak nincs meg hozzá a súlya, hogy ezen a világrenden változtasson, vagy csak nagyon kevés súlya van ehhez, de azért mondjuk ki itt magunk között, legalább lássunk tisztán, hogy ezekhez az igazságtalan háborúkhöz, amelyek ezt az egész migrációs válságot elsősorban okozták, mi, Magyarország is hozzájárultunk a támogató szavazatainkkal, a katonáinkkal, az erkölcsi támogatásunkkal, a nevünkkel. Az a baloldal is egyébként, amelyik most félti a migránsokat, nem tudom, hol volt akkor, amikor ezekről a háborúkról

dönteni kellett. És felteszem a kérdést, hogy a jelenlegi kormány hol volt, és hol van most, amikor ezeknek a háborúknak a kapcsán talán érdemes volna újragondolni a magyar álláspontot.

Az biztos, hogy a magyar érdek nem más, mint hogy Magyarországot meg kell védeni, és az is igaz, hogy eközben egyébként védjük a keresztény európai kultúrkört is. Azt nem tudjuk, hogy Nyugat-Európa fölébred-e vagy sem, és ha felébred, lehet, hogy akkor is már késő lesz, sőt még azt sem tartom elképzelhetetlennek, hogy húsz év múlva újra migránsproblémával kell majd szembesülnünk, de akkor már a Nyugatról idemenekülő, fehér bőrszínű, keresztény európaiak Magyarországra meneküléséről kell majd döntenünk.

Mindenestre mi most védjük a saját hazánkat és védjük Magyarországot műszaki határárral és emberállománnyal. Egyik sem elég önmagában. Csongrád megyében láttuk, hogy a kerítés emberállománya nélkül nem elég, most Baranyában és Somogyban meg azt látjuk, hogy hiába vannak ott emberek, hiába vannak ott rendőrök, hiába van ott a hatóság, kerítés nélkül képtelenek visszatartani a migránsáradatot. Nem akartam a miniszterelnök úrnak adott reakciómban erre kitérni, de itt most mégis megteszem, hogy miközben persze elégedettek vagyunk a kormány intézkedéseivel, azért azt ne felejtjük el, hogy Horvátország vonatokon és buszokon azokat a migránsokat hozta ide át nekünk, akiket annak idején néhány nappal ezelőtt Röszkén visszatartottunk. Én lementem Pélmonostorra, ott a peronon beszéltem a vonatra fölzsúfolt migránsokkal, és köztük több olyan volt, akinek még a sérülése is látszott a magyar rendőrökkel vívott küzdelméből. Gondoljunk bele, hogy föltartottuk nagy erővel - egyébként nagyon helyesen - Röszkénél ezeket az embereket, majd tétlenül, bénán végignéztük, ahogy a horvátok buszokkal és vonatokkal Magyarországra küldik őket. Ezen mindenképpen érdemes lenne elgondolkodni és a lehető leghamarabb Magyarország védelmét teljessé tenni.

Megfogalmaztam itt ma lépéseket, javaslatokat, a miniszterelnök úr sajnos nem reagált rájuk, ezért újra megfogalmazom, hátha majd Kontrát Károly államtitkár úr reagál rájuk. Az embercsempész bandákkal kezdjük valamit, próbáljuk meg legalább a magyarországi vonalaikat felszámolni! Én hallok a híradásokban ilyen-olyan kisebb eredményeket, de ha mondjuk, az M5-ösön bemegyek egy benzinkúthoz, tuti, hogy találkozni fogok embercsempészekkel.

A másik a határórség visszaállítása. Nagyon jó, hogy rendőrök és honvédek őrzik most a magyar határt, de azért gondolom, a jelenlegi kormány sem képzelel el azt a jövőben hosszú távon úgy, hogy mindig a rendőrök és mindig a katonák legyenek a határnál. A rendőröknek egyébként sokkal több feladatuk volna, és az biztonsági kockázatot és közbiztonsági veszélyt is jelent, hogy őket folyamatosan el kell vezetni az alapvető területeikről. Ezért volna

nagyon fontos a határórség visszaállítása. Ezt nem valami mantraként ismételtetjük önöknek, hanem ez tényleg őszinte és jó szándékú javaslat. Kérem, hogy ezt fontolják meg. Ha nem fontolják meg, majd a jövő ki fogja kényszeríteni, államtitkár úr, ezt higgye el nekem.

És ha már a határórséget felállítjuk, akkor azt is kérem, fontolják meg, hogy a civil erőt, a civil védelmi erőt, ami az emberekben megvan - vannak erre tisztességes, erkölcsi bizonyítvánnyal rendelkező és alkalmas emberek -, be lehetne vonni különféle logisztikai vagy egyéb feladatokra a határ megvédésére. Ha ez így van, akkor kérem az Országgyűlést, magunkat, hogy teremtsük meg ennek a törvényi lehetőségeit, üljenek le a szakpolitikuskaink, alkossunk erről törvényt, és ezeket az energiákat mielőbb vonjuk be a határ védelmébe, pláne akkor, ha a miniszterelnök úr arról beszél, hogy még téli szünet sem lesz.

Szintén kérem megfontolásra az önkéntes sorkatonaságról szóló javaslatunkat, hiszen a férfiaknak a hadkötelezettség amúgy is alaptörvényi előírás, miközben a magyar állam nem biztosítja megfelelő módon a honvédelmi alapismeretekhez való hozzájutást. Én tudom azt, hogy van önkéntes művelési tartalékos rendszer, de lehet, hogy szükség volna emellett egy olyan rendszerre, amely sokkal rugalmasabban és sokkal könnyebben tenné lehetővé azt, hogy válsághelyzetben, katasztrófa helyzetben bevonjunk újabb és újabb energiákat, képzett embereket a határ védelmébe.

S végül a kvótarendszer. Miniszterelnök úr arról beszélt: lehet, hogy már a héten Európa rossz döntést fog hozni. Akkor ne beszéljünk rébuszokban, hanem mondjuk ki, hogy Magyarország népszavazást fog kezdeményezni, akár uniós szinten arra nézve, hogy nem fogja Európa ránk kényszeríteni a kvótarendszert, ezt nem teheti meg, mert a magyar embereknek nem ez a véleménye, de meggyőződésem, hogy az európai embereknek sem ez a véleménye. Ha pedig így van, akkor meg ne féljünk ettől a népszavazástól, ne beszéljünk rébuszokban, hanem tűzzük ki a célt! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Azt a tényt ma már senki nem vitatja, hogy a Magyarországra érkező illegális migránsok több mint 97 százaléka nem Magyarországon lépte át az Unió határait, hanem Görögországban, a fennmaradó 3 százalék pedig valószínűleg Bulgáriában. Ezek az emberek olyan országokat érintve értek Magyarországra, mint Macedónia, Szerbia, amelyek biztonságos országok. Ezekben az országokban - akár Görögországban, akár Macedóniában, akár Szerbiában - az

illegális migránsoknak nem volt veszélyben az életük, nem volt veszélyben a családjuk élete, nem volt veszélyben a biztonságuk. Ezek az emberek főleg annak az információnak a birtokában vagy hatására indultak el Nyugat-Európa felé, hogy a törökországi táborokban, illetve a Libanonban vagy Jordániában lévő táborokban csökkentik az ellátás színvonalát, illetve konkrét meghívást kaptak Németországból, hogy Németország minden szíriai menekültet befogad.

(14.10)

Ez az információ szeptember elején hangzott el, ezt követően került Magyarország olyan helyzetbe, hogy több százezer illegális migráns érte el Magyarországot. Ezért kellett a kormánynak ebben a helyzetben olyan döntést hozni, hogy Magyarországot meg kell védeni. Ezért terjesztettük a parlament elé azokat a törvényeket, annak a tíz feles törvénynek a módosítását, amelyeket szeptember elején elfogadott a parlament, illetve azoknak a kétharmados törvényeknek, a honvédségről, a honvédelemről és a rendőrségről szóló törvényeknek a módosítását, amelyeknek vitáit most folytatjuk le, és amelyeket sajnós szeptember 4-én, a baloldal szavazatainak „köszönhetően” nem tudott elfogadni a parlament.

Tehát a szeptember 15-én életbe lépett szigorítások hatására, amikor is a parlament súlyos büntetést helyezett kilátásba az embercsempészekkel szemben, az illegális migránsokkal szemben, akik a határt illegális módon lépik át, a határzárát megrongálják, vagy a műszaki zár építését akadályozzák, ezen intézkedések hatására szeptember 15-től jelentős eredményeket tudtunk elérni.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy néhány számot is mondjak ennek bizonyítására. Szeptember 14-én 9830 fő lépett be illegális módon Magyarországra a szerb-magyar határon; tehát 9830 fő. Ezen a hétvégén, tehát az elmúlt 72 órában 20 176 fő lépett be illegális módon Magyarországra, szerb viszonylatban 722 fő, horvát viszonylatban 19 436 fő. Tehát azt lehet mondani, hogy a műszaki határzár, a jogi védelem és az élőrős védelem együttesen azt a helyzetet eredményezte, hogy míg szeptember 14-én közel 10 ezer illegális migráns lépte át a magyar-szerb határt, addig az elmúlt 72 órában napi átlagban 240 fő lépett be. Természetesen ez is 240 fővel több a kelleténél, és azon dolgozunk, ezt a kormány kezdettől világossá tette, hogy illegális módon, törvénytörő módon lehetőleg egyetlenegy illegális migráns se tudja át lépni Magyarország határait.

Képviselő úr az illegális migráció kapcsán az embercsempészet elleni szigorúbb fellépést kérte számon. Szeretném emlékeztetni, hogy a parlament által elfogadott büntetőtörvénykönyv-módosítás súlyosan, jelentős mértékben megemelte ennek a bűncselekménynek a büntetési tételeit, a rendőrség határozottan föllép. Több mint 1200 embercsem-

pészt fogott el a magyar rendőrség és indított eljárást. Természetesen még többet kell tenni azért, hogy az embercsempészek ellen még hatékonyabban tudjunk fellépni, de ez a rendőrség számára világosan megfogalmazott cél.

Ami a határőrség visszaállítását illeti, szeretném elmondani, hogy az országos rendőrfőkapitány úr 2015. szeptember 1-jével rendelkezett arról, hogy a Készenléti Rendőrség szervezeti keretein belül létrehozza a határrendészeti igazgatóságot. Ennek keretében határvadász bevetési osztályok jöttek létre, 2106 fővel hozta létre ezt az országos főkapitány úr, és ennek létszáma ma már 3600 fő.

A civil védelmi erők bevonásával kapcsolatban szeretném elmondani (*Az elnök csenget.*), hogy a polgárőrségre számítunk ebben a nagyon fontos feladatban, és a polgárőrség országos elnöke erre hajlandóságot is mutatott nyilatkozatában. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypartí pad-sorokban.*)

ELNÖK: A napirend előtti felszólalások sorában utolsóként Rogán Antal következik, a Fidesz képviselőcsoportjának vezetője: „Az újkori népvándorlás és annak társadalmi és politikai következményei” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, itt a Házban, azt hiszem, ma elég alaposan és hosszasan beszéltünk a bevándorlásról, az újkori népvándorlásról. Mert azt hiszem, ahogy követtem itt a különféle hozzászólásokat, ezt tisztázzuk, tegyük is világossá, hogy nem mindenki osztja ugyan ezt az álláspontot, de nekem meggyőződésem, hogy amiről itt szó van, az valójában egy újkori népvándorlás. Miniszterelnök úr a hozzászólása elején világosan elmondta azokat a számokat, amelyekből kiderül, hogy több millió potenciális megélhetési bevándorló van az Európai Unió területén kívül, akik elsődleges célközönségnek az Európai Uniót tekintik. Azt gondolom, ha erre nem lesz egy világos, egyértelmű stratégiája az Európai Uniónak, akkor gyakorlatilag egy egyre tömegesebbé váló és széles hullámokban érkező újkori népvándorlás fogja folyamatosan ostromolni az Európai Unió országhatárait. Ennek az újkori népvándorlásnak az utánpótlása szinte kimeríthetetlen. Ez a számokból, amelyeket miniszterelnök úr is felsorolt, elég világosan látszik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy ilyen újkori népvándorlás nemcsak a határőrizeti szerveket, az Európai Unió különféle hatóságait meg az európai népeket teheti próbára, hanem értelemszerűen magát az Európai Uniót mint konstrukciót, mint intézményt is. Valóban szembe kell néznünk azzal a ténnyel, hogy az Európai Unió képes-e egyszerre több millió embert befogadni és integrálni. Képes-e arra, hogy mindannyiuknak valamilyen formában megélhetést biztosítson? Képes-e arra, hogy egy alapvető-

en más kulturális közegekből érkező embereket egy keresztény Európába, egy keresztény európai kultúrkörbe integráljon? És itt most nem vallásról beszélünk, mert a kultúrkör és a vallás ebből a szempontból két különböző dolog. A szokásjogok különböző dolgok. Az, hogy egyáltalán elfogadják-e az európai kultúra, a keresztény kultúra alapján álló törvényeket, vagy a saját szokásaikon alapuló, belső törvények alapján élnek még az Európai Unión belül is az életüket? Láthatjuk, hogy az Európai Unió több országában párhuzamos társadalmak élnek egymás mellett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezekre a választ valóban európai szinten kell megadni. És az Európai Unió válasza nem lehet a korlátlan és egyetemes befogadás. Már csak azért sem, mert nyilvánvaló, hogy ebben Európa népei nem értenek egyet. És itt, tisztelt képviselőtársaim, első helyen szögezzük le, hogy Magyarországon mindenki elmondhatta a véleményét. A magyar kormány, mielőtt ezzel a helyzettel kapcsolatban bármiféle döntést meghozott volna, széles körű nemzeti konzultációt hirdetett. Minden családnak, minden magyar embernek volt lehetősége arra, hogy a véleményét elmondhassa. Ezt több mint 1 millióan megtették. Azóta a közvélemény-kutatások is azt mutatják, hogy ugyanúgy, ahogy a konzultáción, a közvélemény-kutatásokban is a magyar emberek több mint 80 százaléka világossá és egyértelművé tette, hogy döntöttek, és azt várják el a kormánytól, hogy védjük meg Magyarországot, védjük meg az ország határait.

Ennek rendeltük alá az utóbbi időben meghozott intézkedéseket is. Szeretnék még egyszer mindenkit emlékeztetni arra, tisztelt képviselőtársaim, hogy a védelemhez nem egész egyszerűen csak egy műszaki építményre van szükség. Szükség van hozzá élő emberi erőre, szükség van hozzá a honvédségre és a rendőrökre a határon, szükség van a nekik adott felhatalmazásra, szükség van egy működőképes jogi határozatra, hogy azok, akik nem tartják be törvényeinket, és a műszaki határozat megsértésével a volt zöldhatáron keresztül próbálnak bejutni az országba, azok szembenézzenek a büntetőjogi következményekkel. Tisztelt Képviselőtársaim! Minderre együttesen van szükség. Ez a teljes értékű határozat: a jogi határozat, a műszaki határozat és a mellé rendelt élőerő, a honvédség, illetve az ahhoz kapcsolódó rendőrség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek a rendszernek a működéséhez ma a parlamentnek nagyon fontos döntéseket kell meghoznia. Ezért még egyszer erről a helyről, a most következő szavazás előtt két dologra is szeretném kérni tisztelt ellenzéki képviselőtársaimat. Azokat, akik valóban fontosnak tartják a határok védelmét, és most már úgy látom, mintha a szocialisták is csatlakoztak volna ehhez, azokat arra szeretném kérni, biztosítsák, hogy ezt a magyar rendőrség és a Magyar Honvédség megtehesse. Ezért szavazzák meg azt a kétharmados törvényt, amely

felhatalmazást ad a magyar honvédeknek arra, hogy védhessék az ország határait.

A másik oldalról pedig, tisztelt képviselőtársaim, arra szeretném kérni mindannyiukat, szavazzák meg azt a hárszabálytól való eltérést is, ami biztosítja, hogy a jogi határozat működőképes legyen a horvát határon is. Mert amennyiben a parlament ma megadja a felhatalmazást és a honvédséget mozgósítani tudjuk a horvát határ védelméhez, ott helyben a bírósági illetékességeket is nyilvánvalóvá kell tenni. *(Az elnök csenget.)* Lehetővé kell tenni, hogy a pécsi járásbíró is eljárhasson a vonatkozó határsértési ügyekben. Kérem önöket tehát, hogy mai döntésükkel támogassák a kormányt és az országhatárok védelmét. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti frakciókban.)*

(14.20)

ELNÖK: Ismét Kontrát Károly államtitkár úré a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Valóban, a magyar-szerb határ sikeres megvédése után újabb nagyon fontos és nagyon nehéz feladatot kell megvalósítani: a magyar-horvát határ védelmét, és ehhez az szükséges, tisztelt Országgyűlés, hogy a parlament ma megadja azokat a felhatalmazásokat a Magyar Honvédségről és a honvédek jogállásáról szóló törvény, valamint a rendőrségről szóló törvény módosítása kapcsán, amelyek ahhoz szükségesek, hogy például a Magyar Honvédség is közreműködhesen a magyar államhatár megvédésében.

Tisztelt Országgyűlés! Járva az országot azt tapasztalom, hogy az emberek támogatják a kormánynak azt az erőfeszítését, hogy megvédjük a határokat, hiszen úgy, ahogy Rogán Antal képviselőtársam hozzászólásában elmondta, a nemzeti konzultációk során világosan kinyilvánították véleményüket, azt várják el a kormánytól, hogy védjük meg Magyarországot határait, védjük meg a magyar embereket. Ennek a feladatnak csak úgy tudunk eleget tenni, ha a honvédséget felhatalmazzuk az államhatár védelmében való közreműködésre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt tapasztalom, hogy az emberek azt várják el, hogy egy ilyen helyzetben lévő ország minden erejét igénybe vegye, minden törvényes erejét felhasználja annak érdekében, hogy eleget tudjunk tenni az ország, a polgárai biztonságának. És valóban úgy, ahogy képviselőtársam is elmondta, ehhez szükség van arra, hogy az ideiglenes műszaki határozat működjön azokon a szakaszokon, és ezeken az új szakaszokon is működjön, minden élőerőt igénybe tudjunk venni, és a jogi határozat is működjön úgy, ahogy a benyújtott törvényjavaslatban erre konkrét javaslatot is megfogalmaztunk.

Tisztelt Országgyűlés! Orbán Viktor miniszterelnök úr a napirend előtti hozzászólásában, illetőleg a hozzászólásokra adott válaszában világosan elmondta, hogy Magyarország kezelni tudja ezt a helyzetet, de összeurópai megoldásra van szükség. Ennek az összeurópai megoldásnak álláspontunk szerint az első és legfontosabb momentuma az, hogy mindenki tegyen eleget a határok megvédésének, mindenki teljesítse a schengeni egyezmény követelményeit. Ennek a schengeni egyezménynek a legfontosabb pontja, a 9. § (1) bekezdése kimondja, hogy a schengeni külső határt csak hivatalos határátkelőhelyen lehet megnyitni, kimondja azt is, hogy ezt csak a törvényes nyitvatartási időben lehet átlépni, és kimondja azt is, hogy ezeket csak törvényes okmányokkal lehet átlépni.

Tisztelt Országgyűlés! Ezekre is tekintettel úgy gondolom, hogy nagyon fontos törvények meghozatala előtt áll az Országgyűlés, és ha megkapjuk ezekhez a javaslatokhoz azt a támogatást, amely ezek elfogadásához szükséges, akkor az emberek világos véleményének, azon több mint egymillió ember állásfoglalásának teszünk eleget, akik világosan megfogalmazták a követelményt, hogy védjük meg Európa határait, és védjük meg a magyar határokat is.

Ezért kérem tisztelettel az Országgyűlést, kérem a pártokat, hogy szavazzák meg ezeket a törvényeket. Van egy régi magyar bölcsesség: amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra. Ezt kérem a tisztelt Országgyűléstől, ezt ajánlom a tisztelt figyelmükbe. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további napirenden kívüli felszólalókat.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett: Lukács László György, Jobbik; Varju László, független; Hegedűs Lorántné, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP; Schmuck Erzsébet, LMP; Dúró Dóra, Jobbik.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Sallai R. Benedek, LMP; Firtl Mátyás, KDNP; Korózs Lajos, MSZP; Mirkóczki Ádám, Jobbik; Németh Szilárd István, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Sallai R. Benedek, LMP; Schmuck Erzsébet, LMP.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Budapesten megrendezett **Intersteno**, a gyorsírók, gépírók és szövegszerkesztők nemzetközi szövetségének **50. jubileumi világbajnokságán** grafikus gyorsírás kategóriában **az Országgyűlés Hivatalának gyorsíró munkatársai az**

első négy helyet szereztek meg. *(Taps.)* Az első helyezettet Ferenc Zsuzsa, a második helyezettet Vicai Erika, a harmadik helyezettet Árvayné Dani Judit, a negyedik helyezettet Horváth Éva Szilvia. Az Országgyűlés és a magam nevében mindannyiuknak gratulálok, és munkájukhoz további sok sikert kívánok. *(Novák Előd: A Fideszen edződtek!)*

Tisztelt Ház! Most **mandátumigazolás és a képviselői eskütétel** következik. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Papcsák Ferenc, fideszes képviselő úr lemondásával megüresedett helyre a Fidesz-KDNP közös országos listájáról Hollik István urat jelölte.

A mandátumvizsgáló bizottság az ülést megelőzően tanácskozott, és a választási iratok alapján Hollik István úr megbízólevelének szabályszerűségét megvizsgálta.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imrének, aki a mandátumvizsgálat eredményéről az egyes házszabályi rendelkezések 9. § (2) bekezdésének megfelelően jelentést tesz az Országgyűlésnek. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint az önök előtt is ismert, Papcsák Ferenc úr 2015. július 7-től tölti be a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságának elnöki tisztét. Az összeférhetlensége megszüntetése érdekében 2015. augusztus 5. napján lemondott a Fidesz-KDNP jelölő szervezetek által az országgyűlési képviselők 2014. évi általános választásán állított közös pártlistájáról szerzett mandátumáról.

A megüresedett mandátumot a Nemzeti Választási Bizottság 131/2015. számú, 2015. szeptember 4-én kelt határozatával Hollik István úr részére kiadta. A határozat 2015. szeptember 7-én 16 órakor jogerőre emelkedett. A megbízólevelét átadására 2015. szeptember 7-én került sor. Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. számú országgyűlési határozat 9. § (2) bekezdése szerint a Mentelmi bizottság a múlt heti ülésén megvizsgálta a Hollik István úr mandátumigazolásához szükséges iratokat. Időközben a képviselő úr nyilatkozatában jelezte, hogy velem szemben összeférhetlenségi ok nem áll fenn, tehát képviselői jogait majd gyakorolhatja.

A fentiek alapján a Mentelmi bizottság egyhangúlag, tartózkodás és ellenszavazat nélkül a következő határozatot hozta: a Mentelmi bizottság javasolja az Országgyűlésnek, hogy igazolja Hollik István úr mandátumát. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a mandátumvizsgálat eredményéről szóló jelentéshez módosító javaslatot nem lehet benyújtani. A mandátumot az Országgyűlés vita nélkül igazolja. A szavazás előtt kérem, ellenőrizzék, hogy a

kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben. Most a szavazás következik.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy igazolja-e Hollik István úr mandátumát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház Hollik István úr mandátumát 187 igen szavazattal, egyhangúlag igazolta.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérem Hollik István képviselő urat, fáradjon a terem közepére, és tegye le az esküt. Felkérem Tiba István jegyző urat, olvassa elő az eskü szövegét, a tisztelt Országgyűlést pedig kérem, amikor a képviselő úr beér, felállva hallgassuk azt. *(A teremben lévők felállnak. - Hollik István a terem közepére lép. - Dr. Tiba István előolvassa az eskü szövegét.)*

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Én, Hollik István fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; országgyűlési képviselői tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segítjen! *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az eskütételt követően kérem Móring József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, a megválasztott képviselőt pedig, hogy kézjegyével lássa el azokat. *(Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató Móring József Attila gratulál Hollik Istvánnak, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát. - Hollik Istvánnak elsőként dr. Semjén Zsolt, Orbán Viktor, Balog Zoltán, Rogán Antal, Harrach Péter, Vona Gábor, dr. Schiffer András és dr. Tóth Bertalan gratulál.)*

Engedjék meg, hogy az Országgyűlés új képviselőjének eredményes munkát és sok sikert kívánjak az Országgyűlés és a magam nevében. Tájékoztatom önöket, hogy Hollik István képviselő úr a KDNP-frakció tagjaként dolgozik a jövőben. Bejelentem, hogy az országgyűlési képviselők létszáma teljes, tehát 199 fő. Gratulálok!

(14.30)

Tisztelt Országgyűlés! **Áder János köztársasági elnök úr miniszteri megbízatás megszűnéséről és új miniszter kinevezéséről** szóló átiratát megküldte az Országgyűlésnek. Felkérem Tiba István jegyző urat, hogy ismertesse a miniszteri megbízatással összefüggő átiratot.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az alaptörvény IX. cikk (4) bekezdés c) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 42. §-a alapján megállapítottam, hogy dr.

Hende Csaba honvédelmi miniszternek e megbízatása 2015. szeptember 9-i hatállyal megszűnik, továbbá az alaptörvény IX. cikk (4) bekezdés j) pontja, illetve a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 54. §-a alapján megállapítottam, hogy dr. Simicskó Istvánnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának e megbízatása 2015. szeptember 9-i hatállyal megszűnik, egyúttal az alaptörvény IX. cikk (4) bekezdés c) pontja és a XVI. cikk (7) bekezdése alapján dr. Simicskó Istvánt 2015. szeptember 10-i hatállyal honvédelmi miniszterre kineveztem. Budapest, 2015. szeptember 8. Üdvözlettel, Áder János.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a miniszteri eskütétel. Tájékoztatom önöket, hogy Simicskó István miniszterjelölt urat a Honvédelmi és Rendészeti, valamint a Nemzetbiztonsági bizottság meghallgatta, kinevezését támogatta.

Most az ünnepélyes eskütételre és az esküokmány aláírására kerül sor. Felkérem Simicskó István miniszter urat, fáradjon az ülésterem közepére, Tiba István jegyző urat pedig arra kérem, hogy olvassa elő az eskü szövegét, képviselőtársainkat pedig szokásunknak megfelelően arra, hogy felállva hallgassuk azt. *(A teremben lévők felállnak. - Dr. Simicskó István a terem közepére lép. - Dr. Tiba István előolvassa az eskü szövegét.)*

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Én, Simicskó István fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; miniszteri tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segítjen! *(Taps.)*

ELNÖK: Felkérem Móring József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, Simicskó István miniszter urat pedig, hogy kézjegyével lássa el azokat. *(Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató Móring József Attila gratulál dr. Simicskó Istvánnak, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát. - Dr. Simicskó Istvánnak elsőként Orbán Viktor, majd dr. Semjén Zsolt, Vona Gábor, Tóbiás József, dr. Schiffer András, Fodor Gábor, Fuzik János, Balog Zoltán, Rogán Antal és dr. Tóth Bertalan gratulál.)* Simicskó István miniszter úrnak új megbízatásához sok erőt és sok sikert kívánok mindannyiunk nevében.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Országgyűlés őszi ülészakája munkarendjének megállapítása**. Tájékoztatom önöket, hogy a Házbizottság múlt heti ülésén az Országgyűlés 2015. évi őszi ülészakájának munkarendjéről nem született konszenzus, ezért az országgyűlési törvény 13. § (6) bekezdése értelmében erről döntenünk kell. A munkarendet képviselőtársaim a honlapon megismerhették.

Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy az országgyűlési törvény 13. § (7) bekezdése értelmében képviselőcsoportonként egy képviselő, továbbá az elsőként szólásra jelentkező független képviselő legfeljebb háromperces hozzászólásra jogosult. Megkérdezem, hogy kíván-e élni valaki ezzel a lehetőséggel. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nem, kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a 2015. évi őszi ülészak javasolt munkarendjét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 127 igen szavazattal, 63 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a munkarendre vonatkozó javaslatot elfogadta.

Most a **házsabálytól eltérésekről** döntünk. A Házbizottság múlt heti ülésén megállapodás született arról, hogy az előző ülészakához hasonlóan az Országgyűlés a napirenden kívüli felszólalásokkal és az interpellációs időszakban a kérdéseket érintően fogadjon el házsabálytól való eltérést. Felkérem Hiszékeny Dezső urat, ismertesse ennek lényegét.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés elnöke azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a 2015. évi őszi ülészakán, ha több hétre fogadja el a napirendjét, 1. a képviselőcsoportok napirenden kívüli felszólalásra az ülés második hetére eső, a napirendben megállapított további egy napján is jogosultak legyenek, a felszólalási szándékot legkésőbb a második hét első ülésnapjának megnyitása előtt kell bejelenteni; 2. a kérdések tárgyalása során úgy térjen el a határozati házsabályi rendelkezésektől, hogy az ülés második hetére eső, a kérdések napirendi pontját tartalmazó ülésnapján csak az a kérdés legyen tárgyalható, amelyet az ülésnapot megelőző munkanapon 9 óra 30 percig benyújtottak.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Felhívom figyelmüket, hogy a házsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazatára van szükség. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e a házsabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 186 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett a házsabálytól való eltérést elfogadta.

Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság az ülést megelőzően tanácskozott. A frakciók álláspontja alapján a T/6241. számú és a T/6244. számú előterjesztések házsabálytól való eltéréssel történő megtárgyalására elnöki jogkörömben tettem javaslatot. A Házbizottság ülésén az MSZP képviselőcsoportja kezdeményezte egy további előterjesztés házsabálytól való eltéréssel történő megtárgyalását, a szükséges támogatottság hiányában ezt nem terjeszttem elő.

Az Országgyűlés elnöke a házsabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés az egyes fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelések forintra átváltásával kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló T/6241. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házsabálytól, hogy az előterjesztés összevont vitájára a mai napon, a határozathozatalra és a zárószavazásra pedig a holnapi napon kerülhessen sor. A házsabálytól eltérésre tett javaslatot T/6241/3. számon a honlapon megismertethetik.

Tisztelt Országgyűlés! Ahogy az előbbieken is, ismételten négyötödös szavazásról van szó. Kérdezem a tisztelt Házat, hogy támogatja-e a házsabálytól való eltérést. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 161 igen szavazattal, 31 nem szavazat ellenében a házsabálytól való eltérésre vonatkozó javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az előterjesztés összevont vitájára a mai napon utolsó előtti napirendi pontként kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemelésel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

(14.40)

Tisztelt Ház! Az Országgyűlés elnöke a házsabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés az egyes polgári és büntetőügyekben eljáró bíróságok illetékességéről szóló T/6244. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házsabálytól, hogy az előterjesztés összevont vitájára a mai napon, a határozathozatalra és a zárószavazásra pedig a holnapi napon sor kerülhessen. A házsabálytól eltérésre tett javaslatot T/6244/4. számon a honlapon megismertethetik.

Most a szavazás következik. Ismételten a képviselők négyötödének igen szavazatára van szükség. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 152 igen szavazattal, 14 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett a házsabálytól való eltérésre tett javaslatot nem fogadta el.

A házsabálytól való eltérés elfogadásának hiányában az előterjesztő a T/6244. számú törvényjavaslat tárgyalása során **sürgős eljárást kezdeményezett** annak érdekében, hogy az általános vitára még ezen az ülésen, a keddi ülésnapon sor kerülhessen. A sürgősségi javaslatot T/6244/3. számon ismerhetik meg a honlapon.

Felhívom figyelmüket, tisztelt képviselőtársaim, hogy a sürgős tárgyalás elrendeléséhez a jelen lévő képviselők kétharmadának igen szavazatára van szükség.

Kérdezem tehát önöket, sürgős tárgyalásba veszik-e a T/6244. számú előterjesztést. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 152 igen szavazattal, 11 nem ellenében, 31 tartózkodás mellett a javaslatot sürgős tárgyalásba vette.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a T/6244. számú előterjesztés általános vitájára holnap, a T/6129. számú előterjesztés általános vitáját követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Üzenet az Európai Unió vezetőinek című H/5984. számú határozati javaslat tárgyalására ezen az ülésen ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége e javaslatot nem fogadta el.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról döntünk**. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbiekből elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Ház! Házbizottsági megállapodás hiányában az Országgyűlés elnöke javaslatot tett arra, hogy az Országgyűlés **egyes beszámolók határozathozatalára a tárgyaló bizottságokat kérje fel**. A házszabály 85. § (1) bekezdése alapján a három beszámolóról az Országgyűlés vita nélkül, külön-külön határoz.

Először a B/5787/2. számú indítvány alapján kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Kulturális bizottságot a világörökségi területek állapotáról és a világ kulturális és természeti örökségének védelméről szóló egyezményből eredő feladatok ellátásáról szóló B/5787. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 153 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül a kijelölt bizottságot felkérte a határozathozatalra.

Most a B/5788/2. számú indítvány alapján kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Nemzeti összetartozás bizottságát a Bethlen Gábor Alap 2014. évi tevékenységéről és működéséről szóló B/5788. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 124 igen szavazattal, 66 nem ellenében, tartózkodás nélkül a kijelölt bizottságot felkérte a határozathozatalra.

Most pedig a B/5882/2. számú indítvány alapján kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Mezőgazdasági bizottságot az élelmiszerlánc-biztonságról és a felügyeleti díj felhasználásáról szóló B/5882. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a kijelölt bizottságot 125 igen szavazattal, 66 nem ellenében, tartózkodás nélkül kérte fel a határozathozatalra.

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról törtenő határozathozatalra mai napon nem kerül sor.

Soron következik az **egyes törvények Magyarország államhatárának hatékonyabb védelmével és a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. Rogán Antal, Gulyás Gergely, Tuzson Bence, Németh Szilárd, Font Sándor, Völner Pál, Bánki Erik, Vas Imre, valamint Möring József Attila, Harrach Péter, Firtl Mátyás képviselők által benyújtott T/5985. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Mengyi Rolandnak, a bizottság előadójának.

DR. MENGYI ROLAND, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ezúton tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a Törvényalkotási bizottság szeptember 16-án megtárgyalta a T/5985. számon benyújtott, egyes törvények Magyarország államhatárának hatékonyabb védelmével és a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 24 igen szavazattal, 1 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az előttünk fekvő törvényjavaslat szoros összefüggésben van az Országgyűlés által már kivételes eljárásban elfogadott, az egyes törvényeknek a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő módosításáról szóló törvénnyel, hiszen a két jogszabály együttesen kezeli a bevándorlás okozta válsághelyzetet. A késlekedés oka, hogy míg az egyszerű többséggel elfogadható törvényjavaslatnál az MSZP támogatásának hiányában a kormány kezdeményezésére a kivételes eljárásra volt lehetőség, addig a most tárgyalt törvényjavaslatnál erre nem volt mód, hiszen kétharmados támogatottságot igénylő részeket is tartalmaz.

Az összegző módosító javaslat egyrészt tartalmazza a Honvédelmi bizottság indítványát, másrészt a Törvényalkotási bizottság saját javaslatát.

Ahogy az elmúlt napok eseményei is bizonyították, a terrorizmus kérdése nem függetleníthető a migránsok okozta válsághelyzettől. Eppen ezért a módosítás lehetővé kívánja tenni a rendőrség számára, hogy a terrorizmus elleni küzdelem keretében a nemzetbiztonsági szolgálatokkal együttműködve a

jövőben külföldön is végezhesse, a terrorizmussal összefüggő cselekmények felderítésével is láthassa el feladatát.

Az előzőeken túl a módosító javaslat az államhatár védelme érdekében lehetővé teszi a biztosítási intézkedés elrendelését, ezért szervesen illeszkedik a törvényjavaslatban foglalt célokhoz. Ezen kívül, figyelemmel a honvédségnek az államhatár védelmében való közreműködésének beiktatására, szükséges, hogy az államhatár védelme megjelenjen a rendőrségi biztonsági intézkedések között annak érdekében, hogy ez a közreműködés értelmezhető legyen a honvédség esetében, és alaptörvényi keretek között maradjon.

Végezetül a módosítás javaslatot tesz arra, hogy a honvédség állománya a rá vonatkozó törvény rendelkezéseitől eltérően a rendőrökre vonatkozó szabályok szerint legyen jogosult intézkedni, illetve kényszerítő eszközt alkalmazni. Figyelemmel ugyanakkor arra, hogy a Magyar Honvédség számára a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet idején sem indokolt, illetve szükséges biztosítani a rendőri intézkedések teljes tárházát, a normaszöveg részben merev hivatkozással, részben a felhívott törvényszöveg megfelelő módosított átvétele útján utal a rendőrségre irányadó szabályokhoz igazodva a katonát is megillető intézkedéscsoportok lehetséges körére.

A félreértések elkerülése végett szeretnék elosztani néhány tévhitet, ami egyébként a bizottsági ülésen is felmerült, elsősorban az MSZP képviselőjének kérdéseiből, illetve téves állításai kapcsán.

Talán a legfontosabb volt a fegyverhasználat jogosultsága. A katona alapvető jogosultsága az, hogy használja a fegyverét, ha az ennek szükségét alátámasztó feltételek megvannak. Ezek a feltételek pedig továbbra is a honvédségi törvényben lefektetett szabályok, amelyek nem módosulnak.

(14.50)

E tekintetben tehát nincs változás. Minden erre vonatkozó ellentétes állítás téves. Továbbra sincs semmiféle szándék arra, hogy a migrációs válság kezelésének során a katonák használják fegyverüket. Fegyvert csak akkor jogosult a katona használni, ha a saját vagy társa életét, testi épségét közvetlen, másrészt el nem hárítható veszély fenyegeti.

A másik kardinális kérdés a katonák közreműködése, amit egyes ellenzéki képviselők számomra érthetetlen módon vitattak. Úgy gondolom, az elmúlt években a honvédség tagjai bizonyították, hogy különböző válsághelyzetekben az ország számíthat rájuk, legyen szó vörösiszap-katasztrófáról vagy éppen árvízről. A migráció okozta válsághelyzetben is - az MSZP kívánsága ellenére - aktív segítői lesznek a rendőröknek, és így összességében segítői tudnak lenni a magyar embereknek. A katona egyébként saját parancsnoka utasítása alapján cselekszik, tehát

semmiféle hierarchikus probléma nem keletkezik, nem létezik.

Tisztelt Országgyűlés! A tömeges migráció kezelése állami feladat. Az állam végrehajtó szerve a kormány, és így a kormány köteles minden rendelkezésére álló eszközt a közfeladat ellátása céljából igénybe venni, rendelkezésre bocsátani, így a honvédséget és a rendőrséget használni egyaránt. Szomorúnak tartom, hogy számos nemzetközi támadás idején, illetve továbbiakra is számítva egyes képviselők még mindig nem látták be, hogy határaink megvédése elemi érdekünk.

A cselekvés érdekében, kérem, támogassák a törvényjavaslatot, hiszen ezt várják tőlünk az emberek. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Megkérdezem az előterjesztőket, kívánnak-e most felszólalni, vagy majd csak a zárszó keretében. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Németh Szilárd képviselő úrnak.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Az, hogy ma tárgyaljuk ezt a törvényjavaslatot, annak köszönhető, hogy csaknem három héttel ezelőtt 41 baloldali politikus itt a parlamentben megakadályozta azt, hogy ez a törvényjavaslat kivételes eljárásban kerüljön megtárgyalásra és ezt a törvényjavaslatot elfogadhassuk. Ma már ott tartanánk, hogy akár a magyar-szerb határon, akár a magyar-horvát határon közösen járőrözhetnének a rendőrökkel együtt a honvédeink. Ezek a képviselők itt ülnek velünk az MSZP, az LMP és a függetlenek padsoraiban.

Pedig a helyzet nagyon szomorú és nagyon veszélyes. Ma ott tartunk, hogy tegnap 24 óráig összesen 224 235 illegális bevándorló érkezett Magyarország területére, és mivel a hangsúlyok eltolódtak, a szerb-magyar határon megépített kerítéseknek, élőerős elfogásoknak és a jogi helyzetnek megfelelően a szerb-magyar határon 201 687 ember lépett át január 1-je óta, ez az elmúlt héten jelentősen csökkenő tendenciát mutat, ha napi bontásban mutatjuk. A legmagasabb érték és az azt követő nap harmincadára csökkent a bevándorlók száma, tehát harmincad részére, és a hangsúly teljes egészében eltolódott a horvát-magyar határra. Ezt a televízióból, illetve akik a határra ellátogattak, megtapasztalhatták. Nulla óráig 21 966 fő, és ez egy nagyon komoly emelkedő tendenciát mutat.

A fő problémákról már miniszterelnök úr napirend előtti beszédében szólt, azt gondolom, azért érdemes megismételni azt a három gondolatot, amit ő mondott, hiszen ez a törvényjavaslat épp azt a célt szolgálja, hogy a határainkon tudjuk megállítani ezt

a tömeges, népvándorlás méretű illegális mozgalmat. Fontosnak tartom, hogy a törvényjavaslat elfogadásakor, illetve a törvényjavaslat benyújtásakor figyelembe vettük, hogy mi a különbség a menekülti státus és az illegális bevándorló vagy gazdasági migráns között. Ezt nagyon fontos kitételnek érzem, hiszen akik a határainkon átlépnek, akik a határainkon illegális, törvénytelen módon, úti okmányok nélkül, lerohanva, nem együttműködve, és gyakorlatilag ők szeretnék megmondani, hogy hova szeretnének eljutni az Európai Unióban, azok nem menekültek, nem egy üldöztetés, nem egy háború, nem egy kirekesztés elől menekülnek, hanem illegális gazdasági bevándorlók.

Nagyon fontosnak tartom megemlíteni, hogy ehhez a válsághoz az Európai Unió menekült-, vagy ha úgy tetszik, demográfiai politikájának a disszonanciája vezetett. Az Európai Unió leginkább baloldali politikusai összekeverik a menekültpolitikát a migránspolitikával, összekeverik a demográfiai megoldásokat, a népesedési problémájukat a menekültkérdéssel. Ezért születnek olyan egymásnak is akár óránként vagy naponta ellentmondó nyilatkozatok, amelyek arra buzdítják ezeket a tömegeket, ezeket a szerencsétlen embereket, hogy jöjjenek nyugodtan Európába, mert itt meg fogják találni a számításaikat.

És a harmadik, amit fontos ennél a törvényjavaslatnál kiemelni, hogy nem tudjuk evvel a törvényjavaslattal, illetve az összes eddigi intézkedéssel - amit meghoztunk júliusban, amit meghoztunk szeptember elején, jogi szabályokat, jogi felhatalmazásokat, amivel az élőrőt oda tudjuk vinni a magyar és a schengeni határokhoz, amivel a felhatalmazást megadjuk az intézkedésre -, ezekkel nem tudjuk megállítani ezt a migrációs hullámot, nem tudjuk a megoldást megtalálni, nem tudjuk megoldani ezt a problémát. Ezt csak tünetileg tudjuk kezelni, ezt csak Magyarország szempontjából tudjuk kezelni. A megoldás az Európai Unió kezében van, és a megoldás Európa határain kívül keresendő.

Mindenesetre nagyon nagy baj van, és azt gondolom, hogy nekünk ezt a törvényjavaslatot ennek a problémának, ennek a migrációs, ennek az illegális migrációs problémának a hazai kezelése és a nemzetközi szabályok ránk mért kötelme miatt mindenféleképpen meg kell tennünk. Már csak azért is, mert mielőtt belefogtunk a jogi szabályozásba, azelőtt egy nagyon komoly párbeszédet folytattunk a magyar emberekkel.

Kikértük a magyar emberek véleményét arról, hogy mit gondolnak erről a migrációs helyzetről, és 80-85 százalékos biztonsággal azt mondták, hogy elhibázott az Európai Unió politikája, a nemzeti konzultáció megállapította, hogy sokkal határozottabb, emberséges, de határozott fellépésre van szükség. Az emberek Magyarországon úgy döntöttek, hogy az ország határait, az ország eddig elért eredményeit, 2010 óta eddig elért eredményeit, az ország lakosságának biztonságát meg kell védenünk.

Mi pedig elhatároztuk, hogy ennek mindenféleképpen eleget teszünk, hiszen a nemzetközi felhatalmazás, a schengeni szerződés és a Dublin III. is erre kötelez bennünket. Ezért hoztuk létre azt a műszaki akadályt, azt az építményt, amely a magyar-szerb határon már megvalósult és most a horvát-magyar határon kiépítésre kerül. Itt két kerítésről van szó, tegyük idézőjelbe ezt a „kerítést”, a gyorsépítésű drótakadályról, illetve az ideiglenes biztonsági határozatról. És ezért hoztuk meg azokat a jogszabályokat, többek között a Btk. módosítását, amelyek bűncselekménynek nyilvánítják az illegális határátlépést vagy ezeknek a műszaki határozatoknak a megrongálását, kikerülését, leküzdését, vagy például sokkal szigorúbban lépnek föl az embercsempészekkel szemben. Ehhez a kategóriához tartozik az előttünk fekvő jogszabály, amely - ahogy képviselőtársam mondta a szakbizottság véleményét ismertetve - a honvédségi és a rendőrségi törvényt módosítja úgy, hogy a honvédséget bevonja ezeknek a határőrizeti feladatoknak az ellátásába, illetve a rendőrség hatáskörét kibővíti, és így tudjuk, ezeknek a törvényeknek az alapján tudjuk az emberi erőforrást, az élő emberi erőforrást a határookra küldeni, hogy ők egészítsék ki a műszaki határozatot.

Arra kérem nagy tisztelettel most már sokadszor és sokadik képviselőtársam után az ellenzéket, hogy fontolják meg a hozzáállásukat ehhez a kérdéshez, ne az illegális bevándorlók oldalán álljanak, hanem azt nézzék, hogy a magyar közösségnek, az európai közösségnek mi a jó, és szavazzák meg azokat a törvényeket, amelyek megvédik mind a magyar, mind pedig az európai határokat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tájékoztatom a képviselő urat, hogy a zárszó elmondására az elkövetkező időszakban 3 perc áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kormány álláspontját két felszólaló ismerteti a rendelkezésre álló tízperces időkeretben.

Elsőként megadom a szót Simicskó István honvédelmi miniszter úrnak. Öné a szó, miniszter úr.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a javaslat részletes bemutatását megelőzően hadd köszönjem meg én is a Magyar Honvédség állományának az eddig végzett munkát, és személyesen itt a parlament színe előtt hadd köszönjem meg dr. Hende Csabának is az eddig végzett munkáját. *(Taps.)* Szeretnénk folytatni azt a munkát, amit megkezdett.

Engedjék meg, hogy a Magyar Honvédség eddigi szerepvállalásáról néhány szót hadd mondjak el.

Természetesen mindannyian látjuk és érzékeljük azt a hatalmas problémát, amelyet a tömeges

bevándorlás okoz, és ebben a Magyar Honvédségnek is van feladata. Az elmúlt időszakban a kormány döntésének értelmében a Magyar Honvédség első feladata nem volt más, mint az, hogy a magyar-szerb határon mintegy 175 kilométer hosszan az ideiglenes biztonsági határzár megépítse, kiépítse. Ennek a feladatnak a végrehajtása érdekében mindösszesen 4300 katonát vezényeltünk a határra, tisztességesen, jóval a kitűzött határidő előtt, ami október vége volt, szeptember közepére ez a munka, ez a feladat elkészült.

A másik fontos feladata az volt a Magyar Honvédségnek, hogy az előttünk fekvő törvénymódosítás okán életbe lépő feladatváltozásra kellő mértékben fel tudjon készülni a Magyar Honvédség. Ennek érdekében a vezérkari főnök úr elrendelt egy hadgyakorlatot, ez a Határozott Fellépés 2015 nevű gyakorlat, amely Hódmezővásárhelyen, a hódmezővásárhelyi laktanyában kezdődött meg, és természetesen a Magyar Honvédség készen áll az új típusú feladatainak az ellátására ennek köszönhetően.

Szeretném elmondani, hogy a gyakorlat célja nyilván nem más, mint a kijelölt állomány felkészítése a drasztikusan emelkedő migrációs hullám okozta válsághelyzet kezelése okán megváltozó jogi környezetben való szakszerű, jogszerű és hatékony feladat ellátására.

Még egy döntést hoztunk, ez pedig az, hogy a meglévő hivatásos és szerződéses állomány igen nagy létszámban teljesíti a szolgálatát a határon, a különböző határszakaszokon, ennek érdekében a vezérkari főnök úr úgy látta jónak, és ezt javasolta nekem, hogy rendeljük el az önkéntes műveleti tartalékos állomány egy részének behívását is, pont annak érdekében, hogy a hivatásos és szerződéses állomány kiegészítése, illetve tehermentesítése megtörténhessen. Ezt is megtettük, ennek érdekében a szükséges intézkedéseket meghoztuk.

Ezt követően, látva és figyelve folyamatosan a migrációs útvonalak változását és alakulását, meghoztuk a szükséges döntéseket annak érdekében, hogy többek között a román-magyar határszakasz is ideiglenes határzár építésével legyen ellátva, és ugyanakkor pedig egyszerre erőket csoportosítottunk át a magyar-horvát határszakaszra is.

Az a helyzet, hogy közben a különleges műveleti csoportok irányításával és a pilóta nélküli repülőgépek bevonásával bevetésre került a folyamatos felderítés, melynek eredményeként több ezer illegális bevándorló helyzetének és mozgási irányának meghatározására került sor. Részt vesz ebben az akcióban két darab szállító helikopter is, természetesen az erők átcsoportosítását követően azonnal megkezdték a rendőrséggel való közös járőrözést és felkészülést a migránsokkal szemben.

A Magyar Honvédség folyamatosan figyelemmel kíséri a határ menti eseményeket és a kialakult helyzetet. Proaktív módon emeli a készenléti szintet és rendeli ki erőit annak érdekében, hogy a honvédelmi

törvény módosítását követően a rendőrség támogatását a legrövidebb időn belül a leghatékonyabban képes legyen megvalósítani. A harcérték folyamatos fenntartása érdekében a békehelyőrségekben igénybe veszi az önkéntes műveleti tartalékos állomány rendelkezésre állásából fakadó előnyöket.

Összességében szeretném elmondani, hogy a Magyar Honvédség szervezeten, felkészülten és kellő motiváltsággal képes ellátni az alaprendeltetéséből adódó feladatait, és eleget tenni Magyarországnak és az Európai Unió schengeni határainak védelme érdekében a törvényekből fakadó feladatainak. Egyúttal hangsúlyozandó, hogy a Magyar Honvédség a déli határszakaszon végrehajtott feladatai során maximálisan betartja az Alaptörvény és a honvédelmi törvény rendelkezéseit.

Szeptember 9-e óta gyakorlat formájában készül fel arra, hogy a honvédelmi törvény módosítását követően azonnal képes legyen a megváltozott jogszabályi környezetből fakadó kötelezettségeinek maradéktalan teljesítésére.

És engedjék meg, hogy most kitérjek a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzettel kapcsolatos törvénymódosítás koncepciójára.

A javaslat lehetővé teszi, hogy a menedékgjogról szóló törvény szerinti új fogalom, a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet szabályaival összhangban megvalósuljon a honvédelmi törvény szükséges módosítása.

A Magyar Honvédség a rendőrség feladat- és hatáskörét továbbra sem vonhatja el, azaz a rendőrség alkotmányos pozícióját nem érinti.

Az Országgyűlés az elmúlt hetekben fogadta el a T/5983. számú törvényjavaslatot, mely bevezette a jogrendszerünkbe a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kihirdetésének lehetőségét.

A Hvt. szövegtervezete kimondja, hogy a honvédség ezentúl a már meglévő feladatain túl önvédelem esetén akár fegyverhasználati joggal látja el a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet idején a közreműködői, azaz kiegészítő feladatát: az államhatár őrzésében, az államhatár rendjét közvetlenül veszélyeztető konfliktushelyzet és a tömeges méretű migráció kezeléséhez szükséges intézkedések végrehajtásában, valamint az államhatár rendje ellen irányuló erőszakos cselekmények elhárításában. A közreműködés kizárólag a kihirdetett válsághelyzet idején és az azt kihirdető kormányrendeletben meghatározott területen látható el.

A honvédelmi törvény módosítása egy önálló új alcím bevezetésével olyan intézkedési jogkört határoz meg a feladatellátásban érintett állomány számára, ami elégségesnek és megfelelőnek mutatkozik arra, hogy a Magyar Honvédség kirendelt erői ténylegesen képesek legyenek segíteni a rendőrséget a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kezelésében. A katona, hangsúlyozom, kizárólag e migrációs válságkezelés idején és a válság szerinti területen több rendőri intézkedésre is jogosult lesz.

A migrációs válságkezelés idején a honvéd fegyverhasználati joga jog és nem kötelesség. A fegyver és a kényszerítő eszközök alkalmazása a szükségesség és arányosság elvének tiszteletben tartásával kerülnek meghatározásra a törvény megalkotásakor.

Összegzésképpen engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim: a kormány álláspontja, hogy e törvénytervezet kiállja az alkotmányosság próbáját, a honvédség új feladata térben is és időben a tömeges migráció okozta válsághelyzetet kihirdető kormányrendeletben korlátozott. A feladatot a katona fegyveresen látja el, azonban a honvéd a fegyverét kizárólag a maga és társai védelmében használhatja; minden egyéb esetben úgynevezett egyéb kényszerítő eszközök állnak a rendelkezésére, melyek a szolgálati feladatának teljesítéséhez feltétlenül szükségesek.

Figyelemmel a törvényjavaslatban foglalt célokra, a kormány támogatja a javaslatot, és kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassák önök is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő módosításról szeretnék én is a Belügyminisztérium képviselőjében beszélni.

Ez a módosítás lehetőséget kíván teremteni a rendőrség számára, hogy a határrend védelmére, illetve az ezzel összefüggő bűncselekmények megelőzésére irányuló felderítő tevékenységét a nemzetbiztonsági szolgálatokkal együttműködve Magyarország határain kívül, külföldön is végezhesse. A módosítás nyomán a rendőrség jogköre kibővülne a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetben foganatosítható járványügyi intézkedésekkel, amelyek a szakhatóságok tevékenységének biztosítása érdekében feljogosítanák a rendőrt például a közterületek, valamint a nyilvános intézmények forgalmát korlátozó intézkedések megtételére.

Amint láthatják, a Belügyminisztérium, valamint a kormányzat továbbra is teljes mértékben elkötelezett a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzettel szembeni hatékony, ugyanakkor mindvégig a jogállami keretek között mozgó és a nemzetközi jog szabályaival teljes mértékben összhangban lévő fellépés, valamint Magyarország törvényes rendjének és közbiztonságának feltétlen garantálása mellett, amely kormányzati törekvéseket azonban a jelen törvényjavaslat nyújtotta jogi eszközök hiánya jelentősen hátráltatná, illetve számottevő mértékben csökkentené.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem tisztelettel a tisztelt Országgyűlést, hogy annak céljaira, valamint

Magyarország érdekeire figyelemmel a törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(15.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ágh Péter képviselő úrnak, a kijelölt Honvédelmi és rendészeti bizottság elnökének, 3 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

ÁGH PÉTER, a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatnom a tisztelt Házat, hogy az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottsága szeptember 9-én megtartott ülésén megtárgyalta az előttünk fekvő javaslatot és támogatásáról biztosította. A bizottság a törvényjavaslatot alkalmasnak tartotta a Házaszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. A bizottság a törvényjavaslatához érkezett képviselői módosító javaslatokat nem támogatta, de saját módosítási szándékot fogalmazott meg, így részletes vitát lezáró módosító javaslat került benyújtásra. A Honvédelmi és rendészeti bizottság a részletes vitát szeptember 9-én lezárta.

Tisztelt Országgyűlés! Akkor, amikor az idei évben 225 ezer illegális bevándorló érkezett hazánkba, akkor, amikor a nemzeti konzultáció során az emberek egyértelműen döntöttek arról, hogy az országot meg kell védeni, nem lehetünk tehetetlenek. Magyarországnak nincs más választása, mint az, hogy gondoskodik külső határai védelméről, és ehhez minden szükséges lépést meg kell tennie. Biztosítanunk kell a magyar, illetve a schengeni határokat, hogy az ellenőrizetlen, azonosítatlan emberek mindenféle szervezettség és rend nélkül ne áramoljanak hazánkba és az Európai Unióba.

A képviselői indítvány alapvetően őrzési és védelmi feladatokat szán a honvédségnek, egyúttal kimondja, hogy a rendőrséggel történő közreműködés során nem vonhatja el annak feladat- és hatáskörét. A honvédség új jogosítványa például a gépjárművek közötti megállítása, továbbá a katonák a rendőrök jogaihoz hasonlóan felhatalmazást kapnak a helyszínbiztosításra, területzárásra, valamint kényszerítő eszközök alkalmazására. A katonák a fegyverüket csak saját életük, illetve társaik, valamint a velük együttműködő rendőrök életének védelmében használhatják.

Fontos továbbá kiemelni, hogy a katonáknak ilyen helyzetben nem a laktanyákban kell ülniük, hanem segíteniük kell hazánk határának védelmét, és a törvényjavaslat ezt teszi lehetővé. A hont tehát a honvédséggel együtt tudjuk megvédeni. A rendőrségi törvényt továbbá úgy módosítaná a javaslat, hogy a hatóság külföldi felderítő tevékenységet is folytathasson az embercsempészek elleni küzdelemben. A

rendőrség emellett egy másik változtatással bevonhatóvá válna a válsághelyzet alatti járványügyi intézkedésekbe.

A Honvédelmi és rendészeti bizottság többségi véleménye alapján az előterjesztést általános vitára alkalmasnak tartjuk és javasoljuk a tisztelt Háznak annak elfogadását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, aki a bizottsági kisebbségi véleményt ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, a Honvédelmi és rendészeti bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ismét az előterjesztők részéről előkerült a listázás, előkerült az a mondás, hogy az a 41 ember szégyellheti magát, aki megakadályozta, hogy ez a törvény egy nap alatt elfogadásra kerüljön. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Így van!)* Azt továbbra se mondják el az embereknek - hogy most elhallgatják vagy hazudnak, azt mindenkinek a saját belátására bízom -, hogy ma azért tartunk itt és arról fogunk szavazni, hogy önök ennek a törvénynek az elmúlt másfél hétben körülbelül a felét átírták. Önök ezt egy nap alatt el akarták fogadni, miközben ma arról fogunk szavazni, hogy önök beterveztettek egy csomó módosítót, mert belátták, hogy amiket mondtunk, abban van igazság. Ilyen például az, hogy a Honvédelmi és rendészeti bizottság közös előterjesztéssel ki fogja venni a rendőrségnek azt a lehetőséget, hogy házkutatás nélkül *(sic!)* magyar emberek lakásába bemenjenek. Igaz, hogy külön-külön mind az LMP, mind a Jobbik, mind az MSZP szöveg szerint ezt a javaslatot benyújtotta, nyilvánvaló, hogy a Fidesz ellenzéki módosítót nem fog támogatni, hiszen ez a geneziséstől nagyon messze álló gesztus lenne, de végül is bizottsági módosító javaslatként szövegszerűen ugyanezt elfogadják.

Aztán előttünk van az a javaslat, amit önök tettek bele ebbe a törvénybe, ami a legnagyobb beismerése annak, hogy mennyire nem gondolták végig ezt a törvényt, ami világossá teszi, hogy a katonának fegyverhasználati kötelezettsége, azaz kötelező, törvény szerinti tűzparancsa nincs ebben a helyzetben. Önök úgy fogadták volna el egy nap alatt ezt a törvényt e nélkül a paragrafus nélkül, mint a huzat, és nézhetett volna ki a fejéből minden katona és annak parancsnoka is, hogy ezt a törvényt hogyan hajtsa végre.

Azonban a legfontosabb kérdésre, hogy ezen eljárás alapján önök az alkotmányt megkerülve hoztak létre egy olyan rendkívüli állapotot, ami nem felel meg a mai alkotmányos viszonyoknak, nem ad választ ez a javaslat. Elmondtuk három hete minden alkalommal, hogy partnerek lennénk abban, hogy alkotmányosan, jogállami módon oldjuk ezt meg, és

abban, hogy akár az alkotmányt is módosítsuk, az MSZP partner lenne akár a szavazatával is. Ugyanis, hogy világos legyen mindenkinek, az MSZP támogatja, hogy a honvédség segítséget nyújtson a rendőrségnek a határ őrzésében, ez a javaslat viszont, tisztelt képviselőtársaim, erre alkalmatlan, mert alaptörvény-ellenes, és mert nem világos jogi helyzetet teremt a katonáinknak; annál veszélyesebb viszont, hogy a katonák és a rendőrök jogi bizonytalanságban végezzék ezt a feladatot, nincs, és tisztességes magyar képviselő ilyenhez nem is járulhat hozzá. Ezért az MSZP tartózkodni fog a végszavazásnál.

Azt pedig, tisztelt képviselőtársaim, a Honvédelmi bizottság alelnökeként is mondom önöknek és a miniszter úrnak is, szégyenteljes, hogy a kormány ugyan szavakban és a miniszterelnök itt köszönetet mond az ott szolgálatot teljesítő, emberfeletti teljesítményt nyújtó katonáknak meg a rendőröknek, míg az elmúlt hetekben a kormány képtelen volt garantálni az ő legalapvetőbb ellátásukat. Önöknek kutya kötelessége gondoskodni ezekről az emberekről *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, akik éjt nappallá téve dolgoznak a határon, és azon dolgoznak, hogy a magyar embereket megvédjék! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során, tájékoztatom önöket, hogy kétperces felszólalásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót. Felszólalásra következik Kósa Lajos képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Az a törvényjavaslat, amelyik a parlament előtt fekszik, tulajdonképpen a legkézenfekvőbb javaslatot kéri támogatásra a Háztól, nevezetesen, hogy a Magyar Honvédség akkor, amikor Magyarország határát rendkívüli fenyegetés éri, amikor bevándorlási vészhelyzet van, amit már senki nem tagadhat el, akkor a Magyar Honvédség hadd vegyen részt közreműködőként a magyar határok védelmében. Ha valaki számára ez bonyolult, azzal tényleg nehéz mit kezdeni, hiszen vajon mi lehetne alapvetőbb feladata a Magyar Honvédségnek, mint a magyar határok védelme. Az pedig, hogy a magyar határokat támadás érte, szerencsére nem fegyveres, de mégiscsak támadás, hiszen aki látta azt a szerb oldalról effektív bekövetkező támadást Röszkénél, ami nagy szerencsére, a Magyar Honvédség, a magyar katonák és a magyar köztisztviselők nagyon nagy önfegyelmének köszönhetően nem vezetett tragédiához, mert nem ültek fel a provokációnak, mert abszolút arányosan válaszoltak minden brutális fellépésre, az tényleg csak annak köszönhető, hogy felkészült emberek voltak ott a határnál. De tudjuk, hogy a katonák részvétele csak úgy volt megvalósít-

ható, hogy igazából jogi értelemben egy hadgyakorlat keretében voltak ott a határon és tudták segíteni a rendőrség munkáját, mert ezt gyakorolták. De akinek bonyolult annak a megértése, hogy a Magyar Honvédség egyik alapvető feladata a magyar határok védelme, azzal tényleg nehéz mit kezdeni.

A bizottsági ülés során a Honvédelmi bizottságban rendkívül harcos megszólalásokat hallhattuk a szocialistáktól és a magyar liberális törpepártoktól arra vonatkozóan, hogy ez miért felháborító, miért veszélyezteteti súlyosan a magyar polgárokat - magyarázza meg nekem, hogy ezt hogy kell érteni -, hogy miért alkotmányellenes, hogy miért fittyet hány az összes létező emberi jogi és európai normákat rögzítő szabályozásnak. Ezt egyébként nem fedték fel, csak ágáltak, mintegy arra hivatkozva, hogy teljesen nyilvánvaló, hogy a katonák ezt a közreműködést fegyveres szolgálatként látják el, hiszen egyébként az, aki egy ilyen helyzetben fegyver nélkül küldené a katonákat a határra, azzal tényleg nehéz mit kezdeni. Hozzáteszem, hogy természetesen ez a fegyveres szolgálat olyan mértékben van körülbástyázva mindenfajta biztonsági elemmel, hogy józan ésszel egyáltalán nem lehet feltételezni azt, hogy a katonák ne lennének képesek ennek megfelelni.

Csak példaként, hogy világos legyen mindenki számára, a katonáknak nem lenne sem több, sem kevesebb felhatalmazásuk a fegyveres szolgálat ellátásakor annál, mint amit a közlekedési rendőr is ellát, egyébként oldalfegyverrel a szíján. És hozzáteszem, a magyar polgár, bár ha egyébként a magyar rendőr szolgálatteljesítés közben fel van hatalmazva adott esetben a fegyverének a használatára, de ez olyan garanciális elemekkel van körbepástyázva, hogy nyilvánvaló, magyar polgárnak nem jut az eszébe arra gondolni, hogy a rendőr, amikor megállítja a tilosban parkolásnál vagy a piros lámpánál történő áthajtásnál, őt le fogja löni.

(15.20)

Sőt, még azt is tudja pontosan, mert erre is van példa, hogy még akkor sem teszi ezt a rendőr, hogyha egyébként az illető magyar állampolgár agresszíven lép fel vele szemben. Sőt, hát tudjuk azt a gyakorlatból, hogy ugyanazok a szabályok vonatkoznak a rendőrrre meg a katonára, és egyébként még akkor is elképesztő kivizsgálásnak, procedúrának, nagyon helyesen, teszem hozzá, van kitéve adott esetben egy fegyverhasználó rendőr, ha egyébként a rá fegyverrel vagy élet veszélyeztetésére alkalmas tárgyval rátámadó tömeg támadásának az elhárításakor a levegőbe lő. De ez az élet maga. Ezt számtalanszor bizonyította a magyar garanciális jogrendszer, a magyar rendőrök felkészültsége meg az a szabályrendszer, ami ezt megoldja. Ezért az a riogatás, amit a szocialisták és a liberális törpepártok végeztek, hogy majd ott tömegével fognak a határnál a magyar katonák lövöldözni, ez egyszerűen a legprimitívebb pánikkell-

tés. Megjegyzem, az, aki egy kicsit hozzászólt a magyar közülethez, a szocialistáktól nem is várhat el mást.

Itt én hozzáteszem, a magyar katonák felkészültek. *(Lukács Zoltán: Nálad felkészültebbek, az biztos!)* Ki vannak képezve. Pontosan tudják, hogy mi a dolguk. Pontosan tudják, hogy a fellépésüknek arányosnak kell lenni. Pontosan tudják, mert egyébként ezt akkor, amikor felkészítik őket erre a szolgálatra, és most is gyakorolják. Ez evidencia, tehát elfogadhatatlan az a megközelítés, hogy ezzel az egész megoldással bármifajta veszélynek lennének kitéve a magyar emberek. Ellenkezőleg! *(Lukács Zoltán: Gyere vissza, Tóni!)* A Magyar Honvédségnek az a feladata, hogy megvédjék a magyar embereket, és még mindig jobb, ha a határnál teszik ezt egyébként, és segítik a rendőrök munkáját, hiszen a törvény nem mond mást, mint azt, hogy a rendőr munkájának a segítésére vethető be egyébként a Magyar Honvédség. Nem veszi át a Magyar Honvédség ebben a bevándorlási vészhelyzetben a magyar rendőrök munkáját. De az, hogy a segítségre rászorul az ország, az egészen biztos. Még azt a kérdést is fel lehetne tenni, hogy vajon a szocialisták mit gondolnak, hogy vajon akkor milyen helyzetben kell a Magyar Honvédség segítségét kérni, ha nem egy ilyen helyzetben.

Én azt gondolom, hogy ezt a feladatot kitűnően el tudják végezni. Szükség van erre, és nagyon remélem, hogy a magyar parlament józanul gondolkodó többsége megérti azt, hogy egy nyilvánvaló menekültügyi vészhelyzet van, nyilvánvaló az, hogy Magyarország a schengeni egyezmény betartására tesz erőfeszítéseket, a nemzetközi előírások betartására tesz erőfeszítéseket, illetőleg a dublini jegyzőkönyvek betartására tesz erőfeszítéseket. Tehát nem valami önkény vagy valami magyar túlterjeszkedés van, ellenkezőleg: mi pont megpróbáljuk az egyezményeket betartani. Az más kérdés, hogy érdekes módon a szocialisták most ez ellen ágálnak, és minden olyan intézkedést, ami nyilvánvalóan arra irányul, hogy betartsuk ezeket a nemzetközi szabályokat, azt bírálják, cáfolják, nem ezt kell csinálni, és tesznek ehhez képest mindenfajta nyilvánvalóan képtelen javaslatot. Persze, könnyebb lenne, hogyha a szocialisták arccal vállalnák a véleményüket, és azt mondanák, hogy kérem szépen, Magyarországnak a következő nemzetközi és európai uniós jogszabályokat szerintük nem kell betartani, és adnának egy listát. Ezt legalább lehetne értelmezni, és azt mondanánk, hogy gyerekek, nálunk az ellenzék azt mondja, hogy fogadjunk el egy olyan álláspontot, hogy nem kell betartani különböző nemzetközi jogszabályokat. De erre nem futja a bátorság, csak arra, hogy hol azt mondják, még a nyár közepén egyébként többen a szocialisták közül, hogy nincsen egyáltalán semmifajta bevándorlási veszély, sőt ez csak azért van, mert a magyar kormány így akarja elterelni a figyelmet a nem tudom, milyen problémákról. Bizonyára ...

(Lukács Zoltán közbeszól.) Vagy pedig azt állítják, hogy a bevándorlás semmilyen módon nem zavarja a magyar polgárok mindennapi életét, és egyébként nem is kell vele foglalkozni. Ez nyilvánvalóan agyrém.

Én azért arra szeretném kérni a szocialistákat is adott esetben, hogy álljanak a magyar nép védelmének ügye mellé, álljanak a magyar határok megvédésének ügye mellé, és ne tartózkodjanak bátran, amikor az a kérdés van feltéve, hogy megvédjük-e a magyar határokat vagy sem, és egyébként erre a Magyar Honvédséget megkérjük-e vagy sem, hogy működjön közre a katonák, hanem bátran nyomjanak igen gombot annak a kérdésnek a megválaszolásakor, hogy igen, a magyar határokat meg kell védeni, igen a nemzetközi egyezményeket be kell tartani, igen, a Magyar Honvédséget ilyen ügybe be lehet vonni abszolút törvényesen, alkotmányosan és a józan ész szabályainak megfelelően.

Kérem, fontolják meg ezt a támogatást. Hátha egyszer odaállnak a magyar érdekek védelme mellé. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Egyébként, mielőtt megkezdéné, képviselő úr, tisztelettel kérem képviselőtársaimat, időkeretes tárgyalás van, mindenkinek megvan a lehetősége a felszólalásra. Köszönöm szépen a megértésüket. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor ezt a vitát folytatjuk, az alfahir.hu hírportál van előttem, az idén érkezett illegális bevándorlók számát 242 477-re teszik. Önmagában ez a számadat indokolja, hogy a Jobbik által korábban elmondottak helyesek voltak, miszerint két irányba lehet elindulni, akár egyszerre is egyébként, a regisztráció felfüggesztése felé, hogy a visszatoloncolások tömeges mivoltát megakadályozzuk, illetve a határ hermetikus lezárása irányába annak érdekében, hogy illegális módon senki ne közelíthessen hozzánk. Elhangzott, hogy a szerb határszakasz lezárása mellett óriási szükség lenne a schengeni határ másik szakaszának, szakaszainak biztosítására is. Ez önmagában rendőri erővel nem megy, nyilvánvaló, hogy az a kiterjesztés, ami előttünk fekszik, irányát tekintve indokolt és helyes lehet. Ugyanakkor azt látnunk kell, hogy a kerítés, a fizikai határzár csak a maga teljes mivoltában lehetne elég hatékony. Önmagában pusztán egy gyodával, ráadásul helyenként hiányosan felépítve, lyukakat hagyva rajta, nem lehet eredményt elérni, még élő emberi erőforrással is nagyon nehéz biztosítani egy hiányos szerkezetet.

Hosszú távon viszont látnunk kell, hogy a jövő nagy vitái, amit ma megpróbált elkenni azért a Fidesz-KDNP, ott fognak eldőlni, hogy mihez kezdünk a kvótaszerű megoldásokkal, és hogyan reagál Ma-

gyarország Kormánya a visszatoloncolásokra. A Jobbik mindkét esetben a zéró tolerancia elvét érvényesíti. Nem azt mondjuk, hogy később kell lefolytatni ezeket a vitákat, most kell egyértelművé tenni, hogy Magyarország sorsa ne nemzetközi bíróságokon dőljön el, ne brüsszeli diktátumok alapján legyen kitalálva, igenis most tegyük egyértelművé, hogy mi az, amit Magyarország nem vállal. Hozzá kell tennünk ugyanakkor, ami előttünk fekszik, egy felhatalmazás kérése, arra vonatkozóan, hogy nagyobb erőket vessünk be. A Jobbik nemcsak az önkéntesség éve jegyében, de azt a javaslatot teszi, hogy terjeszszük tovább ezeket a kereteket, mégpedig olyan irányba, hogy Magyarországon, akinek megvan ehhez a megfelelő végzettsége, adott esetben orvosi, mérnöki, ápolói végzettsége, önkéntes alapon polgárként is vehessen részt a határvédelemben.

Felszólítjuk tehát a kormányzatot arra, hogy munkálja ki annak kereteit, hogy önkéntes szerveződés formájában igenis a lehető legtöbb magyar ember, aki közösséget érez, aki szándékot érez ebbe az irányba, el tudjon indulni, és adott esetben az önszerveződés bizonyos formáival, természetesen az állammal együttműködve, valóban részt tudjon venni a határvédelemben. Ennek a szimbolikus értéke sem becsülhető le, de Ásotthalom, Röske vagy a baranyai térségekben élő vagy a tanyavilágban élő emberek számára hatalmas erővel bíró üzenet lenne az, hogy nemcsak az állami szervek segítik őket, de a polgárokat igenis polgártársaik is megsegítik, ha baj van. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén írásban jelentkezett felszólalásra Varju László független képviselő. Megadom a szót kétperces időkeretben.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretnék egyértelművé tenni, hogy a hadsereg bevetése megoldást nem, csak áldozatokat hozhat. Éppen ezért a Demokratikus Koalíció képviselői nemmel fognak szavazni az önkéntes kezdeményezésére, már csak azért is, mert az Orbán-kormány tarthatatlan menekültpolitikája ma eljutott odáig, hogy a szélsőjobbal összefogva elfogadtatnak egy olyan törvényt, hogy itt a hadseregre szükség van *(Apáti István: Kár!)*, miközben tisztességes menekültügyi eljárás, tájékoztatás, átmeneti ellátás, gyors regisztráció helyett csak gumi bot és könnygáz jutott mindazoknak, akik segítségkérésért fordultak Magyarország irányába. *(Felzúdulás a kormánypártok soraiból. - Dr. Répássy Róbert: Jaj! - Boldog István: 2006!)* De az önkéntesség szempontjából *(Moraj a kormánypártok soraiból.)* most jöhetnek az éles fegyverek is.

És szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ha egy kormány megbélyegezhet embereket, sőt embercsoportokat azzal, hogy terroristának is nevez bárkit *(Hoppál Péter: 2006!)*, akkor holnap gondolkodás

nélkül fog tömegosztatásra felhasználni olyan embereket, azokat a fiatalembereket, akiket nemrég küldtek oda, ebbe az övezetbe. A katonák bevetése közben csak egyetlen túlkapás, ami elindíthat egy olyan lavinát, amely fellépésének eredményeként sérültek lehetnek a területen.

(15.30)

Ha ártatlan emberek halálát okozzák, akkor pedig annál nagyobb lesz az önök felelőssége. Éppen ezért még arra is fel kell hívnom a figyelmet, hogy minden, amit tesznek, alkotmányellenes, és trükköznek - ahogy itt Kósa képviselő úr mondta -, hadgyakorlatnak minősítik azt, amit önök egyébként a haza védelmének tekintenek. Önöknek ezért a cselekedetükért is felelniük kell.

Ma este pedig egy évlánccal tiltakozik a Demokratikus Koalíció (*Nagy zaj a kormánypárti oldalon és a Jobbik soraiban.*) és sok ember az önök cselekedete ellen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Apáti István: Szégyen!*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak írásban jelentkezett felszólalásra Novák Előd képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Nemzeti összefogásra szólítunk fel ebben a válsághelyzetben, melynek oka nyilvánvalóan egyrészt az Európai Unió, másrészt a kormányzati késlekedés. Gondoljunk csak arra, hogy a Jobbik már fél éve kezdett aláírásgyűjtésbe, több százezer aláírást gyűjtöttünk össze a határőrség visszaállítása érdekében.

Örülünk, hogy bár amikor augusztusban a Jobbik először felvetette a honvédség határvédelemben való közreműködésének a szükségességét, akkor a Fidesz még elítélte ezt a javaslatunkat, de nem sokkal, mondhatnánk néhány nappal később már mégis az élére állva támogatta azt. Örülünk annak is, hogy megfogadták azt a kritikánkat, hogy nem lehet úgy kerítést építeni, hogy nyílt beléptető kapukat téve rá a rendőrök mint egyfajta egyenruhás recepciósok azokban a hetekben csak betessékelték a bevándorlókat. S előre jeleztük azt, hogy a honvédekkel szemben már egyenesen kifejezetten megalázó volna, ha ilyen szerepre használnák fel őket. Túl azon, hogy a magyarság számára sem jelent semmit akkor ez a kerítés, semmilyen védelmet nem jelent, ha szabadon betessékelik őket ezeken a kapukon. Örülünk, hogy a kapukat bezárták, és az illegális bevándorlókat végre visszatartják.

Azonban van még néhány javaslatunk, örülünk, ha ezeket ugyanígy megfogadnák. Az egyik az, hogy haza kellene hívni az idegen érdekeket szolgáló katonákat, honvédeinket Afganisztánból és más megszállásokban részt vevő honvédeinket is. Szeret-

nénk, ha megfogadnák azt is, ha az önkéntesség évében, legalább most megfontolnák azt a javaslatunkat, hogy szélesebb körben kell alapozni az önkéntesekre. Legyen szó akár a korábban felosztatott Magyar Gárdához hasonló szervezetekről, természetesen most állami hatósági irányítás, felügyelet és kontroll alatt volna szükség mindezekre az erőkre, amit önök elutasítanak. Pedig látjuk jól, hogy nem tudtak időre megbirkózni, és most is látjuk, hogy a különböző határokon hiányzik a munkaerő.

Én mindezek alapján jutottam arra az elhatározásra, ha már az ilyen civil önkéntes erőket nem támogatják, ilyen lehetőséget nem biztosítanak, akkor jelentkezem az önkéntes tartalékos állományba. Önkéntes műveleti tartalékosnak jelentkezem a holnapi napon, illetve már ma felkerestem a Fővárosi Toborzó Irodát ennek a részletei megbeszélése végett. Természetesen próbálom átérezni mindazoknak a szempontjait is, akik akár most a határainkat ostromolják, akár bevándorlóként itt élnek már közöttünk, akiknek a kormányzat a letelepítését próbálta biztosítani, amikor már iskolákat jelölt ki a gyermekeik számára, amikor 59 ezer munkavállalási engedélyt akart kiadni számukra, amikor újabb és újabb letelepítő táborokat akart építeni például Martonfán, amelyből szintén kihátrált a kormányzat a nyomásunkra. Ennek nagyon örülünk.

Vizont azt tapasztaltam a bicskei bevándorlótelepen végzett önkéntes munkám kapcsán, illetve főleg akkor, amikor az egész Jobbik-frakcióval Ásotthalmon végeztünk önkéntes munkát, rendbe hozva az étletterünket, rendbe rakva azt az étletteret, amit a bevándorlók letaroltak, hogy nincs más megoldás, a határon kell feltartóztatni őket. Én nagyon sajnálom, hogy ahogy az Index egyik riportjában megjelent, talán nem is igaz, hogy néhány honvédet megszólaltatva panaszkodásra tudtak bírni, panaszkodtak az élelmezésre, az ellátmány hiányosságaira, sőt még a hidegre is az augusztusi napokban, ami akár lehet, hogy még volt is, de már az én két éves kisfiam is tudja, mi az, hogy katonadolog.

Ezért azt gondolom, ideje példát mutatnunk az önkéntesség évében, és ideje a különböző szócséplések helyett a tettek mezejére lépve az általunk már régóta szorgalmazott nemzeti összefogásnak is teret biztosítani. Ezért bízunk benne, hogy megfontolják a különböző módosító javaslatainkat itt az ügyben, legyen szó akár elsődlegesen arról, hogy a magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, a külföldieket pedig vigyék el tőlünk, még akkor is, ha amerikai nyomásra újabb és újabb haderőket vagy eszközöket szeretnének idetelepíteni.

Nem kívánunk célpont lenni, védjük meg a hazánkat! Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén írásban jelentkezett felszólalásra Apáti István képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

Megadom a szót a rendelkezésre álló időkeret terhére, 1 perc 55 másodpercre.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is reagálnom kell Varju képviselő úr szavaira. Nem tudom, kinek a főnöke nevezte terroristának a komplett szaúd-arábiai fociválogatottat annak idején a kollektív bűnösség jegyében. Beszéljen a saját főnökével, mielőtt felelőtlen kijelentéseket tesz az ország Házában!

Másrészt nem irtóztak ennyire az erőszaktól, amikor 2006-ban magyar hazafiak közé lövettek gumilövedékekkel és olyan különböző összetételű vegyi gázokkal, amelyek lehet, hogy bizonyos Btk.-tényállásokat kimerítenének. Nem finnyáskodtak akkor sem, amikor magyar katonákat olyan hadszínterekre kellett küldeni, és ezt meg kellett szavazni, amely hadszíntereken való szerepvállaláshoz a világon semmi közünk nincs.

Magyarázza már meg nekem egyszer valaki a baloldaltól vagy a liberális nanopártok tagjai közül, hogy fordulhat az elő, hogy egy elvileg magyar képviselő - valójában magyar állampolgárságú, magyarul beszélő, de nem magyar érdeket képviselő politikus - megszavazza azt készakarva, hogy magyar katonára nyugati érdekeltségben, nyugati érdekek alatt, nyugati zászlók alatt kockáztassa az életét és védjen idegen érdekeket, de nem szavazza meg azt, hogy magyar katonára magyar földön magyar hont, magyar életet, magyar biztonságot, magyar érdeket védjen. Ebből látszik az, hogy egy igazi magyar liberálisnak a vérében van a hazaárulás. Ezt ki kell mondani. Ők sejt szinten magyargyűlölők! (*Taps a Jobbik soraiban.*)

A másik kérdéskör, amit a kormánypártokhoz intéznék: azért a csendes letelepítéstől tartunk ám mi, jobbikosok. Mert mi a helyzet az integrált iskolai oktatással? Mely intézményekben folyik ez, miért rendeltek el nyilatkozatstopot ezekben az intézményekben? Erre szeretnék választ kapni.

Szeretnék választ kapni arra az NGM-rendeletről, amely 59 ezer harmadik országbeli számára biztosíthat munkahelyet, és az újdonsült honvédelmi miniszter úrtól arra is szeretnék választ kapni, hogy a magyar-román határszakaszt is meg tudják-e védeni, hiszen erős a gyanúnk, hogy a szerb-román határszakasz felől a magyar-román határátkelőhelyek irányába fog terelődni ez a nyomás.

Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az írásban előre bejelentett felszólalások végére értünk.

Most a képviselői felszólalások következnek a rendelkezésre álló időkeret terhére. Megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. (*Kósa Lajos: Köszönöm, nem élnék a lehetőséggel.*)

Képviselő úr jelzi, hogy nem kíván már felszólalni. Felszólalásra következik Vejkey Imre képviselő

úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kereszténydemokraták úgy látják, hogy bár az elmúlt hónapokban hazánk volt az egyetlen tagország, amely komolyan vette az EU közös szabályait, de mégis bennünket bírálják. Ezért az egyik eldöntendő kérdés az, hogy egyáltalán érvényben vannak-e még az európai egyezmények. Ha a válasz igen, akkor szigorúan betartva a szabályokat meg kell védeni az EU külső határait és Magyarország határait is, ellenkező esetben mindannyian megfizetjük az árát.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nem lehet a nemzetközi közösség célja az, hogy minden szíriai elhagyja Szíriát. A kereszténydemokraták álláspontja az, hogy politikai síkon arra kell törekednünk, hogy Szíria újra élhető hely legyen, és arról kell beszélnünk, hogyan lehet megállítani a menekültinváziót. A menekültáradat fenyegeti az európai identitást, mert a migránsok Európában jobb életkörülményeket látnak, de nem akarják megváltoztatni a beállítottóságukat és a kultúrájukat. A tény az, hogy a nyugati kormányok közel fél évszázados erőfeszítései ellenére párhuzamos társadalmak alakultak ki, mert nem sikerült integrálniuk a bevándorolt közösségeket.

(15.40)

A bevándorlók és az európai őshonos lakosság közötti demográfiai különbség pedig akkora, hogy amennyiben korlátlanul beengedjük őket a kontinensre, hamarosan többen lesznek, mint mi, keresztények. Utánpótlásuk pedig korlátlan. A kereszténydemokraták nem iszlámellenesek. Sőt, úgy tartjuk, hogy a hazánkban élő muszlim közösség tagjai értékes emberek. Azt szeretnék, hogy Magyarország a saját ezeréves útját járva továbbra is keresztény nemzet maradjon, a multikulturalizmus pedig csak a volt gyarmattartók sajátja legyen.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a kereszténydemokraták támogatják a T/5985. számú törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Schiffer András képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót, öt perc áll rendelkezésére, képviselő úr.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kósa Lajos a téma jelentőségéhez híven jelenleg telefonál, pedig hát neki szeretnék címezni néhány gondolatot. Köszönöm szépen. (*Közbeszólások a Fidesz soraiból.*)

Az egyik: nem igazán értem, de Németh Szilárd képviselőtársam részéről sem, hogy miért van ez a

műfelháborodás itt, hogy az ellenzék megakadályozott volna bármit, hiszen az elmúlt két hétben országgyűlési szentesítés nélkül is már a honvédségi mozgásokat megkezdték. Nem volt szükség törvényre. Sőt, egészen odáig mentek, hogy Simicskó, most már miniszter úr, jó munkát kívánva neki, nem ő tehet róla, de mégiscsak úgy adott utasításokat, hogy az esküt a parlamentben nem tette le, az esküokmányt nem írta alá.

Önöket az ilyen formásokok nem szokták zavarni. *(Dr. Répássy Róbert: A törvényt olvasd el!).* Önöket, hiába óbégat Budai kormánybiztos úr, akkor is be fogom fejezni... Lehet, hogy én nem voltam katona, de hogy ön viszont jogszabályt... *(Nagy zaj. - Az elnök csenget.)* - hogy ön viszont jogszabályt nem sűrűn olvasgatott, az is biztos. Szégyellje magát az, aki diplomát adott önnek! *(Derűltség és közbeszólások a Fidesz padsoraiból. - Dr. Répássy Róbert: Nem kell mindenkit megsérteni.)*

Tisztelt Országgyűlés! A helyzet úgy áll, hogy önöket az elmúlt két hétben nem zavarta az, hogy a törvényt a parlament nem fogadta még el. És nem zavarta önöket az sem, hogy világosan elmondtuk többen is az ellenzékéből, hogy ezt a módosítást úgy lehetett volna előterjeszteni, hogy ezzel párhuzamosan az Alaptörvény módosítását is indítványozzák. Nem tették meg.

A helyzet ugyanis nem úgy áll, ahogy Kósa képviselőtársam elmondta. A magyar Alaptörvény és ennek megfelelően a rendőrségi és a honvédelmi törvény világosan elkülöníti a rendészeti és a védelmi feladatokat. Nem minden országban van így, Magyarországon így van, így volt 2011 áprilisa előtt, és így van azóta is. Éppen ezért lehetőség lett volna arra, hogy az Alaptörvényt módosítsák. Viszont nemcsak alkotmányossági probléma van. A Törvényalkotási bizottság ülésén ezt a kérdést az államtitkároknak fölvettem, hogy legalább a törvényjavaslattal egyidejűleg megkezdték-e egyáltalán a honvédek vagy a határra vezényelt honvédek felkészítését rendészeti feladatokra. Nem kaptunk kielégítő tájékoztatást. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: De megkaptuk.)* Tudniillik itt a gond nem pusztán csak az, bár azt gondolom, az is gond, ha a törvényeknek a kormány intézkedései vagy az Alaptörvénynek az itt elfogadott törvények nem felelnek meg; a gond az, hogy a rendészeti feladatok ellátására az odavezényelt honvédek nincsenek kiképezve.

És még valamiről szerintem itt, ebben a záróvitában érdemes lenne szót ejteni. Amikor néhány hónappal ezelőtt az észak-kurdisztáni magyar katonai részvételről volt szó, és ha jól emlékszem, talán jobbikos képviselőtársak fölvetették a katonai részvétel miatt a biztonsági kockázat megnövekedését, erre mind szocialista oldalról, mind kormánypárti oldalról azt a választ kaptuk, hogy ne aggódjunk fölöslegesen, semmiféle kockázatnövekedés nincs. Hiszen, azt is hozzátették, hogy alapvetően ezek a terrorszervezetek ott vállalnak fel merénylete-

ket, ott kezdenek terrorakciókba, amely országok úgymond a világfigyelem középpontjában állnak.

Az lenne a tiszteletteljes kérdésem újdonsült miniszter úrhoz, hogy most is tartják-e a márciusi-áprilisi állításait. Valóban továbbra sincsen terror-kockázat, nem növekedett-e meg a terrorfenyegetettség Magyarországon? És az elmúlt hetek eseményei, azok a kaotikus képek Magyarországról, amelyek bejárták a világsajtót, önök szerint nem növelték Magyarország biztonsági fenyegetettségét? És még annyit a tavaszi vitához, hogy Magyarországnak valóban részt kell vállalni az okok megszüntetésében, viszont az okok megszüntetésében Magyarország elsősorban nem a védelempolitikájával, nem a honvédekkel tud részt vállalni, hanem például akkor, ha a nemzetközi fejlesztési források nem olyan szegénytelenek és példátlanul alacsonyak, mint a 2016-os költségvetésben, összesen 26 millió forint. Ez mindent elmond arról, hogy önök mennyire veszik komolyan az okok megszüntetését.

Igen, az okok abból állnak, hogy Magyarország is részese volt az elmúlt 15 évben annak a háborús politikának, ami a demokrácia terjesztése helyett valójában a természeti erőforrások elrablásáról szólt, az erőforrások erőszakos kisajátításáról szólt. Ezzel is szembe kéne egyszer nézni, miniszter úr. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót a rendelkezésre álló időkeretben.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Őszintén szólva, meglehetősen nehezemre esett végighallgatni Kósa képviselő úr felszólalását, aki ahhoz képest, hogy a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke, nagyjából egy kisiskolás szintjén beszélt a katonaságról és az alkotmányosságról; körülbelül azon a szinten, hogy a katona bácsiknak egy dolguk van, hogy megvédjék a magyar polgárokat. *(Dr. Répássy Róbert: Taníts, Gergely, taníts bennünket!)* Azért ennél bonyolultabb talán a helyzet, tisztelt Kósa képviselő úr.

Először is azt gondolom, önök megköszönhetik az ellenzéknek azt, hogy annak idején nem szavaztuk meg a házszabálytól eltérést. Ugyanis, ha ezt megtettük volna, akkor úgy, ahogy Harangozó képviselőtársam elmondta, az eredeti javaslatot szavazták volna önök meg a zárószavazáskor, és nem tudták volna az ellenzéki módosító javaslatokat plagizálni, és most a sajátjukként előterjeszteni az Országgyűlés elé. Ez gyakorlatilag legalább azt tisztázza, hogy mi a különbség a rendőrség és a katonaság fegyverhasználati jogai és lehetőségei között.

Magyarán szólva, nem maradt benne a törvényben az, hogy bizonyos élethelyzetekben, amik, mondjuk, háborús viszonyok között természetesen, a

katonaság köteles a fegyvert használni, míg a rendőrségre valóban egészen más szabályok vonatkoznak. Ettől függetlenül egyébként maradt több olyan függőben lévő kérdés és probléma is, ami miatt mi ezt a javaslatot támogatni nem fogjuk tudni. Itt nem kívánom Harangozó Tamás képviselőtársamat ismételni. Azonban, tisztelt Kósa képviselő úr, örülnék annak, ha legalább megpróbálná megérteni azokat az érveket, amelyeket mi az alkotmányossággal kapcsolatban megfogalmaztunk.

Ugyanis ön biztosan nagyon jól ismeri a mi szakmai érveinket, hiszen irigylésre méltó magabiztossággal utasította azokat vissza. Én azért szeretnék a hátralévő időben, még van 8 perc 8 másodperce, hallani egypár szót arról, hogy szakmai szempontból hol vitatja azokat a tételeket, amelyeket én magam elég hosszan megfogalmaztam az elmúlt vita során itt az Országgyűlésben; aminek a lényege gyakorlatilag az, hogy önök kreáltak egy olyan műfogalmat, új fogalmat válsághelyzet gyanánt, ami a veszélyhelyzetet váltja ki. Ugyanúgy alapjogokat korlátoz, ez pedig nem más, mint az Alaptörvény rendelkezéseinek megkerülése. Azért, mert önöktől a választópolgárok megvonták a kétharmados támogatást, most önök megpróbálják egy feles törvénnyel kikerülni azt, amit egyébként csak kétharmados törvényben lehetne szabályozni.

Ez a probléma, tisztelt Kósa képviselő úr, remélem, hogy majd szakmai érvekkel megcáfolja azt, amit én mondok, mert különben meglehetősen felületesnek tűnik az, amit megfogalmazott a felszólalása során. Annál is inkább érdekes ez, tisztelt képviselőtársaim, mert nemegyszer elmondtuk, a mai napon is, de hetekkel ezelőtt is, hogy nagyon hiányoljuk ebben a témában az ötpárti egyeztetést – egyetlenegy nem tartottak. Sőt mi több, amikor elmondtuk azt önöknek, hogy alkotmányos módon mi is partnerei lennének bizonyos változtatásoknak, például a katonaság bevezetése megteremtésének, akár úgy, hogy mi a saját szavazatunkkal támogatnánk az Alaptörvény ez irányú módosítását, önök még csak nem is reagáltak erre a felvetésre, sem korábban, sem most, ebben a vitában.

(15-50)

Szeretném megkérdezni, hogy miért. Mert a válasz számomra adódik: önök akkor azt a fajta szembeállítás, amit hónapok óta játszanak a magyar közvéleménnyel, hogy önök a magyarok pártján állnak, és mindenki más a bevándorlók (*Balla György: Úgy van!*), meg ki tudja, kinek a pártján, nem tudnák képviselni tovább. Ugyanis lehetséges, hogy volna olyan megoldási javaslat, amit az ellenzék is támogat. De ha meg se próbálják, ha le se ülnek egyeztetni, hogyha egyetlen ötpárti egyeztetést nem kísérelnek meg megtartani, ha teljesen süket fülekre találnak azok a javaslatok, amelyekkel egyébként mi is

bombázzuk a parlamentet jó szándékkal és megoldást keresve erre a problémára, akkor, én azt gondolom, nem túl szerencsés azt elvárni, hogy azt a javaslatcsomagot, amit önök állítottak össze, és szerintünk szakmailag nem megfelelő, mi szolgai módon megszavazzuk. Hát nem fogjuk megtenni, tisztelt képviselő úr, annak ellenére nem, hogy egyébként ezt egy komoly problémának tartjuk, és a mai napig várjuk az önök nyitottságát a vonatkozásban, hogy esetleg az ellenzékkel tudjanak egyeztetni. Lehet, tisztelt képviselő úr, hogy akkor elvesztenék önök azt a pozíciót, hogy csak önök a haza megmentői, mert esetleg másoknak is vannak jó ötletei, de talán ez az áldozat megérné azt, hogy egyébként egy hatékony, mindenki által támogatható megoldást tudnánk találni és elfogadni itt a parlamentben. Úgyhogy ez a fajta, még egyszer mondom, mesterséges szembeállítás, én azt gondolom, hamis. Az pedig, hogy önök képtelenek szakmai érveket tenni a saját álláspontjuk mögé, őszintén szólva szánalmas.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy gondolatot még, többet nem ér meg Apáti képviselő úr felszólalása, de tudják, igen, van egy bizonyos határ. Önök, jobbikos képviselők többször kifejtették, hogy ha nem is éles lőszerral, de szívesen látnák azt, ha a tömegbe lőnének a katonák. (*Moraj, közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Mi meg nem látjuk szívesen, tisztelt képviselőtársaink.

Nem látnánk szívesen azt, hogyha gyerekeket vízagyúznának; nem látjuk szívesen azt, amikor gyerekeket könnygázzal kábítanak el; nem látjuk szívesen azt, amikor ezek az események... (*Nagy zaj, közbeszólások a kormánypárti padsorokból. - Az elnök csenget.*) erőszakossá válnak. (*Budai Gyula: 2006!*) Tisztelt Képviselőtársaim!

Önök ezeket a megoldásokat propagálják, mi pedig ezen megoldások kapcsán nem vagyunk és nem is leszünk partnerek, embertelen és túrhetetlen megoldásnak tartjuk. (*Révész Máriusz: Csak a magyarakkal szemben!*)

Azt pedig, hogy önök kétségbe vonják a hazaszeretetét egy frakciónak, kikérjük magunknak. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Úgy van!*) Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ügyrendi kérdésben kért szót Apáti István képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon! (*Dr. Bárándy Gergely: Semmilyen ügyrendi nincsen. Válaszolni akar.*)

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak a pontosítás, a történeti hűség és a jegyzőkönyvvezetés kedvéért: egy szóval nem mondtuk sem bizottsági, sem plenáris ülésen...

ELNÖK: Képviselő úr, vitára nincs lehetőség!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): A személyes érintettség okán... (*Gúr Nándor: Milyen személyes?*)

ELNÖK: Személyes érintettség okán lehetősége van egy percben elmondani. Parancsoljon!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Rendben. Tehát soha senki nem mondta azt, hogy éles lőszerrel kellene lőni az ártatlanokra. Soha senki nem mondta azt, hogy gyalogságot támogató géppuskával kellene nőkre vagy gyermekekre lőni. (*Gógös Zoltán: Nem is azt mondta, honnan veszed?*) Valóban, egyéb kényszerítő eszközökről beszéltünk, de természetesen ez a törvényesség keretein belül kell hogy történjen.

Egyébként Bárándy képviselő úr belegyalogolt egy olyan csapdába, amit igazából fel sem állítottam, de ő magának mégis ezt kreálta, előállította. Én a liberálisokról beszéltem, a klasszikus szélsőliberálisokról, liberálnácikról tulajdonképpen. (*Derűtség az MSZP és a Jobbik mögött helyet foglaló függetlenek sorában.*) Nem feltétlenül rájuk (*Az elnök csenget.*) vagy az MSZP-sekre gondoltam (*Nagy zaj.*), de hogy ezt magára vette, ez nem az én problémám. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Képviselő úr, szíveskedjen türtöztetni magát, mert olyan folyamatot indít el, amit vissza kell utasítsak innen is. Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Soron kívül kért szót Simicskó István honvédelmi miniszter úr. Öné a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy néhány dologra röviden reagáljak. Egyrészt Bárándy képviselő úr felvetésére hadd mondjam el azt, hogy valóban, mint ahogy az korábban is volt a '49. évi XX. alkotmányban, nem változott - alapvetően legalábbis - a minősített időszaki jogrend. Tehát a különleges jogrend azt az öt esetet ismeri, amely a rendkívüli állapot, a szükségállapot, a veszélyhelyzet, a megelőző védelmi helyzet és a váratlan fegyveres támadás esetei. A veszélyhelyzeti tényállás gyakorlatilag ugyanaz maradt, mint korábban, ez természetesen természeti és ipari katasztrófákra vonatkozik elsődlegesen. Tehát a válsághelyzettel való szembesülés okán, amit a tömeges bevándorlás okozott, azzal kapcsolatosan nekünk az a jogi álláspontunk, hogy elegendő feles törvényben rendezni és erre egy új olyan válsághelyzeti jogi környezetet találni, amely meghozza a megoldást. Tehát mi ezt úgy értékeljük, hogy nem üresíti ki a veszélyhelyzeti kategóriát és nem is tölti ki és nem is helyettesítheti ez az új állapot, amit a migránshelyzet okozott. (*Harangozó Gábor István: Az Alaptörvény szabályozza, nem?*)

Azért fontos ez, mert többek között, ha a szabadságjogok korlátozásának oldaláról közelítjük meg a kérdést, akkor itt természetesen különleges jogrend esetén azért fontos ez, hogy alaptörvényi szinten legyen, mert valóban, a magyar állampolgárok szabadságjogai is korlátozhatók, ha ilyen esetek kihirdetésre kerülnek háború vagy természeti, ipari

katasztrófa vagy akár belső fegyveres lázadás esetén. Azonban ez egy teljesen új helyzet, teljesen más helyzet, itt a magyar emberek szabadságjogának a korlátozása alapvetően nem sérül és nem állhat fönt. Természetesen műveleti területen bizonyos korlátozások bevezethetők és alkalmazhatók.

A másik dolog, amit Schiffer képviselő úr fölvetett. Szeretném elmondani, hogy a „Határozott fellépés 2015” hadgyakorlat, gyakorlat pont erre a célra indult el, hogy felkészüljenek a magyar katonák a törvényi módosítás okán az új típusú feladatok elvégzésére. Tehát kiképzés, felkészítés nélkül nem vesz részt senki ebben a feladatban.

A terrorfenyegetettségre pedig hadd mondjam el, hogy igenis, szerintem nem nagyon van olyan biztonságpolitikai szakértő ma Európában, de szerintem a világon sem, aki ne mondaná azt hitelesen, hogy igenis növekedett Európában a terrorfenyegetettség a tömeges migráció hatására. Nem tudja ma azt senki megmondani Európában és máshol sem, hogy pontosan hány potenciális terrorista érkezett be ennek okán Európába, és ez jelentősen növelte sajnos Európa kitétséget és fenyegetettségét. Nyilván a magyar rendőrök, a Terrorelhárítási Központ szakemberei és a magyar katonák is megtesznek minden szükséges intézkedést, hogy a terroristákat vagy a potenciális terroristákat kiszűrjék, erőn felül teljesítenek a szakembereink. De azt hiszem, hogy ezt senki nem cáfolhatja, hogy igenis növekedett sajnos Európa terrorfenyegetettsége.

Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna hozzatenni a vitához. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport; 2 perc 17 másodperc.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm szépen a választát, két megjegyzésem lenne rá. Az egyik, hogy nem az a fontos, hogy milyen jogi terminológia alapján korlátozunk alapjogokat, hanem az, hogy korlátozzuk-e, milyen mértékben, és utána a különleges jogrendnek milyen az utólagos kontrollja. Én viszont azt mondom, hogy legalábbis az utólagos kontroll vonatkozásában... Először is miniszter úr elismerte azt - és abszolút jogosan ismerte el, mert így van -, hogy itt is alapjogokat korlátoz a nem veszélyhelyzet, hanem válsághelyzet. (*Dr. Simicskó István: Műveleti területen.*) Válsághelyzet esetén az utólagos kontroll lehetőségei még szűkre szabottabbak, mint a veszélyhelyzet esetén, annak ellenére, hogy alapjogokat erősen korlátoz. Ráadásul ez az időszak lényegesen hosszabb tud lenni, nagyságrendekkel hosszabb, úgy, hogy a parlamentnek nincsen utána ellenőrzési jogköre, úgy, hogy egyébként a kormány saját jogkörében hosszabbíthatja ezt meg, nem kell hozzá parlamenti jóváhagyás. Ez pe-

dig tartalmilag azt jelenti, hogy valójában az Alaptörvényben meghatározott különleges jogrendről beszélünk, egy olyan szituációról, amit ennek kell értékelni. Az, hogy önök átnevezték, egy másik fogalmat használnak erre a jelenségre, ez még nem indokolja azt, hogy az Alaptörvénynek ezen rendelkezéseit ne kellene rá vonatkoztatni. Ha pedig ez így van, akkor csak kétharmados törvényben lehetne újabb ilyen helyzetet alkotni az Országgyűlés számára, megjegyzem azt is, hogy az Alaptörvényben a válsághelyzetre vonatkozó szabályoknál lényegesen szigorúbb ellenőrzési mechanizmus mellett.

Mindezt csak azért nem értem, hogy miért nem teszik így, és miért nem jogszerűen, és mondjam úgy, hogy megkérdőjelezhetetlenül alkotmányszerűen járnak el, merthogy az ellenzék, még egyszer mondom, partner lenne ebben, partner lenne az Alaptörvény módosításában. Ezért nem értem, hogy miért kell fából vaskarikát alkotni, miért kell egy megkérdőjelezhető alkotmányosságú javaslatot előterjeszteni és szavaztatni erről az Országgyűlést, amikor egyébként lehetőség lenne egy tisztán jogszerű javaslat elfogadására. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Balla Mihály képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót a rendelkezésre álló időkeret terhére.

(16.00)

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Itt a vitában már nagyon sok irányba elmentünk. Én csak egy olyan megközelítést szeretnék, és azzal szeretném erősíteni a törvényjavaslatot, hogy Közép-Európában a katonaság részvétele a migráció, illegális bevándorlás kérdésében több országban is jelen van. Például Csehországban az elmúlt napokban a védelmi miniszter kijelentette, hogy ha a jelenlegi 6-7 ezer bevándorló száma jelentősen fog növekedni a következő időszakban, akkor 48 órán belül ezer katonát fognak bevetni határrendészeti, határvédelmi feladatokra. Ha nézzük Ausztriát, akkor ott alapvetően a katonaság logisztikai háttérrel, támogatói háttérrel, illetve regisztrációs, adminisztratív háttérrel is biztosít az osztrák rendvédelmi szervezeteknek. Alapvetően Magyarországon, gondoljunk bele - az osztrákokat is értjük, és a csehek esetében, ahol a tízezres nagyságrendtől félnek, miközben Magyarországra több mint 200 ezer bevándorló érkezett és halad át az országon -, naponta többen haladnak át szinte, mint mondjuk, Csehországban összesen az elmúlt napokban, ők mégis a katonaság segítségét teszik hozzá a rendvédelmi szervezetekhez.

Úgy gondolom - miközben a katonaságnak, a honvédségnek nagyon fontos, első számú feladata a

haza védelme, a határok védelme is beleférhet ebbe -, és ahogy a miniszter úr is mondta, Magyarországon nagyon fontos az, hogy erre a feladatkörre felkészült, a jogszabályoknak megfelelő eszközökkel és jogosítványokkal rendelkező honvédség segítse a rendészet, a Bevándorlási Hivatal munkatársainak munkáját. Úgy gondolom, nemcsak Magyarországon fontos ez, hanem ahogy látjuk, egyre inkább Európa más országaiban is. A léptékek, a számok, a bevándorlási hullám növekedése miatt alapvetően más országokban is gondolkodás, illetve döntés van arról, hogy a katonaság segíti a rendvédelmi szervezetek, a rendőrség munkáját.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ezzel is talán azt szeretném alátámasztani, hogy támogassák a törvényjavaslatot, pontosan azért, mert tulajdonképpen a rendvédelmi szerveknek, illetve a Bevándorlási Hivatal munkatársainak meg egyáltalán mindenkinek, aki a határ védelmével foglalkozik ma, óriási segítséget és óriási háttérrel tudna adni, ha a honvédség védelmi feladatai közé bekerülne az is, hogy a határvédelemben aktív szerepet tudnak vállalni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Balla képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Tuzson Bence képviselő úrnak, Fidesz.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy-két dologra szeretnék rávilágítani még a törvényjavaslat kapcsán. Itt az előbb felvetődött egy kérdés, amit jó, ha tisztába teszünk, hiszen felvetődött az, hogy amikor szavaztunk itt az Országgyűlésben arról, hogy házszabálytól eltéréssel fogjuk elfogadni ezt a jogszabályt, akkor arról szavaztunk, hogy egyáltalán tárgyaljuk-e ezt ilyen sürgős módon vagy ne tárgyaljuk ezt a kérdést. Tehát az előbb Bárándy Gergely által felvetettek, hogy hogyan fogadtuk volna el, milyen módosításokkal fogadtuk volna ezt a jogszabályt, teljesen indokolatlanok és értelmetlenek ebben a viszonyban, mert önök arra mondtak nemet abban a helyzetben, hogy egyáltalán sürgősséggel, gyorsan tárgyaljuk meg ezt a jogszabályt, tehát nem a módosító javaslatokra. *(Lukács Zoltán: Ez nem így van! - Gógös Zoltán: Aznap szavaztunk volna róla!)* Nem arról van szó, hogy a jogszabályt nem szavazták meg, hanem nemet mondtak arra, hogy ezt egy ilyen eljárási rendben szavazzuk meg.

Visszatérve a másik kérdésre, ami nyilván nemcsak ezt a jogszabályt érinti, hanem az előző jogszabályt, amely az eljárásrendet illeti, hogy vajon alkotmányos vagy nem alkotmányos ez az eljárásrend. A különleges jogrend az alkotmányban meghatározott speciális esetekre vonatkozik. Abban az esetben bizonyos garanciák is hiányoznak, hiszen a jogalko-

tási folyamatban is van változás a tekintetben, amikor egy ilyen jogrend életbe lép, nemcsak a jogalkalmazási oldalon. Tehát ebben az esetben, amikor egy szituáció előáll - és van más eset is egyébként a magyar jogrendben, tehát egy egészségügyi válsághelyzet esetében például, amikor egy másik eset áll elő (Dr. Bárándy Gergely: *Kétharmados...!*), akkor ebben a másik esetben máshogy alkalmazzák a jogot átmeneti formájában. A kérdés valóban abban áll, hogy egyébként egy ilyen esetben garanciális rendszer rendelkezésre áll-e és a megfelelő garanciák működnek-e. Ezért lett ez a jogszabály úgy megalkotva, hogy egyébként a garanciális része a garanciális követelményeknek megfeleljen.

Ennek megfelelően nekünk az az álláspontunk, hogy az, hogy bizonyos eljárásokat felgyorsítunk vagy máshogy alkalmazunk, vagy mondjuk, önkormányzati ingatlanokat igénybe lehet venni bizonyos dolgokra, önmagában nem jelent olyan alapjogi sérelmet, ami miatt itt alkotmánymódosításra vagy olyan kétharmados jogszabályra lenne szükség, amelyben ilyen típusú korlátozásra sor kerülhet. Tehát a mi álláspontunk e tekintetben az, hogy ez a jogszabály alkotmányos ebben az összetételben is. Szükséges lett volna az, hogy még gyorsabban tárgyaljuk meg ezt a mostani csomagot is ennek keretében, és már elfogadhassuk, hogy a határvédelem teljes egészében rendelkezésre álljon korábban. Ez nem történt meg elég gyorsan, de így is meg lesz alkotva.

A másik rész tekintetében pedig az kiemelten fontos, hogy ezt mi alkotmányosnak gondoljuk, és annak érdekében van különös aprólékossággal szabályozva itt a különböző eljárásrend, hogy az alkotmányosság szabályainak megfeleljen. Természetesen mindez az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik, az Alkotmánybíróság ezt adott esetben meg tudja ítélni, de a mi álláspontunk az, hogy ez igenis alkotmányos és egy jól működő, jó jogszabály, és a mostani elfogadandó jogszabály is egy szükséges és jó jogszabály lesz. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tuzson Bence képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra a fennmaradt 2 perc 29 másodperces időkeretben. (*Németh Szilárd István jelzésére:*) Igen, megadom a szót Németh Szilárd képviselő úrnak.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Azt tapasztalom mostanában, hogy katonakérdésekben azok a legbátrabbak és a lehangosabbak, akik valamilyen alkalmatlanság vagy jó elvtársi kapcsolatok miatt nem is voltak katonák. (*Taps a kormánypartok soraiból. - Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*)

Nos, a honvédség a szerb-magyar határon, ahogy a miniszter úr is említette, a „Határozott fellépés 2015” hadgyakorlaton vett részt, és még azt is szeretném elmondani önöknek, hogy a honvédelmi miniszter nem tudja utasítani a hadsereget, arra kizárólag a vezérkari főnöknek van felhatalmazása.

A tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet - mint ahogy itt többen megjegyezték - egyáltalán nem azonos a rendkívüli vagy a szükség- vagy a hadiállapottal, hanem normális állapotban egy hazánkat ért válságra adandó válasz, és ehhez határozzuk meg azokat a műszaki eszközöket, azokat az emberi erőforrásokat, azokat a pénzeszközöket, azokat a jogi kategóriákat, azokat a jogszabályokat, amelyekről azt várjuk, hogy ezt a helyzetet valamilyen formában kezeljék.

Az előttünk fekvő törvény - ugyanúgy, mint az eddig evvel kapcsolatban elfogadott törvényeink - mind az Alaptörvényben foglaltaknak megfelel, mind pedig a nemzetközi egyezményeknek megfelel, így legelőször is a schengeni egyezménynek, a Dublin III. egyezménynek és a genfi konvenciónak egyáltalán.

Végül pedig, de nem utolsósorban szeretném önöket tájékoztatni arról most már immár sokadszor - ezt önök is láthatják meg ismerhetik -, hogy az emberek döntöttek, az emberek arról döntöttek, hogy az országot, az ország határait és az Európai Unió határait meg kell védenünk; a törvényjavaslat erről szól. Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, szavazzák meg. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Németh Szilárd István képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre most a határozathozatalok között elsőként kerül sor. Kérem, ellenőrizték, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben. (*Megtörténik.*)

Tisztelt Országgyűlés! Tehát soron következik az egyes törvények Magyarország államhatárának hatékonyabb védelmével és a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő módosításáról szóló T/5985. sorszámú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/5985/11. sorszámmon, összegző jelentését pedig T/5985/12. sorszámmon terjesztette elő.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először tehát erről határozunk. A 3. számú módosító javaslat tehát Schiffer András indítványa, a fenntartáshoz minősített többség szükséges.

(16.10)

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 37 igen szavazattal, 151 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról határozunk. Arra figyelemmel, hogy ennek 1., 2. és 4. pontjai minősített többséget igényelnek, a határozathozatalra két részletben kerül sor. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/5985/11. sorszámú összegző módosító javaslatának minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 178 igen szavazattal, 12 nem ellenében, 1 tartózkodással elfogadta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/5985/11. sorszámú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő pontjait. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő pontjait 178 igen szavazattal, 12 nem ellenében, 1 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Felhívom figyelmüket, hogy a T/5985/14. sorszámú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5985/14. sorszámú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 151 igen szavazattal, 12 nem ellenében, 27 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5985/14. sorszámú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 150 igen szavazattal, 12 nem ellenében, 27 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mentelmi ügyek** megtárgyalása és határozathozatala. A Mentelmi bizottság a Budai Központi Kerületi Bíróság 31. Bpk. 646/2015. sorszámú megkeresésére H/6211. sorszámú határozati javaslatot terjesztett elő Rogán Antal országgyűlési képviselő úr mentelmi jogával kapcsolatban. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A határozathozatal előtt megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a Mentelmi bizottság elnöké-

nek, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni. Ötperces időkeretben öné a szó, bizottsági elnök úr.

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Budai Központi Kerületi Bíróság 31. Bpk. 646/2015. számú átiratában indítványozta Rogán Antal országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését rágalmazás vétsége miatt dr. Szilvász György feljelentése alapján.

Dr. Szilvász György feljelentése szerint Rogán Antal 2014. december 2. napján az MTI útján az alábbi közleményt adta ki: „Nem én talákoztam rendszeresen Portik Tamással, hanem Gyurcsány Ferenc volt titokminisztere, Szilvász György.” Jelezte: „aki tudni akarja, honnan fúj a szél, annak ebben az ügyben is a két szocialista politikust kell megkeresnie”. Rogán Antal megjegyezte továbbá azt is: „Hangfelvételek formájában bizonyíték is van arra, hogy Szilvász György maga volt az, aki megbízta Portik Tamást, hogy járasson le vezető fideszes politikusokat.” *(Közbekiáltás a Fidesz padsoraiból: Úgy van!)* Rogán Antal felidézte: azon az ő neve is elhangzott. Szilvász György a fenti állítások okán rágalmazás vétsége címen feljelentette Rogán Antalt azzal, hogy a fent idézett, valóságnak nem megfelelő tényállítások és valótlan tényre közvetlenül utaló kijelentések becsület csorbítására alkalmasak.

A Mentelmi bizottság az ügyet 2015. szeptember 15-ei ülésén megtárgyalta. A Mentelmi bizottság szavazása során nem kapott többséget a mentelmi jog felfüggesztésére vonatkozó indítvány, ezért a határozati javaslat az, hogy az Országgyűlés Rogán Antal országgyűlési képviselő mentelmi jogát az adott ügyben ne függesse fel.

Még egy ügyről kell beszámolnom önöknek, tisztelt hölgyeim és uraim! A Budai Központi Kerületi Bíróság... *(Jelzésre:)* Külön legyen? Jó, köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem Rogán Antal képviselő urat, kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. *(Rogán Antal nemet int.)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem tehát önöket, hogy a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő úr mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel. Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Rogán Antal országgyűlési képviselő úr mentelmi jogát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás. - Novák Előd: A törvények előtt mindenki egyenlő!)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 26 igen szavazattal, 153 nem ellenében, 1 tartózkodással Rogán Antal képviselő úr mentelmi jogát nem függeszti fel. *(Novák Előd: Bocs, mégsem!)*

Tisztelt Országgyűlés! A Mentelmi bizottság a Budai Központi Kerületi Bíróság megkeresésére H/6213. sorszámú határozati javaslatot terjesztett elő Németh Szilárd István országgyűlési képviselő úr mentelmi jogával kapcsolatban. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

Határozathozatal előtt megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a Mentelmi bizottság elnökének, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni. Ötperces időkeretben ön é a szó, bizottsági elnök úr.

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Budai Központi Kerületi Bíróság 31. Bpk. 646/2015. számú átiratában indítványozta Németh Szilárd István országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését rágalmozás vétsége miatt Szilvásy György feljelentése alapján.

Szilvásy György feljelentése szerint Németh Szilárd István 2014. december 1. napján a Hír TV műsorában az alábbiakat mondta: „Portik Tamásék megkapták a megbízást, mégpedig Szilvásyéktól annak idején, hogy fideszes politikusokat kell lejáratni. Ez eléggé nyilvánvaló mindenki előtt és itt egyébként megemlítették szó szerint Rogán Antalt.” Szilvásy György a fenti állítások okán rágalmozás vétségével feljelentette Németh Szilárdot is.

A Mentelmi bizottság az ügyet a 2015. szeptember 15-ei ülésén tárgyalta. A Mentelmi bizottság hatáskör hiányában nem foglalkozott a cselekmény büntetőjogi értékelésével, és ebben a vonatkozásban nem vizsgálta a tényállást. Magánvádas ügyekben követett, mentelmi jogot töretlenül fenntartó gyakorlata a mentelmi jog célját, az Országgyűlés, illetve a képviselők zavartalan munkavégzését kívánja biztosítani.

(16.20)

A Mentelmi bizottság szavazása során nem kapott többséget a mentelmi jog felfüggesztésére vonatkozó indítvány, ezért a határozati javaslat az, hogy az Országgyűlés Németh Szilárd István országgyűlési képviselő mentelmi jogát az adott ügyben ne függesse fel. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, bizottsági elnök úr. Megkérdezem Németh Szilárd István képviselő urat, kíván-e élni a felszólalás jogával. *(Németh Szilárd István: Nem, köszönöm.)* Nem kíván. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő úr mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel. Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő

országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést tehát, hogy felfüggeszti-e Németh Szilárd István országgyűlési képviselő úr mentelmi jogát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás. - Novák Előd: A törvény előtt mindenki egyenlő? - Dr. Répássy Róbert: A Szilvásyt véded, vagy miért kiabálsz?)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 25 igen szavazattal, 151 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett Németh Szilárd István mentelmi jogát nem függeszti fel.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 16 óra 21 perckor áttérünk az **azonnali kérdések**, interpellációk tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökének: **„Ekkora pofátlanság még az úrból is látszik?”** címmel.

Megkérdezem Burány képviselő urat, hogy mivel az elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt nem tud jelen lenni válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki, elfogadja-e a válaszadó személyt. *(Jelzésre:)* Elfogadja. Megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! „Nem tartom elfogadhatónak, hogy miközben az ország komoly kihívásokkal néz szembe, ma ezeknél az intézményeknél előfordulnak havi négy-öt, sőt esetenként hétmillió forintos fizetések is.” - jelentette ki Orbán Viktor az Országgyűlésben 2010-ben.

A Fideszben az álláspont azóta nagyot változott. Ennek eredményeként a Magyar Közlöny 2015. szeptember 15-i számában megjelent egy határozat, amely alapján emelni kell az állami cégek vezetőinek fizetését. Ez adott esetben 5 millió forintos fizetés, jövedelem is lehet havonta *(Németh Szilárd István: Nem igaz!)*, és erre még jöhetnek prémiumok és egyéb juttatások.

Tisztelt Ház! Nem tartom elfogadhatónak azt a gyakorlatot, sőt kifejezetten pofátlannak tartom azt a gyakorlatot, amikor egy kormánypárt, ha olyan emberek, vezetők fizetéséről van szó, akiket még nem ő nevezett ki, akkor szűkmarkú, és az ország érdekeire való tekintettel korlátozza fizetésüket, amikor egyébként meg saját embereinek kell fáradnia a kasszához, akkor módosítja az általa bevezetett szabályokat, és amit az elődöknek nem volt szabad, azt lehetővé teszi saját kinevezettjeinek, azok barátainak, rokonainak és bizalmasainak. Ez egészen egyszerűen szegény.

Egy olyan helyzetben, amikor Orbán Viktor 2010-es nyilatkozata óta, köszönhetően a Fidesz által alkalmazott személyi jövedelemadó-politikának, a jövedelmi szegénység nem csökkent, hanem nőtt az országban, ezzel párhuzamosan önök pedig lehetővé tették, hogy az állami vezetők akár ötmillió forintos fizetést is kapjanak. Ez egész egyszerűen elfogadhatatlan magatartás.

Kérdezem az alelnök urat, mivel indokolja, hogy míg 2010-ben ilyen korlátozás érvényben volt, most magukra nézve ezt a korlátozást megszüntették. Tisztelettel várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Burány képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Nagy Márton alelnök úrnak.

NAGY MÁRTON ISTVÁN, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Köszönöm szépen. A Magyar Nemzeti Bankra nézve én nem tudok ilyen korlátozás megszüntetéséről. A Magyar Nemzeti Bank vezetőinek a bérezését az MNB-törvény szabályozza, és ennek megfelelően akár az elnök, akár az alelnök fizetését vagy a monetáris tanács többi tagjának a fizetését a törvényben meghatározott módon ki lehet számítani. Ez a jelenlegi átlagbér 15-szöröse a versenyszférában, így adódik, ami jelen pillanatban 2 millió forint az elnök fizetését tekintve, bruttó 2 millió forint, és az alelnökök fizetését tekintve, az én fizetésemet tekintve, 1,6 millió forint, a többi alelnök fizetését tekintve pedig 1,4 millió forint. Ezt már csak azért tudom, mert szeptember 1-jétől vagyok a jegybank első alelnöke, és megkaptam az új fizetésemet, ami alapján 1,6 millió forintot keresek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Viszonzásra van lehetősége Burány képviselő úrnak.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Tisztelt Ház! Tisztelt Alelnök Úr! Segítetek. Polt Péter legfőbb ügyész felesége például közel 5 milliót keres a Magyar Nemzeti Banknál, sőt a Magyar Nemzeti Bank egyes vezetői is különböző alapítványoknál kapott fizetésükkel, javadalmazásukkal együtt többet keresnek, mint az ön által mondott összeg. Például Balog Ádám, a monetáris tanács elnökhelyettese a Pallas Athéné Alapítványnál is kap juttatást, összesen 2,9 milliót havonta. A fizetésével együtt ez közel 5 millió forint juttatás havonta. Az élet naponta cáfolja az ön szavait.

És egy friss hír, létrehoztak 7,2 milliárd forintért egy Kasselik-Ház nevű céget, amelynek vezetésébe az ön elnöke a saját rokonát és bizalmasait ültette. Ennek a cégnek egy célja van: megvenni egy újabb luxurodaházat a Vörösmarty téren a hírek szerint, és persze az alapítvány kuratóriumánál pedig busás jövedelemhez juttatni a bizalmasokat, rokonokat és haverokat. Alelnök Úr! Tegye már össze ezeket a tényeket! *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az alelnök úrnak is van lehetősége a viszonzásra. *(Dr. Bárándy Gergely: Figyelj a megszólításra!)*

NAGY MÁRTON ISTVÁN, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Ami az alapítványokat illeti *(Dr. Bárándy Gergely: Megszólítás! „Tisztelt képviselő úr”!)*, az alapítványok tekintetében azt tudom el-

mondani, hogy a Nemzeti Banktól gazdaságilag és jogilag is elkülönülve, ettől függetlenül működnek az alapítványok, a konkrét döntéseikre a Nemzeti Banknak nincsen ráhatása. Az alapító jogosítványai nem terjednek ki az alapítványok konkrét tevékenységének ellenőrzésére, a szakmai ellenőrzést a kuratóriumok, a törvényi ellenőrzést pedig az ügyészség látja el. Tehát ebből adódóan azt szeretném kérni, hogy ilyen kérdésekkel az alapítványokhoz forduljon, hiszen még egyszer, az alapítványok döntenek ezekben a kérdésekben.

Ugyanakkor persze van egy saját véleményem, és a saját véleményem az, ha ezt megoszthatom önökkel, hogy személyes véleményemként az alapítványok közvagyonot építenek, és egy olyan cél érdekében működnek, ami az oktatás, ami egy nemes cél. Nem a vagyontukat élik fel, hanem a vagyon hozamaiból gazdálkodnak - ez egy nagyon-nagyon fontos különbség -, és a vagyon hozamait nézve, ha megnézzük ma, hogy milyen hozamokat tudnak elérni, akkor, ha egy biztos hozamot nézünk az állampapírpiacon, az nagyon alacsony... *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen.

NAGY MÁRTON ISTVÁN, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: ...ezért ingatlanvásárlások mellett is magasabb hozamot elérve tudják a doktori iskolát támogatni *(Az elnök ismét csenget.)*, ami azt gondolom, egy fontos dolog. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Apáti István, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Hajlandó cselekedni, vagy minden felett szemet huny?”** címmel. Apáti István képviselő urat illeti a szó.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, alelnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Gondolom, egyetértünk abban, hogy a magyar közélet és a nemzetgazdaság egyik legsúlyosabb problémáját a korrupció jelenti. Abban, hogy idáig jutottunk, idáig süllyedtünk, az elmúlt 25 év valamennyi kormánypártjának, valamennyi vezető politikusanak, ha nem is egyenlő mértékű, de közös és elvülhetetlen felelőssége van.

A korrupció nem más, mint a szellemi prostitúció, amely a klasszikus értelemben vett prostitúciótól abban tér el, hogy a szereplők nem a testüket, hanem jó erkölcsüket, alapvető emberi értékeiket bocsátják áruba. Az biztos, hogy teljes mértékben való felszámolására rendkívül csekély az esély, de jelentős visszaszorítására, csökkentésére minden eszközünk és lehetőségünk adott lenne, ha önök is ezt akarnák és ezt támogatnák.

Három fő csapásirányt jelölnék meg most az ön számára, tisztelt miniszterelnök úr. Az egyik a kiemelkedő profittermelő képességgel rendelkező, kiemelke-

dó hasznot eredményező tevékenységek szűk kör részére történő kiszervezése, például trafikmutyi, vagy például egy teljes üzletág lefejezésével nyerőautomaták Andy Vajna nagyvállalkozó és hasonszórú barátaihoz való kiszervezése. A másik, jelentős pályázati pénzekkel való felpumpálása bizonyos nagyvállalkozói köröknek - erre is hadd mondjak egy konkrét példát, a Csányi Sándor érdekeltségébe tartozó zenélő tehenészeti telep körülbelül 3 milliárd forintos támogatása. Lehet, hogy törvényes, de minimum arcátlan. Végül, de nem utolsósorban a közbeszerzések, amelyek gyakorlatilag ma már a korrupció szinonimájává váltak. Minimum nettó 1000-1500 milliárd forintot költünk el közbeszerzési rendszeren keresztül ma évente Magyarországon, és ezeknek jelentős százaléka kvázi szokásos mértékű ajándékként akár pártkasszába, akár magánzsebbe vándorol, ha tetszik, ha nem.

(16.30)

Itt elegendő csak Nyerges, Simicska urak akár gyanúsnak nevezhető tevékenységére gondolni, de, tisztelt miniszterelnök úr, személyeskedés és bántó szándék nélkül, azt gondolom, a közvilágítási projektek kapcsán Tibornak is kevés oka lehet a panasza.

Kérdezem tehát, hogy szemet huny, szemet hunynak-e *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* az idők végezetéig, vagy végre hajlandók a Jobbik javaslatait megfontolva visszatorozítani a szellemi prostitúciót. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Apáti képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselő Úr! A kormány elkötelezett a korrupció elleni küzdelemben. A korrupció nem egy mérlegelhető dolog, nincs mérlegelésnek helye. Azonban arra szeretném kérni, hogy legyen bátrabb ennél. Tehát ne itt a parlamentben mondja el ezt, mert itt ön jog szerint védve van. Legyen kedves, mondja el a nyilvánosság köreibe konkrétan - mert itt most ráadásul neveket is említett -, mondja el a nyilvánosság előtt, olyan fórumon, ahol akiket megnevezett, azoknak jogérvényesítési, jogvédelmi lehetőségük van.

Úgyhogy énnekem mindig az a gyanúm van, tisztelt képviselő úr, hogy amikor itt cégeket, neveket, iparágakat hoznak fel, akkor általában úgy szokott az lenni, hogy aki felhossa, ez esetben az önök háta mögött ott bújnak a riválisok, és nem tartom helyénvalónak, hogy a parlament patkóját használják fel gazdasági érdekérvényesítésre úgy, hogy megtámadják a kormányt korrupciós vádakkal, holott valójában csak a saját klientúrájuknak akarnak helyet szorítani.

Legyen bátrabb, menjen ki a nyilvánosság elé, és ott beszéljen ezekről a kérdésekről! Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszonzásra megadom a szót Apáti képviselő úrnak.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Úgy látom, ma nagyon idegessé és feszültté vált. Nem tudom, hogy ennek mi lehet az oka. *(Derültség a kormánypárti padsorokból.)* Szeretném önt emlékeztetni arra, hogy ön 2006-ban az első választási forduló utáni hétfő délutáni, a budai Várban elmondott beszédében többek között kijelentette, hogy hány próbatétel elé állít minket az élet, azt nem mi döntjük el. Most ez a próbatétel és ennek a próbatételnek, ezeknek a problémáknak a megoldása viszont csak a mi kezünkben van, miniszterelnök úr, ez nem olyan, mint a migrációs kérdés, ahol gyakorlatilag nagyobb részt külső körülmények áldozataivá váltunk, meg tudánk ezt oldani.

Hatvan feljelentést tett csak a közelemben ülő Hegedűs Lorántné képviselőtársam, mindegyiket elkenték. Benyújtottuk azokat a javaslatainkat, amelyek a korrupció felszámolását szolgálnák. A kötelező vagyonosodási vizsgálat a politikai elitre, a közeli hozzátartozói körre kiterjedően - elutasították. A vagyonyilatkozatok széles körű nyilvánosságra hozatala - visszautasították. *(Dr. Rétvári Bence: Kovács Béla!)* Speciális nyomozati, nyomozói és titkosszolgálati eszközöket kellene bevetni, illetőleg mivel gyakran bizonyíthatatlan, mert annak is érdekében áll, aki adja és annak is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, aki kapja, hogy ne derüljön ki, ezért gyakorlatilag...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): ...vagyonosodási vizsgálatokkal lehetne nyomára akadni, de ezt önök öt éve megátolják.

ELNÖK: Köszönöm.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Erre válaszoljon, legyen szíves, ne beszéljen mellé! *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr, viszonzásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Mégiscsak képtelenségnek tartom - hogy csak egy konkrét ügyet hozzak -, hogy ön feláll és azt mondja a magyar mezőgazdaság egy ismert szereplőjéről, aki egyben egy bank elnöke is, a nevét is idehozva, hogy egy állami támogatás, amit fejlesztésre beadott és amit szabályos körülmények között megítéltek neki, az korrupció. Elment önnek az esze? *(Derültség a Fidesz soraiban.)*

iból. - Apáti István: *Törvényesnek álcázva!*) Elment az esze?! Komolyan gondolja, hogy Magyarországot lehet úgy vezetni, lehet gazdaságpolitikát csinálni, hogy egyébként Magyarország megbecsült polgárát... - és ezért hoztam olyan nevet, amit nem lehet hírbe hozni velünk, mármint politikai szimpátia tekintetében, kifejezetten csak olyat, amit nem lehet. Hova fogunk jutni, hogyha önök az ilyen befektetőket, beruházókat, akik szabályos állami pályázatokon keresztül elnyerik, nyilvános pályázatokon keresztül elnyerik a támogatásokat, létrehozzák - ez esetben egyébként én adtam át magát a létrejött marhatelepet is -, önök egész egyszerűen korrupcióval vádolják?! Ebben a módszerben nem az a lehetőség rejlik benne, hogy visszaszorítjuk a korrupciót, hanem az, hogy szétverjük a magyar gazdaságot.

Tisztelettel kérem önt arra, hogy jól gondolják meg, hogy milyen konkrét neveket említenek meg (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), és ha konkrét ügyekről van tudomásuk, akkor ne itt mondják el, hanem tegyenek feljelentéseket, és a nyilvánosság előtt vádolják meg ezeket az embereket, hogy ha nekik kedvük van, akkor visszaüthessenek. Legyenek férfibbakk annál, mint ahogy ma délután sikerült! (*Taps a kormánypartti padso-rokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Jelzem Apáti képviselő úrnak, hogy ügyrendben majd csak a végén tudok szót adni.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselő asszonya, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Meddig nélkülözzenek még a családok a magyar állam tehetetlensége miatt?”** címmel. Öné a szó, Szél Bernadett képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Én úgy gondolom, hogy a magyar kormány felelős azokért a magyar családokért, akik külföldön vannak, és most egy konkrét problémát szeretnék önnel megvitatni. Többen kerestek meg az elmúlt hónapokban azzal a problémával - Ausztriában dolgozó szülőkről, édesanyákról van szó -, hogy elkeseredett harcot kell vívniük a magyar hatóságokkal egy darab igazolás kiállításáért.

Ez az igazolás ahhoz kell, hogy ők az osztrákoktól a családtámogatást, ami joggal nekik jár, megkaphassák. Az a szomorú helyzet, hogy a magyar szerveknek 90 nap, majd meghosszabbítva még egyszer 90 nap áll a rendelkezésükre ahhoz, hogy ezt megadják ezeknek a magyar családoknak, de úgy látják, hogy sajnos egy-másfél év is kevés ahhoz, hogy végre megkaphassák ezt az igazolást. Most ez nyilvánvalóan azt jelenti, hogy ezek az emberek addig nem tudnak hozzájutni a nekik járó családtámogatáshoz, amíg Magyarország részéről ez az igazolás nem érkezik meg.

Én írásbeli kérdéssel is fordultam önhöz, de ön engem arról győzött meg, hogy nem kezeli helyén ezt a problémát, sőt igazából úgy látom, hogy ön nem is akarja tudomásul venni, hogy itt magyar családok sora mennyire a tönk szélére sodródik emiatt. Egy olyan helyzetet lásson meg, hogy ha, mondjuk, a férfi jövedelme veszélybe kerül, az asszonynak, a nőnek nem érkezik meg a családtámogatás, az a család percek alatt gyakorlatilag az út szélére kerül és nem Magyarországon, hanem Ausztriában. Az a magyarázat, amit ön adott nekem, hogy itt az osztrákok hibája az egész, az egy nagyon kényelmes kibúvó lenne a magyar kormány számára, de ez nem igaz. Itt arról van szó, hogy az osztrák fél az én tapasztalataim szerint két-három hét alatt biztosítja azt, ami szükséges ehhez a családtámogatáshoz, ezzel szemben a magyar kormány részéről körülbelül egy-másfél évbe kerül, hogy ez az egy darab igazolás megérkezzen.

Úgyhogy én leginkább azt szeretném most látni, tisztelt miniszter úr, hogy ön megérti ezt a problémát és megígéri azt, hogy cselekedni fog, nem holnap, nem holnapután, hanem konkrétan ma, ugyanis ezek a családok most már jó ideje nézik és tapasztalják ennek a problémának az összes negatív hatását. Én azt kérdezem öntől, hogy meddig kell még tűrniük ezt a bánásmódot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót a Miniszterelnökséget vezető Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a szót. Először is azzal kell kezdenem, hogy ha a magyar állam hibázott bármely magyar állampolgárával szemben, akkor itt és most elnézést kérek elsősorban az állampolgároktól, de ha a kérdésére adott válasz nem volt megfelelő, akkor öntől is, képviselő asszony. Semmiféleképpen nem az a célja a Miniszterelnökségnek, hogy negligáljon egy problémát, alábecsülje ennek a súlyát vagy megnehezítse azoknak az embereknek az életét, akik a magyar államhoz fordulnak az ügyeik elintézése céljából.

Csak megjegyzem, hogy az a 107 törvényből álló csomag, ami a jövő héten kerül az Országgyűlés elé, pontosan az ilyen típusú ügyek gyorsabb ügyintézését fogja szolgálni. Szeretném önöket arról tájékoztatni, hogy a magyar emberek körülbelül 1,3 millió ügyben kell elszemvedjék azt, hogy a magyar állam képtelen 60 napon belül elintézni ezt az ügyet. Tehát 1,3 millió ügy van évente, amit 60 napon belül - ami az általános ügyintézési határidő - nem tudunk elintézni, és határidőn kívül intézi el a magyar állam. Tehát a konkrét igazoláson túl az a kérdés, amit ön felvet, mármint hogy a magyar állami szervek nem intézkednek a rendelkezésre álló határidőn belül vagy azért, mert döntésképtelenek, ez egy jellemző dolog, hogy az állami hivatalnokok nem mernek dönteni bizonyos kérdésekben, vagy azért, mert

megvárják az utolsó napot a döntés és a munka elvégzéséhez, ez az utóbbi időben a kormányban némi változást okozott a személyi összetételt illetően, ez a fajta mentalitás, tehát ezen is változtatni fogunk, vagy pedig azért, mert egyszerűen a jogszabályok éltetik ezt a bürokráciát.

Ha az írásbeli kérdésre a válasz nem volt megfelelő, kész vagyok az ügyet Kovács Zoltán államtitkár kollégámmal közösen megvizsgáltatni, akár most itt a szóbeli kérdés után állok a rendelkezésére, hogy átbeszéljük ezt, és intézkedem soron kívül az igazolások kiállítására, mint ahogy az ellenzéki képviselőtársaim felvetésére a honosítási igazolások ügyében is soron kívüli intézkedést rendeltem el a budapesti kormányhivatalt illetően. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásra adom meg a szót a képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Miniszter úr, köszönöm a válaszát. Egyrészt nagyon fontosnak tartom, hogy ezek a családok a családtámogatáshoz időben tudjanak hozzájutni, illetve az anyakönyvezéssel kapcsolatban még egy dologra szeretnék rávilágítani, mert sok szó esett arról, hogy ezekkel a gyermekekkel, amíg nincs meg az anyakönyvük, nem lehet utazni, főleg a mai világban, papírok nélkül.

De van itt egy másik eset, ami, azt gondolom, sokunk számára tanulságként kell hogy szolgáljon. Egy kislányról van szó, akinek a szülei több millió forintos kórházi egészségügyi számlát halmoztak fel azért, mert nem volt meg a kislányuk anyakönyvezése, és ezért ki kellett fizetniük ezeket a számlákat. Ennek a magyar kislánynak, aki a család helyzetéből kifolyólag külföldön született, egy szerencséje volt, hogy ott a kintiek jó szándékúak voltak vele, és így a család tudta kezelni ezt a helyzetet, de én azt gondolom, hogy a magyar kormány nem engedheti meg magának, hogy egyetlen magyar kislány, kisfiú vagy a családja ilyen helyzetbe kerüljön.

Ezért én köszönöm, ha a miniszter úr most a kezébe veszi ezt a dolgot. Én is a tudásommal, illetve ami információm van, állok rendelkezésre, mert itt egy a cél, hogy ezt a problémát mielőbb megoldjuk. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzásra van lehetősége Lázár miniszter úrnak is.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy amikor a kormányhivatalok átvették a honosítási ügyeket április 1-jén, akkor 200 ezer olyan honfitársunk volt, akinek a honosítása nem zajlott le, jogilag nem volt rendben, és a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal akár éves nagyságrendű késedelmet szenvedett el. Nyolcezer olyan gyerek van Magyar-

országon, akinek a honosítását nem végezték el korábban a magyar állam szervei. Ezeknek a gyerekeknek az anyakönyvi kiállításáról elsősorban, ami a honosítás feltétele, kellett soron kívül intézkedni. Ezt végezzük el a budapesti fővárosi kormányhivatal munkatársaival közösen túlmunka elrendelésével, célfeladat kítűzésével, először a gyerekekét.

A 200 ezer honosítási ügyirathátralék ledolgozására időre lesz szükségünk valóban, de mindent megteszek annak érdekében a munkatársaimmal közösen, hogy rövidítsük ezt a határidőt, illetve hogy még egyszer ez a határidő-feltorlódás ne forduljon elő. Tehát 200 ezer olyan magyar állampolgár, új magyar állampolgár volt, akinek a honosítási ügye nem került elrendezésre és 8 ezer olyan gyerek, akinek nem volt meg az anyakönyve hasonlóan ahhoz az ügghöz, amit ön említett.

Ha megengedi, akkor most Kovács Zoltán képviselőtársammal meghívnánk önt egy kávéra. *(Taps a kormánypárti padsorokból. - Derűltség az ellenzéki pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, Lázár miniszter úr.

(16.40)

Tisztelt Országgyűlés! Vas Imre, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Hogyan vált be a műszaki határzár intézménye a magyar-szerb határon?”** címmel. Kérdezem Vas Imre képviselő urat, elfogadja-e a válaszádsra kijelölt Kontrát Károly államtitkár urat. *(Dr. Vas Imre: Igen.)* A képviselő úr jelzi, hogy igen. Öné a szó, Vas Imre képviselő úr.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Június 17-én a kormány 1401/2015. számú határozatában döntött a rendkívüli bevándorlási nyomás kezelése érdekében szükséges egyes intézkedésekről, amelynek eredményeképpen elrendelte a magyar-szerb határszakaszon a zöldhatár átjárhatóságának megszüntetése érdekében 175 kilométer hosszúságban 4 méter magasságú, határőrizeti célú ideiglenes határzár létesítésének előkészítését.

Az Országgyűlés július 6-án fogadta el az államhatárról szóló törvény módosítását tartalmazó 2015. évi CXXVII. törvényt, amely szerint a Magyarország államhatárától számított 10 méteres sáv az államhatár rendjének védelmét biztosító létesítmények építése, telepítése és üzemeltetése céljából igénybe vehető.

Augusztus 29-én a Honvédelmi Minisztérium közleményben jelentette be, hogy két nappal az augusztus 31-i határidő előtt a határzár első szakaszának telepítése befejeződött, a magyar-szerb határt lezárták, vagyis a gyorstelepítésű drótkadály elkészült.

Az utolsó két dátum, amit említék képviselőtársaimnak: az Országgyűlés szeptember 4-én fogadta el a 2015. évi CXL. törvényt, amely szerint a határzár tiltott átlépése, megrongálása, valamint építésének megakadályozása bűncselekménynek minősül, és szabadságvesztéssel, illetve kiutasítással büntetendő. Ahogy a sajtóban sokszor elhangzott, a migráció okozta válsághelyzet kezelése mérföldkövének a szeptember 15-e minősül, amikor is elkészült a határzár második szakasza, illetve hatályba lépett a fent említett törvényjavaslat.

Az elhangzottakra tekintettel kérdezem, hogyan vált be a műszaki határzár intézménye a magyar-szerb határon. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vas Imre képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Jó eredményekről tudok beszámolni a déli határszakasz megerősítése ügyében. Úgy, ahogy ön elmondta, egyrészt fizikai élőerős védelemmel láttuk el a déli határszakaszt, másrészt elkészült a biztonsági határzár és a műszaki zár, és a jogi védelem is szeptember 15-ével hatályba lépett.

Hadd mondjak egy adatot! A jogi védelem hatálybalépése előtti napon, szeptember 14-én a magyar-szerb határon 9830 illegális migránst fogtak el a rendőrök, tehát 9830-at. Ezen a hétvégén az elfogott illegális migránsok száma 20 176, ebből szerb viszonylatban 72 óra alatt 722, tehát egy nap alatt 240 fő illegális migránst fogtak el. Tehát szeptember 14-én a jogi védelem és a biztonsági határzár hatálybalépése előtt majdnem tízezret, ez pedig 240-re csökkent a jogi védelem, az élőerős védelem és a biztonsági határzár működése kapcsán.

Engedje meg, hogy mondjak néhány adatot is a bírósági eljárást illetően: 101 érdemi bűnösséget megállapító, egy vagy két év kiutasítást tartalmazó ítélet született, 5 darab ügyésznek való visszaküldés, vádlott meg nem jelenése okán gyorsított eljárás lefolytatásának akadálya miatt, 13 darab előzetes letartóztatás ügyében tartott meghallgatást a bíróság, 7 esetben előzetes letartóztatást rendelt el, 6 esetben házi őrizetet rendelt el.

(A jegyzői székben dr. Tiba Istvánt Gelencsér Attila váltja fel.)

A tranzitónak működésével kapcsolatban pedig azt szeretném elmondani, hogy szeptember 15-től 459 ember jelentkezett Rószkén, illetőleg Tompán a tranzitónába, 459-en terjesztettek elő kérelmet, ebből az elutasított kérelmek száma 42, a befogadott kérelmek száma 383.

Folytatom majd az egyperces időkeretben. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzásom illeti meg a képviselő urat.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm államtitkár úr válaszát. Örülök annak, hogy az Országgyűlés, illetve a kormány e tekintetben is jó döntést hozott, mint ahogy államtitkár úr is mondta, az illegális határátlépést a határzár igen-igen jelentősen csökkentette, gyakorlatilag a korábbinál a durván 2,5 százalékára.

Ez mindenképpen jelentős eredmény véleményünk szerint.

Úgyhogy én úgy gondolom, hogy ezt a határzárát mindazon határszakaszokon tovább kell építeni, ahol ezek a problémák jelentkeznek. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces viszonzásomra van lehetősége államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! A nemzeti konzultációban megfogalmazott véleményt figyelembe véve a kormány azt a döntést hozta, hogy megvédi az országot, megvédi a magyar embereket. Ez egy hosszú küzdelem lesz. A célunk az, hogy illegális módon Magyarország területére senki ne tudjon belépni. Fontos az, hogy összeurópai megoldás szülessen, mert mi a helyzetet tudjuk kezelni, de a megoldáshoz összeurópai döntés kell.

Szeretnénk folytatni a magyar-horvát határon is ezeket az intézkedéseket. Bízunk abban, hogy a parlament által ma elfogadott törvények, kétharmados törvények, amelyek egyrészt a rendőrségnek több jogokat biztosítanak, másrészt a honvédség közreműködését is lehetővé teszik a határ védelme érdekében, ezek hozzájárulnak ahhoz, hogy még nagyobb biztonságot tudjunk elérni egyrészt a magyar-szerb határszakaszon, másrészt pedig a déli határ más szakaszain is, így a magyar-horvát határszakaszon is.

Kérem a tisztelt képviselőtársaimat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy támogassák a kormány ez irányú törekvéseit. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-rokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: „**Mikor fogják kártalanítani a Qu-aestor-károsultakat?**” címmel. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadásra kijelölt Répássy Róbert államtitkár urat. *(Dr. Szakács László: Természetesen elfogadom.)* Elfogadja. Öné a szó, Szakács képviselő úr.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Június 6-án járt le a Quaestor-károsultaknak az a határideje, amikor benyújthatták azt az igényüket, amely szerint az elfogadott törvény alapján a kártalanításban részt vevő szervezeteknek augusztus 6-a volt az utolsó határnapja arra, hogy kártalanítsák a Quaestor-brókerbotrányban a pénzüket, megtakarításukat elvesztett embereket. Azóta én több levelet írtam önöknek is, az NGM-nek is.

Közben kiderült, hogy az ön szakmai álláspontja is, ahogyan a miniszterének a szakmai álláspontja is más, mint például Tállai államtitkár úr vagy Kovács államtitkár úr álláspontja, mely szerint az alkotmánybírósági eljárás nincs halasztó hatállyal egy törvény végrehajtására, a köztársasági elnök pedig aggály és észrevétel nélkül aláírta és kihirdette ezt a törvényt, tehát ez a törvény hatályos és érvényes, és ön szerint is, énszerintem is végre kell hajtani.

(16.50)

Küldtek engem önök is a BEVA-hoz, az MNB-hez, a Quaestor Alaphoz, mindenkinek írjak levelet, mert önöknek nincs erre hatáskörük. Konkrétan ezt az ügyet, illetve a 32 ezer károsult és családjaik ügyét dobálják körbe, mint a forró krumplit egymás között. Én nem fogok beállni ebbe a sorba, azért sem, mert Orbán Viktor miniszterelnök úr ma adott, úgy gondolom, egy eléggé fontos nyilatkozatot, talán ami erre az ügyre is igaz. Napirend előtt a miniszterelnök úr azt mondta, hogy a törvények tiszteletére és betartására irányuló kultúránkat kívánjuk megvédeni.

Akkor azt szeretném megkérdezni, hogy ha a szakmai álláspontunk is helyes, és a miniszterelnök is ezt mondja, és úgy gondolom, hogy ez egy olyan zsinórmérték, amit elfogadhatunk attól függetlenül is, hogy melyik pártnak az elnöke a miniszterelnök, akkor meg szeretném kérdezni az államtitkár urat, hogy melyik időpontban kívánják betartani a törvényt. Kérem szépen, hogy hónap és nap megjelölésével szíveskedjen válaszolni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Örülök, hogy immáron harmadszor válaszolhatok önnek ugyanabban a kérdésben, de természetesen köszönöm, hogy napirenden tartja ezt a kérdést.

Mint ahogyan az az ön számára is világos, az úgynevezett Quaestor-törvény végrehajtása a Befektetővédelmi Alap és az úgynevezett Quaestor Alap feladata és kötelessége. A törvény értelmében a Quaestor-károsultak kárrendezési alapja jogi személy,

annak irányítását a törvény rendelkezése értelmében a Befektetővédelmi Alap igazgatósága látja el. A Quaestor Alap független, önálló szervezet, amely nem kötődik a kormányhoz. Az Igazságügyi Minisztérium sem rendelkezik befolyással arra, hogy a törvény rendelkezéseinek végrehajtása milyen módon történjen meg.

Tájékoztatni kívánom önt arról is, hogy a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény alapján az MNB független szervezet, és kizárólagosan jogosult a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletének ellátására. Hangsúlyozom, hogy a kormánynak és így az Igazságügyi Minisztériumnak nincs a Magyar Nemzeti Bank felett hatósági jogköre.

A képviselő úr egyébként a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez is kérdést intézhet - sajnálom, hogy Burány képviselő úr mással foglalkozott az imént -, és a Magyar Nemzeti Bank elnökét megkérdezheti természetesen a Quaestor-törvény végrehajtásával kapcsolatos MNB-műveletekről.

A BEVA által történő kifizetés az erre jogosult kifizető szervezet, hitelintézet közreműködésével történik. A Quaestor Alap igazgatóságának döntése alapján a kárrendezésben az OTP Bank Nyrt. működik kifizetőhelyként, amelyet a károsultak személyesen kereshetnek fel.

A kárrendezés pedig a törvény értelmében folyamatban van. Kérem, hogy közösen *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* szólítsuk fel ezeket a szervezeteket a törvény végrehajtására. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra adom meg a szót Szakács képviselő úrnak.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Én is egyszer már kértem önöket, hogy közösen álljunk ki egy sajtótájékoztatóra, és mondjuk azt, hogy nincs halasztó hatálya az alkotmánybírósági eljárásnak, álljon ki mellém Trócsányi László miniszter úr, aki leírta ezt, mondjuk el, és szólítsuk föl ezeket a szervezeteket. Ott álltam az önök minisztériuma előtt, nem jöttek.

Még egyszer idéznék a miniszterelnök mai napirend előtti megszólalásából: „Mi nem tőrjünk meg azt, hogy van akkora feladat, amit nem lehet megoldani.” Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Itt most rendesen, úgy gondolom, ambícióhiányban van a kormány akkor, amikor ebben nem cselekszik.

Államtitkár úr, ezt a törvényt önök készítették elő, és a kodifikációért most is önök a felelősek. Továbbra is azt kérdezem: lejárt ez a határidő, mit fognak beleírni? Kérem, jelölje meg a napot és a hónapot: mi a végső határidő ennek a törvénynek a végrehajtására? Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Répássy Róbert államtitkár urat is megilleti a viszonzás.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Ami a nyilvánossághoz fordulást illeti, szerintem az Országgyűlés nyilvánossága elég komoly, egy sajtótájékoztatónál is nagyobb nyilvánosság, tehát itt most megismétlem önnek, hogy az Országgyűlés a kormánypártok javaslatára elfogadta a törvényt, a törvény érvényes, a törvény végrehajtásáért az általam előbb említett szervezetek a felelősek, a törvényt nekik kell végrehajtani.

Természetesen állunk rendelkezésre mindenkinek a törvények értelmének megvilágításában, de úgy gondolom, ennél többet nem modhatok el, mint hogy különösen a Quaestor Kárrendezési Alapnak és a Befektetővédelmi Alapnak kellene végrehajtani a törvényt. Amennyiben nem hajtják végre a törvényt, akkor valóban törvényt sértést követnek el, függetlenül attól, hogy mire hivatkozva nem hajtják végre a törvényt. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Erről biztosan nem volt szó”** címmel. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az illegális bevándorlás olyan szinten uralja a közbeszédet, hogy sajnos nagyon sok fontos egyéb dolgról nagyon keveset tudunk beszélni, de szerintem itt a parlamentben nem kerülhetjük el, hogy szóba kerüljenek olyan aljas húzások, amire ennek leple alatt készülnek. Például arra, hogy a maradék 380 ezer hektár állami földet igyekeznek elprivatizálni szépen csendben.

Szinte egészen elképesztő az a sorozatos lépés, amit itt a magyar vidék ellen készülnek elkövetni, és ezt most megfejeleik ezzel a lépéssel. Az nem elég, hogy a parlament elé nem hozzák ezt az ügyet, de magukkal az érintettekkel sem hajlandóak megbeszélni azt, hogy a maradék nemzeti vagyont ilyen módon elherdálják.

Két érvet szoktak felhozni, hogy mégis miért akarják eladni az állami földeket. Egyrészt azt mondják, hogy ez a több mint 300 milliárd forint, ami befolyik majd ebből, milyen jó lesz az államkasszának, de már nem teszik hozzá azt, hogy az állam örökre elesik a bérleti díjaktól, illetve azt sem teszik hozzá, hogy a Magyar Nemzeti Bankon keresztül érvényesített kedvezményes hitel, amivel majd megvehetik ezeket a földeket az érintettek, annak a kedvezményét is mi, adófizetők fogjuk megfizetni. Szintén hamis az az érv, hogy a

Brüsszelből érkező nyomás miatt, hogy majd társas vállalkozások is ne adj' isten földtulajdonhoz juthatnak, ezért kell még időben eladni ezeket a földeket, hiszen ha meg is születik ez a rossz döntés, az nem kötelez minket arra, hogy megszabaduljunk ettől a maradék nemzeti vagyontól.

Korábban egyetlenegy hasonló kijelentésük nem volt. Nem utaltak olyanra, hogy erre készülnének, pedig a saját szavazóikat vágják pofán leginkább ezzel a lépéssel, hiszen önök jobboldali, nemzeti kormánynak állítják be magukat, és nem pedig az elődök útját kívánják követni szavakban. Az MSZP-SZDSZ-re utalok, aki aztán végképp elprivatizált mindent, de még ők sem mertek hozzájárulni az állami földekhez.

Tehát ez a húzás mindenképpen meglepő és aljas. Csak úgy tudnak ebből tisztességesen kimászni, ha azonnal visszavonják. *(Taps a Jobbik padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Abban a tónusban, ahogy az azonnali kérdést föltevő képviselő-társunk aljasnak nevezi a kormányt és döntését, kicsit nehéz diskurálni. Úgyhogy ha megengedi, nem is tenném. Ezelőtt egy órával írtam alá az erről a kérdésről szóló rendeletet. Meg fog jelenni még a mai nap. Minden benne van, ami szükséges. Kérem, tanulmányozza, aztán beszéljünk róla higgadtan! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszonzásra van lehetősége a képviselő úrnak.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Készültem erre az arroganciára *(Derűtség a kormánypárti padsorokban.)*, hiszen az önök kormányzása alatt ezt már megszokhattuk, miniszterelnök úr.

Én egyáltalán nem lennék arra büszke, hogy a megmaradt nemzeti vagyont olyan módon árulom ki, hogy erről nem kérdezem meg a valódi tulajdonosokat, a magyar embereket. Erre nem büszkének kéne lenni, miniszterelnök úr, hanem visszavonni ezt az örűtséget, és mielőbb idehozni az Országgyűlés elé; ha már egyszer nem tudtuk meggyőzni önöket arról, hogy ezt megtegyék, akkor legalább tisztességes körülmények között vitassuk meg. Úgy gondolom, hogy a magyar embereknek erről komoly véleményük lenne, és ilyen ügyekről kellene nemzeti konzultációt tartani.

Nézzen a szavazóik szemébe, kérdezze meg őket, hogy arról volt-e szó, hogy egy olyan kormány van most már sorozatban - a második ciklusát tölti -, akit arra hatalmaztak fel, hogy elherdálja a maradék nemzeti vagyont. Biztos vagyok benne, hogy az önök szavazói nem ezt várták önöktől, és kérem, hogy ne

használja ilyen aljas lépésekre azt, hogy a migrációra figyel mindenki. Vonják vissza! Ez elfogadhatatlan. Köszönöm. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzásra van lehetősége a miniszterelnök úrnak is.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Ha már önnel nem tudok erről higgadtan diskurálni, akkor a többi képviselőnek azért szeretném elmondani, hogy mi ezt egy történelmi jelentőségű lépésnek tartjuk, egy százéves kisgazdaprogramot hajtunk végre. (*Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Kicsoda?*) A kormány előterjesztésére a parlament elfogadta a földforgalomról szóló törvényt kétharmaddal. Pontosan benne van, hogy Magyarországon kinek és mekkora földje lehet. Ezekre a földekre is érvényesek a birtokkorlátok és érvényesek a tulajdoni korlátok.

Mi azt a kérdést, amit ön ebben a formában vett föl, ahogy itt hallhattuk, másképp vetjük föl. A mi fejünkben a kérdés úgy hangzik, hogy hol a termőföldtulajdon helye, vagyis ki legyen a föld tulajdonosa. A mi válaszunk az, hogy a gazdák legyenek a föld tulajdonosai, az idevonatkozó szabályok szerint a 300 hektáros birtokkorláttal. Az állam csak kivételesen legyen tulajdonos.

A következő kérdés: hogyan kerül hozzájuk ez a föld? A földforgalmi törvény szabályai szerint és nyilvános eljárásban - az említett határozat, amit aláírtam, ezeket a részletkérdéseket taglalja. Köszönöm a figyelmét. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

(17.00)

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hoffmann Rózsa, a KDNP képviselő asszonya, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Lesz-e dráma a színházakban?”** címmel. Megkérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszára kijelölt Rétvári Bence államtitkár urat.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Igen, természetesen.

ELNÖK: Jelzi, hogy igen. Akkor öné a szó, Hoffmann Rózsa képviselő asszony.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Pontosan 132 évvel ezelőtt, azaz 1883. szeptember 21-én mutatták be az akkori Nemzeti Színházban Paulay Ede rendezésében Madách Imre világirodalmi léptékű drámáját, Az ember tragédiáját. Száz évvel később, pontosabban 101 évvel később a Magyar Írószövetség azzal a javaslattal állt elő, hogy ez a nap legyen a magyar dráma napja, és a javaslat elfogadást nyert.

Azóta minden évben megemlékezünk a hungarikumainkról, a magyar drámáról, és így közvetve a

magyar irodalomról. Azt ünnepeljük ezen a napon, hogy igen magas a kultúránk, hogy irodalmi alkotásaink világirodalmi mércével mérve is óriásiak, és hogy Madách Imrének ez a nagyszerű drámája 22 év kényszerű könyvbe rejtett hallgatás után kiléphetett a könyvbe zárt fogságából, bemutathatták, és átléphetett az irodalom és a színházszervezés nem könnyű frontján.

Miután a kultúra, ezen belül is azok a művészeti ágak, amelyek több embernek adnak együttműködési lehetőséget, óriási dolog az emberi élet minősége szempontjából, az ember fejlődése, a gyerekek fejlődése szempontjából, a közösségszerveződés, a nemzeti identitás erősödése szempontjából, tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy kap-e elegendő támogatást a magyar dráma, kap-e elegendő támogatást a magyar színházművészet, lesz-e folytatása annak a szép sorozatnak, amely nem Madáchcsal kezdődött, hanem korábban, de Madách mindenképpen egy kiemelkedő állomása volt. (*Taps a KDNP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha már képviselő asszony Madách Imrével kezdte, hadd kezdjem én is a választ a rá való utalással, hiszen a MITEM, a Madách Nemzetközi Színházi Találkozó, amely az idén tavasszal került újfent megrendezésre a kormányzat igen bőkezű támogatása mellett, azt hiszem, hogy Madách Imre nevét nemzetközileg is még ismertebbé teszi, de legalábbis rögzíti az ő zsenialitását, hiszen 13 országból érkeztek erre a nemzetközi találkozóra ide Budapestre művészek, húsz előadás zajlott három színpadon, és azt hiszem, hogy Madách nevét méltóképpen azon a rangon őrzi nemzetközi szinten is, ahol neki szerepelnie kell.

Ha a magyarországi színházak helyzetét nézzük, akkor azt láthatjuk, hogy az idén tavasszal elfogadott költségvetés tovább bővíti a magyar színjátszás lehetőségeit, hiszen összességében 9 milliárd 586 millió forint áll majd rendelkezésre, és ez az összeg az idei kerethez képest még 110 millió forinttal bővebb összeg. Ez mind a budapesti, mind a vidéki színházak számára jelentős forrásbővülést jelent. A nemzeti minőségű színházak esetében a jövő évben 2 milliárd 493 millió forint áll rendelkezésre, ez Debrecenben, Győrben, Miskolcon, Pécsen és Szegeden jelent forrásokat, a kiemelt minőségű színházak esetében pedig további majdnem 7,1 milliárd forint az, amivel gazdálkodhatnak.

Magyarország kulturális sokszínűségét és színvonalát jól jellemzi, hogy mindegyik megyeszékhelyen található olyan színház, amely vagy állami, vagy

önkormányzati fenntartásban, működtetésben működve nagyon magas színvonalú előadásokat tud minden megyében, az ország minden részén biztosítani. Pluszforrás még akár ezeknek a színházaknak, akár más színházaknak, alternatív műhelyeknek is egy 13,1 milliárd forintos nagyon széles további pályázati keret, amelyből újabb darabok színpadra állítását, bemutatását tudják támogatni.

A további támogatásokra pedig a viszonyválaszban térnek ki. Köszönöm szépen.

(A jegyzői székben Hiszékeny Dezsőt Hegedűs Lorántné váltja fel.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonyválaszra van lehetősége Hoffmann Rózsa képviselő asszonynak.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Örömmel hallottam államtitkár úr választát, annál is inkább, mert jól tudjuk, hogy milyen nehéz a forrásokat előteremteni. Sokszor vádolnak azzal mindenféle kormányt, hogy a kultúra a mostohagyereke mindenféle költségvetésnek. Ezek a lehetőségek megteremtik a további lehetőségét annak, hogy ne csak Madách Imre nevét ismerje mindenki a világban, hiszen a magyar dráma napja nemcsak a határon belüli, hanem a határon túli magyar irodalomnak, a magyar drámának is a napja.

Ezek a pályázatok, ezek a lehetőségek majd azt eredményezhetik minden bizonnyal, hogy ismét lesznek Örkény Istvánjaink, Németh Lászlóink és olyan drámaírók, drámaszerzők, akiknek a műveit nemcsak a profi művészek, hanem a diákművészek is előadhatják, hiszen a pedagógiában, az embernevelésben is a dráma, ezen belül pedig a magyar dráma semmi mással nem helyettesíthető eszköz. Köszönöm a választát, államtitkár úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonyválaszra van lehetősége államtitkár úrnak is.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Mielőtt folytatnám a támogatások felsorolását, csak azt szeretném megérősíteni, képviselő asszony, hogy ha valaki Budapesten vagy egy vidéki nagyvárosban elindul, és akár hétköznap, akár péntek, szombat este a legkülönfélébb színezetű, a legkülönbözőbb műfajban megrendezendő színházi előadásra kíváncsi, a legkisebb pincészházától a nagy nemzeti intézményekig, mindent megtalál Budapesten, mindent megtalál Magyarországon. A sokféle támogatási rendszernek is köszönhető ez, hiszen taotámogatásokat is igénybe vehettek, illetőleg a Nemzeti Kulturális Alap forrásait is igénybe vehették a különböző színházi műhelyek.

Kiemelném az idei évből a Nemzeti Táncszínház új játszóhelyének kialakítását, melyet a kormány 2,7 milliárd forinttal támogat, de ugyanígy fontos a Cso-

konai Nemzeti Színház felújításának jelenleg is folyó előkészítése, hiszen vidéki színházfelújítás keretében kerül erre sor, és a „Modern városok” program keretében is igyekszünk minél több település számára - amely ezt kéri a kormányzattól - további színházbővítésekhez lehetőséget nyújtani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselő asszonya, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszter úrnak: **„Kormányon már elfogadhatóak az elfogadhatatlanul magas fizetések?”** címmel.

Kérdezem, hogy elfogadja-e képviselő asszony a válaszára kijelölt Tállai András államtitkár úr személyét.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Igen. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt kormánypárti Képviselők! Talán emlékeznek még rá, hogy ellenzékben milyen véleménnyel voltak az állami vállalatok vezetőinek fizetéséről. 2008-ban Varga Mihály azt javasolta, hogy 40-50 százalékkal csökkenjen az állami cégvezetők éves jövedelme, mert elfogadhatatlan az, hogy egyes állami cégek, mint a Magyar Fejlesztési Bank vagy a Magyar Villamos Művek vezetői havi 3 millió forint felett keresnek. A Fidesz korábban többször is benyújtotta az állami vállalatok és intézmények vezetői elfogadhatatlanul magas fizetésének radikális csökkentéséről szóló javaslatot.

Mit láttunk ezután? A 2010-es kormányra kerülésük után szinte azonnal eltörölték az állami cégek bérplafonját. Ennek ellenére a legtöbb vállalat nem lépte túl a 2 milliós plafont, egészen mostanáig, önök ugyanis lehetővé tették, hogy az állami cégeknél akár havi bruttó 5 millió forint legyen a vezetők alapbére. Ehhez jöhet még a 20 százalékos prémium, a béren kívüli és egyéb juttatások. Maradva Varga Mihály példájánál: az MFB vezetőjének fizetése a prémiummal együtt havi 3,6 millióról 6 millióra nőhet, az MVM-é 3,6 millióról 4,8 millióra, és erre jönnek még az egyéb juttatások. Éves szinten ez akár 30 milliós pluszt is jelenthet.

Ami ellenzékben még önöknek elfogadhatatlannak tűnt, az most hirtelen elfogadható lett. Miközben hetedik éve tartják befagyasztva a közszféra illetményeit, az állami vezetők alacsony fizetései miatt aggodnának. A közszféra bérhátránya 15-20 százalékos a versenyszférával szemben, és a szakadék egyre nő. Ha önök ilyen fontosnak tartják az állami bérek felzárkóztatását, akkor miért nem a létminimum alatt kereső több százezer állami alkalmazottal kezdik a béremelést? Ezt szeretném megkérdezni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Schmuck Erzsébet képviselő asszony.

Válaszára megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

(17.10)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Nem a kormány változott, hiszen a kormány öt éve kormányoz. Azt mondani, hogy most kormányon másképpen gondolkodunk? Pontosan a gazdasági helyzet változott meg az elmúlt öt évben. Az változott meg, hogy ez az ország már nincs csődben, az változott meg, hogy nem gazdaságinövekedés-mínusz van, csökkenés van, hanem tartós gazdasági növekedés van az országban. 2014-ben például 3,6 százalék volt, ami az Európai Unióban a legmagasabb volt.

Ezt az eredményt el kellett érni. Ezt az eredményt maga az ország érte el, és ebben benne vannak az állami cégek. Benne van az állami cégek teljesítménye, benne van az állami cégek vezetőinek teljesítménye. Úgy gondoljuk, hogy öt év alatt a magyar állami cégek vezetői, akik jól működtek, kellő áldozatot hoztak azért, hogy a visegrádi országokkal és a versenypiacal is legalább azonos vagy valamivel kevesebb bért tudjanak kapni. Azt gondoljuk, hogy ők a megfelelő áldozatot meghozták ezért, hogy most már a jövedelmük magasabb legyen.

Mert ha összehasonlítjuk csak a visegrádi országokéval, akkor Csehországban ugyanezen vezetők ma is havi 4,2 és 14,7 millió forint között keresnek. Vagy Lengyelországban 1,6 millió és 6,8 millió forint között, vagy Szlovákiában 1,2 millió és 5,6 millió forint között keresnek. És ezek a cégvezetők ugyanúgy a piacon, ugyanolyan eredményességgel és hatékonysággal kell hogy dolgozzanak. Nem is beszélve az üzleti szféráról. Egy állami cégvezető miért maradjon a pályán akkor, ha egyébként az üzleti szférában 3-4-szeresét tudja keresni?

Igenis az állami cégnél is ugyanolyan teljesítményt kell nyújtani, eredményt kell produkálni, és prémiumot kell hogy kapjanak a vezetők. Ezt most már Magyarországon, öt évvel a kormányzásunk kezdete után ki kell és ki lehet mondani. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra van lehetősége Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem akarok cinikus lenni, de ha ilyen jól megy az országnak, akkor miért van ma Magyarországon közel négymillió szegény ember? Miért van az, hogy több mint kétmillió dolgozó a létminimum alatt keres? Ha ilyen jól megy, akkor elsősorban nem a vezetők bérét kellett volna emelni, akik havi 2-3 millió forintot keresnek, hanem azokat, akik a létminimum alatt keresnek. Az LMP szerint először az állami alkalmazottak fizetését kellene rendbe tenni *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Demagógia.)*, és a dolgozói szegénységnek kellene

változtatni. Nem folytatható az a gyakorlat, amit korábban már megtapasztaltunk, hogy a Magyar Nemzeti Banknál is, ahol sokat keresnek az elnökök és az alelnökök, de az ügyvezető igazgató havi 5 millió forintot.

Itt lenne az ideje a kormánynak végiggondolni, hogy nem a magasan jól kereső vezetők bérét kellene emelni, hanem azokat, akik szegények. És egyre több szegény család él, azok helyzetén kellene javítani. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg az államtitkár urat.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Hát, ha most ki tudjuk kapcsolni az irigységi faktort, akkor úgy gondolom, más szempontból ön és az ön pártja is igazat fog nekünk adni. Igazat ad akkor, amikor arról beszél az egyik mondatában a képviselőtársa, hogy Magyarországon magas a kivándorlás, a jó szakemberek elhagyják az országot. Többek között ez is az oka annak, az állami cégek relatíve alacsony fizetése, hogy elhagyják az országot.

A másik kérdés pedig a szakemberek kérdése. Önök több felszólalásukban elmondják, hogy Magyarországon nincs elegendő szakember, nincs képzett szakember. Hát hogy lenne így, ha az állami szférában ezt nem fizetjük meg? És még hadd mondjak egy dolgot önnek: a fizetés megítélése nagyon relatív. Mert akikről ön most beszél, a szegényekről, az ő megítélésük szerint az ön fizetése is magas például.

Tehát ezt így tessék a jövőben megközelíteni! Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Zoltán, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszter úrnak: **„Mit tehet a kormány a horvát államvezetés túrheterlen magatartásával szemben?”** címmel. Kérdezem Demeter képviselő urat, elfogadja-e a válaszára kijelölt Szabó László külügyi államtitkár urat. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, Demeter Zoltán képviselő úr.

DEMETER ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Zoran Milanović horvát miniszterelnök pár nappal ezelőtt még azért támadta Magyarországot, mert állítólag mi, magyarok nem jól bánunk a migránsokkal, és közölte, hogy ellenben ők mindenkit befogadnak, sőt még gondjukat is viselik a bevándorlóknak. Ehhez képest mit láttunk vagy mit látunk? Azt látjuk, hogy a horvát befogadó rendszer egy nap alatt összeroppant. A horvát kormány jelen pillanatban is azzal van elfoglalva, hogy a magyar határ felé szállítsa a migránsokat és nem azzal, hogy biztosítsa nekik a szükséges

feltételeket, ahogyan egyébként ezt ő maga is elismerte.

A helyzetet súlyosbítja, hogy a horvátok, megszegve nemzetközi és európai uniós kötelezettségeiket is, semmiféle regisztrációt nem végeznek a beözönlő illegális bevándorlók esetében, így ezrek ellenőrizetlenül lépnek az Európai Unió területére, komoly biztonsági kockázatot okozva a közösségnek. Nebojša Stefanović szerb belügyminiszter egyébként meglepetésének adott hangot, hogy Horvátország már több hónapja figyeli a migránsválságot a szomszédos Szerbiában, mégsem volt felkészülve arra, hogy hasonló esetben hogyan kezelje a helyzetet.

Örömmel értesültem ugyanakkor, hogy Beremend térségében, ahogyan miniszterelnök úr is a napirend előtti felszólalásában említette, a Magyar Honvédség és a magyar rendőrség megkezdte a fizikai akadály megépítését, gyorstelepítésű kerítést állítanak annak érdekében, hogy megelőzzék további illegális határátlépések lehetőségét. *(Az elnök csenget.)* Nem tehetünk mást, meg kell védenünk határainkat.

Ezért kérdezem, mit tehet a kormány a horvát államvezetés túrhetetlen magatartásával szemben. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Demeter képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Szabó László államtitkár úrnak.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Képviselő úr, egy gyermekvers jut eszembe, és engedje meg, hogy ezt a ferdítést elmondjam: horvát gyerek megvágta, magyar gyerek gyógyítja. Gyakorlatilag nem síppal, dobbal és nádi hegedűvel, hanem a magyar rendfenntartó erők áldozatos munkájával, a Bevándorlási Hivatal munkatársainak gondos regisztrációs munkájával végezzük el azt a munkát, amit a horvátoknak igenis el kellene végezniük. Mert nem csupán a schengeni övezetben lévő országoknak, hanem az azon kívüli európai uniós országoknak is kötelességük betartani a Dublin III. rendeletet.

Egyébként a tegnapi napon a Német Szövetségi Köztársaság szólította fel többek között Horvátországot, hogy elvárják, mert kötelező mindenkire az Európai Unióban, hogy betartsák ezt a rendeletet. Valóban, ahogyan ön is elmondta, az első nap megborult az A terv, aznap még bejelentették a B tervet, és azóta a C terv végrehajtása folyik, annak ellenére, hogy a magyar hatóságok és minisztériumok felhívták a horvát hatóságok figyelmét, hogy fel kell készülni a menekültáradatra. A magyar kormány egészen végig a migránsprobléma felvetődése óta nagyon transzparensten és céltudatosan végezte munkáját, de ezt sajnos nem minden ország tette meg. Tehát abban bízom, hogy hamarosan észhez tér a horvát kormány is.

Egyébként a jó hír az, hogy a szakhatóságok együttműködése, az operatív munka, úgy néz ki, sokkal jobban megy, mint a kormányzati kommunikáció. Bízom abban, hogy a horvát választások lezajlása után már nem csupán a belpolitikai konzekvenciájával fognak foglalkozni a migrációs kérdésnek, hanem valódi megoldásban próbálnak ők is részt venni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

(A jegyzői székben Hegedűs Lorántnét Mirkóczki Ádám váltja fel.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra van lehetősége Demeter képviselő úrnak.

DEMETER ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm államtitkár úr válaszát, és természetesen köszönöm a magyar kormány határozott fellépését, köszönöm a rendőröknek, a katonáknak, a civileknek azt a munkát, amit ebben a tekintetben elvégeztek. Bízom benne vagy reménykedem abban, hogy az uniós tagállamok vezetői is előbb-utóbb megvilágosodnak és átérzik azt a veszélyhelyzetet, ami a bevándorlással kapcsolatos. Bízom abban, hogy egy közös európai fellépéssel majd végére érünk ennek a dolognak, és tisztázódnak a dolgok.

Végezetül pedig azt kívánom a kormánynak, hogy továbbra is végezze ezt a munkát, és ha kell, természetesen a törvényeket betartva, de határozottan cselekedjen, és ahol szükséges, ha kell, a szolidaritást is vállalva és a segítséget is megadva azoknak, akik erre rákényszerülnek. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

(17.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Demeter képviselő úr. Viszonzásra van lehetősége Szabó államtitkár úrnak.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Képviselő úr, látjuk azt, hogy a magyar kormány állításai egyre inkább igazolódnak, és minél több ország szembesül a migránsproblémával, annál több ország vallja ugyanazokat a nézeteket, amit miniszterelnök úr és a magyar kormány. Jó azt látni, hogy amikor külföldi politikusokkal, döntéshozókkal találkozunk, egyre többen látják igazolva a magyar álláspontot, és egyre többen látják azt, hogy valóban nincsen más megoldás, mint a kerítésépítés, a határok fizikai védelme és a kiindulási országokban kezelni a problémát.

Mi ezen dolgozunk, a magyar álláspont nagyon világos, és a magyar javaslatok is nagyon világosak, és minden fórumon hangoztatjuk ezeket. Bízom abban, hogy egész Európa vezetése feláll majd ezek mellé a vonalak mellé, és a valódi megoldáson fogjuk

törni a fejünket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Munkánélküli rezidensek**” címmel. Kérem képviselő urat, elfogadja-e a válaszára kijelölt Rétvári Bence államtitkár úr személyét.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Igen, elfogadom, köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Öné a szó, Gúr Nándor képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. 2015. VII. hó 1-jétől a rezidensek központi foglalkoztatása valósul meg Magyarországon. A támogatott szakképzésbe bevontak körének munkáltatója az Egészségügyi Nyilvántartási és Képzési Központ. A képzés, illetve nemcsak a képzés, hanem maga a munkavégzés gyakorlatilag akkreditált egészségügyi szolgáltatói helyeken történhet meg, és az előbb említett Egészségügyi Nyilvántartási és Képzési Központnak a kijelölésével. A rezidensek illetményét pedig központi költségvetési forrásból finanszírozzák.

Az elmondottakból kiviláglik, hogy központosítás, központosítás mindenképp. Ez alkalmas sok mindenre, de úgy látom, arra nem, hogy a lényeg kezelése megtörténjen, mármint az, hogy a rezidensek ezekben a képzésekben és a munka világában megtalálhassák a helyüket. Mi a lényeg? A lényeg az, hogy ezek a rezidensek mikortól és hol fognak egyrészt szakmai képzésben, másrészt munkatevékenységet folytatva dolgozni és részt venni. Az egészségügyi rendszer irányítói - ahogy én ma ezt látom ezen példán keresztül is - már az adminisztratív feladatoknak sem tudnak megfelelni. Ez kitűnik az elmúlt hónapok történéseiből fakadóan.

Ezért én igazából azt kérdezném államtitkár úrtól, hogy miért nem tudnak valójában ezek a rezidensek elhelyezkedni egy olyan országban, ahol mondjuk, az év első felében közel ezer orvos és ápoló hagyta el az országot. Akik dolgozni akarnak rezidensként, azok meg nem tudnak elhelyezkedni, mert különféle keretszámokat kitalálnak, mondhatok kódszámokat; 328, egyébként nem kódszám, hanem tényszám. 328 rezidensi képzés megkötésére adnak lehetőséget, és ezek az emberek, mondjuk, ha 500-an akarnak elhelyezkedni, akkor nem tudnak.

Hát hogy van ez, egy olyan országban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, ahonnan vándorolnak el, mennek el az egészségügyi dolgozók?

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Igazából egyetlenegy számsor is elegendő lenne arra, hogy képviselő úr állításait cáfolja. Ez az államilag támogatott szakképzésbe lépők száma a rezidensek területén. Itt 2010-ben 420 fő volt, aztán '11-ben lett 729, aztán '12-ben 803, aztán '13-ban 865, majd 2014-ben 940 fő. Tehát a 420-ból 940-re emeltük az ebben a szakképzésben részt vevő rezidenseknek a számát. Azt hiszem, ez önmagában bizonyítja azt, hogy mit mulasztott el előtte a szocialista kormányzat, és ha jó kezekben van az ország sorsa, akkor mit lehet az egészségügy területén is javítani a fiatal orvosok helyzetén és ezáltal az egész magyar egészségügy helyzetén és a betegek állapotán. Az különösen pikáns, hogy egyszerre beszél arról a tisztelt képviselő úr, hogy orvosok elvándorolnak Magyarországról, és az MSZP ezt hónapok vagy évek óta hangoztatja, miközben azt mondja, hogy Magyarországon meg túl sok fiatal orvos lenne.

De engedje meg, hogy elmondjam a rendszer lényegét, amivel ön is megértheti, hogy pontosan ezek mögött a számok mögött milyen rendszer-átalakítás zajlik. Ugyanis az idei évtől kezdve sikerült elérnünk azt, hogy innentől kezdve a rezidensek bérét nem az egyes kórházaknak kell kigazdálkodni, hanem központilag ebből az ön által is idézett intézményből fizetjük ki az összes rezidensnek a teljes szakképzési díját és magát a bérét is, a teljes rezidensi időtartam alatt. Ugyanis a korábbi időkben a kórházak ellenérdekelték voltak abban bizonyos szempontból, hogy rezidenseket vegyenek föl, hiszen ezáltal a már 40-50-60 éves orvosoknak vagy az ápolók bérkeretének a terhére vették föl ezeket a rezidenseket.

Tehát nem volt lehetősége a fiatal végzett orvosoknak arra széles körben, hogy itt Magyarországon kezdjék el a tevékenységüket, és egy részük ezért is ment el külföldre. De most, hogy lényegében a kórházak ingyen van a rezidens *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, így abban bízunk, hogy sokkal többeket fognak fölvenni, és sokkal többen maradnak itthon.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra van lehetősége Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Látom, sajnos államtitkár úr nincs teljesen tisztában a történésekkel, ami az egészségügy színpadán zajlik, de istenem, van ilyen. Tudja, ami pikáns, az az, hogy akkor és amikor 2015 első felében ezer orvos és ápoló együttesen elhagyja ezt az országot; akkor, amikor mondjuk, 500 fiatal rezidensként jelentkezik, akkor mondjuk, 328-nak adnak módot és lehetőséget arra, hogy szakképzésben és munkaviszonyt létesítve végezze azt a tevékenységet, aminek

az elnyeréséhez a magyar állam több száz millió forintot fordított egyenként mindenkiére külön-külön.

Tudja, az a pikáns, hogy miközben elvándorolnak ezek az emberek, ezek a szakemberek, önök még azoknak sem adnak lehetőséget, akik megszerzik ezeket a képesítéseket. Bármit mondhat, a tények ezt támasztják alá. Bele lehet hazudni az éterbe, a tények ezt támasztják alá. *(Soltész Miklós közbeszól.)* Az önök politikája erről szól: mást mondanak és más a valóság.

Ettől kellene végre eltérnie, próbálja meg az utolsó egy percében! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gúr Nándor képviselő úr. Államtitkár urat illeti a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Látom, képviselő úr nem engedte, hogy a számok megzavarják a felszólalását, ezért egy konkrét számot sem mondott ebben a következő egy percen sem, amikor lehetősége lett volna rá. *(Gúr Nándor: 328!)*

Engedje meg, hogy egy-két számmal azért kiegészítsem az itt elhangzottakat! Az idei évben 1167 fiatalnak, fiatal orvosnak a belépését tudjuk teljes mértékben keretszámokkal biztosítani. Nyilván ezek arányosak, tehát vidéki kórházak, fővárosi kórházak számára egyaránt. Két módosítási lehetőség még ezen arányokon belül lesz ebben az évben. A 2015-ös évben erre 1,73 milliárd forint áll rendelkezésre, a következő évi költségvetésben pedig 6 milliárd 780 millió forint. Lehet, hogy ez túl sok szám volt, amivel megzavartam az ön gondolkodását. *(Gúr Nándor közbeszól.)*

De legyen annyi elég konklúzióként, hogy sokkal több fiatal szakorvos számára biztosítjuk a belépésnek és a bérnek a lehetőségét, mint valaha korábban bárki is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Miért túri?**” címmel. Bana Tibor képviselő urat illeti a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! A Jobbik az elmúlt öt esztendő során folyamatosan konstruktív ellenzéki pártként működött, és akkor, amikor most a bevándorlás kérdése a legfontosabb hazánk szempontjából, akkor természetesen a nemzet érdekeit szem előtt tartva támogatjuk azokat a javaslatokat, amelyek ebből a szempontból előrevivőek, hozzáteve, hogy természetesen a saját indítványainkat is folyamatosan benyújtjuk.

De akkor is a nemzet érdekeit tartjuk szemünk előtt, tisztelt miniszterelnök úr, tisztelt képviselőtársaim, amikor arról beszélünk, hogy burjánzik a korrupció az országban, és azt tapasztalhatjuk, ha visszatekintünk a mögöttünk hagyott évekre, hogy folyamatosan személyre szabott törvények születtek itt az Országgyűlésben, és azt lehetett tapasztalni számtalan területen, hogy úgy születtek meg törvényjavaslatok, hogy valakik tollba mondták ezeket, legyen szó akár, mondjuk, a kaszinók ügyéről, akár mezőgazdasághoz kapcsolódó törvényjavaslatokról, de folyamatosan ezzel szembeüthettünk, tehát sorolhatnánk ezeket a példákat.

Az előző azonnali kérdések közül az egyikre adott válaszában a miniszterelnök úr minket vádolt azzal, hogy egyes személyek gazdasági érdekérvényesítését segítjük, holott a napnál is világosabb és a magyarok is látják, hogy éppen az önök kormánya az, aki ennek teret enged. Ezért kérdezem miniszterelnök úrtól, miért túri azt, hogy ez így legyen. Miért lehetséges az az ön kormányzása alatt, harmadik kormányzása alatt, hogy minden eddiginél nagyobb méreteket öltött a korrupció, ha megnézzük a beruházásokat, és miért lehetséges az, hogy egyes szereplők határozzák meg az irányvonalat meghatározó kérdésekben, és ők azok, akik dönthetnek arról, hogy milyen irányba is menjen az ország?

Ez nemcsak minket, jobbikos országgyűlési képviselőket érdekel, hanem a társadalom egyre szélesebb tömegeit, és ez ássa alá egyébként az önök népszerűségét, mely folyamatosan csökkent az elmúlt időszakban és most próbáltak ebből kijönni. Ezekre várom érdemi válaszát, miniszterelnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

(17.30)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a kérdését. Ismerheti az én személyes álláspontomat, ami egybeesik a kormány álláspontjával is: pártállásra, kapcsolatokra hivatkozva sem előnyt nem élvezhet, sem hátrányt nem szenvedhet el senki. A törvényeket pedig a parlament alkotja, itt szoktuk őket megvitatni. Én nem ismerek olyan törvényt, amely abba a kategóriába esne, mint amit ön mondott. Olyan ismerek, amely a Jobbikhoz kötődő személyek anyagi érdekeit sértette, és önök megsértődtek. Ezt én megértettem. Ilyen van. A kérdés az, hogy ezek a törvények, amelyeket mi itt végül is megalkotunk, ezek az ország javát szolgálják-e vagy sem. Minden törvény esetében úgy nyomjuk meg a gombot, hogy meg vagyunk arról győződve, hogy ez a szabályozás szolgálni fogja Magyarországot érdekeit. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszonzásra adom meg a szót képviselő úrnak.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön nagy mestere a szavaknak, de még nagyobb mestere a mellébeszülésnek, hiszen számtalan alkalommal tapasztaltuk ezt azonnali kérdésekre adott válaszai során, hogy nem adott feleletet felvetéseinkre, hanem teljesen más irányba vitte el a mondanivalóját, és most is ezt tapasztaltam, és a mai azonnali kérdések során több alkalommal lehettünk ennek szem- és fültanúi mindannyian.

Holott már az önök soraiban, a kormánypártok soraiban is többen írnak arról, hogy maffiózók irányítanak akár helyi, akár országos szinten. Néhány hónappal ezelőtt Tiffán Zsolt kormánypárti képviselőtársunknak volt is ezzel kapcsolatban egy Facebook-bejegyzése, amely komoly sajtónyilvánosságot kapott, és természetesen a Jobbik minden esetben megteszi a szükséges jogi lépéseket.

És azt pedig nem hiszik el a magyarok, miniszterelnök úr, és egyre jobban látják, hogy bárki ne élvezne előnyöket adott esetben, hiszen folyamatosan csak ezt tapasztaltuk, hogy volt egy szűk kör, néhány ember, akiket önök helyzetbe hoztak. Gondolok itt akár Csányi Sándorra, Garancsi Istvánra, és hosszasan sorolhatnánk, végigmenve, Andy Vajnára például a kaszinóberuházások vonatkozásában. Ezekre a kérdésekre kellene egyértelmű és tiszta válaszokat adni a társadalom számára, miniszterelnök úr! (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzásra van lehetősége a miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Azt megértem, hogy a kaszinóról szóló szabályozás sérti a félkarú rablós jobbikos érdekeket. Azt én megértem. De hát ettől még az országnak arra volt szüksége, hogy ezt a dolgot rendbe tegyék, és a jobbikos támogatottsággal fellépő félkarúrabló-üzemeltetőket hátrább kellett szorítani.

Tudom, hogy nem tetszik önöknek, de szerintem ma a helyzet jobb, a társadalom számára hasznosabb, mint korábban volt.

Azt pedig végképp nem értem, hogy ismét ugyanazt az embert támadják, hogy valamilyen rejtélyes okból Csányi Sándort fideszesnek akarják beállítani - hát, azon még nagyon sokat kell önöknek dolgozni, hogy ez hihetővé váljon. (*Derűlttség és taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt áttérünk az interpellációkra, megadom a szót az ügyrendben jelentkező Apáti István jobbikos képviselő úrnak, és emlékeztetem a házszabályra, hogy javaslatot kérek, nem véleményyt.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Személyes érintettség, személyes megtámadás okán szeretnék néhány szót szólni, mert attól tartok, hogy miniszterelnök úr ennek kapcsán némileg elgalopírozta magát. Semmi baj az elmeállapotommal, miniszterelnök úr, kikérem magamnak, hogy az elmeállapotommal kapcsolatban akár szerzett, akár öröklött betegségeket gyanítana a háttérben. Teljesen épeszű... (*Közbeszólások a Fidesz soraiból.*) De, pontosan, egyrészt. Másrészt hadd kérjem ki... (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból. - Az elnök csenget.*), hadd kérjem ki azt is, hogy kiforgatta a szavaimat, hadd kérjem ki ezt is, hadd utasítsam vissza. Ugyanis gyanúsnak minősítettem ezeket a tevékenységeket, miniszterelnök úr, illetőleg szó szerint azt mondtam, hogy lehet, hogy törvényes, de minimum arcátlan. Ez nem ugyanaz, hogy bárkit a közélet tisztasága elleni bűncselekményekkel vádoltam volna. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiból. - Közbeszólások, zaj.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ez nem ügyrendi javaslat, és ezzel le is zárjuk ezt. Köszönöm szépen. Nyugalmat kérek a tisztelt képviselő hölgyektől, uraktól! (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Áttérünk az **interpellációkra**.

Tisztelt Országgyűlés! Gőgös Zoltán, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Sokoldalú munkatársak a Miniszterelnökségen**” címmel. Az interpellációra miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úr helyett Nagy István államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, Gőgös Zoltán képviselő úr.

GŐGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, nem irigylem államtitkár urat, mert egy olyan kérdésre kell válaszolnia, amiről nyilván csak egy olyan papírja lehet, amit mondjuk, a Miniszterelnökségen írtak, de nem az ő hatáskörébe tartozó személy kapcsán mondom, amit mondok.

A kormány eltökélte, hogy szétveri Magyarország egyik legkiválóbban működő agrárvállalkozását, a Mezőhegyesi Ménesbirtokot, amit még II. József alapított 220 évvel ezelőtt. Ennek érdekében a cég lejáráó földbérleteit nem hosszabbítja meg, úgymond helyben lakó új gazdák, illetve vállalkozások használatába adja. Úgy látszik, senkit nem érdekel a sorsa több száz munkahelynek, az évtizedek alatt kialakult, kiváló genetikai szarvasmarha-állománynak, a cég által működtetett profi öntözési kultúrának. Csak megjegyzem, hogy a saját területen felül további négyezer hektárt működtet még a Ménesbirtok, aminek a sorsa egyelőre bizonytalan, hiszen a kutak pedig Romániában vannak, és ők nem fognak több száz tulajdonossal egyezkedni, egyszerűen el fogják zárni a vizet, ez egy nagyon komoly probléma. Ezt

csak úgy mellesleg jegyezném meg. Mindig ugyanaz a mondas, hogy a helyben lakó gazdákat kell földhöz juttatni. Én úgy gondolom, hogy azért nem mindegy, milyen áron, és persze vannak kivételek, mikor például Lázár János földjéről van szó, ott eszükbe nem jutott elvenni a bérleti jogot például a gorzsai agrár zrt.-től, ami nem olyan messze van onnan.

Így jutott többek között bérleményhez a Dél-Alföld Agrikultúra Kft. is, melynek székhelye Vég-egyháza, Táncsics utca 28. Az a honlapról nem derül ki ugye, hogy mennyi területalapú támogatást fog majd igénybe venni, mert nincs ott a mennyiség, de nyilván nem egy-két hektárról van szó. Az új cég, ha valaki megnézi, a pályázat kiírásakor alakult, feltételezhetően erre a projektre. Tulajdonosa a nyilvános cégadatok alapján dr. Baji Bonita, Nagykovácsi, Medve utca 19. szám alatti lakos. A tulajdonos lakóhelye és a cég telephelye közötti távolság 264 kilométer, tehát teljesen életszerűtlen, hogy itt érdemi gazdálkodás legyen. Az objektumnál semmi jele tevékenységnek, nagy valószínűséggel fiktív székhelyről van szó. Abban csak reménykedem, hogy a kft. tulajdonosa nem azonos a 2014 májusa óta a Miniszterelnökségen dolgozó dr. Baji Bonita nevű munkatársukkal.

Egy másik érdekessége a pályáztatásnak, hogy egy Tóth Zsolt nevű nyertes lakóhelyének Battonya, Puskin utca 91. számot adta meg, a hivatalos dokumentumok szerint itt a battonyai görögkeleti szerb egyház található.

Államtitkár úr, öntől kell hogy megkérdezzem: komolyan gondolják, hogy tovább folytatják az ilyen típusú pályáztatást? Nem kellene itt is elrendelni egy azonnali Kehi-vizsgálatot, mikor nyilvánvaló fiktív ügyekről van szó? Senki nem fog ugyanis 260 kilométerről tejet fejni járn abba a körzetbe. És nem gondolják azt, hogy ebben az ügyben is legalábbis büntetőfeljelentést kellene tenni? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gógös képviselő úr. Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Megható hallgatni azt, hogy aggódik Mezőhegyes sorsa végett. Ha ez olyan fontos volt és olyan fontos lett volna az ön számára, akkor nem kellett volna privatizálni. De önök voltak azok, akik ezt a céget privatizálták. És először is szükségesnek tartom tisztázni, hogy két cégről beszélhetünk Mezőhegyes kapcsán. Pontosan 2004-ben a Mezőhegyesi Állami Ménesbirtok Rt. kettévált a 100 százalékban magántulajdonban lévő Mezőhegyesi Ménesbirtok Zrt.-re, ami szarvasmarha-tenyésztéssel és növénytermesztéssel foglalkozik, és a 100 százalék állami tulajdonban lévő Mezőhegyesi Állami Ménes, Lótenyésztő és Értékesítő Kft.-re, amely a tradicionális tevékenységek tartós állami

tulajdonban tartása céljából alakult, és fő tevékenységei között szerepel a lótenyésztés és a műemlékvagyon kezelése. Pontosan a kettő keveredése végett tényleg jó lenne, ha a két elnevezést tisztáznánk, és különbséget lehetne tenni, de abszolút két különálló cégről van szó.

Interpellációja alapján arra következtetek, hogy ön a magánkézben lévő, az önök kormányzása alatt privatizált cég sorsa miatt aggódik. Megható öntől, hogy nem hagyja sorsára a korábbi támogatóit. Volt ideje ennek a cégnek felkészülni arra, hogy a földjeit meghirdetik pályázatban, bérletben volt, és pontosan az ön szavai is igazolnak bennünket abban, hogy nem a bérlet a legjobb használati mód, hanem pontosan a tulajdonjog az, ami hosszú távú fejlesztési lehetőségeket ad a gazdák számára.

A további kérdéseire válaszolva: a Miniszterelnökség állományában nem dolgozik dr. Baji Bonita nevű személy.

A kormány, folytatva az immár több mint négy éve sikeres „földet a gazdáknak” programot, két nagy agrárvállalkozás helyett a családi gazdaságokat támogatja. Az NFA a korábbi kettő nagyból 15 kisebb birtoktestet alakított ki.

(17.40)

Az NFA folyamatosan ellenőrzi a Nemzeti Földalapba tartozó földterületek hasznosítására megkötött szerződésekben foglalt feltételek betartását, és amennyiben jogszabálysértést vagy szerződésszegést tapasztal, azonnali hatállyal felbontja a szerződést. Ha valódi jogszabálysértésről szerzett tudomást, akkor én kérem a képviselő urat, hogy tegyen feljelentést, mint ahogy azt korábban is megtette már, vagy kérdezném: azóta óvatosabbá vált, mióta elutasították az említett feljelentéseket?

A Kormányzati Ellenőrzési Hivatal nem folytatótt és jelenleg sem folytat vizsgálatot ebben a kérdésben, illetve ilyen tárgyú ellenőrzés a hivatal kormány által jóváhagyott éves ellenőrzési tervében, ennek szükségessége tudomásom szerint eddig nem merült fel. *(Harangozó Gábor István rövid szöveget követően Tállai Andrásához: Mi az, hogy fogjam be?)* Tájékoztatom önt, hogy miniszter úr vizsgálatot rendelt el ebben a két ügyben, azonnali adatokat kért be, és nagyon remélem, hogy végére tudunk járni az ön felvetett kérdéseinek.

A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara és a Magosz által kezdeményezett termőföld-értékesítéssel a kormány célja a valamikor a földművesektől államosított földrészek tulajdonjogának földművesek részére történő visszaszolgáltatása. Az értékesítésre teljes mértékben átláthatóan, nyilvános árveréseken kerül sor, melyen minden helyben lakó magyar földműves részt vehet. Az NFA által alkalmazandó kikiáltási ár pedig a piaci ár feletti árban került meghatározásra. Tehát egyáltalán nincs szó fillérekről.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem válaszom elfogadását, képviselő úr. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból. - Harangozó Gábor István Tállai Andrásához: ...mi van, államtitkár úr?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Gógös Zoltán képviselő urat illeti a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak jelezném, hogy semmi óvatosság nincs, mert nyilvánvaló, ezek után mi fogunk feljelentést tenni ebben az ügyben. De én abban bíztam, hogy van annyi tisztesség a kormányban, ha ilyet talál, és én ezt fölvetem, akkor ő magától megteszi, sokkal egyszerűbb lenne.

Államtitkár úr, az a földprivatizáció, ami most készül, az mindenről szól, csak nem a helyi gazdák-ról. Mondtam, 264 kilométerre él az a személy, aki majd ezt a földet megveheti. Nem a helyben lakó, közvetlenül a település határában lakó gazda, hanem 264 kilométerre lakó, csak oda trükkösen bejelentkezett, ott nem működő cég tulajdonosa. Hiszen erre is ki fogják terjeszteni, nyilvánvaló.

A Mezőhegyesi Ménesbirtok Zrt. - akkor pontosan fogalmazok - pedig sokkal többre érdemes annál és sokkal több hasznot hoz ennek a társadalomnak, mint hogy kirúgják alóla a széket. Államtitkár úr, több ezer szarvasmarhát nem lehet... - arra nem lehet felkészülni normális aggyal, hogy van olyan idióta banda, amely tönkretesz ilyen céget, amelytől több száz ember megélhetése és egy település léte függ.

Ezen gondolkodjanak el, de nagyon sürgősen, államtitkár úr! Nem fogadom el a választ. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nem fogadja el a választ a képviselő úr. Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Mikor fejezi be a kormány a pazarló urizálást?”** címmel. Volner János képviselő urat illeti a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! 2010-ben a Fidesz azzal kampányolt, hogy majd olcsóbbá és takarékosabbá fogja tenni az állam működését.

Ehhez képest azt láttuk, hogy a kormányra kerülés harmadik hónapjában már több volt az államtitkárok és államtitkár-helyettesek száma - lényegesen - annál, mint ami a szocialista kormányok idején az államtitkárok és államtitkár-helyettesek száma volt. Az állam működési költségei pedig folyamatosan nőttek, egészében véve pedig drágábban üzemelt

a Fidesz által vezetett kormány, mint az előző kormány.

Érdemes azt is megnézni, hogy míg 2010-ben Matolcsy György miniszter úr azt mondta, hogy 2800 milliárd forintra becsüli a magyarországi bürokrácia működési költségét, ennek 30 százalékát, 840 milliárd forintot ígért megspórolni, és ehhez képest az elmúlt években annak lehattunk tanúi, hogy folyamatosan nőttek az állam működési kiadásai. Az egészségügy, az oktatás ehhez képest GDP-arányosan is jelentősen kevesebb pénzt kapott, leépült, tehát a munkaerő újratermelését szolgáló nagy állami rendszerekre kevesebbet fordított a kormány, miközben a saját fenntartására, saját működtetésére lényegesen több pénzt szánt.

Érdemes megnézni azt, hogy az egészségügyre 2004-hez képest, ha GDP arányában vizsgáljuk a költést, akkor jelenleg 350 milliárd forinttal van kevesebb betervezve a jövő évi költségvetésbe, mint amennyit a 2004-es bázisévhez képest GDP-arányosan fordítani kellene egészségügyi kiadásokra. Ennek az az eredménye, képviselőtársaim, amit láthatunk, hogy a betegek viszik be már a gyógyszereket és a kötszereket is a kórházakba, mert ennyire nincs pénz.

Ugyanez az oktatás esetén is érvényes, ami egyébként a tudásalapú társadalom záloga lehetne, a fejlettebb gazdasági tevékenység alapját képezhetné. Az alapfokú és felsőoktatásra GDP-arányosan 680 milliárd forinttal költünk jelenleg kevesebbet, mint amennyit 2004-ben, még a szocialista kormányok idején költött a magyar állam. Érdemes megnézni még egy mutatószámot, csak hogy értsük, hogy mennyire nincs pénz jelenleg ebben az országban: 2004-ben még ebben az országban 44 ezer új lakás épült, jelenleg olyan 7 ezer körül van ugyanez a szám.

Tehát mi azt látjuk, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt államtitkár úr, hogy önök arról beszélnek, hogy takarékosabb lesz az állami gazdálkodás, ehhez képest sokkal több ember sokkal többbe kerül, az oktatásra, az egészségügyre, a nagy állami rendszerekre viszont egyre kevesebb pénz jut, és ezért Magyarország versenyképessége csökkent. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Bevallom őszintén, kicsit sajnálom önt, mert azt látom, hogy minden ülésen föl kell önnek szólalnia, minden ülésen valami rosszat el kell mondania a kormányról, és ön általában gazdasági vagy költségvetési kérdésekhez szeret hozzászólni, és addig kell bogarászni, míg nem talál valami témát. Javaslom, hogy azért ettől valószínűsőbb témát találjon, mert úgy látom, hogy ön nem jól olvassa a költségvetést, nem jól értelmezi,

tévesen értelmezi a számokat, és abból még tévesebb következtetéseket von le és mondja el itt az Országgyűlésben.

Ennek bizonyítékként el tudom mondani, hogy a költségvetésben a pénzügyi-költségvetési tevékenységek és szolgáltatások soron kimutatott számokat ön tévesen értelmezi, úgy értelmezi, hogy az az államapparátusra fordított kiadás. Valójában az államapparátus kiadásainak csak egy része jelenik ott meg, és egy másik része pedig teljesen más soron, mégpedig a törvényhozói és végrehajtói szervek sorában jelenik meg. Ön tévesen nem adta ezt össze és nem hasonlította össze.

A valóság az ön állításával szemben éppen ellentétes, hiszen a kormány nagy figyelmet fordít arra, hogy a működési kiadásait csökkentse. A pénzügyi-költségvetési tevékenységek és szolgáltatások növekménye mögött nem az igazgatási kiadások növekménye áll. Ön például nem veszi számításba azt, hogy ezen a soron vannak beruházási kiadások, többek között például a Paks II. beruházás, vagyoni kiadások, mint például a Nemzeti Eszközkezelő ingatlanvásárlásai vagy önkormányzati beruházások, vagy 2004-gyel hasonlítja össze rejtélyes módon, amikor még nem voltak uniós befizetések, ami szintén jelentős része a költségvetésnek.

De talán a legszembetűnőbb szakmai hibája a felvetéseinek az, hogy 2004-ben az államadósság mindössze 12 296 ezer volt, a GDP 58,8 százaléka, hiszen a Fidesz-kormány ezt 52 százalékon adta át a szocialistáknak, most pedig ez 76,9 százalék. Így nyilvánvalóan az adósságszolgálatra törlesztett összeg lényegesen nagyobb a szocialista kormányok áldásos adósságnövelő tevékenysége folytán, 2004-ben például csak 3280 milliárd forint volt, 2014-ben pedig sajnos megközelíti a 8000 milliárdot. Vagy azt sem veszi figyelembe, hogy a kamatkidadások hogyan alakultak: míg 2004-ben az államadósság kamatkidása mindössze 875 milliárd volt, most 1345 milliárd a hasonlított évben, 530 milliárddal több. Nyilvánvalóan, ha ezek az összegek ott lehetnének az egészségügyben, az oktatásban vagy más szolgáltatói szférában, akkor az ország sokkal jobban állna.

(17.50)

Éppen hogy a Fidesz-kormány 2010-ben hozta ki az országot a nagy bajból, és állította talpra az országot. Azóta csökken az államadósság, azóta kerültünk ki a túlzottdeficit-eljárásból.

Azt gondolom, abba a versenybe pedig én nem mennék bele, hogy melyik ágazatból mennyi összeg hiányzik, hiszen ez egy ellenzéki kategória. Az ellenzék mindig tud egy nagyobb számot mondani; azért, mert az ellenzéknek sem döntési felelőssége nincsen, sem gazdálkodási felelőssége nincsen, hanem a rossz számokból rossz következtetést kell levonnia, aminek az a következménye, hogy bírálja a kormányt. Ez

pedig most az ön esetében nem igaz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Volner képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Sajnos, elnök úr, nem áll módomban elfogadni ezt a választ, én ugyanis a Központi Statisztikai Hivatal számaiból dolgoztam. Államtitkár úr, megnéztük, hogy 2004-ben Magyarország a GDP-jének hány százalékát fordítja egészségügyi kiadásokra, megnéztük, hogy Magyarország 2004-ben hány százalékát fordította a GDP-jének oktatási kiadásokra, ezt összevetettük a jövő évi tervezett költségvetési adatokkal, és azt láttuk, hogy mind a két nagy állami ellátórendszerben kevesebb lett a ráfordított összeg, kevesebb volt az az összeg, amiből gazdálkodhattak a következő évben az intézmények.

Tehát egyenes folyománya ennek a kormánypolitikának az, hogy Magyarország versenyképessége csökken, az egészségügyi ellátórendszer a továbbiakban leépül, miközben egyébként a gazdasági szaksajtóban teljesen egyértelműen konszenzus van abban, hogy az állam működési kiadásai nőttek, még akkor is, ha ön ezt letagadja. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő úr az államtitkári választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 27 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Sallai R. Benedek, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor tesz végre látszatintézkedések helyett valódi lépéseket a kormány a kivándorlás megállítása érdekében?”** Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr megbízásából Czomba Sándor államtitkár úr fog válaszolni. Megadom a szót az interpelláló Sallai R. Benedek képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A mai nap folyamán, a napirend előtti megtárgyalása során már volt alkalma Szél Bernadett képviselőtársammal eszmét cserélni erről a kérdéstről, amivel kapcsolatban a jelen interpellációt megfogalmaztuk.

Továbbra is azt látjuk, hogy a miniszterelnök úr azon megfogalmazása, amely szerint a magyar fiatalok csupán kalandvágyból hagyják el Magyarországot és mennek Nyugat-Európába, nem nagyon alátá-

masztott, és igazából nem nyugtatott meg bennünket az a válasz sem, amit korábban a napirend előttire kaptunk.

Azt szeretném, ha a válaszában az államtitkár úr pontosabban elmondaná ezt, hogy ha a külföldön élő fiatalok mindössze 5 százaléka mondja azt, hogy kalandvágyból ment el, és ezzel szemben 70 százalékuk azt állítja, hogy Magyarországon maradt volna, és vagy a munkanélküliség, vagy a megélhetéshez nem elég jövedelem aránya okozta az elvándorlásuk, kivándorlásuk okát, akkor a kormány hogyan tud ezen hatások ellen tenni.

Az államtitkár úr egy nem reprezentatív felmérésre hivatkozva azt állítja, hogy a kint dolgozó 350 ezer magyar embernek csupán 10 százaléka maradna kint. Ezt azért nehéz elhinnünk, mert az LMP által indított, kivándorlásról szóló konzultáció több ezer válasza közül 48 százalék már nem is akar hazajönni. Milyen felmérésekre hivatkozik, államtitkár úr? Hol lehet ezeket elérni? Hogy lehet megismerni? És hogy lehet megtudni azokat a válaszokat, amelyek okán kormányzati intézkedéseket tesznek abban az ügyben, hogy megálljon az a folyamat, ami a tartalmas, jó munkaerő kiáramlását Magyarországról jelen pillanatban fenntartja és gyorsítja?

Az LMP több ezer ember által kitöltött konzultációja szerint csak a magasabb bérek tudnák itthon tartani és hazahozni a magyar munkavállalókat, az LMP szerint pedig a kivándorlás megállításához egy teljes gazdaságpolitikai irányváltásra van szükség, habár az előbb megtudtam az egyik azonnali kérdésből, elmondta a másik államtitkár úr, Tállai államtitkár úr, hogy dübörög a gazdaságunk, és azért lehet emelni az állami vezetők fizetését. Nyilvánvalóan felmerül, hogy a kormányzat mit tesz annak érdekében, hogy az elsődleges munkaerőpiacon is éreztesse hatását ez a dübörgő gazdaság, amiről önök beszélnek.

Államtitkár úr, megköszöném, ha tájékoztatna arról, hogy mikor fogja elkezdeni a kormány megteremteni a gazdasági feltételeit annak, hogy nagy számban haza tudjanak jönni a fiataljaink, és mikor felejt el végre a minisztérium azt a kommunikációs hókuszpókuszt, amit a „Gyere haza, fiatal” program kapcsán megvalósítottak.

Nyilvánvalóan ezek a kérdések többünket foglalkoztatnak, megköszöném ez ügyben a válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Czomba Sándor államtitkár úrnak.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Akkor most másodszor is fussunk neki, és talán egy kicsit részletesebben is bontsuk ki azt, amit a napirend előttiben nem sikerült. Tehát először is: abban egyetértünk, hogy idehaza kell elsődlegesen megteremteni annak

a lehetőségét, hogy minél több fiatal az országhatáron belül találja meg a célját. Mi kell ehhez? Gazdasági növekedés, munkahely, foglalkoztatásbővülés és a bérek növekedése. Mit tettünk ennek érdekében az elmúlt öt esztendőben? Figyelje meg a gazdasági növekedés számadatait!

Folyamatosan növekszik a gazdaság, éppen az előbb hangozott el, hogy 3,6 százalékos növekedéssel Európa éllovasai voltunk.

A második: öt év alatt 510 ezerrel nőtt a foglalkoztatottak száma Magyarországon, immáron többedik hónapja 4 millió fölött van, soha nem volt '92 óta erre példa. És hogy egy még fontosabb adatot mondjak a fiatalok tekintetében: míg 2012 év elején még majdnem 30 százalékos volt a munkanélküliségi ráta a 15-24 éves fiatalok esetében, ez a ráta most 18 százalék alá esett, a foglalkoztatás pedig 25 százalékra nőtt.

Számszerűsítem: 210 ezerrel 275 ezerre nőtt a 15-24 év közötti fiatalok foglalkoztatása, ez óriási növekedés. Persze, nyilvánvalóan nem lehetünk elégedettek, mert ezzel az adattal mi is nagyjából az uniós átlag környékét tudjuk, és nyilván vannak olyan tagállamok, amelyek sokkal jobb helyzetben vannak, de én azt gondolom, ez egy fontos adat és meg kell becsülni, különösen akkor - ezt csak zárójelben, de sok felkiáltójellel mondom -, miközben öt év alatt a korosztály népessége 100 ezerrel csökkent a demográfiai problémák miatt. Ez egy még súlyosabb probléma, amit nyilván most nem ebben az interpellációban lehet vagy kell kezelni.

És engedje meg, képviselő úr, hogy arról a sok semmiről, amit a magyar kormány az elmúlt öt évben tett a fiatalokkal kapcsolatban, néhány konkrét dolgot mondjak!

„Első munkahely garancia” címén jelen pillanatban is 27 ezer fiatal dolgozik a magyar munkaerőpiacon.

A Diplomamentő-program keretében közel 10 ezer fiatal tudja, fogja tudni, illetve tudta megszerezni a nyelvvizsgáját.

Diák munka keretében 27 ezren dolgoztak az elmúlt két hónapban is, július-augusztusban, egyébként pedig 130 ezer fiatal dolgozott az iskolaszövetkezeteken keresztül az elmúlt időszakban.

Lakhatási támogatás címén több mint 2500 embernek adtunk lehetőséget; ezek döntő többsége a fiatal korosztályhoz tartozik, hiszen ők azok, akik a leginkább mobilisak.

„Fiatalok vállalkozóvá válása” címén több mint 2600 fiatalnak adtunk lehetőséget az elmúlt két és fél évben az elsődleges munkaerőpiacon elhelyezkedni.

És mondja itt az adatokkal kapcsolatban, hogy honnan szedem én azt, hogy 10 százalék az, aki úgy nyilatkozott, míg önöknél egy 5 ezer fős mintát jelöltek ki, gyakorlatilag amit interneten lehet kitölteni. Nem akarok ebbe belemenni, de megint csak Churchill jut eszembe ezzel kapcsolatosan nyilvánvalóan.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt gondolom, a KSH idevonatkozó adata, a SEEMIG szerint - és ezt nyomon is lehet követni majd, egészen pontosan lehet - 350 ezer olyan ki-vándorolt magyar él a világban, akik '89 után mentek ki. Ebből az adatsorból derül ki az, hogy a 10 százaléka nyilatkozott arról, akit megkérdeztek - ez egy 30 ezres minta, azért ez mégse 5 ezer, meg mégse interneten keresztül. Ezért indítottuk el a „Gyere haza, fiatal” programot, mert potenciális lehetőséget látunk arra, hogy a fiatalok haza fognak jönni a következő időszakban.

Tehát rengeteg teendő van még, ebben egyetértünk, de a magyar kormány nem tétlenséggel töltötte az elmúlt öt esztendőt sem, és a következő időszakot sem tétlenséggel fogja tölteni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szeretettel köszöntöm a képviselőtársaimat. Az egyperces viszonzásra majd Sallai R. Benedek képviselő úr kap szót, és meg is kérdezem, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

(18.00)

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Nem tudom elfogadni, nyilvánvalóan azért, mert egymást cáfolják itt Tállai államtitkár úrral. Azt mondja Czomba államtitkár úr, hogy gazdasági növekedés kell, jobb fizetések kellene. Az előbb mondta Tállai államtitkár úr, hogy növekedett a gazdaság, azért kell az állami vezetőknek növelni a fizetését! Ezek szerint a gazdaság erősödése nem hozza haza a fiatalokat.

Öt év alatt - azt mondja - 510 ezerrel nőtt a foglalkoztatottak száma. De ebből mennyi van az elsődleges munkaerőpiacon *(Dr. Czomba Sándor: 290 ezer!)*, és mennyi olyan van, aki a közmunkában gyakorlatilag statisztikajavító? Nyilvánvalóan az, hogy a Churchill-idézetet ennyire ismeri, azért van, mert ezeket a statisztikákat önök gyártják. Nyilván a sajátjuknak hisznek, míg a másoknak nem. Pedig nem feltétlenül az számít, hogy mit mond a KSH, hanem a tények számítanak. Mennyi jött haza? Az Eurostatot lehet emlegetni, az Eurostat mondja azt, hogy az Európai Unió 230 régiójából a legrosszabb 11-ben benne van Magyarország 4 régiója. Ez is Eurostat-adat, és erre is tessék hivatkozni akkor, ne csak arra, ami szimpatikus!

Összességében nyilvánvalóan nem lehet elfogadni ezt a választ, miután nem látjuk, hogy az eredmények jelentkeznének. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, a képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Tisztelettel

kérdezem az Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen, 21 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tuzson Bence képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: **„Kellő megbecsülést kap-e a rendőrség a migráció okozta válsághelyzetben?”** címmel. Tuzson Bence képviselő urat illeti a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyarország és az Európai Unió számára is rendkívüli kihívást jelent a mostani tömeges bevándorlás, és ennek megfelelően óriási migrációs nyomás nehezedik az országra, amely időnként enyhül, időnként meg nehezedik.

Ennek az egyik legnagyobb elszenvedője a magyar rendőrség, amely kiemelkedő szerepet játszik ebben a helyzetben, és óriási a jelentősége a rendőrség tevékenységének.

Tudomásom szerint a rendőrség az utóbbi időszakban, az elmúlt években emberi jogi képzésben is részesült, és ennek megfelelően alapvető szemléletmódváltás következett be a rendőrségnél; bizonyos szempontból a megítélése is megváltozott a rendőrségnek, a társadalmi elfogadottsága fokozatosan növekedett, és az elmúlt időszakban az összes hatóság közül talán a rendőrség társadalmi elfogadottsága a legmagasabb.

Megítélésem szerint a rendőrök a legutóbbi időszakban is kellő türelemmel, együttműködve és a fokozatosság elvét is figyelembe véve hajtották végre az intézkedéseiket, ami a jelenlegi helyzetben különösen fontos és méltánylást érdemel.

Nem győzöm hangsúlyozni, hogy a rendvédelmi állomány hetek óta megfeszített munkával küzd és erőn felül teljesíti a déli határainkon, mind pedig a befogadó állomásainkon, azok környékén, és nagyfokú szakmaisággal jár el, annak ellenére, hogy egyre erőszakosabb fellépésekkel kell találkozni. A felvételek is azt bizonyítják, hogy a rendőrség a közrendet és a közbiztonságot az egész ország területén képes fenntartani, feladatai végrehajtása során az élet- és vagyonbiztonságra kifejezetten odafigyel, ez a feladata, és ezt szem előtt is tartja. Ennek kapcsán a miniszterelnök úrnak voltak megjegyzései, és én is egyetértetek a hozzászólásával, én is arra kérem a tisztelt rendőrséget és a rendőröket, hogy legyenek emberségesek, de megalkuvás nélkül szerezzenek érvényt a magyar törvényeknek.

Ennek megfelelően kérdezem a tisztelt államtitkár urat, hogy mit tesz a rendőrség a migránsokkal kapcsolatos helyzetben, és tudják-e biztosítani a szükséges ellátást a határ mentén szolgáló rendőrök számára. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott kérdésre a választ Konrád Károly államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország, a magyar emberek számíthatnak a rendőrségre, a rendőrökre mind a déli határszakaszon, mind pedig az ország egész területén. A rendőrség Magyarország valamennyi településén határozottan fellép minden jogsértő ellen, az emberek élet- és vagyonbiztonsága, a közrend és a közbiztonság érdekében.

A rendőrségnek Magyarország történetének legnagyobb migrációs nyomásának következményeképpen soha nem látott méretű feladatot kell ellátni. Az elmúlt 72 órában tiltott határátlépés miatt összesen 20 176 főt fogtak el, ebből horvát viszonylatban 19 436 főt, szerb viszonylatban pedig 722 főt. A magyar rendőrök minden esetben szakszerűen és törvényesen járnak el, fegyelmezett, emberséges és határozott a rendőri fellépés, képviselő úr.

Tették ezt akkor is példátlan higgadtsággal és az arányosság elvének maximális betartásával, amikor szerb oldalról a magukat menekültnek mondó migránsok megtámadták országunk határát, és betondarabokkal, kővel, égő gumibronccsal és mindennel, ami még a kezük ügyébe akadt, dobálni kezdték az országhatárt a testüikkel védő rendőröket. A rendőrség a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetben erőn felül teljesít, kimagasló szolgálatukért itt az Országgyűlésben is köszönetet mondok. A bevándorlók együttműködésének hiánya és egyre erősödő agresszivitása jelentősen megnehezíti a hatóságok munkáját.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Belügyminisztérium kiemelt figyelmet fordít arra, hogy a déli határszakaszra vezényelt rendőrök ellátása megfelelő legyen. Ennek keretében az ott szolgálatot teljesítők naponta háromszori ellátást kapnak, ami tartalmaz napi egy meleg és két hideg étkezést. Ez az ellátás naponta mintegy 5000 kalóriát tartalmaz. A hideg ételcsomagok tartalmaznak például felvágottat, zöldséget, gyümölcsöt, kiflit vagy zsemlet, míg a meleg ellátmány levesből, főételből, gyümölcsből és desszertből áll. Ezen felül legalább napi 3 liter ásványvíz is biztosított számukra. A rendőri állomány szálláshelyének mindegyike kulturált színvonalú, fűthető, így hosszú távon, a téli időjárás idején is megfelel az állomány pihentetésére.

Fontos azonban azt is elmondani, hogy a kormány az év első 8 hónapjában már több mint 30 milliárd forintot költött a bevándorlási hullám kezelésére, és várhatóan a költségvetési törvény módosításával további 60 milliárd forinttal bővíteni szándékozik a kormányzati tartalékkeretet. Ezen túl a kor-

mány szeptember 15-ei ülésén döntött további 34 milliárd forint elosztásáról a rendőrség, a BÁH, a bíróság és az ügyészség között. Ezúton szeretném ismételtlen megköszönni az ország nevében a rendőrség, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, a büntetés-végrehajtás, valamint a honvédség személyi állományának önfeláldozó, Magyarországért, a magyar emberekért végzett szolgálatát. Köszönjük szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Tuzson Bence képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Valóban nagyon nagy nyomás nehezedik a rendőri állományra, a rendőrségre, és erőn felül teljesítenek. Valóban, nekünk, az Országgyűlésnek, a kormánynak meg kell becsülni ezeket a rendőröket, és az a minimális feltétel, hogy az ő ellátásukról megfelelően gondoskodik a magyar állam, a magyar rendőrség, és amennyiben lehet, természetesen várjuk azokat is, akik segítséget szeretnének nyújtani, annak hivatalos útján, nyilván a rendőrségen keresztül.

Fontos tehát, hogy az ellátás megfelelő legyen, és hogy a rendőreink is megfelelően tudják végezni a munkájukat. Mert természetesen az ügy kettős: ha a rendőrség megfelelően végzi az országban a munkát, megfelelően kiképzettek a rendőreink, megkapják azt a szükséges kiképzést, ami a munkájukhoz szükséges, akkor a másik oldalon az államnak feladata, hogy megbecsüljük őket, ez a következő időszak jogalkotásában is így lesz, és az ellátásukról is megfelelően, a lehető legjobban gondoskodjunk. Köszönöm szépen, államtitkár úr, a választ elfogadom. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő úr, mint hallhattuk, elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Kiss László képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Elképesztő tartozások, avagy a KLIK kiknek tartozik és mennyivel?”** címmel. Kiss László képviselő úré a szó, parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ismert, hogy a Fidesz-kormány oktatáspolitikájának egyik emblematikus intézménye a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, ez az állami vízfej, amelynek rövid története során a vezetőjét már le kellett váltani egyszer, és olyan átvilágításon esett át ez az intézmény, amelyről a jelentést el kellett dugni, nehogy megismerje a széles közvélemény. A szakszerűtlenséget szakszerűtlenségre halmozó intézmény

kapkodásából és megalapozatlan elképzeléseiből eredő szakmai hibák évenként rányomják bélyegüket az oktatás korábban szebb napokat látott területére.

(18.10)

A gazdálkodási hibák pedig értelmetlenül terhelik az adófizetők zsebét. A legnagyobb bűn mégis az az erkölcsi kár, amit a KLIK etikátlan, szakszerűtlen gyakorlata okoz. Időnként a KLIK teljesen önkényesen viselkedik, az önkormányzatoktól időben követeli az intézmények fenntartásáért a hozzájárulást - zárójel, nagyon helyesen persze -, ugyanakkor azonban számos önkormányzat felé tartozásokat halmoz fel, nem fizet határidőre, nem fizet sehogy. Ez a gyakorlat az egyes közműcégekkel és az egyes beszállítókkal szemben is megvan. Ez a gyakorlat érthetetlen, ha a KLIK központi finanszírozásának mértékét nézzük, vagy ha a KLIK célját magát nézzük.

Még furcsább az az eljárás, ahogy az alkalmazottakkal bánik, a tanárokkal, ugyanis itt gyakori az elmaradt tankönyvfelelősi pótlék, az utazási költségtérítés késése vagy meg nem érkezése, illetve az érettségiztetés pótlékának késése vagy meg nem érkezése. Miközben tehát a KLIK a legnagyobb szigorral jár el akkor, amikor ő maga másra nézve szabályokat ad, aközben a tanároknak hónapokkal késik például az érettségiztetési pótlék.

Mikor ismerik el végre, hogy az önök által bevezetett modell, az oktatás központosítása működésképtelen, életszerűtlen, lehetetlen? Az eredeti cél, miszerint ez egy hatékonyabban működő rendszer, csődöt mondott, a takarékoság jegyében folytatott pazarlás pedig hatalmas pénzben, több milliárd forintban fáj a költségvetésnek.

Kérdezem ezért államtitkár urat: pontosan hány közműszolgáltató cégnek és mennyivel tartozik a KLIK? Pontosán mennyi kamatot kellett kifizetni a tartozások után? Mit kívánnak tenni az adósság újratermelődésének megakadályozása érdekében? Mikor kíván végre a KLIK pontosan fizetni az önkormányzatoknak? Mikor hagy fel azzal a képtelen gyakorlattal a KLIK, hogy nem egyenlíti ki a felhalmozott tartozásait? S végül: mikor fogják rendezni a tanárok elmaradt pótlékait? Az elmaradt bérek után mennyi kamatot fizettek ki vagy ki akarnak-e egyáltalán fizetni? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Először is a KLIK mint működési forma hatékonyságával vagy ennek a modellnek az életszerűs-

gével kapcsolatban a képviselő úr azt mondta, hogy ez nem lehetséges, hogy működjön. A tisztelt képviselő úr is nagyon jól tudja, hiszen bizonyára ezen a téren ön sokrétű nemzetközi tapasztalattal is rendelkezik, hogy vannak olyan országok, amelyek így, egy központi irányítással oldják meg a köznevelés rendszerének az irányítását, és vannak, amelyek szétapóztottan, önkormányzati fenntartással és működtetéssel, mint ahogy Magyarországon korábban is zajlott. Mind a kettőre vannak nemzetközi példák. Nem lehet azt mondani, amit ön mondott, hogy így nem lehet egy országban köznevelési rendszert működtetni. Nálunk többszörösen nagyobb lakosságszámmal rendelkező országokban is tud így működni, és ez a fajta központi irányítás vagy központi vezénylés, amely pedagógusok áthelyezését is jelenti egyik településről a másik településre - nyilván szolgálati lakással egybekötve -, ott évtizedek óta jól működő rendszer, úgyhogy szerintem nem érdemes azt mondanunk, hogy ilyenfajta rendszer nem működtethető sehol a világon.

A másik, ami a pedagógusok megbecsülését és bérének kifizetését illeti, most októberben fogják megkapni a pedagógusok azt a fizetést, ami 3,4 százalékkal lesz magasabb, mint az előző havi bérük, és körülbelül 40 százalékkal magasabb, mint a négy évvel ezelőtti fizetésük. A KLIK rendszerén keresztül sikerült megvalósítanunk a pedagógusok számára az életpálya bevezetését, egy minőségibb köznevelési rendszer érdekében, amely a pluszteljesítményt pluszbérral jutalmazza, ahol van lehetőség arra, hogy aki többet akar teljesíteni, az előrébb jusson, és ezáltal pluszfizetést is kapjon, és amelyben természetesen maguknak a tanároknak is mestertanári fokozatban nagyobb lehetősége van arra, hogy a minőségbiztosításban aktívan közreműködjenek, nyilvánvalóan ez nekik anyagi elismeréssel is jár adott esetben.

Maga a KLIK is nyilvánvalóan az induláskor ezért volt nehéz helyzetben, hiszen a több ezer fenntartótól átvett intézmény külön-külön másfajta gazdasági helyzetben volt. Nyilván volt köztük olyan, amelyik adósságokkal, hátralékokkal küszködött, és volt, amely kiegyensúlyozottabb volt. Pontosán azért jött létre a KLIK, hogy mindenhol az országban, minden pedagógus számára biztosított legyen a bérek kifizetése, és egy diák, egy gyerek, bárhol születik, kistelepülésre, nagytelepülésre, Kelet-Magyarországra, Nyugat-Magyarországra, városba vagy faluba, ugyanolyan anyagi ráfordítást kapjon az államtól, hogy ő azt az alapműveltségét megszerezze, ami a köznevelés rendszerében megszerezhető. Ez nyilvánvalóan pluszkiadásokat is jelent a köznevelés rendszerében, hiszen általában magasabb színvonalra kell emelni sok kisebb vagy elmaradottabb, nehezebb anyagi körülmények között lévő településen az iskolák helyzetét, ott is ugyanúgy garantálni kell a pedagógusok megemelt fizetését.

Nyilván a KLIK első szervezeti rendszeréhez képest láttuk, hogy min kell változtatni. Azt az irányt szabtuk meg - és szeptember 10-én ön is olvashatta az új megjelent KLIK szmsz-t, ami már ezt tartalmazza is -, hogy a megyeközponti tankerületeknél nagyobb hatáskörök legyenek, tehát megyei szintre, tankerületi szintre több hatáskört helyeztünk, illetve maguknak az intézményvezetőknek is bővítettük bizonyos körben az anyagi döntési kompetenciáját, jól, előreláthatóan, tervezhetően gazdálkodhatnak bizonyos dologi keretekkel, és úgynevezett kincstári kártyán keresztül kaphatják meg ezeket a pénzeket.

Ez volt az a módosítás, amit bevezettünk pontosan azért, hogy a korábban tapasztalt működési hibák minél inkább visszaszoríthatóak legyenek. Azt elmondanám önnek a bérekkel kapcsolatban, hogy a rendszeres közalkalmazotti, munkavállalói járandóságok kifizetésre kerültek, és a nem rendszeres juttatások is, amelyben jubileumi jutalmak, megbízási díjak, bankszámlavezetési kompenzáció, munkába járási költségtérítés található, azok is július végére kifizetésre kerültek. A tankönyvfelelősi pénzekkel kapcsolatban pedig azt elfelejtette említeni, hogy immár dupla összeget juttatunk a pedagógusoknak. De ugyanúgy júliusban és augusztusban a különböző közműszolgáltatók számára is több milliárdos kifizetések történtek, pontosan az elmaradások rendezése céljából. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem Kiss László képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Sajnos nem tudom elfogadni. Nem tudom elfogadni azért, mert úgy tűnik, hogy még mindig két malomban őrlünk. Egyrészt azért szeretnék pontosítani. Én biztos, hogy nem állítok olyat, hogy a központosított oktatásirányítás ab ovo nem működőképes modell. Én azt állítottam, hogy ez nem működik. Franciaországban, ahol ilyen modell van, ott például nem fordul elő az, hogy hetekre kikapcsolják a gázt egy Somogy megyei általános iskolában, nem fordulhat elő az, hogy kikapcsolják a telefont egy általános iskolában, nem fordulhat elő az, hogy folyamatosan hónapokat csúszik az érettségizető tanárok pótléka. Ezek mind-mind nem fordulhatnak elő.

Nem fordulhat elő, hogy állami vezérlés ellenére pedagógushiány van különböző területeken. Ezek mind-mind nem fordulhatnak elő. Ez egy működésképtelen modell; ez, amit önök bevezettek, nem működik.

Ezt nem tudja feledtetni az a néhány mondat, amit itt államtitkár úr nekem mondott. Amellett egyébként továbbra sem válaszolt arra, hogy hogy fordulhatnak elő milliárdos tartozások a KLIK-nél. Éppen ezért nem tudom elfogadni a választ. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért tisztelettel kérdzem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 102 igen szavazattal, 23 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Rig Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Számít Tapolca érdeke?**” címmel. Rig Lajos képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tapolca város önkormányzatának fontos célja a helyi egészségügyi és szociális alapellátás fejlesztése. A tapolcai Deák Jenő Kórház egyik épülete, amely eddig fizioterápiás szakrendelések helyszíne volt, megüresedett, és európai uniós projekt keretében lebontásra kerül. Az épület pár évvel ezelőtt 36 millió forintból lett belül teljesen felújítva, akadálymentesítve. Becsült értéke 100 millió forint. Érthetetlen, hogy egy jó állapotú és teljes mértékben kihasználható épületet, amelyre pár éve jelentős összeget költöttek, a lakosság érdekében és kérésének ellenére lebontanának.

A korábban önkormányzati tulajdonban lévő, majd a magyar államnak térítésmentesen átadott épületre most nagy szüksége lenne a városnak, mivel a helyi szociális ellátórendszer jelenleg széttagolt egységeinek központosítását tenné lehetővé. Nagy előrelépés lenne a központi iroda, a családi és gyermekjóléti szolgálat, a szociális étkezés, a helyi segítségnyújtás egy helyszínen való elhelyezése, amely növelné a hatékonyságot és az elégedettséget is. Jelenleg a tapolcai Ringató Bölcsőde épületében található meg például a központi iroda, a szociális étkezés és a házi segítségnyújtás irodahelyiségei.

(18.20)

Így a központosítással a bölcsődében felszabaduló helyet is ki lehetne használni többek között csoportbővítésre vagy családtámogató szolgáltatások kialakítására. Tapolca város önkormányzata igen jelentős összeggel, mintegy 77 millió forinttal támogatta a rehabilitációs kórházfejlesztést, és így joggal elvárható lenne, hogy egy feleslegessé váló, jó állapotú épület nem bontásra kerülne, hanem azt a rászorulókat segítő Szociális és Egészségügyi Alapellátás Intézet vehetné ismét birtokába.

Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! 2015. július 30-án kérelemmel fordultunk az Állami Egészségügyi Ellátó Központ főigazgatójához, amelyben az említett épület szociális célú használatra történő átadását kértük. Megkerestük az egészségügyért felelős államtitkárságot, majd dr. Zombor Gábor lemondását követően a miniszter úrhoz fordultunk támogatásért, azonban együttműködést nem

tapasztaltunk, mindeddig nem kaptunk érdemleges választ.

Ezúton kérem önt, elősegíti-e a kormány, hogy a kórházépületet átadják vagy annak tartós használatát biztosítsák a város számára. Várom megfontolt választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Engedje meg, hogy elmondjam önnek, miért veszélyezteti az egész kórházi fejlesztési projekt megvalósítását az, amit ön mond, hiszen október 30. előtt be kell fejezni ezt az európai uniós forrásból is és hazai forrásból is finanszírozott, 2,3 milliárd forintos fejlesztést, beruházást, és nyilván hogyha itt bármiféle változás történik az utolsó napokban, az sem időben, sem pénzügyileg, sem a tervek, sem az indikátorok tekintetében nem tenné lehetővé ennek a befejezését.

Őn is nagyon jól tudja, hogy országszerte 500 milliárd forint értékben zajlanak kórházi fejlesztések, erre az elmúlt 25 évben nem volt példa. Ebből 320 milliárd forint a fekvőbeteg-ellátás megújítását, korszerűsítését szolgálja új kórházi szárnyakkal, épülettömbökkel. Úgy gondolom, ez egy olyan projekt, amelynek a helyi, tapolcai fejlesztését nem szabad veszélynek kitenni.

A tapolcai kórházat érintő fejlesztések ebbe az 500 milliárdos sorba tartoznak egy TIOP-projekt keretében. A „Struktúraváltás a 100 éves tapolcai Deák Jenő Kórházban” című, valamint a „Rehabilitációs szolgáltatások fejlesztése a közép-dunántúli régióban” című KDOP-pályázat összességében 2,3 milliárd forintot nyújt támogatásként egészségügyi fejlesztésre. A 2013-ban indult struktúraváltást támogató projekt célja a betegközpontú, színvonalas egészségügyi ellátás biztosítása, ennek érdekében az egynapos sebészeti betegellátás kiterjesztése megerősített járóbeteg-szakellátási háttérrel, valamint minőségi szolgáltatást nyújtó krónikus ápolási és rehabilitációs ellátás megtartása.

A tapolcai kórház stratégiai célkitűzésének megfelelően úgynevezett struktúraátalakítást hajtott végre, ehhez a projekt többek között a meglévő pavilonos rendszer megszüntetésével, tömbösítéssel, központi betegirányítási rendszerrel, egyponos fekvőbeteg-fogadó kialakításával járul hozzá. A kórházat közvetlenül érintő fejlesztés mellett a projektben az Országos Mentőszolgálat tapolcai mentőállomása is a kórház területére kerül, a sebészeti ambulancia épületéhez csatolva új mentőállomás épül. Az építészeti kivitelezés során megvalósul a pályázati kiírás azon része, miszerint a pavilonos rendszer funkcionálisan összehangolt, tömbös szerkezetben kerül összevo-

násra. A tömbösítés megvalósításához a pályázati útmutató szerint indikátorként kapcsolódik a meglévő telephelyek számának a csökkentése. Ez a szakhatósági engedélyekben szereplő, feleslegessé váló épületek bontásával teljesül, költségeit a projektben nyújtott támogatás teljes mértékben tartalmazza. A régi és elavult, funkciójában már a kor szükségleteit kielégíteni nem tudó épületek lebontásával ezek az egészségügyi szolgáltatást, valamint adminisztrációs funkciót végző egységek a pályázattal megvalósuló új balneoterápiás épületbe és a jelenleg meglévő régi sebészeti osztály épülete között felépülő új épületbe kerülnek áthelyezésre, tehát teljesen új, modern épületekben kerülnek elhelyezésre.

A lebontásra kerülő épületrészek vonatkozásában ki kell emelnem, hogy a kórház által 2013-ban benyújtott pályázatban e projektem, a tömbösítés folyamánként a meglévő telephelyek számának csökkentése a támogathatóság egyik feltétele volt, a pályázatot támogató e feltételek mentén hagyta jóvá a támogatást.

A pályázatban vállalt szakmai tartalomtól való eltérés, különösképp, ha az egy vállalt indikátor nem teljesítését jelenti, a projekt sikeres megvalósítását kockáztatná, amely akár a teljes támogatási összeg visszafizetésével is járhat.

A projektben lebontásra kerülő épületek esetében bármiféle változtatás a támogatási szerződés módosításával járna, amelyet jogszabályban rögzített eljárásrend szerint egy időigényes ellenőrzési, jóváhagyási folyamatnak kell megelőznie. Erre a projekt esetében a 2015. október 30-ai befejezésre való tekintettel már nincsen lehetőség, ezért kérem képviselő urat, hogy fogadja el a válaszomat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel kérem Rig Lajos képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Most már biztos vagyok, hogy az igazgatónő nyilatkozatát önök írták, szó szerint ugyanazt olvasta fel, viszont a kérdésemre nem kaptam választ, hogy miért nem válaszolt az államtitkárság vagy az Állami Egészségügyi Központ a feladott kérdéseinkre. Illetve nagyon sok olyan dolgot önök még nem tudnak, amit Tapolca város önkormányzata biztosít a kórháznak, többek között az Országos Mentőszolgálat tapolcai állomás ki- és behajtó útvonalának tervezését, kivitelezését, az étkeztetés technológiai változásával kapcsolatos eszközök költségeit. Nem tudjuk elfogadni ezt a választ azért sem, mert a tapolcaiaknak szüksége van erre.

Pénteki nap adtunk fel egy újabb levelet, amelyben részleteztük azokat a dolgokat, amelyeket szeretnénk, hogyha átadásra kerülnének az önkormányzat részére, illetve sokkal aggasztóbb az, hogy szeptember 30-ára sem készül el, sőt október 30-ra se ez a

beruházás, és ez fogja veszélyeztetni az egészséget. Nem tudom elfogadni a választát. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 19 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt, a KDNP képviselője interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A migránshullámmal érkező, kísérő nélküli kiskorúakról**” címmel. Vejkey Imre képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az idei évben tapasztalható migrációs hullám Magyarország számos intézményétől és az ott dolgozóktól kívánt jelentős erőfeszítéseket, a rendvédelemtől az egészségügyi ellátásig, a közlekedésben érintettektől a köztisztasági dolgozóktól, továbbá számottevő honfitársunktól, akik civilként vagy magánemberként segítettek és mind a mai napig segítik az ideérkező menekülteket.

Ezekben a válságos hetekben, hónapokban több alkalommal lehetett értesülni arról, hogy Magyarország területére kísérő nélküli külföldi kiskorúak érkeznek, akiknek a megsegítése nem lehet kérdés, hiszen sorsukat nem ők irányítják, és az őket körülvevő törvénysértésekre még a legcsekélyebb befolyásuk sincs.

Magyarország akar és tud is gondoskodni a hozánk egyedül érkező fiatalok migránsokról, hiszen az elmúlt időszak számos intézkedésének köszönhetően a magyar gyermekvédelem felkészült a kísérő nélkül érkező külföldi gyermekek fogadására és ellátására.

Tisztelettel kérdezem ezért államtitkár urat: milyen erőfeszítéseket tesz a magyar kormány a kísérő nélküli kiskorúak leghumánusabb befogadása érdekében? Jelenleg hazánkban hány fő kiskorú megsegítésére van lehetőség, és meddig növelhető ez a kapacitás? Várom államtitkár úr megtisztelő választát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azok esetében, akik kiskorúként, gyermekként érkeznek Magyarországra, Magyarországnak a modern kori népvándorlás megindulása óta következetesen vallott, de korábban is vallott álláspontja az, hogy nem lehet gyermek és gyermek között különbséget

tenni. Aki a zöldhatáron vagy bárhogyan érkezik Magyarországra, és nincsen egy felnőtt korú képviselője, gondozója, azok ugyanolyan ellátásra jogosultak, mint a magyar gyerekek, így tehát a népvándorlás folyamán érkező, elvileg vagy jogilag illegális bevándorlónak minősülő kiskorúak esetében ugyanaz a gyermekvédelmi ellátás jár, mint ami a magyar gyermekeknek jár.

(18.30)

Eppen ezért kialakításra is került két intézmény, amely őket külön tudja fogadni, egyrészt Fótton a Károlyi István Gyermekközpont Kísérő Nélküli Kiskorúak Otthona, másrészt pedig a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltatónak a hódmezővásárhelyi gyermekotthona specializáltan az ő fogadásukra áll rendelkezésre, hiszen nyilvánvalóan külön figyelmet kell hogy kapjanak.

Hozzátehetjük, hogy ezeknek nyilván kisebb volt a kapacitása az elmúlt időben, ezért ezeknek a kapacitását növelni kellett. Képviselő úr egyik kérdése az, hogy meddig növelheti ezt a kormányzat. Addig fogjuk növelni nyilvánvalóan, ameddig erre igény van. Egy több mint százfős bővítésre került sor az elmúlt hónapokban; már a modern kori bevándorlási hullám megindítása után indítottuk ezt a fejlesztést. Ezen túlmenően a kitagolások következtében üressé váló gyermekotthonok esetében további több száz férőhelyet tudunk adott esetben felszabadítani - erre a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság természetesen már el is készítette a terveket -, és ha arra is szükség van, akkor az egykori balatonörszödi kormányüdültben is be tudjuk rendezni azokat az otthonokat, ahova a kísérő nélküli kiskorúak érkeznek. A mai napon ez a szám még nem akkora, hogy ilyesfajta problémával fenyegetne. Bár jó pár ezer fiatal fordult meg ezekben az intézményekben - legalább 3192 -, ezek többsége pár nap után továbbállt, és nem tartózkodott ott hosszú távon. Jelen pillanatban is pár tucatnyi azoknak a gyerekeknek a száma, akik ilyen intézményben vannak. A múlt héten körülbelül 17-en voltak, ezen a héten pedig körülbelül egy 35-ös számot lehet mondani így a hét elején, ahány gyerek ebben az egyébként száz fő fölötti kapacitással rendelkező intézményben van.

Igyekszünk őket teljes mértékben ellátni, ott-hont adunk nekik, tehát az elhelyezésükről gondoskodunk. Napi ötszöri étkezést kapnak, ruházattal látjuk el őket, egészségügyi ellátáshoz juttatjuk őket, amennyiben ez szükséges, és az oktatáshoz való hozzáférést is biztosítjuk. Mivel ezeknek a gyermekeknek az elsősorú többsége afgán, nevezetesen 90 százaléuk afganisztáni, 4 százaléuk szír, 3 százaléuk koszovói, 1 százaléuk pedig szomáliai, pakisztáni és további országokból érkezett, ezért tolmácsokat és pszichológusokat is beállítottunk, hogy ők is segítsék ezekben a gyermekeknek az oktatását és a magyarországi beilleszkedését. Ezen túlmenően ige

a kulturális szokásaiknak megfelelő étrendet kialakítani és az ételeket is így elkészíteni. Akik felnőnek, azoknak fiatal felnőttként további gyermekvédelmi szakellátásra biztosítunk utógondozói lehetőséget, lakhatásukról, tanulmányaik folytatásáról gondoskodunk, a munkába állásukhoz igyekszünk a lehető legnagyobb mértékű segítséget nyújtani.

Azt viszont el kell mondani, hogy ezekben az intézményekben elsősorban nem 6-8 vagy akár 11-12 éves gyermekeket kell elképzelni. 95 százalékban olyan fiatalokról van szó, akik önmagukat 14-18 éveseknek mondják. Hogy valóban ennyi-e vagy pedig idősebb, azt nyilván nem áll módunkban ilyen rövid úton megállapítani. Aki azt mondja magáról, hogy 18 év alatti, az természetesen bekerülhet ebbe a preferált ellátási körbe. Ugyanakkor, ahogy mondtam, a többségük már messze nincs ezekben az intézményekben, nincs Magyarországon, de aki ott van, annak Magyarország minden fent említett szolgáltatást biztosít. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Vejkey Imre képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm államtitkár úr válaszát. Megnyugtató, hogy a közeljövőben több helyszínen akár több ezer férőhely is rendelkezésre állhat a külföldről kísérő nélkül érkező kiskorúak elhelyezésére, ahol szakemberek is részt vesznek a gyermekek ellátásában. Köszönöm, hogy a kormány minden kísérő, illetve szülő nélkül érkező gyermekre nem bevándorlóként, hanem mindenképp előtt gyermekként tekint, és gondoskodik a biztonságos elhelyezésükről.

Államtitkár úr válaszát elfogadom. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**A Fidesz pénzre váltja a hazát?**” címmel. Sallai R. Benedek képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A közelmúltban egy nyugat-magyarországi fórumon jártam egy örömteli meghívásra, ahol a kistépülési polgármesterek vitatták meg a gondjaikat-bajaikat. Ezek a finanszírozási problémáktól egészen a hiányos közszolgáltatásokig és a lassú elnéptelenedésig terjedtek, kiemelten a rájuk erőszakolt, buta közigazgatási struktúrával és természetesen a munkanélküliséggel.

Ezeknek a településeknek évszázadokon át a termőföld és a mezőgazdasági termelés volt a létalapja, ma azonban sokuk már nem is rendelkezik saját termőfölddel, amelyen saját gazdálkodásba

kezdhetnének. Lehetne egyszerű megoldás az önkormányzati földhiány orvoslására, ha az állam költségen kezelne igen jelentős földvagyonát. Lenne miből gondoskodni a vidéki települések legalapvetőbb erőforrásáról, a termőföldről. A Nemzeti Földalapkezelő közreműködésével nagy számban kialakításra kerülhetnének a települések határában fekvő, művelésre alkalmas állapotú földterületek, amelyek a helyi közösségek által szervezett gazdálkodó egységekhez juthatnának az önkormányzatok koordinálásában. Lehetne a bérleti jogot foglalkoztatáshoz kötni, és így a termőfölddel a kormány közvetlenül tudna segítséget nyújtani.

Ehelyett azonban a pályázati nyertesek meg szeretnének szabadulni a kötelezettségeiktől. Emiatt azt szeretnék, hogy ne kelljen eleget tenni, és inkább tulajdonosként szeretnének eljárni, mert ez így nyilván kellemesebb számukra. Nyilvánvalóan a kormánynak is kellemes, ha pár száz milliárd forint még beesik a kasszába, ezért nem nagyon látszódik az, hogy a kormánynak bárhol is sértené az érdekeit. Nem így a magyarságnak, akinek igenis sérti az érdekeit, hiszen a legfontosabb természetierőforrások tartalmát tékozolja el ez a kormányzat, és elköveti azt a hazaárulást, amikor azt a földet adja el, amely a vidéki népességnek hosszabb távon, bármilyen kormány esetén megoldást jelenthetne, hogy megfelelő törekvésekkel, jó birtokpolitikával, vidékfejlesztéssel a helyben maradáshoz elősegítse.

Konkrét kérdéseim, államtitkár úr: nem kívánja-e meggondolni magát a kormány és a haza pénzre váltása helyett társadalmi célokat szolgálni az állami földdel? Nem akarja-e az önkormányzatoknak adni azokat a területeket, növelve a vidéki foglalkoztatást? Nem gondolja-e, hogy az állami földek húsz évre való tartós bérbeadásával teljesen kielégíti egy-egy gazdálkodó igényeit, és ilyen módon a föld a külföldiek elől is biztonságban van? Nem gondolja-e a kormány és a szaktárcájuk, hogy a privatizáció nevű közvagyonrablásból elég volt már, és végre meg kellene őriznünk és gyarapítanunk kellene azt, amink van, és a kormányoknak nem felélni kellene az örökséget, hanem hozzátenni ahhoz? Nem érzik-e azt, hogy ezzel a vidék helyzetét, ezen belül pedig a legkisebb települések helyzetét még inkább ellehetetlenítik, és végleg letesznek arról, hogy birtokpolitikai eszközökkel érdemi vidékfejlesztési célokat tudjanak szolgálni? Meg lehet változtatni ezt a döntést? Van bármi, amivel el lehet tántorítani önöket, hogy ezt az ostobaságot megcsinálják? Erre várnék választ. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra Nagy István államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! Ön egyebek mellett

a közvagyon elrablásáról, a vidéki kistelepülések ellehetetlenítéséről és az önkormányzatokon keresztül történő földosztásról mint a vidék problémájának megoldásáról beszél. Nem tudom, mennyire lehet hitelt adni ezeknek a szavaknak, hisz legutóbb ugyanebben a témában elhangzott interpellációja vonatkozásában is ellentmondásba került. Megtévészítő módon valótlannal azt állította - bizonyíték rá a szó szerinti jegyzőkönyv -, hogy a Nemzeti Földalapról szóló törvény nem is ad felhatalmazást az állami földek értékesítésére. 2010-ben az LMP teljes frakciója megszavazta ezt a törvényt, amelyben feketén-fehéren ez szerepel. Idézem: „Az NFA a Nemzeti Földalapba tartozó földrészletet nyilvános pályázat vagy árverés útján történő eladással, haszonbérbe adással, vagyonkezelésbe adással vagy cserével hasznosítja.” Tisztelettel kérdezem képviselő urat, hogy ugye utánajárt már ennek az állításnak.

A tényeket alapul véve vizsgáljuk meg tetelesen az ön interpellációjában elhangzott vádakokat! Az önkormányzatok közfoglalkoztatási célra folyamatosan pályázhatnak és pályáznak ma is az állami földek ingyenes, 15 évnyi időtartamra történő vagyonkezelésére. A haszonbérleti pályázatok elbírálása során értékelési szempont az, hogy mennyi munkahelyet teremt a bérlő. Miből gondolja, hogy az állami földhasználati rendszer átalakítása csökkentette a munkahelyek számát? Ez megint egy újabb tévedés, képviselő úr. A „földet a gazdáknak” program legfőbb célja a helyben lakó családi gazdálkodók támogatása volt. Pontosan a vidék lakossága és munkaerő-megtartó képességének növelése ezzel a cél, és ez a célja az értékesítési programnak is.

Állítása szerint a gazdák részéről nincs valós igény a földtulajdon-szerzésre, csak a Magosz és az FM hangoztatja ezt. Ezzel szemben tény az, hogy az ön szerint nem is létező földműves gazdák minden hónapban több száz földvásárlási kérelmet nyújtanak be az NFA-hoz, és az NFA jelenleg is folyamatosan értékesíti a három hektár alatti méretű területeket.

(18.40)

Miért csak most tiltakoznak ellene? Az eddigi értékesítések rendben voltak, most viszont már hirtelen nem? Emlémem szerint ön is nyújtott be az NFA-hoz földvásárlási kérelmet, igaz, az védett természeti területre vonatkozott, amit még önnek sem adhat el az NFA. A saját földvásárlási kérelme ellen miért nem tiltakozott nyilvánosan?

Megdöbbenve látom viszont, hogy a haszonbérleti rendszert, amit eddig olyan nagy lelkesedéssel támadott, mégis jó intézménynek tekinti, amit meg kell tartani. Biztosíthatom képviselő urat, hogy miután az állami földek - és ezt nagyon szeretném hangsúlyozni, miután az állami földek - alig egyötödének, azaz maximálisan mintegy 380 ezer hektár értékesítését tervezi a kormány, így ez már, tehát az ön által is támogatott rendszer fennmarad.

A kormány döntését illetően megfogalmazott kritikáit a potenciálisan földtulajdonhoz jutó több tízezer magyar földműves és az NFA-hoz eddig vételi kérelmet eljuttató több ezer földműves nevében határozottan visszautasítom, és javasolom, hogy a jövőben óvatosabban minősítsen ostobaságnak egy, az LMP által mindig is hangzatosan védett kisbirtokok valódi megerősítését szolgáló kormányzati döntést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem válaszsom elfogadását. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban. - Folyamatos zaj.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Sallai R. Benedek képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Természetesen nem, hiszen a felvetett kérdésekre nem kaptam választ, ellenben megkaptam újfent azt a kormányzati propagandát, ami népszerűsíti ezt a közvagyonrablást. Ezt már hallottam többször, ebben nem volt új adat. Legutóbb is az NFA-törvényből idéztem, mert ugye, itt van nálam mindig, most is megteszem az ön kedvéért.

A 18. § (1) bekezdése: a b), c), d) pontokat idézem valóban, mert nem arról van szó, hogy egyáltalán nem adhat el, hanem arról van szó, hogy vagyonkezelésbe adással, nyilvános pályázaton haszonbérbe adással is kell hasznosítani az államnak.

Ön azt mondja, hogy mindössze az egyötödről van szó. Nem igaz, a szántók túlnyomó többségéről van szó. Azt, hogy nem akarják eladni a közutakat meg a folyómedreket, tiszteletben tartom, de bocsásson meg, ennek ellenére az értékes mezőgazdasági művelési területek jelentős részét kijelölték most. Ez egy komoly csúsztatás, és nyilvánvalóan a bérleti rendszer létét *(Nagy zaj. - Az elnök csenget.)*, a bérleti rendszer részét nem vitattuk. Egy jó, tisztességes bérleti rendszer kívánatos.

Azt a bérleti rendszert és azt a pályázati rendszert kritizáltuk az elmúlt időszakban, amit a Fidesz-kormány valósított meg, teljesen tisztességtelen és sok esetben korrupt rendszerekkel. Emiatt nem lehet elfogadni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem az Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 21 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Font Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**1300 milliárd forint támogatás az agráriumban. Mikor indulnak a vidékfejlesztési program pályázatait?**” címmel. Font Sándor képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nemrégiben hallhatunk tájékoztatást a Miniszterelnökségről, hogy az Európai Bizottsághoz korábban egyeztetésre benyújtott vidékfejlesztési programmal kapcsolatban csak kisebb szakmai és technikai észrevételek érkeztek, amelyeket a Miniszterelnökség kezelte, és már hivatalosan is megküldte a rájuk adott válaszokat. Ezzel gyakorlatilag minden akadály elhárult a program hivatalos brüsszeli jóváhagyása előtt. Azt már a korábbi tervekből tudjuk, hogy a vidékfejlesztési programban rendelkezésre álló mintegy 1300 milliárd forint elsősorban a vidéki munkahelyek megőrzésére és új mezőgazdasági munkahelyek teremtésére lesz felhasználható.

A program leginkább a munkaigényes ágazatokra fókuszál, kiemelt támogatási lehetőségekhez jut tehát az állattenyésztés, a zöldség- és gyümölcsstermesztés, a kertészet és az élelmiszer-feldolgozás. A kis- és közepes gazdaságok, ezen belül is a családi gazdaságok támogatása szintén fontos meghatározója a vidékfejlesztési programnak, hiszen ezek a vállalkozások jelentős munkahelyteremtő képességekkel rendelkeznek, és sok embert képesek foglalkoztatni. Már csak a pályázati kiírásokra várnak és várunk türelemmel, de talán már sokan türelmetlenül.

Kérdezni szeretném államtitkár urat, hogy milyen szakaszban tart most az előkészítés, várhatóan mikor jelenhetnek meg a pályázatok, és melyek lesznek ezek. Közismert, hogy az AKG-program körül sok vita volt, és itt szeretném megköszönni azt a tájékoztató füzetet, amit a gazdálkodók megkaptak. Esetleg, ha már a kiadotthoz képest változás van, akkor megköszönnénk a tájékoztatást. Egész konkrétan az ültetett telepítések 20 éves időtartamára vonatkoztatott kérdéskörben vita alakult ki.

Kérdezném, hogy a korábbiakhoz képest milyen változások lesznek egyáltalán az eljárási rendben, és a gazdálkodók hol tájékozódhatnak leghamarabb az új eljárási szabályokról, és az egyes pályázatokkal kapcsolatosan mennyi idejük lesz a pályázat benyújtására. Várom megtisztelő válaszát. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Kis Miklós Zsolt államtitkár úrnak, akitől a választ fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

KIS MIKLÓS ZSOLT, a Miniszterelnökség államtitkára: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Az Európai Bizottsággal a vidékfejlesztési programunkról folytatott egyeztetéseket 2015. augusztus 10. napján eredményesen lezártuk, és teljes mértékben sikerült megvédenünk a magyar gazdák és a magyar vidék érdekeit. A pályázatok előkészítésével ráadásul nem is vártunk a program elfogadásáig, hanem már jóval korábban megkezdődtek az egyeztetések. Ennek keretében úgynevezett pályázat-előkészítési munkacsoportokat hívtunk

össze az ágazat legfontosabb szereplőinek és szakértőinek, a szakminisztériumok és a közreműködő szerv bevonásával, a munka pedig azóta is folyamatos.

Az elsőként megjelenő felhívás egyben a legkomplexebb és legösszetettebb pályázat, az agrár-környezetgazdálkodási kifizetésekhez kapcsolódik, közel 160 milliárd forintos keretösszeggel, amelynek részletei már a napokban elérhetővé váltak a gazdálkodók számára, és a kézikönyvön túlmenően egyébként a palyazat.gov.hu weboldalon már magáról a leírásról is a legfontosabb információk rendelkezésre állnak. Ezzel párhuzamosan októberig megjelenik az ökológiai gazdálkodással kapcsolatos felhívás is. Még az őszi pályázatot fogunk megjelentetni a LEADER helyi akciócsoportok részére, a helyi fejlesztési stratégiák megvalósításához is.

Az őszi folyamán megjelenő pályázatok között szerepel a szaktanácsadók és a falugazdászok képzése is annak érdekében, hogy ők is megfelelő tudással felvértezve tudják a gazdákat segíteni. Napokon belül nyilvánosak lesznek többek között a trágyatárolók építésével, a kertészettel, az öntözés fejlesztésével és az állattartó telepekkel kapcsolatos kiírások pontos idejű dátumai és keretösszegei is. Még az idén decemberig meg fog jelenni például az élelmiszer-feldolgozást segítő komplett pályázati felhívás is.

Tájékoztatom a tisztelt képviselő urat, hogy összességében az idén meghirdetésre tervezett források, amelyek keretszámai nemsokára végleg nyilvánosak lesznek, meg fogják haladni a 730 milliárd forintot. Ez a teljes program keretének több mint a felét jelenti; megjegyzem, rekordgyorsasággal az év végéig, a program elfogadását követő négy hónapon belül.

Általánosságban elmondható, hogy a legtöbb beruházás esetében 50 százalékos támogatásintenzitás mellett maximum 500 millió forintig lehet majd támogatást kérni, de ez nyilván minden egyes pályázati felhívásban részletesen ki lesz fejtve, hiszen ettől eltérhet a pályázati felhívás, ennél kevesebb is előfordulhat egyes esetekben. De például közösségi beruházások esetében ez az összeg jóval több is lehet. A fiatal gazdák pedig még ennél is jobb kondíciókkal fognak majd találkozni.

Az új támogatási ciklusban a támogatások igénylésének eljárásrendje eltérő lesz az eddigiekhez képest. Az új eljárásrend rugalmasabb, ügyfélbarátabb, mert nem közigazgatási hatósági eljárás lesz a jogalap. Elég sokan, azt gondolom, az elmúlt években, az elmúlt hét esztendőben megtapasztalhattuk ennek negatív következményeit. A felek között a polgári törvénykönyv által szabályozott szerződéses jogviszony létesül majd. A támogatások felhasználásának feltételeit pedig közérthető nyelven megfogalmazott, nem jogszabályi bikkfanyelven, hanem közérthetően megfogalmazott pályázati felhívások határozzák majd meg.

Megnyugtatom tehát tisztelt képviselő urat, hogy a szocialista kormányzat által a 2007-ben alko-

tott túlszankcionáló és bürokratikus rendszer a múlté lesz, és a változások minden ügyfél számára pozitívak lesznek. A Miniszterelnökség már eddig is számos saját vagy a vidékfejlesztésben érdekelt szervezet rendezvényén ismertette a program tartalmát, a kamarával közösen minden ügyfél számára elérhető kézikönyveket jelentettünk meg és fogunk is megjelentetni, például a pályázati eljárásrendről vagy a finanszírozásról is. A magyar nemzeti vidéki hálózat referenci hálózata is biztosítja majd az információáramlást a kamarai falugazdász-hálózaton túlmenően.

Köszönöm szépen. Mindezek alapján kérem, hogy képviselő úr válaszat fogadja el. *(Szórványos taps a kormánypartí padsorokban.)*

(18.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Font Sándor képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Örömteli híreket hallhattunk államtitkár úrtól, és most már csak azt várjuk, hogy ez így teljesüljön is. Azon gazdálkodók, akik már vettek részt egy-két ciklus vidékfejlesztési és agrár-környezetgazdálkodási programjában, sokszor a bonyolultságról, bennfentes információkról és egyebekről hallhattak. Amennyiben ez a cél, amely teljesen új koncepciót, új szemléletet tükröz a most hallhatott válaszban, megvalósul, hogy egyszerűbb lesz, érthetőbb és talán kiiktathatók lesznek a közbenső tanácsadó cégek, akkor ez nagy segítség lesz a gazdálkodóknak, hiszen a források közvetlenül hozzájuk juthatnak el.

Arra szeretném kérni államtitkár urat, hogy a mezőgazdasági szaktanácsadók, a falugazdászok legyenek felkészültek, hiszen a vidék egyszerű parasztembere ezekhez a személyekhez tud odamenni, akikkel élőszóban is meg tudják beszélni a problémájukat, és talán választ kaphatnak, hogy milyen fejlesztésre érdemes nekik majd koncentrálniuk. Köszönöm a választ, elfogadom. *(Taps a kormánypartí tok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr elfogadta az államtitkári választ. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a honvédelmi miniszterhez: „**Mit tesznek azért, hogy a Honvéd Egészségpénztár tagjai hozzájuthassanak megtakarításaikhoz?**” címmel. Demeter Márta képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mint az közismert, a

Honvéd Egészségpénztárnak 1,8 milliárd forintnyi megtakarítása ragadt meg a Buda-Cash Brókerház tulajdonosai által birtokolt DRB Banknál. A korábbi kérdéseinkre adott válaszaiból világosan látszik, hogy az egészségpénztár pénzét eltüntette a Buda-Cash csődje. Az egészségpénztár tagjai legfeljebb a távoli jövőben, a felszámolási eljárás végén juthatnak a pénzükhöz, feltéve, ha lesz miből kifizetni egyáltalán. Ez több mint 27 ezer katona, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozó egészségpénztári befizetését érinti. Ennek következtében akár műtétek is elmaradhatnak, holott a Honvéd Egészségpénztár ügyfelei nem tőzsdéztek, hanem a kormány által is támogatott megtakarítási formát választották, és kifejezetten egészségük megőrzése érdekében tették félre pénzüket. *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

Ha a kormány javaslatára az Országgyűlés külön törvényt fogadott el a Quaestor-kötvényekbe fektetők kártalanítására, akkor nem nézhető tétlenül emellett és ezen kívül sem, hogy eltűnik a Honvédelmi Minisztérium és a Belügyminisztérium több ezer munkavállalójának egészségmegőrzési céllal félretett megtakarítása, azoké az embereké, akik nap mint nap a magyar polgárok életének és vagyonának a védelmét szolgálják. E szolgálat megbecsülésének minimuma, hogy ilyen helyzetben a magyar állam segítséget nyújt részükre. Éppen ezért a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság olyan módosító javaslatot nyújtott be a költségvetéshez, aminek elfogadásával a Honvéd Egészségpénztár ügyfelei hozzájuthattak volna a megtakarításaikhoz. Ezt a módosító javaslatot azonban a kormány nem támogatta, és azt a Költségvetési Bizottság ülésén leszavazta a fideszes többség.

Kérdezem tehát államtitkár urat, hogy a kormány tesz-e kezdeményezést annak érdekében, hogy a Quaestor-károsultakhoz hasonlóan a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek és a titkosszolgálatok dolgozói is hozzájuthassanak végre az egészségügyi célokra félretett megtakarításaikhoz. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Vargha Tamás államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Mint az már több ízben elhangzott, leírtuk és itt elmondtuk a parlamentben is, a Honvéd Önkéntes Kölcsönös Kiegészítő Egészségbiztosító Pénztárnak - bár a honvéd nevet viseli, és ahogy képviselő asszony is elmondta, tagjai között tudhat számos magyar honvédet - jogilag és szervezetenként semmilyen formális köze, kapcsolata nincs a Honvédelmi Minisztériummal. Így a honvédelmi tárcának sem törvényi felhatalmazása, sem pénzügyi lehetősége nincs arra, hogy a piaci viszonyok közepette az

adófizetők pénzén, azaz az állam költségvetéséből egy piaci szereplőt kiválasztva protekcionista magatartást tanúsítson.

Ugyanakkor a Honvédelmi Minisztérium a Magyar Honvédség Egészségügyi Központ által folyamatosan biztosítja valamennyi alkalmazottjának és a Magyar Honvédség teljes állományának az egészségügyi ellátását, amely teljes mértékben független a pénztár működőképességétől. Tehát a pénztár vezetése okozta vagyonvesztés ellenére sem maradt, nem is maradhatott el sem orvosi kezelés, sem pedig műtét.

Arról is szeretném tájékoztatni az Országgyűlést és a képviselő asszonyt, hogy a Honvédelmi Minisztérium ez év február végén, észlelve, hogy a Honvéd Egészségpénztár számlakezelője felszámolás alá kerülhet, visszatartotta az állománynak járó egészségpénztári hozzájárulást annak érdekében, hogy azt a tagok ne a veszni tűnő pénztárhoz utalják át. A visszatartott összeget azonban abban a pillanatban kiutalta, amint a Honvéd Egészségpénztár új, stabil banknál nyitott folyószámlát. Ezzel a honvédelmi tárca aktívan hozzájárult a honvédek megtakarításának részleges megóvásához.

Mint ismert, a Honvéd Önkéntes Kölcsönös Kiegészítő Egészségbiztosító Pénztár igazgatósága a pénztári vagyon háromnegyed részét a törvényes keretek között ugyan, de egy olyan pénztárra bízta, amely csábító kamatot ígért, de tényleges kockázatot jelentett a pénztári tagokra nézve. A népi bölcsesség azt mondja, hogy ne tároljuk egyetlen kosárban az összes hímes tojást, a pénztár vezetése nem így tett, így a pénztár vezetésének döntései eredményezték az 1,8 milliárd forint megtakarítás elvesztését. Az okozott kárért egyedül és kizárólag tehát a küldöttek által pozíciójukban megerősített egészségpénztári vezetőket terheli a felelősség.

Köszönöm a figyelmüket, és kérem képviselő asszonyt a válasz elfogadására. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem Demeter Márta képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e államtitkár úr válaszát. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Államtitkár úr, nem fogadom el a válaszát. Honvédségi dolgozók, katonák, nemzetbiztonsági dolgozók, rendvédelmi dolgozók - egyetlen kérdés van - mikor kapják meg a pénzüket? A megbecsülés itt kezdődik, államtitkár úr. Megkaptam én ezt a választ, amit ön most elmondott, már írásban a Honvédelmi Minisztériumtól, ez a terelés, hogy nincsen sem felhatalmazás, sem lehetőség a helyzet megoldására, ez nem igaz. Ha a kormánynak és a többségnek van politikai akarata, hogy valamit megoldjon, láthattuk, hogy például egy Quaestor-ügynél azért, hogy elkerüljék a nagyobb botrányt, hogy Sziijártó Péter

haverja, egyébként Tarsoly Csaba mutyija gerjesztette ezt a botrányt, ahhoz hogy ezt elkerüljék, érdekes módon be tudtak terjeszteni törvényt, ami el is lett fogadva, és megkezdődött a kártalanítás. Ott százmilliárdos nagyságrendről van szó, itt 1,8 milliárd forintról.

Tehát itt az idő, hogy megmutassák azt, hogy nem csak szavakban tudják megbecsülni mind a rendvédelmi dolgozók, mind a honvédség állományának, mind a titkosszolgálati dolgozóknak a mindennapos munkáját. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen, 26 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: „**Magára hagyott Kárpátalja**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr megbízásából Szabó László államtitkár úr fog válaszolni. Szávay István képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Sziijártó Péter nemrégiben kedélyes beszélgetést folytatott Budapesten Hennagyij Moszkállal, az ukrán oligarchák közti háborúk egyik legnagyobb túlélőjével, aki néhány hónapja már Kárpátalja kormányzója. Külügyminiszter úr ezen a találkozón nagyra-becsülését fejezte ki azokért az eredményekért, amelyeket az ukrán kormány Kárpátalja biztonsága szempontjából elért.

(19.00)

Hadd emlékeztessenek rá magam is, hogy melyek ezek a kiváló eredmények. A kormányzati szájkarate ellenére a cigarettacsempészet és az illegális fakitermelés zavartalanul folyik tovább, csupán a haszon bezsebelői cserélődtek némileg. A határ mentén ingázó szabolcs-szatmári, illetve kárpátaljai magyarok ezzel szemben rendszeresen 3-4, sőt olykor 4-5-6 órát is kénytelenek várakozni, hogy aztán egy túlhajszolt, ideges, ebből adódóan pedig sok esetben sajnos nem a legudvariasabban viselkedő vámosokkal találják szemben magukat. A legújabb örület szerint a nem vízumköteles országok, így Magyarország állampolgárai is 180 nap alatt összesen csak 90 napot tartózkodhatnak Ukrajna területén. Ezt követően visszafordíthatják vagy megbüntethetik az utazókat.

Ez lenne, államtitkár úr, a példás rendteremtés? Ingázó magyar családok kisstílusú zaklatása?

Kárpátalján az erőszakos és törvénytelenül zajló besorozások tovább folytatódnak, és bár a fiatal férfiaknak azt mondják, hogy nem vetik be őket a fronton, aki biztosra akar menni, az inkább elmenekül. A háború tovább szedi a magyar áldozatait, Kárpátalja magyarsága pedig hiába várja, hogy akár a saját politikai vezetői, akár a magyar kormány megálljt parancsoljon a magyar fiúk és férfiak besorozásának. Ehelyett önök csak kvótákon vitatkoznak.

Az elvándorlás olyan méreteket öltött, hogy kisebb falvakban, városokban hiánycikk a pedagógus. A magyar kormány, bár örvendetes módon rendkívüli támogatásról döntött, de a beígért támogatást még egyetlen tanár sem kapta meg. Szokás szerint csúsznak a magyar iskolás gyermekek után járó nevelési-oktatási támogatások, valamint az óvodai étkeztetési díjak is; rossz nyelvek szerint egyébként azért, mert a Fidesz helyi fiókszervezete ezek kiosztását a közeli helyhatósági választásokra szeretné időzíteni.

A háború, a sorozások, a határtorlasz, az 50 százalékos meghaladó infláció és az elvándorlás sújtotta kárpátaljai magyarságnak lassan fel kell készülnie a télre, amely 450 százalékos gázáremeléssel fog indulni, amely a legtöbb magyar család számára nyilván nem lesz megoldható.

Eközben az önök, eközben a Fidesz kárpátaljai kamu EP-képviselője, Bocskor Andrea, akinek még egy fogadóirodája sincsen a saját szülőföldjén, teljesen mellőzi a kárpátaljai magyarság ügyét, ehelyett a tengerészek munkafeltételeiért és a francia kamionsofőrök egészségéért aggódik. Hát ezért kár volt Brüsszelbe küldeni! Kérdezem, államtitkár úr: mikor számolják fel a tarthatatlan állapotokat a sorban állással, mit tesznek az említett 90 napos szabály megszüntetése érdekében, mikorra várhatóak a beígért oktatási támogatások?

És végül, mikor lép fel a magyar kormány végre a kárpátaljai magyarok besorozásának elkerülése érdekében? Várom érdemi válaszait. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Szabó László államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Képviselő úr! Nagyon köszönöm kérdéseit. Az, hogy magára hagytuk volna Kárpátalját, ez nem igaz. Igenis nagyon aggódunk, és közösen kell hogy aggódjunk a kárpátaljai magyarság túléléséért és remélhetőleg közép-, hosszú távon a szaporodásáért.

Az ukrán partnerekkel folytatott kétoldalú megbeszélések során minden alkalommal felmerül az, hogy hogyan lehetne javítani a kárpátaljai magyarság helyzetét, és utalt a Hennagyij Moszkál kárpátaljai kormányzóval folytatott megbeszélésre.

Ezen is felmerült többek között a határkérdés és a határon való átkelésnek a nehézsége, és kifejeztük kívánságunkat, hogy a Beregsurány-Luzsanka vagy asztélyi határátkelőhely nemzetközi árufuvarozással történő forgalombővítése minél hamarabb megtörténjen. A Záhony-Csop-forgalom tehermentesítése is ezáltal megtörténne, tehát ez mindenképpen egy jó lépés lenne előre. Ehhez ugyanakkor szükséges még a Beregszászt elkerülő útnak a kiépítése is, valamint a Beregszász-Munkács közötti út felújítása. Ennek a finanszírozásához a magyar kormány felajánlotta az Eximbank segítségét, és próbálunk minél hamarabb egy olyan pénzügyi lehetőséget adni az ukrán kormánynak, amivel élni tudnak. Készek vagyunk egy új határátkelőhely megnyitására is a Nagyhódos-Nagypalád térségben.

Érdemes még annyit tudni, hogy Ukrajna 2015 februárjában Magyarország támogatását kérte egy, a beregszászi elkerülő úttal kapcsolatos európai uniós CEF-pályázat - Connecting Europe Facility - benyújtásához, amit mi azonnal meg is adtunk.

A magyar kormány és Ukrajna között 2003. október 9-én Kijevben lett aláírva az állampolgárok utazásának feltételeiről szóló megegyezés, és ennek a 4. cikkelye érvényes ma is. Ez alapján érvényes úti okmányokkal rendelkező magyar állampolgárok vízum nélkül utazhatnak be Ukrajna területére, és ott az első beutazás időpontjától számított hat hónapon belül összesen legalább 90 napig tartózkodhatnak, az ukrán határőrök gyakorlatilag ezt a megállapodást igyekeznek betartani. A pedagógustámogatási programmal kapcsolatban annyit tudok mondani, hogy nagy siker volt ez a pályázat, a felhívással több mint háromezer támogatásra javasolt pályázat érkezett be a közreműködő szervezettől, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség Jótékonyági Alapítványától. Jelenleg a Bethlen Gábor Alap ezzel kapcsolatos bizottsági döntéseinek előkészítése folyik.

A kárpátaljai magyar óvodákba járó gyermekétkeztetési támogatás kapcsán ugyancsak a Bethlen Gábor Alap döntése már megszületett augusztusban, és a jó hír az, hogy a támogatottak részére a bankkártyák legyártása már megtörtént, és a támogatások kiutalása hamarosan megkezdődik. Az oktatás-nevelési támogatás átutalása a BGA-bizottság által hozott döntés alapján már megtörtént a lebonyolító számára, és a pályázók részére az ütemezett kifizetés már meg is kezdődött. A programok keretében nyújtott támogatások kifizetése soha nem politikai események függvénye. Tehát amint lehetőség kerül a kifizetésekre, ezek meg is történnek.

A besorozással kapcsolatban még egy rövid megjegyzés: a magyar kormány az ukrán válsághelyzet miatt kiemelt figyelmet fordít a kárpátaljai magyar közösség helyzetére, a kárpátaljai magyar szervezetek tájékoztatása szerint jelenleg a mobilizáció kapcsán enyhülően van a korábban tapasztalható feszültség, és a mobilizáció nem érinti aránytalanul a kárpátaljai magyarságot.

Ezért ők egyelőre nem igényelték a magyar kormány fellépését, és Petro Porosenko, Ukrajna elnöke a sajtóban jelezte, hogy elhalasztja a további mozgósítást.

Remélem, hogy megnyugtatónak tartja választomat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Szávay István képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm, államtitkár úr. Azt őszintén szólva értékelem, hogy a legtöbb hasonló interpellációval szemben legalább tényleg a kérdésekre próbált válaszolni, és kitért mindenre, amit kérdeztem. Ezt igazán értékelem, ezzel együtt sem tudom elfogadni a választ, mert több helyen azért érdemi választ nem kaptam. Államtitkár úr, a határátkeléssel alapvetően nem az a probléma, tehát nem arról kellene beszélni, hogy az ukránok hogyan léptetnek be, meg hogy van-e elég határátkelő. A probléma nálunk van, államtitkár úr. Nincsen elég vámos, nincsen elég ember, aki a határátkelő zavartalanságát biztosítani tudja. Ugye, ezt számos alkalommal elmondtuk, itt most nem az ukránokkal kötött egyezményekre kellene hivatkozni, hanem a magyar kormánynak megoldania ezt a kérdést.

A Kárpátalján tartózkodással kapcsolatban, államtitkár úr, szintén nem az egyezményt kellene ismertetnie, ezt eddig is tudtuk, ugyanakkor az komoly problémát fog jelenteni, hiszen arról van szó, hogy sokan, akik magyar útlevéllel utaztak, ezek után gyakorlatilag a saját szülőföldjükön nem fognak tudni otthon tartózkodni, nem fognak tudni hazajárni.

A besorozásokkal kapcsolatban pedig ne a kárpátaljai magyaroknak a vezetőjére hivatkozzon, kérdezze meg a kárpátaljai magyar embereket, a kárpátaljai magyar anyákat meg feleségeket, hogy el akarják-e engedni bármilyen kvóta alapján a fiaikat meg a férjeiket a háborúba. Semmilyen kvótát nem tudunk elfogadni, egyetlenegy magyar áldozat is sok. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Ezért kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen, 22 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Ikotity István képviselő urak, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Hogyan engedhetik csődbe jutni az iskolarendszert?**” címmel. Az interpellációra miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr, az emberi erőforrások miniszteré-

nek a megbízásából Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt időszakban csőd közeli helyzetbe került a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ. Sokmilliárdos adótartozást görget maga előtt, az Emberi Erőforrások Minisztériuma egyébként is rekordokat döntöget az eladósodás terén. Balog Zoltán miniszter a Magyar Államkincstár kimutatása szerint több mint 50 milliárdos adóssághegyen ül, százmilliárdos megszorítások után fenntarthatatlan a humán területeknek a finanszírozása, az iskolákban is ez nagyon jól érezhető.

(19.10)

Folyamatosan kapunk mi is olyan jelzéseket, hogy csúszik a bérek, a pótlékok kifizetése. A kezünkbe került olyan tankerületi levél, amelyben megtiltották az iskoláknak, hogy használják a postát, helyette közmunkások hozzák-viszik a levelet. Olvastuk azt az utasítást is, amelyben alapvető oktatási eszközök beszerzését tiltották meg. Sajtótermékek, szakmai folyóiratok megvásárlását sem engedélyezik. A tartozások kapcsán több helyen utasításba adták, hogy csak a legrégebbi számlákat engedik kifizetni. A cégek, beszállítók futhatnak a pénzük után még jó ideig. Azóta is szaporodnak a példák, pénzhány miatt trükköznek a bankkártyahasználati díjtérítéssel vagy a helyettesítés után járó kifizetésekkel is.

Amikor nyáron a KLIK csőd közeli helyzetéről kérdeztük az Emberi Erőforrások Minisztériumát, Rétvári Bence államtitkár maga is bevallotta, hogy részletekről - idézem - nem adható informatív válasz. Se pontos összeget, se havi bontást, se az adóssághalmozás megoszlását nem volt hajlandó elárulni. Vagy lehet, hogy annyira nincsenek a helyzet magaslátán, hogy ők maguk sem tudják, hogy mekkora adósságban úsznak?

Ezért fordultunk Varga Mihály nemzetgazdasági miniszterhez, aki bár szintén megválaszolatlanul hagyta több kérdésünket, annyit azért elárult, hogy augusztus végén közel 8 milliárdos adósságot görgett maga előtt a KLIK, amivel egyébként még mindig toronymagas listavezető az állami intézmények köztartozásának listáján.

Most a Miniszterelnökséget vezető minisztert kérdeztem volna, hogyha nem irányította volna át a kérdést az EMMI-hez, hogy miért nem kapjuk meg ezeket a válaszokat, hiszen ezek a válaszok egyébként nyilvánvalóan túlmutatnak az EMMI hatáskörén. Egészen egyértelműen olyan embertől vártuk ezt a választ, aki azért is felelős, hogy összehangolja a kormány munkáját, átívelve egyes minisztériumoknak a hatáskörén.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon nagy kinkeservel tudunk kicsikarni bármilyen információt a kor-

mányból a KLIK csődjével kapcsolatban, mint a forró krumplit, úgy adják körbe egymásnak a felelősséget. Egy tűzoltást látunk.

Ilyen keretek között, azt látjuk, újra és újra fog termelődni ez az adósság. Hogyan engedhették csődbe juttatni az iskolarendszert? Pénz nélkül hogyan lesz végre XXI. századi a magyar oktatás? Válaszát előre is köszönöm. *(Dr. Rétvári Bence: Hol a taps? - Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Vastaps! - Soltész Miklós tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint hallottuk, Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Szerintem érdemes vigyázni a szóhasználattal; csődhelyzetről beszélni ott, amikor ebben az évben 38 milliárd forinttal többet fizet ki a KLIK a pedagógusok bérére, mint a tavalyi évben, azt hiszem, nem lehet. Inkább annak kellene örülni, tisztelt képviselő úr, szerintem mindannyiunknak, hogy a pedagógusok megbecsültsége idén szeptemberben is annnyival nő, ami az anyagiakat jelenti, hogy 3,4 százalékkal visznek haza többet. Szerintem örülni kell annak, hogy mind többen kérik a pedagógus I.-ből pedagógus II.-vé minősítésüket, mind több mestertanár van, mind többen próbálnak különböző eszközökkel, saját teljesítményükkel, akár portfóliózással vagy mással magasabb bért és magasabb presztízst kívívni maguknak a pedagógustársadalmon belül.

Amikor a KLIK-ről beszélünk, sose felejtse el, hogy Magyarország legnagyobb munkáltatójáról beszélünk. Nem tudom, hogy Közép-Európában hány hozzá mérhető nagyságú intézmény van, vagy cég vagy vállalat vagy bármi egyéb, hiszen mégiscsak az a 130 ezer ember, aki ott dolgozik pedagógusként, azt hiszem, hogy igencsak nagy számot jelent.

Nagyon fontos, hogy nemcsak a pedagógusok kapták meg ezt az idén szeptember 1-jétől esedékes újabb béremelést - mint ahogy kaptak tavaly és tavalyelőtt is, tavaly összesen 120 milliárd forint értékben, előtte 32 milliárd forint értékben -, hanem megkapták azok az ott dolgozók, akik nem pedagógus-munkakörben vannak, egy 50 ezer forintos munkabéren kívüli juttatás keretében. Tehát ők is többet vihetnek haza. Ez sem a csőd jele, tisztelt képviselő úr, hogy minden alkalmazottja a KLIK-nek idén többet keres, mint amennyit tavaly keresett, a legkisebb keresetű és a legnagyobb keresetű is többet keres. Aki pedig a minősítését kérte, aki erőfeszítést tett azért, hogy jobban végezze a munkáját, azok pedig érezhető mértékben, akár 50-60-80 ezer forinttal is többet tudnak keresni idén, mint tavaly.

Ami az egyes tételek kifizetését illeti, mióta ön azt a kérdését feltette a nyár folyamán, ezek rendezésre kerültek. Július 28-án kerültek kifizetésre a

nem rendszeres személyi juttatások. Ilyen például a munkába járási költségtérítés, a jubileumi jutalmak, a megbízási díjak, a bankszámlavezetési kompenzáció és egyéb, nem rendszeres személyi juttatások, összesen 2,6 milliárd forint értékben. Utalhatok arra is, ami már elhangzott, hogy a tankönyvfelelősi pótlékokat is a többszörösére emeltük. Ön nyilvánvalóan készült szeptemberre egy olyan interpellációval is, amelyik arról szólt volna, hogy kik nem kapták meg a tankönyvüket szeptember 1-je után, szeptember 2-án, de ilyesfajta interpelláció azért nem hangzik el ebben a teremben, mert ezek rendben lezajlottak három héttel ezelőtt, és bár az ellenzék egész nyáron készítette fel és hergelte a saját sajtóját arra, hogy újabb botrányban tárgyalja a tankönyvek kiszállítását, de erre szerencsére nem nyílt lehetőség, hanem rendben zajlott.

Július 31-én újabb közüzemi tartozásait rendezte a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ 1,9 milliárd forint értékben. Augusztus 3-án az E.ON felé fizetett 1,5 milliárd forintot, augusztus 4-én a TIGÁZ felé 602 millió forintot. Szintén augusztus 4-én a GDF Suez felé szintén majdnem 500 millió forintot, augusztus 5-én 653 millió forintot. Tehát a nyár folyamán, ahol lehetett, ezeket a számlákat, ezeket a tartozásokat a KLIK kifizette.

Ugyanakkor természetesen a KLIK-nek olyan szempontból nehezebb a helyzete, mint volt egykor az önkormányzati fenntartóknak, hogy a korábban nehezebb sorsú települések fenntartásában lévő iskolák számára is ugyanazokat a körülményeket kell biztosítani, mint minden más iskola számára. Éppen ezért természetesen a minőségi pótlékok, a képzések tekintetében, a továbbképzések tekintetben biztosítani kell egy magasabb szintet. Bízunk benne, hogy ez az egész országnak javára válik, de nyilvánvalóan a KLIK-nek ilyesfajta pluszköltségeket jelent. De ahogy az előző években, úgy ebben az esztendőben is a KLIK-nek a stabil működését a kormány biztosította, most is biztosítani fogják, és ezért kapták és kapják meg a következő hetekben a pedagógusok a megemelt bérüket is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem Iktóty István képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Amikor a Miniszterelnökséghez fordulunk, akkor többé-kevésbé olyan válaszokat szoktunk kapni, hogy elismerik a probléma létét. Sajnos az EMMI-től olyan válaszokat kapunk rendszeresen, ahol ez nem történik meg. Az az intézmény, bármekkora is, amely 12,5 milliárddal tartozik a beszállítóinak a nyár közepén, amit aztán lecsökkentenek mint egy dicsőséges folyamat végén 8 milliárdra, és arról beszélni, hogy ez egy jól működő intézmény, sokkal egyszerűbb, mint azt mondani, hogy ez csőd közeli helyzet. *(Moraj a kormánypár-*

tok soraiból.) És ez gyakorlatilag sajnos az egész oktatási rendszert megbélyegzi. Gondolják csak el azt, hogy ez a rendszer, azok a beszállítók nem kapják meg ezeket az összegeket, és hogyan fognak a következő időszakban beszállítani.

Miniszterelnök úr azt mondta itt délelőtt, hogy vannak problémák, amire megoldást kell találni, és van, amit kezelni lehet. Az a szomorú, hogy ezt a problémát kezelgetni próbálják, ahelyett, hogy a megoldást találnák meg erre. A választ nem tudom elfogadni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 26 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy még két-darab interpelláció elmondására van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Méltatlan időhúzás és találgatás az új egészségügyért felelős államtitkár személye körül?”** címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! (Zaj. - Az elnök csenget.) Bátran nevezhető a címében is méltatlannak az az időhúzás és az egészségügy fontos szerepére tekintettel is méltatlan az az időhúzás, amely az egészségügyi államtitkár castingja néven híresült el, és ami augusztus 27-e óta tart, ugyanis ezen a napon mondott le dr. Zombor Gábor egészségügyért felelős államtitkár, ezen a napon csatlakozott egyévnnyi munka után ahhoz a levitézlett fideszes egészségpolitikai csapathoz, amelyben Selmeczi Gabriellát, Mikola volt miniszter urat és akár Szócska Miklóst is említhetjük.

Persze, ahogy egy lemondás után lenni szokott, azonnal az üres pozícióra önjelöltek, illetve találgatások indultak meg, kik is lehetnek a következő jelöltek.

(19.20)

Az egészségüggyel foglalkozó, egyébként mérvadó hírportál 14 ilyen nevet nevezett meg, közöttük Ficzeré Andreát, de ismételtlen említhetnénk Mikola Istvánt, és mondhatnánk például Velkey igazgató urat vagy Ónodi-Szűcs urat is mint az egyik ilyen jelöltet. Természetesen már csak egyetlenegy dolog nem jutott eszébe a fideszes „think tank”-eknek, méghozzá az, hogy Csehák Juditot, egyébként a méltán elfeledett Csehák Juditot hozzák erre a pozícióra.

Ami viszont ennél sokkal aggasztóbb és az időhúzásnak az egyik nagyon fontos és rossz üzenete az egészségügy részére, az az a történetes egybeesés, amikor Hende Csaba meggondolatlanságában, vagy ki tudja, mitől vezérelve lemondott, és még aznap megnevezték az utódját, a minisztert, de már a miniszternek, az újonnan kinevezett és a ma esküt tett miniszternek is megnevezték az utódját, a sportért felelős államtitkárt, egyébként akit megismerhetett a közvélemény és a kíváncsi férfiszemek többsége. És ez a kínos csend és kivárás (*Moraj és közbeszólások a kormánypartok soraiból.*), az a csend és kivárás, ami a kormánynak az egészségügyi politikáját jellemzi, egy dolgot jelent: sem Orbán Viktor, sem a politikai körök, amelyek mögötte állnak, nincsenek felkészülve arra, hogy az egészségügy legfontosabb kihívásait orvosolják.

Augusztus 27-e óta nem tudjuk, hogy a leendő egészségügyi államtitkárnak mi a válasza, és hogy próbálja majd megközelíteni az ismételtlen felhalmozódó adósságot, amely immáron a 60 milliárdos csökkenés ellenére is 39 milliárd forinttra rúg a július végi adatok szerint, az Államkinestár adatai alapján.

Szintén nem tudjuk, miként kívánja a leendő egészségügyi államtitkár az egészségügyi életpályamodellt kezelni, mi lesz az egészségügyi dolgozók fizetésével, lesz-e emelés, be fog-e az alapbérbe épülni esetleg az emelés. De sok olyan választ kellene még meghallgatni, amire itt az idő, az államtitkár úr tud válaszolni. Nem érzi-e kínosnak a több, már háromheti hallgatást az új egészségügyi államtitkár személye körül? Ön szerint ki áll nyeresre: Orbán Viktor vagy Lázár János köre? Lesz-e személyi felelőse ennek a hallgatásnak? És mikor török már meg a kínos csendet, és mikor jelentik be az új egészségügyi államtitkár személyét? Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr interpellációs kérdésére Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Először is a két államtitkár tekintetében szeretném ezt a nivótlan felszólalását visszautasítani, képviselő úr. Először is Zombor Gábornak szerintem meg kell hogy köszönjük azt, amit az elmúlt egy évben tett az egészségügy területén (*Taps a kormánypartok soraiban.*), ha akár a kórházak adósságállományára gondol, akár a megyei irányítás megszervezésére gondol, akár a mentők számára biztosított pluszforrásra, vagy lehetne még sok mindent mondani, az ő nevéhez is kötődik az 500 milliárdos fejlesztés befejezése, lezárása. Azt hiszem, ez nagyon szép teljesítmény volt tőle egy év alatt, és sokat veszítünk azzal, hogy nyilván ő a saját egészségét is őrzendő ezt a szemé-

lyes döntést hozta, de azt hiszem, nagyon-nagyon eredményes egy év van mögötte.

(Mirkóczki Ádámot a jegyzői székben Hegedűs Lorántné váltja fel.)

Azt különösen szeretném visszautasítani, már csak az emberi méltóság alapján is, amit a sportálmunkatitkár asszonyra mondott. Azt hiszem, ilyen ízléstelen megjegyzéseknek nincsen helye itt a magyar Országgyűlés épületében.

Az pedig nekem furcsa, hogy interpellációként ön ilyen kis személyi találgatásokat, kis kibickedést tett fel. A Fidesz-KDNP el fogja dönteni, hogy ki lesz az egészségügyi államtitkár, ez Balog Zoltán miniszterre, a miniszterelnök úrra tartozik, közösen meg fogják hozni ezt a döntést, a köztársasági elnök úr ki fogja nevezni. Remélem, sohasem lesz olyan, hogy a Jobbik fog egészségügyi államtitkárt vagy egészségügyi minisztert adni Magyarországnak, de addig az ilyesfajta személyi találgatásokat őrizték meg frakción belül. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Lukács László György képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. A választ nem áll módomban elfogadni. Visszatérve legalább arra, amit itt az előbb mondott, hogy ön minek örülne. Hát, nem tudom, örülni fognak-e adott esetben - itt a Jobbikról beszél - az egészségügyben annak, hogy mondjuk, a következő évben és a rákövetkező évben is ismételtelen egy államtitkárt fognak felemészteni, és csatlakozni fog a népes táborához a fideszes bukott egészségpolitikusoknak; erről is lehet beszélni. Mert jelenleg ez zajlik az egészségügyben: önöknek nincs alapvető koncepciójuk, hogy hogyan álljanak hozzá. Az Orbán-kormánynak a második ciklusban is, úgy tűnik, nyűg az egészségügy.

Ön semmi mást nem csinált, ismételtelen húzta az időt ahelyett, hogy megnevezett volna valakit, elmondta volna, hogy Orbán köre vagy Lázár köre áll esetleg nyerésre ebben, lesz-e ipari lobbista az államtitkár, vagy lesz-e adott esetben egy korábban levitézlett egészségpolitikus az államtitkár. Végre ideje lenne megnevezni, hogy kiről is van szó, és milyen irányba kívánják folytatni az egészségügyet, mert ez méltatlan és biztonságatlan az egészségügy szempontjából.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban. - Dr. Rétvári Bence: Ez meg magyartalan!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Lukács László György képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérde-

zem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 19 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta. *(Zaj. - Többen állva beszélgetnek.)*

Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán képviselő úr... Képviselőtársaim, egy kis türelmet kérek meg egy kis csöndet is, hogy normális mederbe tereljünk itt az interpelláció végét!

Tehát Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: **„Felhatalmazás nélkül hordják szét az állami földet, és ezzel jogtalanul nullázzák le a nemzeti vagyont maradványként?”** címmel. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Szeptember elején a rendkívüli ülésnap alkalmával szintén egy interpelláció formájában lehetőségem nyílt elmondani, hogy mind a Jobbik, mind pedig a civil szervezetek komoly kétséggel és heves tiltakozással fogadták a kormány állami földeket érintő privatizációs tervét. De nem is véletlen ez a felháborodás, hiszen a klientúra ilyen szintű teljes kiszolgálása a nemzettel szemben véleményünk szerint elfogadhatatlan. Önöknél sajnos a holdudvar mohósága felülír mindent, írott és íratlan szabályt. Mi sem mutatja ezt jobban, hogy még saját parlamenti frakciónk agrárpolitikáit is megosztotta a kérdés, hiszen például Turi-Kovács Béla, a Kisgazda Polgári Egyesület országos elnöke a szervezet tagságának írt levelében elmondja, hogy ellenzi a tervezett privatizációt, mert az nem a családi kis- és közepes gazdaságokat segíti.

Akkor adódik a kérdés, hogy vajon kiket segít a tervet. Véleményünk szerint javarészt azokat a Fidesz közeli oligarchákat, csókosokat, akiket a „földet a gazdáknak” névvel csúfolt program is sikeresen ellátott állami földekkel és ezen keresztül uniós forrásokkal, közben pedig családok mentek tönkre, állatállományok tűntek el, a mezőgazdasági szektorban pedig több mint 11 százalékos visszaesés következett be. De arra sincs semmilyen garancia, hogy néhány év múlva nem kerül külföldiek kezére a most árverésre szánt állami föld, hiszen ennek tiltását még a földtörvénybe se merték belefoglalni, és ahogy megismerhettük a kiszivárgott tervet, ez sem tartalmaz elég garanciát.

Az is gyanús, hogy példátlan gyorsasággal akarunk végezni az állami földek eladásával. Szintén árulkodó, hiszen arra számítanak, hogy mire a közvélemény a migránshírdömping után felfigyel erre az ügyre, már késő lesz. Hogyan fordulhat elő az, hogy az állítólag a Magosz elnökének fejéből kipattant ötletet a kormány és a kamara is felkarolja, és úgy akarja végrehajtani néhány hónappal a tervezett árverések előtt, hogy a gazdák közül senki nem ismerhette a részleteket? Ugye, a miniszterelnök úrtól

ma hallottuk, hogy állítólag ma aláírta végre ezt a tervezetet. De, államtitkár úr, mire ez az indokolatlan kapkodás? Természetesen nem tartom kizártnak, sőt borítékolható, hogy a legnagyobb állami területeket használók, az önök csókosai bizony már régóta tisztában vannak a részletekkel, és fel is készültek ennek a megvalósítására. Jó lenne, ha a valódi szándékokat végre napvilágra hozhatnák.

Ezért kérdezem az államtitkár urat, hogy mikor vonják vissza ezt a gyalázatot. Miért volt olyan sürgős minél hamarabb elérkezni ezeket az állami földeket? Miért nem tájékoztatták erről időben a gazdákat? A konkrétumokat miért nem ismerhettük meg? És kérdem én, mire szükséges ez a földprivatizáció. Hogy gondolják így a korábbi ígéreteiket véghezvinni? Hogy lesz így demográfiai földprogram? Hogy lesz így szociális földprogram? Hogy lesz így vidéken munkahely? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott interpellációs kérdésre Nagy István államtitkár úr fog választ adni. Parancsoljon, államtitkár úr!

(19.30)

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ön a mostani interpellációjában a tervezett állami földértékesítések kapcsán olyan értesítéseket oszt meg velünk, amelyeket, ki tudja, milyen ellenőrizetlen és hiteltelen forrásból szerzett. Hiszen hallhatta, a miniszterelnök úr ma írta alá, tehát ma lett végleges maga a terv.

Azzal vádaskodik, hogy földesúri rendszer kiépítése a célja a kormánynak, mely a hozzá hű birtokosokból tevődik össze. Ismételten fel kell hívnom a képviselő úr figyelmét arra, hogy a tervezett árveréseken csak földművesnek minősülő, helyben lakó, természetes személy magyar állampolgárok vehetnek részt, akik igazolják, hogy a földforgalmi törvény szerinti 300 hektáros földtulajdoni maximumot nem érik el. A 300 hektáros törvényi földszerzési maximum minden természetes személyre érvényes, így a jogi személy bérlő vezetőjére is. A programban meghirdetni tervezett ingatlanok több mint 80 százaléka, és ismételten szeretném mondani, képviselőtársam, a meghirdetni tervezett ingatlanok több mint 80 százaléka 10 hektár alatti területű. Ön szerint ezek a 10 hektár alatti kis földek adják majd az alapját a földesúri rendszernek? Ugye, hogy lehetetlen?

A kormány célja a családi gazdálkodók támogatása. Mi nem törünk olyan kétes babérokra, mint a korábbi kormányok, akik valóban megvalósították a nagybirtokosrendszert Magyarországon, melynek feloldásáért folyamatosan küzd a kormány mind a most meghirdetett értékesítési programmal, mind

pedig a 2010 óta sikeresen működő „földet a gazdáknak” programmal.

Aggodalmát fejezi ki továbbá amiatt is, hogy az értékesítést követően, amely az ön információi szerint lezárul idén októberben, külföldiek kezébe kerülnek majd ezek a területek. Remélem, elég megnyugtató a képviselő úr számára az, hogy az értékesített ingatlanokat 20 éves elidegenítési és terhelési tilalom terheli, és ugyanennyi időre a magyar államtól visszavásárlási jog illeti meg. Az értékesítési program októberi lezárása pedig egyszerűen nem igaz, megint csak egy légből kapott feltételezés.

A kormány a szükséges intézkedéseket folyamatosan megteszi az értékesítési program előkészítése, lebonyolítása és az érintettek tájékoztatása ügyében. A konkrét feltételekről, az értékesítésre kerülő ingatlanok listáiról pedig a nyilvánosan közzétételre kerülő hirdetményekből akár ön is tájékozódhat, vagyis mindenki számára egyenlő esélyt biztosít a kormány a program részleteinek megismerésére.

Szeretném megosztani a képviselő úrral azt is, hogy a gazdák részéről folyamatosan fennálló valós igény a földtulajdonszerzésre az, ami indokolja az állami földek olyan mértékű értékesítését, mely a jelenleg életképes földműves gazdaságokat versenyképes családi gazdasággá tudja fejleszteni. Az NFA folyamatosan értékesít 3 hektár alatti méretű földeket jelenleg is, és megállapítható, hogy egy-egy ilyen földre a legtöbb esetben 3-4 vételi ajánlat is érkezik. Ön szerint nem elegendő motiváció ez arra, hogy a gazdák minél hamarabb megkezdhessék a saját földjük megművelését, vagy minél előbb lebonyolítsuk a nyilvános értékesítéseket?

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket, és kérem válaszuk elfogadását. *(Taps a kormánypártok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Magyar Zoltán képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr, 380 ezer hektárról beszélnek. Teljesen mindegy, hogy milyen felosztásról van szó! *(Dr. Nagy István: Nem tudod hogy összerakni!)* Ez 380 ezer hektár. Gyakorlatilag a teljes állami földvagyonról van szó. Az pedig, hogy a 300 hektáros szerzési maximumot ellenőrizni fogják: a földbérletekkel sem ellenőrizték, államtitkár úr! *(Folyamatos zaj. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*

Ott van akkor még az a helyzet, hogy az önök kis csókosai az egész családot, a teljes kft. megbízható körét bevonták ebbe a földszerzésbe a bérleteknél. Ugyanez fog végbemenni az eladásoknál is, már csak azért is, mert terhelt területekről van szó. Nyilvánvalóan annak fogja megérni pályázni első körben, aki-

nek egyrészt elővásárlási joga van, másrészt pedig az ő számára terhelt ez a terület.

Tehát ezek nem érvek és elfogadhatatlanok. Ha ezt megcsinálják, egyetlen választási ígéretüket fogják betartani: valóban a családi gazdaságokat fogják segíteni, csak azt felejtették el korábban elmondani, hogy ez néhány, önköz köthető családot fog csak érinteni. *(Közbeiktálás a Fidesz padsoraiból: Mit nem értesz? - Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Ezért kérdzem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen, 22 nem és 2 tartózkodó szavazat mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az interpellációk végére értünk. Rövid technikai szünet után vitákkal folytatjuk munkánkat. *(Rövid szünet. - Számos képviselő távozik az ülésteremből.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Soron következik az **„Üzenet az Európai Unió vezetőinek” című előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A Rogán Antal, Gulyás Gergely, Tuzson Bence, Németh Szilárd István, Font Sándor, Völner Pál, Bánki Erik és Vas Imre fideszes, Möring József Attila, Harrach Péter és Firtl Máttyás KDNP-s képviselőtársaink által benyújtott H/5984. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben.

Megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. MENGYI ROLAND, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság szeptember 16-ai ülésén a H/5984. számon benyújtott, „Üzenet az Európai Unió vezetőinek” című határozati javaslatot megtárgyalta, és ahhoz a bizottság 23 igen szavazattal, egyhangúlag összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat csupán az Európai ügyek bizottságának technikai pontosításokra irányuló indítványát tartalmazta.

Úgy vélem, az üzenet egyértelmű: a kialakult migrációs válsághelyzettel kapcsolatban az Európai Unió tétlenségben kimerülő gondatlanságára fel kell hívni az európai vezetők figyelmét. Ennek kimondásához kérem támogatásukat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdzem, az előterjesztők közül valaki kíván-e felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Megkérdzem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Kontrát Károly jelentkezik.)* Igen, Kontrát Károly államtitkár úrnak van lehetősége tízperces időkeretben felszólalni. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány a határozati javaslatot támogatja. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy ezt fogadják el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a kijelölt Európai ügyek bizottságának előadója szólhat fel hatperces időkeretben. Megadom a szót Tessely Zoltán képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

TESSELY ZOLTÁN, az Európai ügyek bizottságának előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai ügyek bizottsága kijelölt bizottságként a 2015. szeptember 10-ei ülésén lefolytatta az „Üzenet az Európai Unió vezetőinek” címmel benyújtott határozati javaslat részletes vitáját. A bizottság a határozati javaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a határozati hárszabály 44. §-a (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

(19.40)

Az európai uniós jogból eredő kötelezettségek kapcsán az indítvány előterjesztője a részletes vitában kiemelte, hogy egyértelműen rá kell mutatni arra, hogy szükséges az Európai Unió bevándorláspolitikáját újragondolni. Az előterjesztő elmondta azt is, hogy az Európai Unió külső határainak megvédése nemcsak legitim politikai cél, hanem a schengeni tagságunkból fakadó kötelezettség is egyben.

A kormány képviselője az Európai ügyek bizottsága ülésén is kifejtette, hogy az Unió még nem találta meg a helyes választ az illegális bevándorlás egész kontinenseket érintő kihívásaira, pedig a hatékony megoldás, a probléma megszüntetése csakis a közös, egységes, erős és határozott fellépésben található meg.

A bizottság a részletes vita során a határozati hárszabály 45. § (1) bekezdése alapján megtárgyalta a H/5984/2. számon benyújtott, alapvetően technikai, nyelvhelyességi jellegű módosító javaslataimat. A módosító javaslatokat mind az előterjesztő, mind a kormány képviselője támogatta. A bizottság a HHSZ 45. § (5) bekezdése alapján a támogatott képviselői módosító javaslatot magában foglaló, részletes vitát

lezáró bizottsági módosító javaslatot nyújtott be. A bizottság a részletes vitáról szóló jelentést egyhangúlag, ellenszavazat nélkül fogadta el. A részletes vitát pedig 2015. szeptember 10-én lezárta.

Kérem képviselőtársaimat is, hogy támogassák az indítvány mielőbbi elfogadását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben, melynek a megoszlása a következő: a Fidesznek 17 perc, a KDNP-nek 8 perc, az MSZP-nek 9 perc, a Jobbiknak 9 perc, az LMP-nek 5 perc, a függetleneknek pedig 2 perc áll a rendelkezésükre. Tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót. Elsőnek Mirkóczki Ádám képviselő urat, az Országgyűlés jegyzőjét szólítom - parancsoljon, képviselő úr -, aki a Jobbik képviselőcsoportjának nevében szólal fel.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Erről a határozati javaslatról elmondtuk a véleményünket az általános vita során, hogy ez mennyiben pótcselekvés, ha pedig nem pótcselekvésnek szánják, akkor hogyan és mi módon kellene konkrétan fogalmazni.

Mi alapvetően azt gondoljuk - egyetértve mindazzal a célkitűzéssel és azzal a fellépéssel, ami a határok megerősítését, Magyarország biztonságát, a magyar lakosok biztonságérzetének védelmét és elősegítését szolgálja -, hogy ez fontos, szükséges és vannak további lépések, azonban ez a határozati javaslat ebben a formában semmilyen módon nem illeszkedik ebbe a rendszerbe.

Ha politikai nyilatkozatot tesznek, amely arra hivatott, vélelmezem én, hogy felhívja a figyelmet akár európai uniós vezetők számára, akár a világ különböző politikai vezetőinek számára az igazságról, az okokról és a tennivalókról, hogy mit és hogyan kellene csinálni, akkor tegyék azt egzakt és pontos módon. Az Európai Uniót sok mindenért lehet bírálni, az Európai Unió sok mindenért felelős, ebben is van közvetlen és közvetett szerepe is, elsősorban már az okozat kezelése tekintetében, nevezetesen, hogy impotens és dilettáns minden tekintetben, ami az egész bevándorlási problematika kezelését vagy éppen nem kezelését illeti, azonban az Európai Unió kevésbé felelős, főleg közvetlenül azon válságövezetek kialakításában, amely akár Észak-Afrikát, akár a Közel-Keletet illeti.

Tehát ha önök politikai nyilatkozatot akarnak megfogalmazni arról, hogy ez kinek, miért és hogyan köszönhető, akkor az Európai Uniót kívül is tessék

körülnevezni, és az Európai Uniót kívül is tessék megnevezni a felelősöket. És ha már igazat szeretnének írni, akkor tegyék korrekt módon, és írják bele akár Magyarország szerepét is a tekintetben, illetve nem is Magyarország szerepét, hanem az önök felelősségét. Itt értelemszerűen a Jobbik és talán az LMP kivételével minden párt benne van, akik megszavazták, támogatták a különböző nemzetközi missziókat, akik megszavazták, támogatták azokat az agresszív fellépéseket, amelyek különböző mértékben, de mind-mind hozzájárultak azokhoz az egyenlőtlenségekhez, azokhoz a feszültségekhez, azokhoz a kaotikus állapotokhoz, amelyek a világ különböző pontjain ezekben a válságövezetekben kialakultak, és amelyek következtében milliók keltek útra, és most ennek isszuk a levét. Itt értelemszerűen az Amerikai Egyesült Államok szerepe nem kicsi, de legalább jó nagy. Önök erről most nagyon furcsa mód megfeledeztek, és a különböző figyelemfelhívások okán sem érezték fontosnak, hogy legalább zárójeles részben erről említést tegyenek.

Egy szó mint száz, időt hagyva képviselőtársamnak, én talán csak annyit szeretnék hozzátenni, hogy az Európai Unió vezetőinek önöknek mint a Néppárt vagy a Néppárt-pártcsalád tagjaiként nem üzengetni kell, hanem cselekedni. Kérdezzék meg vagy vonják felelősségre a saját EP-képviselőiket, ők vajon milyen konkrétumokat tettek Brüsszelben, milyen javaslatokkal éltek a Néppárt vezetői felé, milyen javaslatokból lettek aztán tettek, hogy az Európai Unió hogyan és miként kezelje a kialakult lehetőségeket. Továbbra is azt tartjuk, hogy ez egy szánalmas porhintés, egy pótcselekvés, nem üzengetni kell, hanem cselekedni.

A cselekedetekben természetesen konstruktív partnerek leszünk, ahogy eddig, ebben a bohóckodásban azonban sokat nem szeretnénk hozzátenni az önök dolgaihoz. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló Varju László képviselő úr, aki a függetlenek rendelkezésére álló két percben szólal fel. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ez a határozattervezet, amit képviselőtársaim ide benyújtottak, azt gondolom, hogy az egyik szégyene annak, amit az elmúlt időszakban elkövettek, több ok miatt is.

Egyrészt felelőtlenül másokra hárítják át a felelősséget anélkül, hogy szembenéznének a valósággal, hogy mit kellene tenni és hogyan kellene európai emberként, magyar emberként viselkedni azokkal a polgártársakkal, akik segítségre szorulnak, és védelmet kérnek. Tulajdonképpen az önök tervezetéből idézve, a kialakult helyzetért, nyugodtan mondhat-

juk, hogy a kormányt terheli a felelősség. Magyarország politikai szégyene mindaz, ami itt bekövetkezhetett. Ahogyan ezt teszik, az a ma délelőtti vitához kapcsolódva is éppen az ellentettje annak, amit éppen itt írnak. Mivel az Európai Unió nem képes rá - idézem az önök indoklását -, eközben, ma délelőtt hallottuk miniszterelnök úrtól, hogy igenis Magyarországot kötelezik nemzetközi szerződések arra, hogy hogyan és miként kellene eljárni. De ebben az eljárásban önök figyelmen kívül hagyják a valóságos tényeket, és az eljárásukban inkább az erővel dolgoznak, és azzal próbálnak operálni.

Erő nélkül képtelenek a megoldásra, így marad a gázspray, a gumibot, a könnygáz és a vízágyú. Tulajdonképpen vak komondor módjára viselkednek, ahelyett, hogy emberi megoldást csinálnának és alkalmaznának. És akkor kevésbé kellene hazudni és szembesülni azzal, hogy 450 emberrel, aki bejelentkezett, ezzel szemben 20 ezer ember jött át a határon a napokban is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ilyenkor veszek egy nagy levegőt, és az előttem szóló független képviselőtársam szavain megpróbállok túllépni. Az is beszédes volt, hogy polgártársainak nevezte azokat a migránsokat, akik közül százhalombattányi népesség érkezett egy hétvége alatt a határainkhoz. Tehát ez is jelzi, hogy a probléma súlya egy kicsit nagyobb, mint hogy önök vacsoracsatákat rendezzenek velük - ugye, pártvezérük. Ha valóban menekültek voltak azok, akiket ezen vacsoracsatánál fogadtak, akkor talán a legalantasabb emberi dolog az, hogy a valóban bajt szenvedőkől PR-fogást és kampányelemet csináljunk.

Tehát el kell hogy mondjuk, mi egy kicsit komolyabban próbálunk hozzáállni ehhez a kérdéskörhöz. Hozzáteszem, még a genfi egyezmény egy pontja szerint is a menedékkérőnek együtt kell működni a befogadó ország hatóságával.

(19.50)

Tehát ha ez az együttműködés kódobálás és egyéb formában valósul meg, akkor az bizonyítja, hogy a fellépés erőteljessége szükséges, és talán egy kicsit máshogy kéne hozzáállni ehhez a helyzethez. De hogy ne egymás között dobáljuk azt a bizonyos labdát, egyértelmű, hogy itt a kormányzat papirosáról kellene nekünk vitatkoznunk és arról a pamflet-ről, amit nyugatabbra kíván most küldeni, pedig a felelősségi kör körülhatárolása nem ennyire egyszerű.

Valóban szemet szűrő az, ahogy a kormányzat kerületi az Egyesült Államok felelősségét, és nagyon ritkán hallani kormánypárti képviselő szájából azt, hogy az idézőjeles szövetségesüknek idézőjelben köszönhető nagyrészt az a helyzet, ami kialakult és bizony, ezen válságócokban elvárható lenne az, hogy az Amerikai Egyesült Államok legalább csillapítani próbálja azt a hatalmas bajtengert, amit maga után hagyott.

Azt is láthatjuk, hogy lehet ujjal mutogatni Brüsszelre, és én nem mondom, hogy ez minden alap nélküli, nem mondom azt, hogy a centrális Európa viselkedése, az Európai Unió centrális tagországainak a viselkedése nem járult hozzá nagyban ahhoz a katasztrofális helyzethez, amivel most szembesülünk, de azt igenis mondom, hogy nem pamfleteket kéne nekik küldeni, hanem valódi cselekvési térben valódi cselekvést fogatosítani, például tisztázni az önök viszonyát a kvótászerű megoldásokhoz, például tisztázni az önök viszonyát a visszatoloncolások kapcsán; tehát kijelenteni azt itt és most, hogy hajlandó-e a Fidesz-KDNP akár egyetlen migránst kvóta szerint visszafogadni vagy visszatoloncolás után letelepíteni, esetleg megpróbálni integrálni, ahogy a liberálisok ezt el is várják nagyon sok esetben.

Éppen ezért mondhatjuk azt, hogy van mit tenni ebben a cselekvési térben, van mit tenni Nyugat-Európa irányában is, hiszen nagyon éles a veszélye annak, hogy miután Európának a nyugati része, amely három-négy generáció óta erőlteti a felfokozott bevándorlást és azt, hogy minél többen jöjjenek pótlandó a munkaerőpiaci hiányokat, miután lefölközi a bevándorlókat, kiválogatja közülük a tehetségeket, bizony meg fogja próbálni szétszórni a periferián azokat, akikkel nem tud mit kezdeni. És bár két héttel ezelőtt négyféle német álláspontot számolhattunk meg egy héten belül, az egyik ilyen német álláspont az volt, hogy minden szír jöjjön és mindenkit letelepítünk, egy nappal később ebből azért csak visszakoztak egy kicsit, amikor a főpályaudvar megtelt, akkor pedig nagyon visszakoztak.

De elmondhatjuk azt, hogy a népszerűségnek örvendő szírek esetében - ugye, egyre több migráns vallja magát annak -, még az ő esetükben is Németországban 65 százalék fölötti az elutasítási ráta a menedékkérelmeket illetően. Tehát oké, hogy 35 százalékat megpróbálnak valamilyen úton-módon letelepíteni, integrálni nem fog sikerülni, hiszen az a több száz no-go zóna tökéletesen bizonyítja, hogy integrálhatatlan tömegről van szó, amely, tisztelet a kivételnek, de nem is akar beilleszkedni Európa testébe. Viszont azt látni kell, hogy ha csak a maradék 65 százalékat szétszórják a periferián, és önök, mondjuk, kvóta alapján befogadnának közülük jó párat, idén már ezer felé kúszik a visszatoloncoltak száma, semmi nem zárja ki azt, hogy a következő években ez ne legyen több ezer, több tízezer.

Tehát most lehetne elejét venni ennek a folyamatnak, éppen ezért azt kérjük önöktől, arra szólítjuk fel önöket, hogy ne üres politikai pamfleteket küldözgessenek az Európai Unió irányába, hanem ezen valódi cselekvési térben hozzák meg ezeket a döntéseket, igen nehéz döntések ezek. Mi, jobbkosok egyértelműen a zéró tolerancia elve mellett vagyunk, tehát azt mondjuk, hogy egyetlen visszatoncolt migránst sem szabad fogadni, és kvóta szerint sem szabad letelepíteni egyetlenegy olyan embert sem, akinek amúgy sem Magyarország volt a célállomása, nem ide akart jönni, ne fogadjuk el, hogy ide akarják visszaküldeni őket tehát.

Viszont azt elvárnánk, hogy a kormányzat ezen a területen nyilvánuljon meg, és ne ócska politikai pamfletek küldözgetésében merüljön ki az aktivitása. Nagyon reméljük, hogy ezt önök is belátják. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Legény Zsolt képviselő úr; őt majd Hörsik Richárd képviselő úr fogja követni. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Ház előtt fekvő határozati házsabályi javaslatnak, ugye, az a címe, hogy „Üzenet az Európai Unió vezetőinek”. Ha megengedik, inkább először általános politikai - ha mondhatnék ilyen szót - kitekintéssel szeretnék ezzel kapcsolatban élni. Én kifejezetten károsnak tartom azt, amikor az Európai Unió vezetőinek üzenetünk, és ez az üzenet is - mondták már fideszes képviselőtársaim a bizottsági ülésen - csak egy válasz arra, amikor is Magyarország és a magyar kormány vagy éppen a magyar miniszterelnök felé fogalmaztak meg kritikát európai uniós vagy éppen európai uniós tagállami vezetőkhöz.

Azt gondolom, hogy nem üzenetni kellene, hiszen az üzenetítés körülbelül olyan, mint a kocsmai verekedésnél a pofon, ami úgy szokott kezdődni, hogy a másik visszaütött. Ez az üzenetítés szerintem nem vezet jóra, nem ez az, ami előrevinné ezt a dolgot. Én szándékosan nem nevezem problémának, hanem inkább azt mondanám, hogy egy feszítő kérdéskör ez az Európai Unió tekintetében, ami most, manapság zajlik körülöttünk, hiszen nem problémáról van szó, hanem emberekről, és ezek az emberek bizony valami elől mégiscsak eljönnek, elmenekülnek. De én azt gondolom, jöhetnek, ahogyan említettem, az a címe, hogy „Üzenet az Európai Unió vezetőinek”, sokkal inkább nem az Unió vezetőinek vagy nem az uniós tagországok vezetőinek akar ezzel üzenni a kormány, illetőleg a kormánypártok, hanem ez egy belpolitikai üzenet lenne, amely a magyar lakosság felé akarja azt az érzetet továbbítani vagy

azt az érzetet kelteni, hogy a kormány mindent megtesz, és a kormány bizony itt keményen a sarkára áll, és ezt a miniszterelnök úrtól már sokszor látott, hallott szabadságharcos retorikát veszi elő, amikor is azt mondja, hogy mi magyarok, mi aztán mindenkitől megvédünk mindent, és az Európai Unió ellen is harcolunk, hogyha kell.

Ha már a határozati házsabályi javaslatot kellene elfogadnunk, egyébként a Magyar Szocialista Párt egy másik határozati házsabályi javaslatot benyújtott a Ház elé, ahol sokkal inkább lényeges, tartalmi, nem csak politikai üzenetet vagy éppen, mondjuk, politikai lózungokkal teletűzdelt határozati házsabályi javaslatot fogadhatnánk el, mert minek lehetne azt minősíteni, amikor a határozati házsabályi javaslatban csupán politikai megfogalmazásokat teszünk, tesznek önök, bocsánat, hogy az Európai Unió felelős mindenért, a felelőtlen politikájuk a felelős mindenért. Hogyha már egy határozati házsabályi javaslatot fogadunk el, akkor sokkal inkább a megoldásra kellene kihegyeznünk ezt a dolgot, mondjuk, éppen arra, hogy mindenki látja és tudja azt, hogy ez a bizonyos Dublin III.-nak nevezett, menekültügyi eljárásokat szabályozó dolog nem működőképes, nem erre a problémára találták ki. Azt is mondhatnám a ma már hatályos magyar jogszabályok szerint, hogy nem a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetre találták ki ezt a Dublin III.-rendeletet, hiszen az egy másféle rendszerben működve, egy másik gondolatmenet alapján jóval kevesebb ember érintettségét előfeltételezve rendezné a menekültügyi eljárásokat. Mondjuk ki azt, hogy a Dublin III. úgy, ahogy van, okafogyottá vált, megszűnt, nem alkalmas rá. Többféleképpen lehet fogalmazni, és ebben kérjük inkább az európai uniós társaink együttműködését, hogy ezt változtassuk meg. Vagy például fogalmazzuk meg a határozati házsabályi javaslatunkban azt, hogy mondjuk, azokat a menekülttáborokat, amelyek Szíria, illetőleg mondjuk úgy, hogy a küldő országok szélén vannak és ott a menekülttáborokban, ahova odamenekültek ezek az emberek, ott kellene a problémát olyan szinten kezelni, hogy több anyagi forrást juttatva oda, ott próbálnánk ezeknek az embereknek segítséget, ellátást nyújtani, hiszen azt hallottuk többször is, hogy például a legnagyobb ilyen vagy az egyik leginkább érintett országban, Törökországban a menekülttáborokban ma már egyre inkább romlik a helyzet, hiszen anyagi források elvételével zajlik a menekültek nap mint nap történő ellátása. Vagy éppen fogalmazzuk meg a határozati házsabályi javaslatban azt, ami egy jóval - hogy mondjam? - távolabbi dolog, egy jóval nagyobb és geopolitikai kérdéseket és katonai kérdéseket is érintő dolog, hogy meg kellene szüntetnünk azt a problémát, ami miatt ezek az emberek elhagyják saját szülőföldjüket és el kívánnak jönni onnan, ahol laknak. Tehát azért gondolom,

hogy sok olyan dolog lehetne, amit bele lehet fogalmazni ebbe a határozati házzsabályi javaslatba.

Az, amelyet önök most a Ház elé terjesztettek, az szerintem csak egy politikai üzenetet akar megfogalmazni lényeges tartalmi megoldási javaslatok nélkül, és, ahogyan említettem, sokkal inkább egy belpolitikai üzenetként jelenik meg, ahol is a magyar lakosság felé akarjuk, akarja a parlament azt az üzenetet majd megfogalmazni, hogy bizony, mi fogunk harcolni itt mindenki ellen. Ez a régi szabadságharcos retorika jellemzője önöknek. Én azt gondolom, hogy európai uniós állampolgárokként vagy európai állampolgárokként sokkal inkább a megoldásra kellene törekedni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Majd a jegyzőkönyvben tisztelettel kérem országgyűlési határozati javaslatra minősíteni, képviselő úr tévesen használta, bizonyára megcsúszott a nyelve, hogy határozati házzsabályi határozat *(Dr. Legény Zsolt: Határozati javaslat, bocsnat!)*, úgyhogy semmiféle probléma, csak országgyűlési határozati javaslatról van szó. Köszönöm szépen, képviselő úr.

A Fidesz képviselőcsoportjából Hörcsik Richárd képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

(20.00)

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Így a vita végén ott szeretném folytatni, ahol Legény Zsolt képviselőtársam abbahagyta. Valóban szokatlan műfaj a magyar Országgyűlés életében ez a politikai üzenet. Ilyen még nem volt, hogy a magyar Országgyűlés üzen az Európai Unió vezetőinek. De úgy hiszem, hogy maga a helyzet is szokatlan és rendkívüli, ami a menekültügyel kapcsolatban kialakult, s nemcsak Magyarországon, hanem Európában is.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nem szeretném túldimenzionálni ennek a határozati javaslatnak a jelentőségét vagy a súlyát, hogy ez most jó vagy nem jó, lehetett volna jobbat is, lehetett volna többet is megfogalmazni. Nem ez a lényege, hanem az, hogy igen, ez egy figyelemfelhívás. S abban is egyetértünk Legény Zsolt képviselőtársammal, hogy mi az, amit ebben a helyzetben mi, a magyar Országgyűlés képviselői tehetünk. Sok teendők mellett ez az egyik.

Abban a dimenzióban fontos ez, hogy a nemzeti parlamenteknek van felelősségük az európai ügyekkel kapcsolatban, van felelősségük abban, amit esetleg az Európai Bizottság megfogalmaz, hiszen erre

találták ki az úgynevezett piros vagy zöld kártyát, amit most az Európai Unióban bizottsági elnöktársammal a jövő hónap 30-án fogunk megvitatni Luxemburgban. Tehát van felelősségünk, hogy ha úgy tetszik, figyelmeztessük az Európai Uniót, hogy bizonyos végzéseiben vagy javaslataiban, pontosabban az Európai Bizottság javaslataiban nem mindenben felel meg a korrektségnek, hogy röviden fogalmazzak.

Ilyen volt például az úgynevezett EPPO, amikor a magyar Országgyűlés történetében először piros lapot mutatott 16 más ország kamarájával, parlamentjével az Európai Bizottságnak, hogy nem felel meg sem az arányosságnak, sem a szubszidiaritásnak. Volt hangunk. És úgy hiszem, a magyar Országgyűlésnek ez egy másik lehetősége, amit most megfogalmaz: lehetőségünk van arra, hogy felhívjuk az Európai Unió vezetőinek, jelesül az Európai Bizottságnak a figyelmét, hogy ez egy valós probléma.

Egyébként véleményem szerint az események már túlhaladták ezt a figyelmeztetést vagy felhívást. Mindenesetre azt fontos rögzíteni, hogy nekünk felelősségünk van, hogy felhívjuk az Európai Unió vezetőit, jelesül az Európai Bizottságot, hogy döntsenek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Jó estét! Folytatjuk munkánkat. Normál szót kérő képviselőként az MSZP képviselője, Mesterházy Attila képviselő úr következik. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Hallgatva Hörcsik képviselőtársam, elnök úr szavait, azt mondanám, hogy ez egy idejétmúlt határozat. Látható módon ezt egy első felindulásból követte el a Fidesz, amikor a problémában még ott tartott, hogy egy gyűlöletkampány részeként is próbálták szítani a hangulatot, de ennek a határozati javaslatnak, ennek az üzenetnek ma már semmilyen relevanciája nincs.

Lenne olyan üzenet, amire elnök úr utalt, aminek lenne relevanciája, ha például olyan határozatot fogadnánk el, mint amiről Legény Zsolt képviselőtársam is beszélt, amit az MSZP benyújtott, ami megerősítené adott esetben a miniszterelnök úr pozícióját, politikai támogatását a most következő EU-s csúcson. Ezeket próbáltuk összeszedni, és egy olyan határozati javaslatot benyújtani, amely egyfajta konszenzust teremtene abban, hogy Európában mit kellene tenni, hogyan lehetne ezt a helyzetet javítani és kezelni. Szerintem ez a fajta talán konszenzusos nemzeti támogatás a miniszterelnöknek is jó lett volna, de értjük, hogy önök ezekkel nem akartak foglalkozni.

De mondanék egy másik határozati javaslatra is egy ötletet, ha már üzeni akarunk valakinek. Ha például arról beszélne a magyar parlament, arról

fogadna el egy ilyen javaslatot, hogy milyenfajta kritikák érték érdemtelenül néhány esetben Magyarországot a környező országok részéről, legyen szó Romániáról, Horvátországról, Ausztriáról vagy éppen Szerbiáról, akkor azt mondom, hogy e mögé is lehetne egy parlamenti konszenzust teremteni, hogy arra hívjuk fel a figyelmet, hogy a kérdés ilyen típusú eskalációja nem segíti a probléma megoldását.

De egy kicsit magával a szöveggel is foglalkozva hadd emeljek ki öt-hat pontot. Eléggé szűk látókörű - azt hiszem, erre jobbikos képviselőtársam is utalt - pusztán azt mondani, hogy az Európai Unió egyedül felelős ezért a kérdésért.

Hadd mondjak egypár más országot: Oroszország, USA, Irán, s még tudnánk mondani a térségből is számos országot, amelyik valamilyen formában legalábbis osztozik ebben a felelősségben. Arról nem is beszélve, hogy ha Brüsszel felelőtlen politikája miatt halnak meg az emberek, akkor ez körülbelül olyan leegyszerűsítés, mintha azt mondanánk, hogy a muzulmán vallás tehet a terrorizmusról, mert vannak olyan emberek, akik muzulmán vallásúak és terroristák is egyben.

A másik az, hogy a jobb élet reményével az európai uniós politikusok kecsegtetnek. Hát kérem, kecsegtet ezzel a Facebook, a televízió, meg sok minden más.

Azt gondolom, nem kell ahhoz egyetlenegy európai politikus sem, hogy rájöjjenek az emberek: Németországban jobban lehet élni, mint Szíriában vagy Törökországban. Mint ahogy az is egy butaság, hogy veszélyeztetik a magyar emberek munkahelyét. 99,9 százalék el akarja hagyni Magyarországot, tehát semmilyen munkahelyet nem veszélyeztet itt éppen senki sem.

És ma már szerintem az is idejétmúlt, és rossz is egyébként a maguk szempontjából is a határozati javaslatnak az a része, hogy felszólítják a magyar kormányt, hogy teremtsen meg a szükséges pénzügyi forrásokat. Nem a magyar forrásokat kéne ezzel terhelni, hanem az európai uniós forrásokból kellene több pénzt követelnünk, és teszi is egyébként a magyar kormány ezt a részét teljesen helyesen. Tehát nem a magyar forrásokból kellene erre még többet költeni, hanem azért kellene dolgozni, lobbizni, hogy minél több európai uniós forrásunk legyen ezekre a feladatokra, és ne a magyar adófizetők pénzét költjük.

Éppen ezért én értelemszerűen azt javasolnám önöknek, és korábban is azt javasoltam volna, hogy vonják vissza ezt a javaslatot, mert ennek így, ebben a formában semmilyen értelme nincs, éppen ezért nem is támogatjuk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Schiffer András képviselő úr, az LMP frakcióvezetője. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én ott folytatom, ahol Mesterházy Attila elkezdte. Az a helyzet, hogy egy ilyen kiélezett külpolitikai légkörben, illetve európai uniós válsághelyzetben a kormány helyesen tenné, ha bizonyos álláspontok mögé megpróbálna a támogatottságánál szélesebb parlamenti egyetértést összehozni.

Ezért kezdeményeztünk mi is ötpárti egyeztetést, nem egyszerűen a migrációs válság kezelése érdekében, hanem hogy a magyar miniszterelnök milyen állásponttal, milyen nemzetstratégiával menjen ki Brüsszelbe tárgyalni.

Ehhez képest nemcsak hogy az ötpárti egyeztetési kezdeményezésre nem érkezett semmiféle jelzés a Miniszterelnökség részéről, hanem szerdán úgy fog kimenni a magyar miniszterelnök az elmúlt időszak legfontosabb uniós csúcstalálkozójára, hogy még a konzultációs ülést sem hívták össze. Tehát még azt a fajta egyeztetési vagy konzultációs folyamatot sem tartja be a magyar miniszterelnök, amit egyébként, hogy úgy mondjam, A-normál uniós csúcsok előtt be szoktak tartani.

És valóban, a helyzet úgy áll, hogy miközben Magyarország egy teljes diplomáciai ámokfutással karanténba zárta magát, jó néhány olyan vádat hallgathattunk más országoktól, amelyek esetében célszerű lett volna, ha a Fidesz-KDNP-nél szélesebb körben sikerül egy világos magyar pozíciót megfogalmazni.

Önök erre kísérletet sem tettek. Mint ahogy az, hogy Magyarország milyen érdeket tud érvényesíteni Brüsszelben - az elmúlt napok alapján valószínűleg semmilyen -, az nemcsak ezt a kormányt érinti, hanem ennek több ciklusra kiható következményei vannak. Az, hogy gyakorlatilag már sorszámokat osztogatnak a Bem rakpartnál, hogy melyik nagykövet mikor veheti át a tiltakozó jegyzéket Sziijjártó Pétertől, azt gondolom, hosszú távon fog károkat okozni, és előre meg sem jósolható helyzetekben fogja a magyar érdekeket csorbítani.

Magyarországnak az lenne az érdeke, hogy ha a schengeni határok védelméhez fokozott támogatást tudna kiharcolni az Európai Uniótól, és érvényesíteni tudnánk valóban egy olyan politikát, amit hétvégen már maga a magyar miniszterelnök is megfogalmazott, hogy az Európai Unió erősítse meg Törökország és egyáltalán nem utolsósorban Libanon pozícióit abban, hogy emberhez méltó feltételek között tudják a menekülteket ellátni ebben a két szomszédos országban.

Libanonról azért fontos beszélni, mert a Libanoni Köztársaságban az államgépezet az összeomlás határán van. Másfél millió ember lakik a libanoni menekülttáborokban; mindenkinek a fantáziájára bízom, mi történik akkor, ha onnan is elindul egy áradat.

(20.10)

És még valami: Magyarországnak az is elemmentaris érdeke lenne, hogy az Európai Unió bizonyos diplomáciai terheket vállaljon át a frontországoktól, gondolok itt például a toloncegyezmények uniós szintű újratárgyalására Szerbiával, Macedóniával, illetve a többi nem uniós tagállammal. Jó lenne, ha ezekről lehetne értelmesen beszélni, jó lenne, ha egy ilyen tárgyalási stratégiáról meg lehetne állapodni az öt frakciónak. Önök viszont nem ezt az utat választják, ez a műfaj, a parlamenti üzengetés az Európai Unió vezetőinek, nagyjából a komédia tartományába tartozik. Az Európai Unió vezetői között ott van egy olyan személy, aki az Európa Tanács tagja, akit úgy hívnak, hogy Orbán Viktor. Tudniillik az Európai Unió egyik vezető testülete az állam- és kormányfők grémiuma.

Pontosan arról van szó, hogy nem idióta határozati javaslatokkal kell üzengetni az Európai Unió vezetőinek, hanem az Európai Unió magyar vezetőjének kéne a parlamenti pártokat összehívni és valóban megkísérelni egy nemzeti konszenzust összehozni a Brüsszelben képviselendő magyar álláspont mögött. És már az általános vitában elmondtam, elmondtuk, teljesen félremegy a történet, ha itt önök az Európai Unió felé próbálnak meg pusztán üzengetni. Abban, hogy ezzel a válsággal kell szembenéznie Európának, természetesen felelőssége van az Európai Uniónak, felelőssége van Magyarországnak, hiszen a korábbi magyar kormányok hűségese csahosként követték azt a háborús politikát, amit az Amerikai Egyesült Államok diktált, éppen ezért van miért magunkba mélyedni.

Önök is ebbe a körbe tartoznak. Fölidézném az Iszlám Állam elleni katonai részvételről folytatott vitát, ahol megtörtént a nagy egyetértés a liberális pártok és a Fidesz-KDNP között, de szembe kell azal nézni, hogy az elmúlt másfél évtizedben demokráciaexport fedőnév alatt gyakorlatilag a közel-keleti erőforrások lerablása ment végbe.

Erről szolt a történet, és amíg ebből nem vonjuk le a tanulságot, ez a komédia nem fog sok jóra vezetni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. A kormány nevében L. Simon államtitkár úr ül itt. *(Jelzésre:)* Aha, képviselő úr mint előterjesztő.

Még jobb, Vas Imre képviselő úr mint előterjesztő. Majdnem 10 perc áll rendelkezésre, hogy ön elmondja a véleményét. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Akik esetleg a televízió néznek a vitát, most az „Üzenet az Európai Unió vezetőinek” című napirendben a bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája volt. Az összegző módosító javaslat, amit a Törvényalkotási bizottság benyújtott, gyakorlatilag három pontból áll, három helyesírási hiba kijavítását szolgálja. Ha esetleg valaki nem erről hallott vitát a televízióban, akkor ne szaladjon fűlészetre, mert a képviselőtársaim az általános vitát ismételték meg, de az általános vitában Tuzson képviselőtársam már válaszolt az ott felmerült problémákra. Úgyhogy itt nekem sajnos nincs mire válaszolnom.

Arra kérem képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák a határozati javaslat elfogadását. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Nagyon köszönöm értékes hozzászólását, ami az ülésvezetésben is segítséget nyújtott.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája**. A T/4850. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, L. Simon László államtitkár urat, hogy kíván-e most szólni. *(L. Simon László: Nem.)* Jelzi, hogy nem. Ebben az esetben közlöm önnel, hogy a zárszónál 10 perc áll rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Költségvetési bizottság, tájékoztatom önöket, nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. Tájékoztatom önöket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót. Ezek sorában előre bejelentett felszólalóként Vantara Gyula képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

VANTARA GYULA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A 2015. évi központi költségvetési törvény módosítása fekszik előttünk, amelynek általános vitájára június 9-én került sor. A módosítás azért vált szükségessé, mert az új közbeszerzési törvényben módosulni fognak a közbeszerzési értékhatárok, és ezeket a változtatásokat át kell vezetni a költségvetésben. Többek között ezért is tárgyalta a tisztelt Ház a közbeszerzési törvénnyel összevetően, együttes vita formájában a törvényjavaslatot.

Mivel képviselői módosító javaslat nem került benyújtásra, és a bizottság sem fogalmazott meg

módosításra irányuló szándékot a törvényjavaslat-hoz, ezért kérem a tisztelt Házat, hogy szavazatukkal támogassák a költségvetésnek ezt a technikai jellegű módosítását. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Normál szót kérő képviselőként Józsa István képviselő úr, MSZP. Tessék!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy tűnt, hogy Vantara Gyula fideszes képviselő a költségvetés módosításáról beszél, holott a végén azért hozzátette, hogy amiatt kell módosítani a költségvetési törvény szöveges részét, merthogy önök úgy gondolják, hogy el fognak fogadni egy közbeszerzésről szóló törvényt, amiben a közbeszerzési törvényjavaslat normaszövegét áttemelik a hatályos költségvetési törvény normaszövegébe. Erre azért kerülhet sor majdan, merthogy elvileg módosulhatnak a nemzeti eljárásrend esetében a közbeszerzési értékhatárok; holott konkrétan nem módosulnak.

Tehát önök most beterveztettek júniusban egy olyan törvényjavaslatot, ami hivatkozik egy majdan, később elfogadni tervezett közbeszerzési törvényre, amiben elvileg módosulhatnának a közbeszerzési értékhatárok, de konkrétan nem módosulnak. De azért a költségvetési törvényt idejekorán betervezték módosításra. Képviselőtársaim, ez egy rendkívül cinikus hozzáállás a parlamenti munkához és a jogalkotási folyamathoz. A kocszi messze megelőzte a lovat. A ló a közbeszerzési törvény lenne, ami még a következő napirend lesz, a záróvitája lesz itt a Házban; tehát elfogadva véletlenül sincsen.

Ha önök komolyan vennék magukat, még azt a nagyon gyengécske közbeszerzési törvényt is, amit a következő napirendben, záróvita keretében taglalni fogunk, akkor jöhetne szóba esetleg, hogy ezt a törvényjavaslatot, amit most elének hoztak, illetve már júniusban idehozták, a parlament tárgyalja. Tehát a közbeszerzési törvényjavaslat, ami a T/4849. előterjesztési számra hallgat, a tervek szerint 2015. november 1-jén lép majd hatályba.

A közbeszerzési értékhatárokat a mindenkorai költségvetési törvény határozza meg, így 2015-re vonatkozóan a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény határozza meg, amely megoldást az új közbeszerzési törvény tervezete is továbbra is fenntart. Az új közbeszerzési törvény alkalmazhatósága érdekében szükséges, hogy a közbeszerzési törvény közbeszerzési értékhatárokat tartalmazó rendelkezései módosításra kerüljenek. Ennek oka egyrészt, hogy a közbeszerzési törvényben található hivatkozásoknak igazodniuk kell helyesen az új közbeszerzési törvény rendelkezéseihez, ha már meglenne ez az új közbeszerzési törvény,

másrészt pedig, hogy az új közbeszerzési törvénnyel a hazai jogba átültetett új uniós közbeszerzési irányelvek a korábbiaktól elvileg eltérő értékhatárokat is tartalmazhatnak.

Nos, önök emiatt hozták ide ezt a nagyon komolyan elővezetett, 4850. számú törvényjavaslatot a központi költségvetésről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról.

(20.20)

Én nagyon szépen kérem, hogy vegyék komolyabban ezt a dolgot, alapvetően a közbeszerzési törvényt és a közbeszerzési szabályokat. Négy évig Simicska Lajos mindent nyert a Közgéppel, most egy éve már semmit nem nyer, sőt volt olyan határozat, hogy három évre kizárják. Próbálják meg helyreállítani a jogállamot, és ezt a jogalkotás keretében tegyék meg először, mondjuk, itt! Köszönöm a szót, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdeztem volna, hogy kíván-e még valaki felszólalni, de mire megkérdeztem, Gúr képviselő úr már jelezte, hogy igen. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Józsa képviselőtársam mondandójában benne van az, amit önök tesznek. Az a cinizmusra való hivatkozás, amit önök tesznek. Egyszerűen megdöbentő az, hogy a költségvetési törvénynek a módosítását arra való hivatkozással és hagyatkozással kívánják megtenni, hogy a közbeszerzési értékhatárok változtatását akarják megtenni, amelynek a tárgyalását egyébként majd ennek a napirendi pontnak utána, ezt a napirendi pontot követően fogjuk megtenni.

Hozzáteszem azt is, ha esetleg L. Simon László államtitkár úr nem tudná, akkor nézze meg a forgatókönyvet, és fogja látni mindazt, amit az előbbiekben elmondtam, hogy nemcsak a közbeszerzési törvénynek az el nem fogadása, nem, hanem az ismereteim szerint még a bizottsági vitákban való kielérlése sem történt meg. És önök anélkül, hogy ezek a döntések meglennének, anélkül most rögzíteni kívánják azt, amiről majd azt követően fogunk tárgyalni. Hát mi ez, ha nem cinizmus? Ez a parlamentnek a semmibe nem nézése. *(Dr. Józsa István: Mi mindenben kéne módosítani a költségvetést!)* Ez a parlamentnek a semmibe nem nézése.

Sokfajta kérdést lehetne feltenni, hogy milyen tekintetben, milyen tartalommal, hogyan és miképpen kellene a költségvetést módosítani, de az, amit most csinálnak, még egyszer mondom, ez cinizmus. Cinizmus, merthogy olyat akarnak elfogadtatni, amiről a tárgyalási folyamatot el sem végezte a parlament. Legalább a formára vigyáznának! Legalább azt vennék számításba a kacagás, a vihogás helyett. *(L.*

Simon László: Annjira szánalmas, hogy nem tudunk mást csinálni.) L. Simon képviselőtársam, legalább azt, hogy figyeljenek legalább arra, hogy tárgyaljuk meg mindazt, amit meg kell ahhoz tárgyalni, hogy ennek a törvénynek a keretei között beszélni lehessen róla.

Válaszában majd azt is megfogalmazhatja, hogy mi az, amire, amiben módosítani kellene a költségvetést. Kíváncsian hallgatom. Kíváncsian hallgatom, mert nem látjuk a közbeszerzési törvényből fakadóan, az értékhatárok megváltoztatására vonatkozó hivatkozásból fakadóan, hogy mit akarnak most itt a költségvetési törvényben módosítani. *(L. Simon László odamegy a szakértői páholyhoz.)* Egyszerűbb hátat fordítani és kimenni, mint válaszolni, ezt tudom. Mert ez nem más, mint a tényszerű megfutamodás.

Majd akkor a viszonzásban való megtétel, amikor már a képviselőnek nincs módja és lehetősége újabb választ adni rá. Igen, önök ezt csinálják, nem ennek a törvénynek a keretei között csak, hanem általában vetten. Körülbelül ez a politikai kultúránk.

A jogalkalmazás tekintetében, jogalkotásilag tehát ez az egész így elfogadhatatlan. Még egyszer azt hangsúlyozom, önök a parlament szerepét semmibe nem nézik, semmibe nem veszik. *(L. Simon László: Beszélj már a törvényjavaslatról!)* Még egyszer azt hangsúlyozom, önök a parlament szerepét semmibe nem veszik. L. Simon László majd arról beszéljen, hogy mit és hogyan akarnak a költségvetésben módosítani a közbeszerzési törvényre való hivatkozással. És ne akkor, amikor már a képviselők nem szólhatnak vissza! Ez egyfajta tervezhetetlenség, kiszámíthatatlanság, amit önök csinálnak. Egy hiteltelen politika folytatása. Köszönöm szépen. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő! Kíván-e még valaki a rendelkezésre álló időkeretben szólni? Józsa István képviselő úr, MSZP!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném a jelen lévő L. Simon László államtitkár figyelmébe ajánlani, aki egy személyben képviseli itt most Magyarország kormányát, hogy a parlamenti hozzászólásokat retorikai alkotásként is tessék értékelni. Ahogy az ön költészetének vannak olyan részei, ami, azt mondja, hogy az etikus vagy a lírai énjének megnyilvánulása, a parlamenti beszédek a képviselők retorikai munkásságához tartoznak. Tehát legyen kedves komolyan venni azt, amit mi a parlament működéséről mondunk, hogy itt érdemi viták folyjanak, és a jogalkotásban a megfelelő időrendiséget, hogy előbb a tárgyat, aztán annak következményét hozzák a Ház elé, legyenek kedvesek tartani. Köszönöm.

ELNÖK: Kedves Képviselő Asszonyok, Képviselő Urak! Kíván-e még valaki a rendelkezésre álló időkeretben felszólalni? *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdem az előterjesztőtől, kíván-e szólni. Államtitkár úr, öné a szó. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Erősen kell koncentrálnom, hogy komolyan tudjam venni az előbb elhangzott felszólalásokat, hogy ne nevetgéljek itt este fél 9-kor. Úgy látom, hogy Józsa képviselőtársam és Gúr képviselőtársam elfáradt. *(Apáti István: Nem kicsit.)* Nem is kicsit.

Köszönöm szépen Apáti képviselőtársamnak a segítségét. Fárasztó volt a mai nap, nehéz volt követni nyilvánvalóan miniszterelnök úr napirend előtti felszólalását, a sok-sok értelmezési probléma, úgy látom, hogy legalábbis a gyomrukat, de lehet, hogy a fejüket is, a gyomrukat megfeküdte, a fejüknek meg megártott.

Tisztelt Képviselőtársaim! Retorikai teljesítményről beszélni az előbb elhangzott két felszólalás után, hát, enyhén szólva túlzás. Nem gondolom, hogy esténként Cicero helyett az önök parlamenti felszólalásait fogom olvasgatni, de mindesetre Józsa képviselőtársamnak megfogadom majd azért a javaslatát, és próbálok mindig figyelemmel követni azt, hogy retorikailag mennyire értelmezhető az, amit elmondtak. Mert tárgyszerűségében teljesen értelmezhetetlen volt, és a törvényjavaslat szempontjából irreleváns.

Szeretném Gúr képviselőtársam figyelmét felhívni arra, hogy ezt a törvényjavaslatot 4850. számon nyújtottuk be, a közbeszerzési törvény módosítását pedig 4849. számon.

Az, hogy egyébként a mai vitában megelőzi ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalása a közbeszerzési törvényjavaslat tárgyalását, teljesen indifferens. Ez teljesen indifferens. De ha önöket ez ilyen módon zavarta, hogy ebből sikerült itt két és fél felszólalást is előadni, akkor nyugodtan jelezheték volna a Házbizottságban, nagyon fajsúlyos javaslat lett volna az MSZP frakciója részéről, hogy cseréljük már meg a két törvényjavaslat vitáját, és előbb tárgyaljuk a közbeszerzési törvény záróvitáját, majd utána tárgyaljuk a költségvetési törvény módosításának vitáját.

Gúr képviselőtársam nyilvánvalóan nem olvasta el ezt a három oldalt, Józsa képviselőtársam is nagyon aranyos volt, hogy fölolvasta nekünk a törvényjavaslat általános indoklásának a felét.

Mindesetre, ha Gúr képviselőtársam elolvasta volna, akkor láthatta volna, hogy ez nem valami sunyi és fondorlatos, alantas politikai praktika révén való módosítása a költségvetés számainak, hanem a közbeszerzési törvény módosításával november 1-jén

hatályba lépő új, új értékhatárok átültetése a hatályos költségvetési törvénybe, tisztelt képviselőtársam.

És azért sincsen értelme arról beszélni, amit önök itt előadtak, hogy ezt nem lehetne addig tárgyalni, míg a másikat nem fogadtuk el, minthogy mind a két törvényjavaslat 2015. november 1-jén lép hatályba az elfogadásuk és a köztársasági elnök úr által történő ellenjegyzésük esetében. Tehát egyszerűen, amit előadtak, csak burleszknek, politikai burleszknek tudom minősíteni, tisztelt képviselőtársaim.

(20.30)

S minthogy a kormány a költségvetés fő számaihoz nem nyúl hozzá, a kormány nem javasolja azt az Országgyűlésnek, hogy érdemi változtatásokat hajtsunk végre ennek a törvénymódosításnak a keretében a költségvetési törvény fő számain, ezért nem is értem, hogy képviselőtársaink mit kifogásoltak, mi a problémájuk. Láthatólag az összes többi parlamenti frakció képviselői itt ültek némán, és inkább úgy gondolták, hogy megspórolják nekünk azt az időt, amit itt önök teljesen fölöslegesen beszéltek el. *(Dr. Józsa István: Hát, ez az. Így állnak hozzá.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Tényleg annyira komolytalan volt, hogy nem lehet hozzáállni komolyan. Azt pedig Józsa képviselőtársamnak ajánlom, hogy a nagyon gyengécske közbeszerzési törvény-módosításról majd a következő napirendnél beszéljen, mert az én figyelmemet nem kerülte el, de az előbb az önökét sem, mert azt mondták, hogy azt kellett volna előbb tárgyalni, hogy a közbeszerzési törvényről a következő napirendben fogunk tárgyalni.

Tehát Józsa képviselőtársamnak azt javaslom, bár jó lenne, ha nem tenné meg, de úgymint meg fogja tenni, hogy majd a közbeszerzési törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot a következő napirend keretében szíveskedjék bírálni.

Összességében zárjuk le ezt az egészen katasztrofális vitát azzal, hogy arra kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot, amely abban az esetben nyeri el értelmét, ha a parlament támogatni fogja a kormány által benyújtott és a képviselőtársaim által sok-sok módosító indítvánnyal és javaslattal kiegészített törvényjavaslatát a közbeszerzési törvény, a hatályos közbeszerzési törvény módosításáról. *(Gúr Nándor és dr. Józsa István közbeszólása.)* Ez a kettő így együtt képez egy egészet, és azt gondolom, hogy ebből semmi gondunk nem lesz.

A jogállamiság helyreállításáról pedig majd mindenképpen még komoly tanácsokat várok képviselőtársaimtól. Azt javaslom Józsa képviselőtársamnak, hogy ha már retorikai teljesítményről beszélt, egy komoly nagy előadás keretében értekezzen erről, mindenképpen meg fogom

hallgatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Maradjunk annyiban, hogy közepesen jó hangulatúnak és színvonalúnak ítélem ezt a mostani megbeszélést, illetve vitát. *(Tállai András: Közepesnél gyengébb.)* Mindenesetre a határozathozatalokra, tájékoztatom önöket, a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közbeszerzésekről szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A T/4849. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság jelezte, hogy a bizottságban megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetőjét később nevezi meg. Megkérdezem, hogy a bizottság jelen lévő tagjai közül kívánja-e valaki a későbbiekben a kisebbségi véleményt ismertetni. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy a kisebbségi vélemény ismertetésére nem jelentkezett senki, megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának, fölhíva a figyelmet, hogy 15 perc áll maximum rendelkezésére, de egyáltalán nem kötelező kimerítenie ezen keretet. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a házszabályi útmutatást. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. szeptember 16-án és 18-án két szakaszban megtárgyalta a T/4849. számon benyújtott, a közbeszerzésekről szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 23 igen szavazat mellett, 3 nem ellenében, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

Az összegző módosító javaslat egyrészt tartalmazza a javaslatot tárgyaló bizottságok, így a Gazdasági bizottság, a Költségvetési bizottság és a Vállalkozásfejlesztési bizottság által benyújtott irományok érdemi változtatásra irányuló részeit, illetve ehhez kapcsolódóan a Törvényalkotási bizottság kodifikációs pontosító javaslatokat nyújtott be a törvényjavaslathoz. Ahogyan a bizottsági ülésen is elhangzott, a Jobbik és az LMP konstruktívan állt az ötpárti egyeztetéshez, a kormány számára rendkívül fontos volt az, hogy az ellenzék érdemi, értékes javaslatokkal járuljon hozzá a törvényalkotási folyamathoz, és ugyan nagyon sok átfedés volt a javaslatok között, tisztelt képviselőtársaimat arról tudom tájékoztatni, hogy sok minden beépítésre került a módosító indítványok vonatkozásában. Így például az összeférhetetlenségi szabályok tekintetében a Miniszterelnökség illetékes

kollégái egyeztetést folytattak az Európai Bizottság szakembereivel minden szempontból, azaz az offshore-szabályozás és az átláthatósági szabályok kerültek be a jogszabálytervezetbe mint Brüsszellel egyeztetett végleges javaslatok. Az új irányelvi szabályoknak megfelelően a törvényjavaslat egyértelműbb rendelkezéseket tartalmaz az összeférhetetlenség megelőzésére, az átláthatóság, nyomonkövethetőség irányába tettünk egy hatalmas lépést.

A bizottsági ülésen felmerült a meghívásos közbeszerzéseknél, hogy hány ajánlatkérőt kell meghívni. A jelenlegi szabály három, felmerült az ötös szám is, kompromisszumos javaslatként négy ajánlattevőt kell meghívni a meghívásos eljárásokra.

Felmerült a nyilvánossághozatali kötelezettség is, illetve az iratbetekintési lehetőség. Az ülésen jelen lévő államtitkár úr erre a bizottsági ülésen részletes választ adott. Az értékhatárokat módosítja, ugyan nem ez a törvény, de ettől még a bizottsági ülésen szóba került, de ezt az egygel korábbi javaslatban tárgyaltuk.

A fentiekre tekintettel az új közbeszerzési törvényhez a TAB által elfogadott módosító javaslatok a közbeszerzések átláthatóságának garantálása érdekében az eljárások egyszerűsítését, gyorsítását célozzák, a vállalkozások adminisztratív terheinek csökkentését, továbbá a kis- és középvállalkozások sikeres szereplését próbálják elősegíteni a közbeszerzési eljárás során.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(L. Simon László: Nem.)* Jelzi államtitkár úr, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót, most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkereteken. Tájékoztatom önöket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, ezek sorában is elsőként Vantara Gyula képviselő úrnak, Fidesz. Parancsoljon!

VANTARA GYULA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A közbeszerzési törvény T/4849. számú módosítása fekszik előttünk, amelyet júniusban az Országgyűlés a T/4850. számú törvénnyel együtt tárgyalt, csak hogy egy kicsit frissítsük az emlékezetet.

A Törvényalkotási bizottság, ahogy elhangzott, szeptember 18-ai ülésén egy terjedelmes módosító csomagot nyújtott be. Mielőtt ezt ismertetném,

engedjék meg, hogy röviden emlékeztessenek a törvényjavaslat leglényegesebb pontjaira. A módosításokra az Európai Unió új közbeszerzési irányelve miatt került sor, és az egyik fontos változás, hogy a klasszikus közbeszerzéseket szabályozó és a közszolgáltatók közbeszerzésére irányadó irányelvek mellett megjelenik a koncessziós szerződéseket szabályozó irányelv. A törvény lehetővé teszi majd azt is, hogy a fontos társadalmi, gazdasági célkitűzések, például az innováció, a szociális célkitűzések, a környezetvédelem a közbeszerzési politika integráns részévé váljanak.

Megjelenik az elektronikus közbeszerzés is mint lehetőség, ami szintén a folyamat gyorsítása felé hat. Fontos változás, hogy szigorodik az üzleti titok fogalma is, hogy e mögé ne bújhassanak a gazdasági szereplők, valamint a jövőben nem számíthatnak arra, hogy a szerződés elnyerése érdekében tett vállalásaik alól egy későbbi szerződésmódosítással megszabadulhatnak, ugyanis az ajánlattevőknek a közbeszerzési eljárás során felelősen kell majd ajánlatot tenniük.

(20.40)

Az eddigi gyakorlathoz képest az is változást jelent majd, hogy az ajánlatkérőknek azokat az ajánlattevőket kell előnyben részesíteni, amelyek termékei, illetve szolgáltatásai minőségileg hozzáadott értéket képviselnek, tehát nem a legalacsonyabb ár lesz a legfontosabb szempont, és a törvény bevezeti a műszaki egyenértékűség fogalmát is, ami azt jelenti, hogy a kért műszaki mennyiség 75 százalékában határozza meg a referenciát.

Elnök úr intelmeit figyelembe véve pedig most rátérnék az összegző módosító javaslatok rövid ismertetésére. A javaslat közel száz pontot tartalmaz. Ennek jó néhány pontja jogtechnikai, illetve szövegpontosító javaslat, így ezekre külön nem térnék ki. Néhány olyan pontot szeretnék kiemelni, ami fontos és változást jelent az eddigi eljáráshoz képest. Az összegző módosító javaslat 2. pontja a jogalkalmazás elősegítése érdekében kiegészíti a törvény értelmező rendelkezéseit a szakmai ajánlat definíciójával, amely eddig hiányzott a törvényjavaslatból. A 9. pont a jogalkalmazás elősegítése érdekében rögzíti, hogy a szolgáltatásmegrendelések esetében - hasonlóan az építési beruházásokra vonatkozó szabályokhoz - a beszerzések műszaki és gazdasági funkcionális egységét is figyelembe kell venni a becsült érték meghatározásakor.

Fontos a módosító javaslat 13. pontja: a Gazdasági bizottság által benyújtott módosító javaslatához képest további országos hatáskörű szervek vezetőivel - ezek közé tartozik a Közbeszerzési Hatóság, a Gazdasági Versenyhivatal, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, valamint a Központi Statisztikai Hiva-

tal - egészíti ki a törvényjavaslat összeférhetetlenségre vonatkozó szabályait. A módosítás értelmében a főbb közjogi méltóságok, illetve a megnevezett országos hatáskörű szervek vezetői, valamint hozzátartozóik tulajdonában álló szervezetek a közbeszerzési eljárásokban nem vehetnek részt az ajánlattevői oldalon. Emellett a verseny tisztaságának és a közbeszerzési eljárások átláthatóságának biztosítása érdekében a törvényjavaslat kiegészül azzal az előírással, hogy abban az esetben, ha az összeférhetlenséggel érintett gazdasági szereplő az eljárás során az összeférhetlenségi helyzetet feloldja, akkor az általa megtett intézkedéseket az ajánlatkérő az ajánlati, illetve a részvételi szakasz eredményét tartalmazó összegzésben köteles nyilvánosságra hozni.

A javaslat 15. pontja lehetőséget biztosít az ajánlatkérők számára az értékelemzés módszerének használatára a közbeszerzési eljárás előkészítése során, egyben az irányelvi előírásoknak megfelelően módosítja az előzetes piaci konzultációkra vonatkozó szabályokat.

Szintén kiemelhető a módosító javaslat 32. pontja, amely kizáró okot hoz létre, amelynek eredményeként az előleget nem szerződés szerűen felhasználó gazdasági szereplők a közbeszerzésből kizárásra kerülhetnek.

A módosító javaslat 35. pontja pontosítja a műszakilag egyenértékű referenciák elfogadására vonatkozó előírásokat, és a módosítás egyértelműsíti, hogy a referenciák egyenértékűségét az adott közbeszerzés tárgyához viszonyítva kell megállapítani. Szintén fontos a módosító javaslat 36. pontja, amely egyértelművé teszi, hogy amennyiben a legkedvezőbb ajánlatot adó ajánlattevő által benyújtott igazolások nem támasztják alá az egységes európai közbeszerzési dokumentumban tett korábbi nyilatkozatait vagy azzal ellentétesek, az ajánlattevő által benyújtott nyilatkozatok ebben az esetben is nem megfelelőnek minősülnek, és az ajánlattevő jogosult az ajánlatot figyelmen kívül hagyni, így a következő legkedvezőbb ajánlatot adó ajánlattevő igazolását bekérni.

Ehhez kapcsolódóan a 39. pont új érvénytelenségi okkal egészíti ki a törvényjavaslat előírásait, amely szerint abban az esetben, ha a gazdasági szereplő olyan adatokat nyilvánít üzleti titoknak, amelyek tekintetében a törvény ezt kizárja - ismeretes, hogy a korábbi gyakorlatban az ajánlattevők gyakran éltek ezzel a lehetőséggel -, vagy nem megfelelő indoklást ad, és ezeket a hibákat az ajánlatkérő hiánypótlási felhívására sem korrigálja, akkor ajánlata, illetve részvételi jelentkezése érvénytelennek minősül. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget. - Apáti István: Őrség! Vezettesen el minket, őrség!)*

A módosító javaslat 51. pontja a verseny fokozása érdekében - mint az már Vas Imre képviselőtársunk előadásában elhangzott - négyre emeli a közvetlen ajánlattételi felhívással induló közbeszerzési

eljárásokban azoknak az ajánlattevőknek a számát, amelyeknek az ajánlatkérő köteles az ajánlati felhívást megküldeni.

A módosító javaslat 57. pontja sajátos szabályokat határoz meg az építési beruházások és a szolgáltatások megrendelése esetében a közbeszerzési szerződés szerinti ellenszolgáltatás kifizetésének tekintetében. Ekörül a korábbi évek gyakorlatában a szabályozatlanság miatt nagy felfordulások jelentkeztek, itt főleg az alvállalkozói oldal pénzhez jutásáról beszélünk. Változnak ezek a szabályok a következők szerint. Az új szabályok szerint az ajánlattevők a teljesítés elismerésének időpontjáig kötelesek bejelenteni, hogy az ajánlattevők, illetve az általuk bevont alvállalkozók egyenként mekkora összegre jogosultak az ellenszolgáltatásból, majd az ajánlatkérő felhívására e szervezetek kötelesek kiállítani a számlákat, a saját számláikat. Az ajánlatkérő a számlákat a kézhezvételtől számított 30 napon belül fizeti meg azzal, hogy a kifizetés az alvállalkozók számára is közvetlenül történik.

Fontos, és ehhez a ponthoz talán egy picit kapcsolódik is az 59. pont, mely a szerződés teljesítésének átláthatósága érdekében rögzíti, hogy a szerződés teljesítésében csak olyan vállalkozás vehet részt, amelyet a nyertes ajánlattevő legkésőbb a szerződés-kötés időpontjáig az ajánlatkérőnek bejelentett. Kiegészítése ennek a témakörnek a 62. pont, a módosító javaslat 62. pontja, amely rögzíti, hogy amennyiben a nyertes ajánlattevők projektársaság útján teljesítenek, úgy a projektársaság teljesítését az ajánlattevők referenciaként használhatják a későbbiekben.

Tisztelt Ház! Összességében tehát elmondhatjuk, hogy az összegző módosító javaslatok elősegítik azt a célt, hogy a közbeszerzések a jövőben gyorsabban, igazságosabban, átláthatóbban legyenek, így kérem, hogy támogassák a módosításokkal kiegészített törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Apáti István képviselő úr a soron következő felszólaló, Jobbik. Tessék!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Ott folytatom, ahol a miniszterelnök úrral vívott azonnali kérdés-válasz szópárbajunknál abbahagytuk vagy abbamaradt, hiszen az a kétszer három perc nem tette lehetővé a közbeszerzési rendszer mély megvitatását, hiszen nemcsak ez jelenti ma a korrupció legfőbb utánpótlásvonalát, egyébként ez jelenti, ezenkívül vannak másfajta tevékenységek vagy más rendszerek, amelyek táplálják a korrupciót, de a közbeszerzés kifejezés is önmagában ma már sajnos a korrupció szinonimájává vált, és az a legnagyobb fájdalmunk és a legerősebb ellenérzésünk ezzel a

törvénnyel kapcsolatban is, hogy ha jól emlékszem, ez legalább a harmadik nekifutás az elmúlt öt esztendőben.

Kezdődött 2010 nyarán, őszén egy átfogó új törvény megalkotásával, aztán az elmúlt ciklus közben ennek az új törvénynek egy átfogó módosítása történt. Most pedig egy újabb új törvény megalkotására készül a kormánypárti többség, amelyben sajnos, bár végre szóban előterjesztett javaslataink közül néhány kisebb horderejűt elfogadtak, de ez még mindig nagyon kevés ahhoz, hogy támogassuk ezt a javaslatot, legfőképpen azért, mert semmilyen módon nem kívánja felszámolni, nemhogy felszámolni, még csak visszaszorítani vagy csökkenteni sem a korrupciót, másfelől a szabadságharcba, abba a híres szabadságharcba Brüsszellel szemben nem is kezdenek bele, feladják eleve a lehetőségét annak, hogy értékes, a nemzeti protekcionizmust szolgáló szabályok beépüljenek a rendszerbe.

(20.50)

És egyébként plenáris vita szintjén, a bizottsági szinten, de főleg a pár héttel ezelőtti ötpárti egyeztetés során is sorozatban, legalább tucatszor azt a választ kaptuk érdemi javaslatokra, hogy nagyon jó az ötlet, nagyon tetszene egyébként a szakembereknek, de európai uniós irányelvekbe ütközik. Folyamatosan ezek a válaszok jöttek, legyen szó akár a magyar mikro-, kis- és középvállalkozások támogatásáról. Azt az egyszerű javaslatot terjesztettük elő, hogy a jelenlegi normaszövegből vegyük ki azt a megfogalmazást, hogy lehetőség szerint ezeknek a vállalkozásoknak kell fenntartani bizonyos értékű közbeszerzéseket. Legyen kifejezetté téve, hogy igen, csak ezeknek a mikro-, kis- és középvállalkozásoknak tarthatja fenn. Az a válasz érkezett helyettes államtitkári szintről, hogy a lehetőség szerinti kitétel, az uniós elvárás kötelezettség Magyarországra nézve, és hát komoly kötelezettségszegési eljárásnak... - ez történt államtitkár úr, úgy emlékszem, ön nem volt egyébként jelent, méntégre legyen mondva, ez volt a válasz.

Mint ahogy megkérdeztük a dokumentációs díjakkal kapcsolatosan, bár ezek korántsem a legfajsllyosabb szabályrészek, de mondjuk, egy kistelepülési önkormányzat számára egy nagy érvágást jelentett az, hogy a dokumentációs díjak beszédésének lehetőségétől megfosztották ezeket az önkormányzatokat. Jó esetben, ha uniós projekttel volt összefüggésben a közbeszerzés, akkor be lehetett tervezni a közbeszerzés költségeit, de volt, amikor ezt alultervezték, ez persze ajánlatkérői hiba, és volt olyan is, hogy nem volt erre lehetőség, vagy nem uniós közbeszerzésről volt szó. És bizony nagyon értékes bevételi forrásától - sokszor egyetlen bevételi forrásától - fosztották meg az önkormányzatokat. Évek óta, az elmúlt évek-

ben többször tettem arra kísérletet, hogy legalább a közbeszerzési tanácsadói referenciái vagy tanácsadói költségeket legalább részben és az egyéb adminisztrációs költségeket is lehessen dokumentációs díj címén elkérni az ajánlattevőktől. Sajnos, ezt is uniós elvekre való hivatkozással visszautasították.

Mint ahogy megkérdeztem azt is, hogy nem jelent-e problémát, különösen a nagy értékű közbeszerzéseknél az úgynevezett 75 százalékos referenciaszabály behozatala. Tehát magyarul mondva, hogy a nettó érték 75 százalékig kérhet csak műszaki szakmai alkalmassági referenciát innentől kezdve az ajánlatkérő és nem 100 százalékig. Most lehet, hogy ez pár tíz milliós értékű eljárásoknál nem olyan nagy probléma, de mondjuk, egy többmilliárdos értékű közbeszerzési eljárásnál már aggályos, hiszen nem biztos, hogy aki, mondjuk, 5 milliárdig vagy 7,5 milliárdig szalonképes, az ennél 25 százalékkal vagy esetleg ennél magasabb arányban is nagyobb értékű közbeszerzéseknél szalonképes tud lenni. Azt lehetővé tenni pedig, hogy bizonyos esetekben alkalmassági követelményeket nem vagy csak nagyon szűk körben fogalmazzanak meg az ajánlatkérők, az egyenesen életveszélyes, hiszen impotens, alkalmatlan ajánlatkérők tömkelege vihet el eljárásokat. Aztán lehet azt mondani, hogy ezeket a felelőtlen ajánlattevőket, gazdasági szereplőket meg különböző közbeszerzési és egyéb szankciók érik, de ez már azokat az ajánlatkérőket nem fogja boldogítani, akik esetleg emiatt komoly forrásfelhasználástól fognak elesni.

Mint ahogy az ajánlatkérőkkel, különösen megingt erre kell hivatkoznom, a települési önkormányzatokkal szemben különösen méltánytalan, hogy bár önmagában az helyes, hogy adott esetben fizessenek valamennyi - akár 30-40 százalékos - előleget is az ajánlattevők részére, de előleg-visszafizetési biztosítékot semmilyen formában nem kérhetnek. Hiszen mi történik akkor - erre is volt már sajnos példa -, hogyha az adott előleg összegével a nyertes ajánlattevő lelép, megszűnik, eltűnik Magyarországról, fogja a pénzt, és fut, akkor mi lesz ezekkel az ajánlatkérőkkel, mi lesz ezekkel a beruházásokkal? Sajnos, ezeket sem látták időszerűnek vagy nem látták indokoltknak ezek elfogadását.

De hogy azért pozitívumot is mondjak, mert némi együttműködési készség azért csak volt önköben, ez egyébként döntően annak köszönhető, hogy azon az ötpárti egyeztetésen elsősorban szakemberekkel tárgyaltunk és nem politikusokkal, azt például elfogadták, hogy a külön jogszabályban felsorolt, hátrányos vagy halmozottan hátrányos helyzetű térségekben lévő önkormányzatok kapjanak hirdetményszerkesztési díjjal kapcsolatos mentességet, mint ahogy benne marad a szövegben az is, hogy az ezer lélekszám alatti településeknek ezen mentessége megmarad. Nagyon örülök annak, ha a hátrányos helyzetű térségekben lévő önkormányzatok lakos-

ságszámtól függetlenül részesülnek ebben a kedvezményben, hiszen rájuk eddig is nagyon komoly terhet rótt a hirdetménydíj kifizetése, főleg akkor, ha egy évben nagyszámú eljárást kellett lebonyolítaniuk.

Azonban a legfontosabb érvelésünket, a legfontosabb javaslatunkat elutasították, még akkor is igaz ez, hogyha ezt élőszóban terjesztettük elő, és az is lehet, hogy nemcsak a közbeszerzési törvényt, hanem egyéb törvényeket vagy alacsonyabb rendű, rangú jogszabályokat is érint, ez pedig a fajlagos költséghatárok vagy költségtervezési korlátok felállítása. Ugyanis többször elmondtuk már azt, hogy mindenki, az egész politika, gazdasági szereplők, adott esetben rendőrségi vagy nyomozó hatóságok szereplői, politikusok is a közbeszerzések bűvkörében élnek, és arról vitatkoznak, hogy most bikkfanyelven szólva le lehet-e papírozni azt, hogy adott ajánlattevőnek játsszák ki vagy focizzák le az adott munkát, vagy nem lehet lepapírozni. Igazából a közbeszerzési törvény ezt nehezítheti vagy könnyítheti, de egy esetben tudjuk csak a hadtápvonalat elvágni: akkor, ha már a költségvetés tervezési időszakában megakadályozzuk azt, hogy a visszaosztásokat lehetővé tevő tartalékok a rendszerbe belekerüljenek.

Nevezetesen arra gondolok, amikor például - és jellemzően egy uniós forrásból megvalósuló közbeszerzésről beszélünk - vegyünk példaként egy építési beruházást, akár a beruházás jellegét, és mélyépítés-, magasépítés-, útépitésfüggően folyóméterben, kilométerben, négyzetméterben, bármilyen mennyiségű egységben, mértékegységben kifejezett nettó költséghatárokat állítsunk fel, amelyhez nyilván az építész kamarára, egyéb szakmai szervezetekre lenne szükség.

Hiszen ha valami, mondjuk, egy új építés megvalósítható energiatakarékosan, alacsony üzemeltetésű költségekkel - most mondok példaként egy összeget -, 250 ezer forint/négyzetméter költségből, akkor oda ne tudjanak betervezni 560 ezret meg 810 ezret, mert ez az óriási különbség teszi lehetővé azt, hogy a pártkasszába, magánzsebekbe, polgármesterek és egyéb vezető politikai szereplők zsebébe adott esetben komoly pénzek juthatnak.

Nem hiszek az esetek többségében abban, hogy a magyar politika, pláne állami szinten az önkormányzatok útjára lép, éppen ezért az a legbiztosabb, hogyha nem hagyjuk ott a lépes mézet a medve előtt, meg nem hagyjuk szabadon a csirkéket a baromfiudvaron, hanem biztonságba helyezzük őket. És ezzel, higgyék el nekem, ezzel az egyszerű lépéssel ezeknek a költséghatároknak a felállításával, amely egyébként az építési beruházásoknál indulhatna, aztán ki lehetne terjeszteni a záró beszerzésekre, szolgáltatásmegrendelésekre is, sokkal többet tennénk, mint tett előttünk bárki az elmúlt 25 esztendőben.

És mivel önök ezeket nem fogadták el, illetőleg folyamatosan visszadobták a jobbnál jobb javaslata-

inkat európai uniós irányelvekre hivatkozással, ezért, bár vannak előremutató részei a javaslatnak, vannak, amit nagy nehezen sikerült a Jobbik részéről átpaszszírozni, de nem tudjuk támogatni, hiszen semmit nem tesznek a korrupció visszaszorítása, a korrupció csökkentése érdekében.

Bizonyos esetekben könnyebb, bizonyos esetekben nehezebb lesz lepapírozni azt, hogy az a cég kapja meg az eljárást, illetőleg nyerve meg a munkát, ami az adott helybeli polgármesternek vagy egyéb ajánlatkérőnek éppen az érdeke. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt normál szót kérő képviselőnek megadnám a szót, a kormány nevében L. Simon László államtitkár urat illeti a felszólalás lehetősége. Tessék!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Számítalan vitában azt kifogásolja képviselőtársam, hogy a kormány csak a zárszóban szólal meg. Én sajnálom, hogy Apáti képviselő úr végigbeszélte a Jobbik idejét, így... *(Apáti István: Adjatok a Fideszéből!)* Lehetséges, hogy végigmondjam? Tényleg... *(Dúró Dóra: Adjon a KDNP!)* Az előbb a futballról beszélgettünk, képviselőtársam, és ezt a futballhuligáni hangulatot egy kicsit tegyük félre, és próbáljunk...

ELNÖK: Ne húzzuk az időt, jó?! *(L. Simon László: A saját időmet húzom.)* Rendben van, beszéljen államtitkár úr! *(L. Simon László: De hát elnök úr, a saját időmet húzom!)* Tessék!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Engedtesse már meg, hogy a saját időmet húzzam! Tehát szeretném képviselőtársaimnak elmondani, hogy tulajdonképpen mindaz, amit itt Apáti képviselő úr elmondott, ez elhangzott a Törvényalkotási bizottság ülésén is, ahol szerintem érdemben reagáltunk mindenre. De, ha már itt megismételte a bírálatait, akkor hadd mondjam el azt, képviselő úr, hogy muszáj néhány dologra reagálni, hogy ne maradjon válasz nélkül.

Amikor uniós irányelvekről beszélünk, és egy törvény-előkészítési folyamatban azt jelzi egyértelműen a kormány, illetve a kormánynak az ötpárti egyeztetésen részt vevő szakemberei, hogy az uniós irányelvek számunkra kötöttséget jelentenek, az semmi mást nem jelent, mint hogy magunkra nézve a jogszabályokat, így az európai uniós jogszabályokat is kötelezőnek tartjuk. Mindannyian, mi is, önök is, tisztelt Apáti képviselő úr, felesküdtünk a törvények betartására és betartatására, ön, aki ilyen érzékenyen beszél itt a parlamentben a korrupció mibenlétéről, és egyébként azért ostoroz bennünket, hogy nem teszünk meg mindent a korrupció ellen, amit egyéb-

ként határozottan vissza kell hogy utasítsak, tisztelt képviselő úr, önnek, éppen önnek nem kellene azt mondania, hogy mi miért nem fogadtuk el a javaslatokat az uniós irányelvekre hivatkozva.

(21.00)

Az uniós irányelvek nem úgy néznek ki, mint egy szakácskönyv, hogy eldöntjük, hogy akkor öt csipet só vagy négy csipet só teszünk bele a levesbe, hanem azok egyértelműen kötelezettséget jelentenek a magyar jogalkotás számára.

Ezzel együtt, ön is elismerte, hogy volt ötpárti egyeztetés. Ezen az ötpárti egyeztetésen önök is és az LMP is részt vettek. Én a Törvényalkotási bizottság ülésén is és most is megteszem, hogy ezt megköszönöm, és megköszönöm azt, hogy valóban konstruktívan állt mind az LMP, mind a Jobbik ehhez a törvényalkotási folyamathoz. Elég szégyen az, hogy szocialista képviselőtársaink nem vettek részt ezen az ötpárti egyeztetésen, és ténylegesen nem alakították ezt a jogalkotási folyamatot.

És bizony, képviselő úr, önöknek érdemi javaslatait vette figyelembe a kormány, érdemi javaslatokat építettük be a törvény tervezetébe, érdemi javaslatok mellett álltunk ki és mondtam a Törvényalkotási bizottság ülésén, hogy a kormány részéről támogatónak tartjuk és meg fogjuk itt a parlamentben szavazni. Például az ajánlattevők száma esetében. Igaz, hogy önök ötöt javasoltak a jelenleg hatályos hárommal szemben, de mi azt a kompromisszumos megoldást támogattuk, hogy legyen négy. Én számos olyan példát tudnék mondani az életből, amikor ez egyébként nehezen fog működni, tisztelt képviselő úr.

A kkv esetében is mi azért igenis figyelembe vesszük azt, amit jobbikos képviselőtársaim is célként, illetve elvárásaként megfogalmaztak. Azt a bizottsági ülésen is elmondtam önnek, tisztelt képviselő úr, hogy viszont a törvény végrehajtása során mindazok, akiknek közbeszerzést kell kiírniuk, kell figyelembe venni - természetesen jogi keretek között -, hogy a helyi vállalkozókat, a kisvállalkozókat, a helyben élő szakembereket preferálják. Erre egyébként módot ad a törvény. Ezt a fajta patriotizmust, jó értelemben vett pozitív diszkriminációt, jó értelemben vett és jogszabályi keretek között megengedhető pozitív diszkriminációt mi is fontosnak tartjuk. De, még egyszer mondom, ezt nem a törvényhozáson kell számon kérni, nem a kormányon kell számon kérni, hanem a jogalkalmazóknak kell számon kérni.

Tisztelt Képviselőtársam! Úgy csinálunk mindig, mintha a közbeszerzési törvény csak a politikának a legfelsőbb rétegére vonatkozna, és ne kellene egy kistéleplési iskolában egy felújítás esetén, vagy ne kellene, mondjuk, egy kistéleplési orvosi rendelőben egy vizesblokk felújítása esetén, és még ezer példát sorolhatnék a bíróságoktól a rendőrségeken át

a múzeumokig, ahol közbeszerzést kell kiírni; bizony, ezeken a területeken ugyanúgy figyelembe kell venni azokat a szempontokat, amit képviselőtársam is megfogalmazott akár a kkv-kkal, akár a tisztasággal és az átláthatósággal kapcsolatban.

Dokumentációs díjakkal kapcsolatban - ön ismerte el itt az előbb, tisztelt képviselő úr - szintén elfogadtuk a javaslatukat. Hát valóban, az ezer fő alatti kistéleplések esetén nem kell fizetni.

És az alvállalkozókra a múltkor is reagáltam már, most is reagálok: nem egészen úgy tudtuk ezt kezelni, ahogyan ezt képviselő úr megfogalmazta, illetve a Jobbik-frakció megfogalmazta az ötpárti egyeztetésen, de természetesen, azt mondtam, hogy az eljárás során kell megoldanunk, és meg is tudjuk oldani azt, hogy olyan ne fordulhasson elő, hogy olyan vállalatok indulhassanak el közbeszerzésen, amelyek módszeresen nem fizetik ki az alvállalkozóikat. *(Közbeszólások az LMP és a Jobbik soraiból.)* Ezeket a vállalatokat ki kell zárni a közbeszerzésből.

Zárásul hadd mondjam azt el, tisztelt képviselő úr, hogy én nagyon-nagyon rossz iránynak tartom azt, hogyha a közbeszerzés fogalma és a korrupció fogalma közé egyenlőségjelet teszünk. *(Dúró Dóra: Nem mi tettük, az biztos!)* Azt nagyon-nagyon rossz iránynak tartom. A közbeszerzésnek éppen az lenne a lényege, tisztelt képviselő úr, hogy egy átlátható kiválasztási folyamat eredményeképpen, a korrupciót kizárva lehessen az arra érdemes vállalkozókat megbízni.

És még egyszer elmondom: ne éljünk az árak bővületében! Ugye, elmondtam a bizottsági vitában is azt, hogy például van minőségi verseny, ha ezt a törvényt elfogadjuk, azaz nem a legolcsóbb verseng, hanem egy fix árnál a legjobb minőséget kell kiválasztani. Az én területemen, a műemlék-felújításoknál nem is lehet ezt elvárni, hogy a legolcsóbb ajánlatot fogadjuk el. Speciális esetek tömkelegét tudnánk elmondani, amikor nem a legolcsóbb ajánlatot kell - gondoljanak egy ilyen épület felújítására -, hanem a legmagasabb színvonalút kell elfogadni, tisztelt képviselőtársaim.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszatérünk a normál szót kérők sorához. Józsa István képviselő úr következik, MSZP. Tessék!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban rendhagyó fordulatnak lehettünk tanúi, két okból is. Egyrészt államtitkár úr az előző napirendet lezáró utolsó mondatában elfogadta az érvelésünket, és úgy fogalmazott, hogy a költségvetési törvény módosítása majd akkor nyer értelmet - amit mi is mondtunk -, hogyha esetleg ez a közbeszerzésről szóló törvény elfogadásra kerül. Ezt viszont mi nem szeretnénk

javasolni önöknek, ugyanis ennek a története eléggé kacifántos.

Szeretném egy elvi kinyilatkoztatással kezdeni, hogy egy jól működő gazdaságban a közbeszerzésnek rendkívüli jelentősége van, az hozzájárulhat a versenyhez, a színvonal emelkedéséhez, a közjavak gyarapodásához. A törvény kijelöli, hogyan pályáztassa meg az állam a munkára vagy szolgáltatásra jelentkezőket, ugyanakkor a hazai közbeszerzési jogszabályi környezet alapvetően korábban is megfelelt az uniós irányelveknek, de a jogalkalmazás terén komoly problémák merültek fel az elmúlt időszakban. Ennek az Európai Unió hangot is adott. Az Európai Bizottsággal kötött partnerségi megállapodásban a jelen hétéves ciklusra az szerepel, hogy az uniós források felhasználásának előfeltételeként meghatározott közbeszerzések működésére vonatkozó követelményeket Magyarország nem teljesíti megfelelően, ezért intézkedéseket kell tenni annak érdekében, hogy a közbeszerzési rendszer megfelelően működjön. Ez kritériumként merült fel.

Az új operatív programok brüsszeli elfogadásának egyik feltétele volt a közbeszerzési szabályok megújítása, igazából ezért született az ez év júniusi előterjesztés.

Ezt követően, ahogy Vantara Gyula képviselő úr is elmondta, szeptember 18-án egy rendkívül terjedelmes, több mint húszoldalas, közel száz pontból álló módosító csomagot nyújtottak be a saját előterjesztésükhöz, saját törvényjavaslatukhoz, és erre mind azt mondták, hogy az átláthatóság javítása, a gyorsabb és igazságosabb közbeszerzési folyamat biztosítása. Ezzel szemben valójában rendkívül lelazították a folyamatot, számtalan gumiszabály, illetve kiskapu lehetősége került be ebbe a huszonvalahány oldalas módosításba.

Azzal ellenében, amit önök állítanak, ez a változat, ami még össze sincs szerkesztve, nem szolgálja a korrupció felszámolását, csökkentését, ellenkezőleg, annak további burjánzási lehetőségét nyitja meg, és mindezt látszólag jól hangzó szakmai érvek, szakmai indokok mentén. Például ez a 75 százalékra kiterjedő referencia. Persze lehet olyan új típusú munka, amit hazai vállalkozók korábban még nem végeztek, tehát valami rugalmasságot belevisznek. Ugyanakkor például a kizárás lehetőségében olyan szépen el lehet intézni, teljesen mindegy, hogy három, négy vagy öt pályázót hívnak meg, ha szubjektív okok alapján azt zárnak ki lényegében a jelen törvényi felhatalmazással, akit éppen akarnak.

Nagyon lényegesnek tartjuk, hogy a kkv-k preferálására, ami tényleg egy követendő nemzetgazdasági cél, igazából semmi garanciát nem tartalmaz a törvény erre vonatkozóan. Szándékként benne van, de garanciális elem nincs.

Hasonlóan fontosnak tartjuk az előleg felhasználásának a szankcionálását, ugyanis voltak ezzel

kapcsolatban botrányos esetek még az elmúlt időszakban is, konkrétan az ESZOSZ, az első magyar országos szociális szövetkezet botrányára gondolok, ahol közel háromezer embernek szabályosan ellop-ták a pénzét. Nem volt meg a saját részük, az előleget gyakorlatilag arra használták, amire az önrészt kellett volna használni, és utána egyszerűen felszívódott a cég az érintettek pénzével.

Tehát mi egy sokkal átgondoltabb, a kitűzött céloknak valóban megfelelő előterjesztést tartunk megfelelőnek. Ez egyébként látszott már a júniusi előterjesztésnél is, és pont ez volt az oka, hogy ezeket a módosítókat látva az MSZP nem vett részt az ötpártinak mondott egyeztetésen, mert semmi esély nincs, hogy ez az előterjesztés javítható legyen.

(21.10)

Ez egy olyan toldozgatás-foldozgatás, amiből csoda lenne, ha jól működő rendszer alakulhatna ki. Jelen esetben mi ezt nem látjuk biztosítottnak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padso-raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Schiffer András képviselő úr, az LMP frakcióvezetője. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ha már Apáti képviselő úrnak nincsen lehetősége válaszolni, akkor én kísérletet teszek arra, hogy azért itt rendbe tegyek dolgokat a Törvényalkotási bizottság üléséről.

A helyzet az, hogy önök a TAB-ülésen is és az ötpárti egyeztetésen is valóban azzal jöttek, hogy az uniós irányelvek keretét szabnak a kormány mozgásterének. Na most, lássunk világosan! A közbeszerzési törvénynek - valóban, önnek ebben egyébként igaza van, ha erre utalt - csak az egyik funkciója az, hogy a közpénzek környékéről a tolvajokat próbálja megelőzni. De a közbeszerzési törvénynek van egy nagyon fontos gazdaságpolitikai funkciója: egy olyan országban, ahol a gazdaság tragikusan kettészakadt - duális gazdaság van ma Magyarországon -, a közbeszerzési törvénynek lenne egy rettenetesen fontos funkciója abban, hogy az állami, önkormányzati megrendelések segítségével próbáljunk meg életet lehelni a helyi gazdaságba, próbáljuk meg a hazai kkv-kat helyzetbe hozni az udvari beszállítókkal, illetve a multikkal szemben.

Na most, elég vicces azt hallgatni, hogy önök nem akarnak kötelezettség-szegési eljárásokat és nem akarnak konfliktust az Európai Unióval, miközben éppen most zárta le a parlament azt a vitát, ahol egyenesen parlamenti határozattal akarnak üzengetni az Európai Unió vezetőinek. Államtitkár úr, ha

valamiért ütközést kellene vállalni az Európai Unióval, az pontosan egyfajta protekcionista gazdaságpolitika; ha valamiért ütközést kellene vállalni az Európai Unióval, akkor az éppen a hazai kis- és középvállalkozói szektor, a helyi gazdaság támogatása. Mert látni kell, ha valami az Európai Uniót egészen kilátástalan helyzetbe viszi, és szétfeszíti az Európai Unió kereteit, az éppen az a dogmatikus szabadkereskedelmi logika, ami a kelet-európai országokat örökös szegénységben fogja tartani. Akkor, amikor, mondjuk, egy aszfaltos cég esetében nem engedi meg az Európai Unió, kötelezettségi eljárás van, és csak meghatározott távolságon belül rendelhet alapanyagot... - ez kint van Brüsszelben. Mit csinált... (L. Simon László közbeszól.) Igen, így van, konfliktust vállalt - nagyon helyesen csinálták a szocialisták ezt egyébként, és nagyon helyes, ha ebben konfliktus van, államtitkár úr, viszont az a helyzet, hogy ezeknek a konfliktusoknak a sokaságát kéne Magyarországnak felvállalnia.

Egy olyan Európai Unió, amelyik nem engedi a végeken a fenntarthatósági szempontokat érvényesíteni, amelyik nem engedi a kelet- és dél-európai országoknak, hogy a saját belső tőkeképző képességüket megerősítsék, egy ilyen Európai Unió halálra van ítélve. Ezt a következtetést kéne végre levonni, és ebben kéne bátornak lenni, nem pedig idióta üzeneteket megfogalmazni itt a Ház előtt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az egyik javaslat, amit megfogalmaztunk, nem más, mint az Elios-ügy alapján tett javaslatunk, tehát hogy többé ne fordulhasson elő olyan, hogy olyan nyer közbeszerzési pályázaton, aki megjelenik tanácsadóként a pályázati dokumentáció összeállításánál. Azt javasoltuk továbbá, hogy akár a fejesek összefonódásait, akár az ajánlatkérői és ajánlattevői oldal összefonódásait három évre visszamenőleg próbáljuk meg megfogalmazni. Vantara Gyulának nyilván nagyon vicces, hiszen ő is haszonhúzója lehet, gondolom, ennek a kiskapus helyzetnek, viszont én azt gondolom, az adófizető állampolgárok számára ez a helyzet korántsem vicces. Az Elios-ügyben is az derült ki, hogy hirtelen a pályázati határidő letelte előtt cseréltek tulajdonost az üzletrészek.

A miniszterelnök úr ígéretet tett arra, hogy ezt az LMP-s módosító javaslatot támogatni fogja; nem így történt. Önök a bizottsági ülésen azt mondták, hogy amennyiben az LMP javaslatát elfogadná az Országgyűlés, akkor megbénulna a közbeszerzési piac. Ez az én fordításomban azt jelenti, hogy önök szerint amennyiben az LMP javaslatát elfogadná az Országgyűlés, úgy a fideszes rokonok meg haverok nem tudnak több pályázatot benyújtani, és az önök olvasatában így megbénulna a közbeszerzési piac. Ez lenne a világos beszéd, ha ezt bevallanák.

Ezen kívül, államtitkár úr, mi terjesztettünk elő módosító javaslatot a körbetartozásokkal kapcsolat-

ban is, hogy takarodjanak ki a közbeszerzési piacról azok, akik nem fizetik ki az alvállalkozókat, és legyen felelőssége az ajánlatkérőnek, hogy kit hirdet ki győztesként, legyen felelőssége abban a kiíró szervezetnek, hogyha a pályázat győztese otthagya kifizetetlenül a melósokat, illetve a kisvállalkozókat. Ezeket a javaslatainkat önök nem fogadták el, nem álltak az emberek mellé. Köszönöm szépen. (Taps az ellenzéki oldalon.)

ELNÖK: Gúr Nándor képviselő úr, MSZP!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Vantara Gyula képviselőtársam a verseny tisztaságáról szolt többek között meg a formális megfelelések kérdéskörét is érintette. Itt csak azt szeretném a figyelmébe ajánlani, illetőleg mindegyikünk figyelmébe ajánlani, hogy a verseny tisztasága kapcsán, a verseny és az átláthatóság a közbeszerzések tekintetében hogy néz ki. Biztos L. Simon képviselőtársam is, illetve államtitkár úr is olvasgatta vagy legalábbis ismeri, vélem, az Európai Uniónak a Magyarországról szóló országjelentését. Ha nem, akkor segítek benne, ha igen, akkor csak címszavakban teszek említést erről.

Itt a szoros szerződéses kapcsolatok kérdéskörét érinti legkiváltképp a gondolatok fűzése, és ez nem más, mint az üzleti és a politikai körök közötti kapcsolat. Én is egyetérték azzal a gondolatával, amit mondott, hogy az lenne jó, ha nem erről szólna a történet; ha a közbeszerzés azt a fajta kiválasztódást segitené elő, ami a legpraktikusabb és a leghasznosabb, a legnagyobb hozammal párosuló folyamatot alapozná meg. Na de mindenfajta kimutatás vagy sokfajta kimutatás sajnos nem ezt támasztja alá, hanem azt, hogy a magyarországi közbeszerzések bizonyosan súlyos kockázati tényezőket, korrupciós kockázatokot rejtenek magukban, és ez nincs így rendjén, ez nincs így jól. Az elmúlt öt esztendő története ennek a folyamatnak az erősödéséről szól; nem én találok ezt ki, nagyon sok kutatási eredmény támasztja ezt alá.

A formális megfelelések tekintetében pedig akkor, amikor Vantara Gyula képviselőtársamtól azt hallom, hogy abba az irányba érdemes menni, hogy legalább négy ajánlattevő kiválasztott legyen, akkor szeretném elmondani önöknek, hogy most, jelen időszakban úgy állunk, hogy fele közbeszerzésnél egy kiválasztott van.

Nem akarok továbbmenni és mélyebbre hatolni a kérdés tekintetében, csak azt akarom mondani, hogy nézzék meg, a gazdasági operatív program tekintetében mi született. Látják, hogy súlyos gondatlanságokat tár fel mindenfajta kutatás, túlárazásokat, piaci árnál drágább megjelenítéseket; ebből kellene kiindulni, és ezen kellene változtatni. Az jó és az rendben van, ha arra törekszünk, hogy a lánctar-

tozások nullázódjanak le. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Jelzésre:)* Mesterházy Attila képviselő úr a frakció rendelkezésére álló időkeretében. *(Mesterházy Attila a mikrofonját igazgatja.)* Kérem szépen az időt visszaállítani 57 másodpercre!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Igen, bocsánat, csak összegabalyodott itt a mikrofon. Csak egy rövid megjegyzésem lett volna a vitához, amit talán a képviselőtársaim kifejejtettek az eddigiekből a közbeszerzés kapcsán.

Ha már az Európai Unióról is volt szó, ennek a kontextusában egy kicsit értelmezve, az is jelentősen befolyásolja ezt a kérdéskört, hogy a magyar kormány folyamatosan meghívásos pályázatokon dönti el, hogy ki lehet a nyertes; ez Magyarországon az európai uniós átlag fölött van. Éppen ebből kifolyólag ez valóban melegágya lehet annak, amiről Gúr Nándor képviselőtársam is beszélt, nevezetesen a korrupciónak.

Éppen ezért fontos az, hogy bizony ezek a meghívásos pályázatok sokkal inkább vagy világos politikai döntés alapján, stratégiai szempontok alapján eldöntött pályázatok legyenek, vagy pedig nyílt közbeszerzési eljárás legyen, így elkerülhető az a fajta vita, hogy vajon a korrupció mennyire hatja át ezeket a kérdéseket. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem, hogy kíván-e még akkor a rendelkezésre álló időkeretben valaki felszólalni a frakciókból. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az államtitkár urat, hogy előterjesztőként kíván-e szólni. *(L. Simon László jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. L. Simon László államtitkár úré a szó. Tessék!

(21.20)

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Néhány apróságra szeretnék még kitérni az elhangzottak közül és utána a záró felszólalásomat elmondani.

Józsa képviselőtársamnak szeretném mondani, mert szóba hozta a referenciamérték változását, hogy 75 százalék vehető figyelembe, illetve írható elő. Tisztelt képviselő úr, ez éppen a kkv-szektor erősítését szolgálja. Ez egy nagyon helyes törekvés, hiszen

arról van szó, hogy ha korábban egy kistelepülésen egy helyi vállalkozónak, mondjuk, volt referenciája óvodafelújításban, akkor az nem tudott elindulni egy iskolafelújítási vagy egy orvosirendelő-felújítási tenderen. Tehát azt gondolom, hogy ez egy jelentős könnyítés, amely mindenképpen szolgálni fogja azt, hogy egyébként a kisebb településeken az összetett, nagy referenciákkal nem rendelkező vállalkozók is el tudjanak indulni.

Próbálom követni Schiffer képviselőtársam logikáját, aki most sajnos nincs itt. *(Dr. Schiffer András belép az ülésterembe. - Apáti István: A mozgását is!)* Schiffer képviselőtársam, ha jól értettem, kettős mérce alkalmazásával vádolta meg a kormányt, azt mondva, hogy itt kényesen figyeltünk az európai uniós irányelvekre, más területen meg nem figyelünk kényesen az európai uniós irányelvekre. Akkor ugyanezt a labdát visszadobhatnám a képviselő úrnak is, mert ma itt a napirend előtti felszólalásában minden tekintetben a jogállami normák betartását kérte számon azon a kormányon, aki egyébként megítélésem szerint menekültügyben is betartja mind a nemzetközi szerződéseket, mind a jogállami normákat, közben pedig valamiféle protekcionista gazdaságpolitika jegyében arra buzdít bennünket, hogy menjünk szembe az európai uniós irányelvekkel és sértsük meg a jogállami normákat. Ez a kettő így szerintem nem fog menni, legalábbis egyszerre semmiképpen sem. De lehet, hogy rosszul értelmeztem, amit a képviselő úr mondott. Ha így van, akkor megkövetem.

Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány dolgot hadd emeljek ki így a vita végén. A kormány által benyújtott új közbeszerzési törvénynek az a célja, hogy a közbeszerzési eljárásokkal kapcsolatos szabályok, a jogszabályi környezet, valamint az intézményrendszer működésének felülvizsgálatával és a vonatkozó szabályok aktualizálásával új alapokra helyezzük a hazai közbeszerzések megvalósítását. *(Dr. Schiffer András elhagyja az üléstermet.)*

Tehát, tisztelt képviselőtársaim, a vitában elhangzott, hogy ez toldozás-foltozás, de ez nem igaz, valójában e törvényjavaslat elfogadásával valóban új alapokra helyezzük a jogszabályt, illetve a jogszabályi környezetet. Ne felejtsek el, nemcsak egy alapos ötpárti egyeztetésen vagyunk túl, hanem az Európai Unió érintett szerveivel való folyamatos konzultáció eredményeképpen az általuk megfogalmazott elvárásoknak és az európai uniós irányelveknek is megfelelő törvénytervezet fekszik a képviselőtársaim előtt. Mindezzel hozzá akarunk járulni a társadalmi és gazdasági szempontból előnyös, a minőségi kiválasztás elvét előtérbe helyező közbeszerzések lefolytatásához, illetve az európai uniós támogatási források szabályszerű felhasználásához.

Schiffer képviselőtársamnak azt is szeretném mondani, ha benn lenne, hogy azért is tartottuk ezen

a területen különösen fontosnak az európai uniós irányelvek figyelembevételét és betartását, mert semmiképpen sem akarjuk azt, hogy a közbeszerzési szabályok hibái miatt vagy esetlegesen szabálytalan közbeszerzési eljárásokkal veszélybe hozzuk a Magyarország számára jelentős forrásokat biztosító strukturális alapokhoz való hozzáférésünket. Tehát nem lehet ezen a területen ezzel még csak véletlenül sem viccelni, hanem következetesen végig kell menni egy úton. Nem kell magunkat kitenni OLAF-vizsgálatoknak, nem kell magunkat kitenni hercehurcáknak, hanem igenis az európai uniós elvárásoknak megfelelően kell lebonyolítani a közbeszerzéseinket. Az új törvény elfogadásával határozottabban valósítható meg az olyan követelmények közbeszerzési eljárásokban való érvényre juttatása, mint az eljárások átláthatósága, a verseny fokozása, a verseny tisztasága, a minőség alapú kiválasztási szempontok alkalmazásának elsődlegessége, az eljárások egyszerűsítése, gyorsítása, az adminisztratív terhek csökkentése, az elektronikus kommunikációra való áttérés, valamint a kis- és közepes vállalkozások sikeres szerepének elősegítése a közbeszerzésekben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslatot még, mint tudják, május 19-én nyújtotta be a kormány az Országgyűlés elé, az általános vitát lezártuk június 9-én, 41 képviselői módosító javaslat érkezett ekkor a törvényjavaslathoz. A részletes vita június 30-án zárult, amely során a törvényjavaslatot a Gazdasági bizottság, a Vállalkozásfejlesztési bizottság, a Költségvetési bizottság is tárgyalta, majd ezt követően a Törvényalkotási bizottság az eljárást szeptember 18-án fejezte be. A részletes vita lezárása és a Törvényalkotási bizottság eljárása közti nyári időszakban a Miniszterelnökség várta a képviselőtársaink javaslatát, ilyen javaslat azonban nem érkezett az előterjesztőhöz. Ezt a vitát a TAB-ülésen is lefolytattuk, lásd Fodor képviselőtársunk, aki megfogalmazta szokás szerint a kifogásait, de egyetlen módosító indítványt nem nyújtott be a törvényjavaslathoz. Vagy lásd a szocialista képviselőtársainkat, akik az augusztus 31-én tartott ötpárti egyeztetésen nem vettek részt, szemben a többi ellenzéki, illetve kormánypárti frakcióval. Ezen az ötpárti egyeztetésen megvitattuk a pártok módosító javaslatát, melyeket jelentős részben beépítettünk a törvényjavaslatba. Azon javaslatok, amelyeket nem sikerült elfogadnunk, megítélésünk szerint az uniós irányelvvel ellentétes szabályozást eredményeztek volna. Ezt ma az Apáti képviselő úrral folytatott vitában is részletesen megtárgyaltuk.

A javaslatok közül ki kell emelnünk az összeférhetetlenségi szabályok szigorítására irányuló javaslatot, amelyet Schiffer képviselőtársunk is többször megfogalmazott. Az összeférhetetlenségi szabályok szigorítására vonatkozóan az előterjesztő által kidolgozott megoldás lényegében korlátozza a főbb közjo-

gi méltóságok, illetve hozzátartozóik – hangsúlyozom, hozzátartozóik és nem közvetlen hozzátartozóik - tulajdonában álló társaságok közbeszerzési eljárásokba való bekapcsolódását. Így megvalósult a köztársasági elnök, a miniszterelnök, a miniszterelnök-helyettes, az Országgyűlés elnöke vagy alelnöke, a miniszter, a Kúria elnöke, a legfőbb ügyész, az Alkotmánybíróság elnöke, az ÁSZ elnöke, a közbeszerzési hatóság elnöke, a GVH elnöke, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal elnöke, valamint a Központi Statisztikai Hivatal elnöke tulajdonában vagy hozzátartozója tulajdonában álló szervezetek közbeszerzési eljárásban való részvételének kizárása.

A törvényjavaslatban néhány további jelentős módosítást is elfogadtunk a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatának segítségével. Ezek közül is kiemelek néhányat. Az építési beruházások és szolgáltatások megrendelése esetén módosultak a kifizetési és teljesítési szabályok. Az ajánlatkérők ezentúl közvetlenül fizetik ki a fővállalkozót és az alvállalkozókat, amelyek révén növekszik a kifizetések biztonsága és gyorsasága. Az alvállalkozók nagyobb biztonsággal jutnak majd a pénzükhöz.

Továbbá új szabály az, hogy az alvállalkozói teljesítés összesített aránya nem haladja meg a nyertes ajánlattevők saját teljesítésének arányát, melynek eredményeként rövidül az alvállalkozói láncolat. A két rendelkezés együttes hatásaként pedig megelőzhető a láncartozások kialakulása, tisztelt képviselőtársaim. A közbeszerzési adatbázisba történő ajánlatkérői adatok közzétételének elmulasztása miatt a közbeszerzési hatóság elnöke jogorvoslati eljárást kezdeményezhet, amely a törvény más rendelkezései mellett elősegíti a közbeszerzések jobb átláthatóságát és nyilvánosságát. A hazai forrásból megvalósuló, úgynevezett kis értékű közbeszerzések, vagyis a 18 millió forint alatti áru- és szolgáltatásbeszerzések - itt mentünk le 25-ről 15 millióra - és a 100 millió forint alatti építési beruházások esetén - itt mentünk le 150 millióról 100 millióra - az eredetileg javasolt három ajánlattevő helyett, mint ahogy ezt a vitában is kifejtettem, a Jobbik javaslatát figyelembe véve négy ajánlattevőt köteles az ajánlatkérő felhívni ajánlattételre, mely a verseny további növeléséhez, a közpénzek hatékonyabb felhasználásához vezet majd a jövőben.

A közbeszerzésekben való részvételt rendező szabályok között módosítottuk az offshore-cégeket érintő kizáró okokat is, amelynek szigorán az Európai Bizottság nyomására kellett enyhítenünk. Ne felejtjük el, mi ennél szigorúbbat akartunk, mint ami a törvényjavaslatba bekerült, mert az Európai Bizottság ezt kifogásolta. A Bizottsággal történő egyeztetések eredményeként sikerült közös megegyezést elérni, ennek megfelelően az átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű társaságok továbbra sem vehetnek részt magyarországi közbeszerzésekben. Mivel az új Kbt.

keretjellegű törvénynek tekinthető, így a törvény adta kereteket további részletszabályokat tartalmazó végrehajtási rendeletek töltik ki. Ezen részletszabályok között helyt kapnak olyan technikai jellegű szabályok is, amelyekkel kapcsolatban korábban is merült fel igény, és amely jelentős hatást gyakorol a hazai közbeszerzések szereplőire. Ilyen szabály különösen a jogorvoslati díjak csökkentése, valamint a hirdetmény-ellenőrzési díjak eltörlése a halmozottan hátrányos helyzetű kistérségek és az ezer fő alatti települések esetén, ahogy azt ma Apáti képviselőtársam is megfogalmazta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az új törvény tervezetével a kormány egy minden szempontból modern, az újonnan elfogadott európai uniós közbeszerzési irányelveknek mindenben megfelelő, a korábbi évek közbeszerzési gyakorlatának tapasztalataira támaszkodó, az érintett piaci szereplőkkel széles körben egyeztetett és általuk elfogadott törvénytervezetet nyújtott be, amely a tisztelt Országgyűlés és bizottságai előtti viták során elismerést is kapott.

(21.30)

Az új törvény elfogadása nemcsak uniós kötelezettségünk, hanem a hazai közbeszerzési rendszer megreformálásának is alapköve, amellyel a közbeszerzési eljárások gyorsabb, eredményesebb, a korábbinál nagyobb nyilvánosságot és versenyt garantáló lefolytatása biztosítható.

Kérem képviselőtársaimat, hogy ennek szellemében szíveskedjenek a törvényjavaslatot támogatni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyed-egy fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelések forintra átváltásával kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló előterjesztés összevont vitája**. Az előterjesztés T/6241. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd elhangzására összesen 15 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólítására 15 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 7 perc, a képviselőcsoportok felszólítására összesen 20-20 perc, a független képviselők felszólítására összesen 8 perc áll rendelkezésre, az előterjesztői viszonválaszra pedig 10 perces időkeretben van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének 15 perces időkeretben. Tessék!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A devizaalapú hitelek egyaránt jelentős kockázatot jelentenek a gazdaság, a lakosság és a pénzügyi szektor szereplői számára. Amint az Európai Rendszerkockázati Testület devizahitelezéséről szóló ajánlása is rögzítette, elsősorban azokban az országokban nagy a devizahitelezés pénzügyi stabilitást övező kockázata, ahol jelentős a természetes fedezettel, azaz az adott devizával nem rendelkező kölcsönfelvevőknek, különösen a háztartásoknak nyújtott devizahitelek állománya, miután az érintettek a jövedelmüket általában helyi fizetőeszközben kapják. Mindez a közelmúltig Magyarországra különösen érvényes volt.

A 2014 novemberében elfogadott forintosítást szabályozó törvény biztosította mind a lakáscélú, mind a szabad felhasználású jelzáloghitelek forintosítását. A banki elszámolás a devizában fennmaradt nem jelzáloghiteleket is érintette, aminek következtében a devizában kimutatott hiteltartozás összege és törlesztőrészlete is csökkent. A kimutatható hatás ugyanakkor a nem jelzáloghiteleknél kisebb volt, egyrészt a magasabb kamatszint és a rövidebb futamidő miatt kevésbé csökkent a törlesztőrészlet, másrészt az érintett hitelek mintegy fele eredetileg is referenciakamathoz volt kötve. A svájci jegybank 2015. januári döntése miatt azonban a svájci frank árfolyama jelentősen erősödött, ami a törlesztési terhek oldaláról ténylegesen kioltotta az elszámolás pozitív hatását.

A nem fizető gépjárműhitelek állománya 2014 végére már 26 százalékra emelkedett. Mintegy 30 ezer olyan deviza-gépjárműhiteles adós van, aki jelzáloghitellel is rendelkezik, azaz a gépjárműhitelek emelkedő törlesztési kötelezettsége egyben azok számát is növelheti, akik nem tudják fizetni a jelzáloghiteleiket. E hitelek kezelése ezért elkerülhetlenné vált, amelynek kereteiről az EBRD-vel kötött megállapodásnak megfelelően a kormány és a Magyar Bankszövetség hosszas egyeztetést követően 2015. augusztus 19-én megállapodásra jutott.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat a gyakorlatban ezt a megállapodást ülteti át jogszabályba, amelynek főbb elemei a következők. A törvényjavaslat hatálya fő szabályként minden olyan fogyasztóval kötött devizahitelre, valamint devizaalapú pénzügyi lízingre kiterjed, amely nem volt érintve a devizaalapú jelzáloghitelek forintosításában. A fő szabály alól kivételt jelentenek a deviza-értékpapír vagy devizabetét mellett nyújtott lombardhitelek, ahol az ügyfelek oldaláról ténylegesen nincs védendő forint árfolyamkockázat, hiszen az ügyfél ellensúlyozta a kockázatát maga. A hitelkártyákhoz vagy fizetési számlákhoz kapcsolódó devizaalapú kölcsönszerződések sem részei a jelenlegi forintosítási szabályozásnak, annak jellegéből fakadóan.

A kormányzat szándéka ennek a problémának a végleges kezelése. Így bízunk az ügyfelek józan belátásában, és reméljük, hogy a forintosítást elfogadják, a családi költségvetések segítségét célzó intézkedésünket pozitívan szemlélik, és nagyon kevesen maradnak csak a devizahiteleknél, mondjuk, akinek a fizetése svájci frankban vagy euróban van.

Tisztelt Országgyűlés! Eddig a még élő szerződésekről beszéltem, de szót kell ejteni a nem teljesítés miatt felmondott szerződésekről is, mivel ezek számossága jelentős mértéket öltött napjainkra. A nem teljesítés miatt felmondásra került kölcsönszerződésekből eredő és még devizában kimutatott követelések tekintetében a pénzügyi intézményeknek szintén kötelező lenne a forintra átváltást felajánlani. Tekintettel azonban arra, hogy ezek a követelések már nem élő szerződésekből erednek, a kérdés külön szabályozást is igényel.

A törvényjavaslat ugyanakkor az ügyfelek részére kedvezményt is biztosít, a kölcsönszerződések kapcsolódó módosítása esetén ugyanis a pénzügyi intézmények elengednék a még nem esedékes követelésük azon részét, amennyivel a 2015. augusztus 19-i devizaárfolyam magasabb volt, mint a jelzáloghitelek forintosításánál alkalmazott árfolyam. A különbségből adódó terhek ugyanakkor fele-fele arányban megosztásra kerülnének az állam és a bankok között. Ez tehát azt jelenti, hogy a svájcifrank-szerződés esetén az ügyféllel szembeni követelés 287 forint 22 filléres árfolyamon forintosításra kerül, majd egy jóváírás eredményeként az ügyfél úgy érzi, hogy minden egyes svájci franknyi tartozása csak 256 forint 47 filléres árfolyamon van vele szemben december 1-jét követően nyilvántartva.

Tisztelt Országgyűlés! A még élő szerződések esetén a pénzügyi intézmények legkésőbb 2015. december 15-ig lennének kötelesek a kölcsönszerződések forintra átváltáshoz kapcsolódó módosított szövegét elkészíteni, valamint a módosuló rendelkezések szövegét a fő adósoknak megküldeni, azaz az ügyfelek leveleiket 2015. december 15-ig kapják meg.

A kamatok számításának módja szükségszerűen változik, ha az alapul szolgáló referenciakamat devizaalapú. A törvényjavaslat azonban kimondja, hogy ha az alkalmazott deviza referencia-kamatlábban tartalmilag megfelelő forint referencia-kamatláb magasabb, a különbözetet a pénzügyi intézménynek a kamatfelár terhére kell érvényesítenie. Ez azt jelenti, hogy az ügyfél nem tapasztalhat kamatemelkedést, a módosítás ugyanis az ügyleti kamatdíj költségmértéke tekintetében az érintett fogyasztóra nem lehet hátrányosabb, így a módosítást követő kezdeti ügyleti kamat sem lehet magasabb, mint a módosítás napját megelőző kamat.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat alapján a pénzügyi intézmények a szerződésmódosításra vonatkozó ajánlatokat minden esetben egyenlő összegű törlesztőrészletű kölcsönszerződésként kötelesek megtenni. Ennek oka, hogy az érintett kölcsön-

szerződésekhez kapcsolódó tehervállalások az ügyfelek oldaláról kiszámíthatók legyenek, különösen az autóhitelek esetében, ugyanis előfordultak olyan konstrukciók, ahol az árfolyamváltozásból adódó terhekkel az ügyfelek ténylegesen csak a futamidő végén találkoznak, ami szükségszerűen felveti a futamidők folyamatos meghosszabbítását.

Külön kezelést igényelnek a már felmondott kölcsönszerződésekből eredő, devizában nyilvántartott követelések, a felmondott szerződéseknél ugyanis a szerződésmódosítás nem értelmezhető, a pénzügyi intézmények legfeljebb egy új részletfizetésre vonatkozó ajánlatot tehetnek. A törvényjavaslat ezekre a követelésekre is kimondja a forintkövetelésre történő átváltást azzal, hogy ha az ügyfél az átváltást nem kifogásolja, szintén érvényesülhet a követelések egy részének az elengedése.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ki kell még térni arra is, hogy december 1-jéig még két hónapnyi időtartamban viselik az ügyfelek az árfolyam mozgásának a terhét. Amikor a gépjármű- és személyi hitelek tömeges forintosítását felvállaltuk az ügyfeleknek nagyon kedvező feltételek mellett, azt is láttuk, hogy a jogszabály kihirdetése és annak alkalmazási kezdő időpontja között két hónap telik el. Ezen időszak alatt a pénzügyi intézmények fejlesztenek, átvezetnek, kiszámolnak és postára adnak, az ügyfelek pedig továbbra is elszenvedik az árfolyammozgás adta helyzetet.

(21.40)

Mivel a családi költségvetések véleményünk szerint a továbbiakban nem tehetők ki ennek a helyenként hektikus mozgásnak, így október-november során az ügyfelek ugyan még az aktuális árfolyamon fizetik a törlesztőrészletüket, azonban utólagosan elszámolja a pénzügyi intézmény részükre a túlfizetést. Ez 2-3 forintos árfolyamgyengülés esetén az ügyfélnek csak pár száz forintos törlesztőrészletkülönbség, de véleményem szerint a kormány döntése által a javaslat már ezt az ingadozást sem szeretné a családok terheként látni.

Tisztelt Országgyűlés! Összegzésként elmondható, hogy a benyújtott törvényjavaslat célja a devizaalapú hitelek végleges rendezése, a háztartások árfolyamkockázat alóli mentesítése, a családi költségvetések kiszámíthatóbb terhekkel való szembesítése. Jelentős terheket veszünk le a családok válláról, és hiszem, hogy a probléma rendezése megnyugtató keretek között véglegesen és mindenki számára a lehető legnagyobb pozitív szemlélettel zárul.

Hosszú utat jártunk be, de a probléma 2016-ra véglegesen elfelejtésre kerülhet, és a hitelekkel kisebb vagy nagyobb mértékben küzdő családok is pozitív fordulattal nézhetnek szembe. Kérem ezért önöket, hogy támogassák a betervezett törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces keretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Tessék!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a mai napon a Törvényalkotási bizottság házsabálytól való eltéréssel megtárgyalta a T/6241. számon benyújtott, egyes fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelések forintra átváltásával kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 24 igen szavazattal, nem szavazat nélkül és 10 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

A házsabálytól való eltérés is jelzi, hogy a devizaalapú jelzáloghitelek forintosítását követően az érintettek nagy számára is tekintettel egyre nagyobb problémát jelentenek az autóhiteles bedőlések, amelyekre a svájci frank 2015. januári hirtelen jelentős erősödése is vezetett. Az árfolyam-ingadozás mintegy 200 ezer családot érintett, ezért mindenképpen szükség van a helyzet mielőbbi rendezésére. Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt Cseresnyés Péter önálló módosító indítványát, másrészt a Törvényalkotási bizottság saját javaslatát, amelyek elsősorban technikai módosító rendelkezéseket tartalmaznak.

A jelzáloghitelesek problémáinak rendezését követően, úgy gondolom, eljött az idő, hogy a nem jelzálogalapú vagy egyéb hitelesek, döntő részben autóhitelesek problémáját is rendezze a kormány, illetve az Országgyűlés, ezért kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom a figyelmüket, hogy a frakcióknak 20-20 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc áll rendelkezésükre.

Először az írásban jelentkezett képviselők felszólalása következik, ezek sorában László Tamás képviselő urat illeti a szó elsőként, Fidesz. Tessék!

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A devizaalapú hitelek kivezetésének egy újabb és reményeink szerint végleges fázisához érkezünk az egyes fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelések forintra átváltásával kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló T/6241. számú törvényjavaslattal.

A szeptember 18-án benyújtott törvényjavaslat célja, hogy a devizaalapú jelzáloghitelek forintosítását követően az autóhiteles ügyfelek helyzetét is rendezze a kormány. Ugyanis, ahogy már több alkalommal megtapasztalhattuk, a svájci frank árfolyama igen hektikusan tud változni, így volt ez 2008-ban,

2011. év végén, és legutóbb 2015 januárjában, amikor egy egészen hirtelen és váratlan emelkedés következett be.

Az árfolyam-ingadozás körülbelül 200 ezer családot érint, a hitelállomány nagysága pedig a 305 milliárd forintot is eléri. Ez azt jelenti, hogy ez egyrészt kockázatot jelent a pénzügyi rendszerre nézve is, hiszen a nem teljesítő hitelek aránya 2014-ben elérte már a 26 százalékot, és mintegy 30 ezer olyan gépjármű-devizahiteles adós van, aki jelzáloghitellel is rendelkezik. Ezért a gépjárműhitelek emelkedő törlesztési kötelezettsége növelheti azok számát is, akik nem tudják fizetni a jelzáloghitelüket sem. E hitelek kezelése ezért elkerülhetetlenné vált.

Az előttünk fekvő javaslat lehetővé teszi, hogy az autóhitelesek gyakorlatilag a jelzáloghitelesekkel megegyező árfolyam mellett forintosíthatják a tartozásukat. A forintosításra a már említett augusztus 19-i megegyezés alapján, az akkor érvényes piaci árfolyamon kerül sor. A hitelösszegeket a svájci franknál 287,2 forintos, az eurónál pedig 309,2 forintos árfolyamon rögzítik a bankok, 2015. december 1-jei fordulónappal.

A jelzáloghiteleknél novemberben alkalmazott és a mai árfolyam közötti különbség okozta terhet fele-fele arányban a bankok és az állam átvállalja az ügyfelektől. Svájcifrank-alapú hitel esetén ez közel 31 forint tartozáskönnyebbséget jelent frankonként az adósoknak. A forintosítás után az ügyfeleknek nyújtott jóváírás, a jelzáloghiteleknél alkalmazott árfolyam és az augusztus 19-i árfolyam különbsége összességében 31 milliárd forintot tesz ki. A törvényjavaslat elfogadása esetén december 15-éig a pénzügyi intézmények számára kötelező a forintosítási ajánlat elkészítése, és ezt az ajánlatot kipostázza az ügyfeleknek, akiknek 30 nap áll rendelkezésükre, hogy jelezzék a hitelnyújtónak, ha nem kívánnak élni a forintosítással.

A kormány számítása szerint minden érintett devizahiteles élni fog a lehetőséggel, hiszen több mint 10 százalékos a könnyítés, és nő a forintosítás révén a hitelesek biztonsága. Ezért javaslom a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igen sokan várták az úgynevezett devizahiteles helyzet rendezését az autóhitelesek közül is. Ők a városi legendák szerint különféle okokból maradtak ki az eddigi rendezési kísérletekből. Én most megkímélném a tisztelt hallgatóságot és a jegyzőkönyv vezetőit is attól, hogy ezen városi legendákat részletesen ismertessem, de azért aki a gazdasági élet szereplői között jártas, az nagyon jól tudja, hogy itt bizony nagyon csúnya gyanúk keltek, hogy miért nem avatkoztak be ezen a területen.

Szó volt arról, hogy az autóhiteles szerződések mintegy 70 százaléka tartalmazhat, valószínűleg tartalmaz olyan hibát vagy típushibát, ami alapján, ha ezen a területen önök beavatkoztak volna korábban, akkor bizony az ezzel foglalkozó kihelyezők és érintettek nagyon csúnya büntetőeljárások alá kerültek volna. Példának okáért Damm Andrea és Varga István szakmai becslése - több száz ügy szemlézése alapján - szerint elmondható az, hogy bizony ezen szerződéstípusok több mint 60 százalékában maga a tartozási összeg sem volt tisztességes módon feltüntetve, az adott napnak megfelelő árfolyam feltüntetésével együtt. Tehát olyan alapvető hibáktól hemzsegtek ezek a papírok, amelyek alapján bizony itt minden érintett és minden résztvevő elmeszelhető lett volna, kivéve az adósokat.

Most mégis egy olyan csomag terve van előtűnk, amely a legnagyobb terhet az adósokra, a legnagyobb terhet a károsultakra rója. Hiszen mi történik? Ugyanaz, mint az ingatlanhitelesek esetében, pár súlyosbító tényezővel, de ott is azt láttuk, hogy van egy felvételtörvény, van egy piaci vagy aközeli, és ahelyett, hogy felvételtörvényre váltanánk, forintosítanánk azt a tartozást, és a valódi tartozást fizettetnénk meg azzal, aki adós, és visszakapná a pluszban már befizetett pénzét, hiszen az esetek döntő részében azért ez fennáll, ehelyett a piaci árfolyamon történő forintosítással egy indokolatlan hatalmas tömeget, a kettő közötti összeget jóváírásnak önök a bankok számlájára, pedig ez a magyar emberek pénze. Sajnálatos módon tehát egy olyan megoldás jön létre, hogy ha valaki adott esetben 200 forintot vett fel egy hitelt, akkor is 270-280 forinttal fogják ezt átszámolni. Az árfolyamkülönbséget egyértelműen azokkal nyelik le, akik nem tehetnek ennek alakulásáról, akik szenvedő alanyai az egész folyamatnak.

(21.50)

Tehát itt még az önök által felvezetett hármaskockázatmegoszlás sem érvényesül, tehát ez a 33-33-33 százalékos állam, bankok és károsultak között. Ez is egy elfogadhatatlan felosztás volt, de még ez is kevésbé igazságtalan, mint az, ami előtűnk van. Azt is láthatjuk ugyanakkor, hogy ez a kormányzat kötött egy megegyezést - nevezhetjük paktumnak is - az EBRD-vel, amit önök már többször elismertek, aztán részint városi legendának tituláltak, aztán megpróbálták egyes pontjait megcáfolni, de továbbra sem sikerült megcáfolni azt a pontját, amely szerint Magyarország jelenlegi kormánya arra tett vállalást, hogy további terheket a bankokra nem ró ki bármiféle devizahiteles rendezés során. Ez a csomag pontosan ennek felel meg, hiszen nemhogy terhet nem ró az érintett bankokra, de az indokolatlan nyereségük - egyelőre csak bevételük - egy részét indokolatlanul jóváírja számukra. Tehát nyilvánvaló, hogy minden hitelkárosult joggal fel lesz háborodva azt

követően, hogyha esetleg keresztül tudják verni ezt a csomagot.

Nézzük egy-két részletet! Nagyon jó elemzések jelentek meg egyébként róla, tehát amellet, hogy a mi fogadóóráinkra is nyilván bejárnak számosan, rengetegen a károsultak közül, a Jobbik által életre hívott devizahiteles-kerekasztal mellett is rengeteg tapasztalatot kaphatunk tőlük és cserélhetünk velük, azért most nem volt olyan nehéz dolgunk, hiszen a szaksajtó is hemzseg azon típushibák feltárásától, amelyek az önök megoldási csomagjában vannak.

Egy szóra azért itt megállnék egy zárójel erejéig. A devizahiteles-kerekasztalt nem azért hívtuk össze, hogy ezt a jobbikosok mindig elmondják magukról, hogy mi mennyire pengék vagyunk, miközben önök nem azok; a helyzet az, hogy mi csak egy résztvevő vagyunk ennél az asztalnál több mint 20 civil szervezet között. Olyan civil szerveződések vannak ott, akik típusonként védik a károsultakat, tehát van autóhiteles civil szervezet, lakáshiteles, szabad felhasználású hitelekkel foglalkozó. Megtisztelnek bennünket azzal, hogy a Jobbik is ott lehet egyrészt véleménynyilvánító erőként, de nyilvánvaló módon olyan erőként is, amelyik képes artikulálni az ő jogos elvárásait és behozni ide a parlamentbe.

A problémát az jelenti, hogy Vona Gábor meghívására létrejött ez a szerveződés, ide meghívást kapott minden alkalommal nemcsak a politikai pártok vezető garnitúrája, de bizony Magyarország kormánya, a Bankszövetség, a Nemzetgazdasági Minisztérium, és ezen alkalmakra önök egyetlen alkalommal sem tetszettek eljönni, én pedig nehezen hiszem el azt, hogy két év alatt ne lett volna erre legalább egyetlen alkalmuk. Egyvalaki jött el egy alkalommal, az a pénzügyi biztos, akinek azóta a posztját is megszüntették és sóval hintették be. Tehát látható, hogy talán többet kellene konzultálni az érintettekkel, és talán akkor az ő tárgyalótermi és terepen szerzett tapasztalataik beépítésével nem követnének el ilyen hibákat, mint amelyek előtűnk tornyosulnak. Az olvasható ugyanis, hogy önkéntesen választhatják az érintettek autóhiteleküket vagy úgynevezett kölcsönük forintosítását, csak hát az önkéntesség kapcsán tulajdonképpen annyi érvényesül, hogy a hitelező pénzintézet számára kötelező előírás egy ajánlattétel a majdnem piaci árfolyamon történő forintosításra, és ezt csak akkor úszhatja meg, idézőjelben, az adós, hogyha igazolható módon nyilatkozik arról írásban, hogy ezen szerződés módosítási terv számára nem megfelelő.

Mi van akkor, mondjuk, hogyha adóstársakról beszélünk, hiszen ilyen esetben az a szabvány, hogy az adóstársak együttes nyilatkozata szükséges ahhoz, hogy megtegyék akár ezen módosítás elutasítását. Nagyon sok esetben ugyanakkor az adóstársak vagy nem érhetők el együtt, vagy már beszélő viszonyban sincsenek, a gazdasági élet számos ilyen helyzetet hoz. A kormány nem gondoskodott arról, hogy ez esetben bármely résztvevő számára elérhetővé tegye,

hogy valóban önkéntes legyen az a megoldás, amit önök önkéntesként reklámoznak, pedig valójában egy kényszer, egy automatizmus, ami alól egy nagyon bonyolult adminisztratív eljárással lehet kitérni.

Az is látható, hogy az adós megválaszthatja - van most már egy ilyen opció -, hogy a szerződését felmondja, ezt 60 napon belül teheti meg díjköltség- és jutalékmentesen, tehát nagyon jól hangzik ennek a reklámja. A helyzet az, hogy ugyanakkor rendes felmondási idő kikötésének hiányában ilyenkor a tartozásösszeg egy összegben esedékessé válik, és minden ezzel kapcsolatos teher a károsultat terheli, mert hogy az egész piaci árfolyamon történik, nem a felvétel napjának árfolyamán, nem a szerződésben szereplő árfolyamon, hanem egy önök által kitalált árfolyamon. Tehát belenyúlnak egy szerződésbe, nem azt veszik alapul, ami benne van, hanem önök kitalálnak egy sokkal kedvezőtlenebb árfolyamot az ügyfél számára, és azon válik esedékessé a teljes tartozása, hogyha szabadulni akar ebből a börtönből. Tehát ezt azért ne nevezzük már olyan jó szándékú segítségnek, mert nem az!

Nyilvánvaló módon ez a bankoknak nagyon jó, mert az eddig rendszeressé vált, úgynevezett elállási nyilatkozatok tömegét ki tudják kerülni, amelyek értelmében az ügyfelek deklarálni tudják azt, hogy számukra nem elfogadható ez az eljárás. Ezt rendszer szinten akarták kizárni, valószínűleg a bankok a háttérlobbijuk által rákényszerítették önökre azt, hogy ezt a lehetőséget eleve elvegyék tőlük.

Azt is látni kell, hogy önök egy elképesztő kettős mércét alkalmaznának, hogyha ez a javaslat így maradna. Ez a kettős mérce pedig az, hogy aki nagy nehezen tisztességesen tudott fizetni, annak jön egy ilyen piaci árfolyamon történő forintosítás, minimális engedménnyel, ezt azért ne hallgassuk el, hiszen a lakáshiteleséknél alkalmazott akkori piaci árfolyam és a mostani közötti rést látszólag a bankok elengednék a károsultak számára, tehát ez egy almaszeletnyi kis engedmény, hogyha az egész gyümölcsöt vesszük figyelembe. A helyzet az, hogy viszont ez csak azokra vonatkozik, akik az irreális, igazságtalan feltételek mellette mellett is képesek voltak törleszteni. Aki viszont akár csak minimális késedelembe esett, az már ezt a nagyon gyenge kis kedvezményt sem veheti igénybe, pedig őt ugyanúgy tisztességtelen feltételek érték, ugyanúgy tisztességtelen kikötések mentén kellett volna törlesztenie. Nem biztos, hogy az ő hibája, hogy nem tudott ezen hatalmas egyensúlytalanság közepette eleget tenni a fizetési kötelezettségének minden esetben, és talán pontosan neki lenne a legnagyobb szüksége arra a kedvezménytömegre, amit nem kap meg, mert az kapja meg, azok a jobb módúak, szerencsésebbek - egyébként le a kalappal azok előtt, akik tudták fizetni ezeket a konstrukciókat -, de megint ott tartunk, hogy az igazán nagy bajban lévők, azok, akik sokszor önhibájukon kívül estek ki, még ezt a minimális kedvezményecskét sem kapják meg önöktől. Még egyszer mondom, valószí-

nűleg azért, mert az EBRD-vel aláírtak egy olyan megállapodást, amelynek szerves része, hogy további terheket a bankokra nem hárítanak semmiféle rendezési kísérletük során.

Az is látható ugyanakkor, hogy nagyon kacifántos szerződéstípusok fordulnak elő itt az autóhiteleséknél és egyáltalán ezen szerződéstípusoknál. Ezeket egy csapásra kivezetik a rendszerből, ami önmagában nem biztos, hogy baj lenne, de ezt oly módon teszik meg, hogy mondjuk, a sokszor havonta fixált törlesztőrészlettel bíró szerződést vagy a maradványértéket tartalmazó szerződéseket egyszerűen egyenletes fizetésűvé alakítják, ily módon az új törlesztőrészletbe egyébként beleszámítják nagyon durva beavatkozással a késedelmes követelésrészeket, tőkekamatot, késedelmi díjat, egyéb díjat s a többit, ezt a frank esetében szintén a 287 forintos árfolyamon teszik meg. Ebből az egész rendszerből az következik, hogy ha adott esetben még több mint egy évtized van hátra a szerződésből, akkor az előző három hónap átlagánál 15-25 százalékkal is magasabb lehet a törlesztőrészlet, mint a korábbi időszakban. Tehát az önök egész rendezési folyamatának eredményeképp az embereket napi szinten érő törlesztőrészlet bizony komoly mértékben, akár teljesíthetetlen mértékben is növekedhet.

Ezért tehát ez az egész csomag nemhogy nem tesz rendet ezen a piacon, de még csak nem is igazságos, sőt a minimális látszólagos könnyítéseit nem terjeszti ki teljes körre, megint csak szelektál a károsultak között, ugyanúgy, mint a végtörlesztésnél, ugye? A szerencsésebbek, jobb módúak, köztük nagyon sok tisztességes ember, de azért legyünk őszinték, hogy nagyon sok gazdasági érdekkörbe tartozó is egy kedvezményes árfolyamon törleszthetett, az egyszerű embernek pedig maradt az a fránya piaci árfolyam és egy olyan indokolatlan teher, amire nem szolgált rá.

Itt azt hallgattuk a felvezetőben, hogy a probléma véglegesen elfelejtésre kerülhet, egy kicsit kacifántos megfogalmazásban, de értjük mindannyian szerintem, hogy a jogalkotó célja az, hogy az úgynevezett devizás kérdéskört a magyar közéletből is kivezesse. De ne felejtsek el, hogy mindez nem fog nyom nélkül történni, itt számtalan, több száz szét-szaggatott családról van szó, széttört életekről, elvesztett egzisztenciákról. Nemcsak arról van szó, hogy a magyar nemzetgazdaság évtizedekig hordja ennek a súlyát a saját hátán, hiszen segélyezettettek jöttek létre adófizetők közül, de emberiség megközeletésből is elfogadhatatlan az, hogy az EBRD-vel, a nemzetközi szervezetekkel kötött megállapodásból kifolyólag önök egyszerűen nem segítenek annyira a magyar embereken, mint amennyire ezek az emberek azt megérdemelnék, és mint amennyire ez igazságos lenne.

Tehát mi, jobbikosok nem tudjuk beérni alacsonyabb fokú megoldással, mint hogy a felvétel napjának árfolyamán forintosítsunk, mert csak ez szava-

tolja, hogy tényleg annyit fizessen vissza a károsult, amennyivel ő tartozott.

(22.00)

És akkor még mindig nagyon sok szerződéses feltétel igazságtalan mivoltáról beszélhetnénk. Még mindig beszélhetnénk arról, hogy ezek a pénzügyi intézetek korábbi, mondjuk, szocialista érákban büntetlenül terhelhették az embereket még a bankfiók bérleti díjának a növekményét is, és ezt volt pofájuk levélben kiküldeni az érintetteknek. De hogy az önök előző kormányzásából hozzak példát, a tranzakciós illeték kivetésekor magyar kisvállalkozók megkapták a leveleket, hogy utólag vetik ki rájuk a tranzakciós illeték 4 vagy 5 hónapra szóló összegét, ezt egyben vonják le a számlájukról, ha volt a számlán annyi. Tehát ezek a magyar kisemberek, kisvállalkozók kormányokon átívelő módon ki voltak szolgáltatva egy embertelen, arctalan és arcátlan rendszernek.

Az önök kezében most itt lenne a lehetőség, egyébként sokáig kétharmados volt ez a lehetőség, hogy megmentsék ezeket az embereket, valóban senki ne maradjon az út szélén. Ehhez képest egy piaci árfolyamon vagy annak közelében történő forintosítás minimális kedvezményekkel bizony nagyon kevés, bizony nyugodtan kimondhatjuk, hogy ezeket az embereket elárulták. Hiszen önök arra apellálnak, hogy a félévente, évente bedobott újabb, látszólagos mentőcsomagok összeszedetegetése közben ezek az emberek elfáradnak, végképp belefásulnak a küzdelembe, és azt látják, hogy most már csak minél kevesebb veszteséggel próbálhatnak kitáncolni ebből az egézből.

Bennünk, jobbikosokban viszont ott munkál az a lélekbatárság, hogy nem akarjuk ezt engedni, és teljes körű igazságtételt követelünk ezen emberek számára. Éppen ezért nem tudjuk ilyen formában elfogadni ezt a csomagot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik normál szót kérő felszólalóként Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. A tárgyalt törvényjavaslat alapján, piaci árfolyamon, összesen 31 milliárd forintos adófizetői támogatással forintosítják a devizaalapú személyi és autóhiteleket, a kormány és a Bankszövetség által augusztusban aláírt megállapodásnak megfelelően. Számítások szerint mintegy 10 százalékkal csökkenhetnek így az autósok törlesztőrészei. Az LMP a forintosítással egyetért, annak időzítésével és módjával nem.

Különösen ellenezzük, a nemzeti érdekekkel ellentétesnek tartjuk, hogy az MNB ismét 50-60 milliárd forintot nyerhet ezen az ügyleten, amit újabb

festményekre, luxusvillákra és mesterségesen felduzzasztott alapítványi kuratóriumok tiszteletdíjára fog költeni. A pénzügyi intézetek az árfolyamok trükköztesével beszédtek a maguk extraprofitját, de most a veszteségeket részben az adófizetők állják. A bankok felelőssége hatalmas. Visszaéltek erőfölényükkel. A felelőtlen hitelezés úgy alakult ki, hogy sokszor nem is a bankok, hanem különböző pénzügyi közvetítők, alkuszok útján tukmálták rá a hiteleket a hitelfelvevőkre, mindezt az extraprofit érdekében, maguknak a hitelfelvevőknek az érdekeit semmibe véve.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A pénzügyi intézetek nem végeztek valós hitelkockázati vizsgálatot sem, azaz nyakra-főre adtak kölcsönt. Ezt a felelőtlen viselkedést azért is teheték, mert a szerződésekkel minden kockázatot az ügyfelekre hárítottak, nem voltak érdekeltek a hitelkockázati vizsgálatok elvégzésében. És teheték azért, mert a hitelbírói képesség vizsgálatának elvégzését az illetékes felügyeletnek kellett volna ellenőriznie, ám az ezt nem tette meg. Hozzájárult a hitellufi kialakulásához az általános kormányzati és üzleti oldalról is táplált hangulat, ami mindenkit nyakló nélküli hitelfelvételre biztatott, a szükséges óvatosságot és felelős kockázatvállalást pedig élehetlenségnek állították be.

A devizahitelek forintosítását már réges-rég meg kellett volna lépni. A kormányzat vélhetőleg két okból nem tette ezt meg. Az egyik, hogy politikai és kommunikációs célja volt. Folyamatosan a bankok ellen hangolhatta az embereket, ellenségképet tartott fenn, ami oly fontos a Fidesz számára, és ezt politikai haszonszerzésre használhatta. A másik indok az lehetett, hogy arra számítottak, ami be is következett, hogy a fogyasztói hitelek, az autóhitelek hamarabb bebuknak, mint a lakáshitelek, így a probléma magától eltűnik.

Ez így is lett, csak épp a bedőlések teljes veszteségét hitelesek nyelték le. Ráadásul úgy, hogy jelentős részüknél a zálogtárgy elvesztése után is fennmaradt a tartozás. Erről mondta az LMP korábban, hogy ez az adósrabszolgáshoz vezető út. És ezért javasolta az LMP az adósságplafont, illetve az elsétálás jogának bevezetését, ám ezt a bankokat védő kormány nem fogadta el.

A jelen törvényjavaslat szerint a fizetési készség feltétele lesz a támogatásnak, így elsősorban azok számíthatnak a kedvezményes árfolyamra, akik hiteleikkel nem esnek, illetve estek 90 napon túli hátralékba. A késedelmes adósok arra számíthatnak, hogy a forintosítás számukra piaci árfolyamon történik majd.

Az a kormány részéről üdvözlendő, hogy próbálja a devizakitettséget csökkenteni, de az adósok számára a forintosítás a felvétel időpontjához kapcsolódó árfolyamhoz képest magas árfolyamon történik. A 10 százalékos kedvezmény nem fog áttörést hozni a

súlyosan eladósodott háztartásoknak, hiszen mintegy 30 ezer olyan deviza-gépjárműhiteles van, aki jelzáloghitellel is rendelkezik.

A hivatalos adatokat nézve az idei első negyedév végén 15,6 százalékra mérséklődött a 90 napon túl nem teljesítő lakossági hitelek aránya, ami a tartozások és a havi részletek csökkentésével együtt bizakodásra adhatott okot a mutató további javulását illetően. A reménykedés azonban nem tartott sokáig, az adóssmentés ellenére a következő negyedévben 16,3 százalékra emelkedett a 90 napon túl nem törlesztők aránya. Ráadásul a 90 napon belüli késedelmek aránya az első negyedéves 10,1 százalékról három hónap alatt 15 százalékra ugrott, ami nem sok jót vetít előre a harmadik negyedévre sem.

Mindeközben, amikor tehát az adósok helyzete nem javul, a Magyar Nemzeti Bank állami segédlettel tovább folytatja az ország kirablását. Számítások szerint 50-60 milliárd forintot nyer ezen az ügyleten, ami közpénz, mindannyiunk pénze. Am vélhetőleg ez az összeg is elmegy majd azokra a társadalmi felelősségvállalási célokra, amikre már eddig százmilliárdokat, sok százmilliárd forintnyi közpénzt elszórtak. Matolcsy György törvénytelenül építi tovább államát az államban, folytat oktatás- és kultúrpolitikát, minden demokratikus felhatalmazás, pénzügyi és szakmai ellenőrzés nélkül.

Összefoglalva még egyszer: a forintosítással egyetértünk, annak időzítésével és módjával nem. Különösen ellenezük, a nemzeti érdekekkel ellentétesnek tartjuk, hogy az MNB ismét 50-60 milliárd forintot nyer ezen az ügyleten, amit újabb festményekre, luxusvillákra és más felesleges dolgokra fog elszórni. Köszönöm a figyelmet. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most megadom a szót normál időkeretben Heringes Anita képviselő asszonynak.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Amit sosem szabad elfelejtenünk, hogy Magyarországon a devizahitelezést azért mégiscsak az első Fidesz-kormány időszakában vezették be. Nagyon sok család köszönheti ezt a problémát azért az önök kormányának. És ez még csak az első lépésük volt. Képviselőtársaimat jó látni, hogy mosolyogva ülnek a hátsó sorban, a Fidesz sorai között, még akkor is, ha csak ketten maradtak itt egy ilyen nagy volumenű kérdésnél. *(Dúró Dóra: Hárman.)*

Több százezer ember és több százezer család volt az, akit önök tényleg beletaszítottak a szakadékba. Hiszen az elmúlt hat évben, most már mondhatjuk, amióta önök kormányoznak, régen megoldható volt volna ezt a problémát. Az ingatlanhitelezéskor, az ingatlan-devizahitelek problémáját egy évvel ezelőtt, ugye, megpróbálták megoldani, megpróbálták elindítani a folyamatot, sajnos nagyon-nagyon sok ember csalódott önökben, hiszen bíztak minimá-

lisan abban, hogy nekik jobb lesz. Amikor megkapták az elszámolásukat és a forintosítást, akkor szembesültek azzal, hogy mégsem lett olyan jó, mint ahogy önök ezt állították.

Mi már akkor szoltunk, hogy a devizahitel nemcsak az ingatlanokra, hanem az autókra is vonatkozik, és ezt ki kell terjeszteni azonnali hatállyal. Nagyon sok ember kapott a szívéhez, amikor januárban meglátta a 400 forintos svájci frankot, és megkapta a következő havi törlesztőrészletét. Önök még akkor sem érezték azt, hogy rögtön tenni kéne valamit, most itt vagyunk az év végén, és most kapkodtak, hogy valamit csináljunk.

Ugye, Orbán Viktor mondta azt, hogy majd mediálni kell az autó-devizahiteleseknél a bank és a hitelesek között, hiszen ez a kormány feladata. Ez a mediálás olyan jól sikerült, hogy részesedést is sikerült bankokból azóta vásárolniuk, biztos azért nem próbálták megoldani az egész csomagot egyszerre, mert akkor nem sikerült volna ilyen jól ez a vásárlás. Ebből is látszik, hogy önök több szempontból is most már a bankok oldalára álltak, jobban nézik azt, hogy mi jó a bankoknak, mint azt, hogy mi jó a devizahiteleseknek.

(22.10)

Ez pont abból is látszik, hogy a forintosítás pluszköltségét a bankok és az állam majd elfelezi, de a bankok, a pénzügyintézetek majd leírhatják az adójukból. Ezzel is egyébként jól kisegítik a bankokat, de nem azt nézik, hogy az embereknek mi lesz a jó. Bár-hogy nézzük, az autó-devizahitelesek sok szempontból nagyon kellemetlen helyzetbe kerültek az elmúlt egy évben, és ez az önök nagyon-nagyon kemény hibája. Nem tudom, hogy hogyan tudnak saját választópolgáraik szemébe nézni, akik közül vannak, akik tényleg már az autójukat is elveszítették, és még mindig fizetniük kell azt a hitelt, amit az autójukra fölvettek, és sok esetben ez már az eredeti felvett összeg háromszorosát is megüti. Tényleg felháborító!

Mi beadtunk önöknek egy módosító javaslatot, amelyet megint lesöpörtek a TAB-on az asztalról. Banai Benő államtitkár úr el is mondta, hogy nem lehet a 2010. áprilisi árfolyamon forintosítani, hiszen önök már megegyeztek, megállapodtak a Bankszövetséggel. Ebből is jól látszik, hogy igen, önöknek a Bankszövetség sokkal fontosabb, mint bármi más, hogy önöknek ez a megállapodás sokkal fontosabb, mint a magyar emberek megélhetése és a magyar embereknek az egyről a kettőre jutása.

Azt is mondta az államtitkár úr, hogy most már nem lehet egyébként ezen az árfolyamon forintosítani, hiszen akkor mi lesz a lakáshitelesekkel. Mi már a lakáshiteleseknél is benyújtottuk ezt a módosító javaslatot, akkor is sikerült önöknek lesöpörni az asztalról. De bezzeg, amikor a végtörlesztésről volt szó, akkor önöknek nem fájt az, hogy a jobb módú, éppen képviselőtársaik is forintosítani tudtak,

végtörleszteni tudtak, és meg tudtak szabadulni attól a hiteltől, ami az átlagembert, az átlagcsaládot azóta is nyomja. Önök 180 forintot ezeket az embereket kiengedték, most pedig nézzük az árfolyamot: 308 forintos eurón és 256 forintos svájci frankon forintósítják majd le ezen devizahiteleket, ami tényleg körülbelül olyan 10 százalékos hitelállomány-csökkenést jelent majd a svájcifrank- és dolláralapú hitellel rendelkező embereknek.

Persze, ezeknek az embereknek ez az összeg is számítani fog, de mennyivel boldogabbak, kiegyensúlyozottabbak lehetnének akkor, és mennyivel kevesebben hagyták volna el az országot azért, hogy majd a külföldi fizetésükből tudjuk fizetni a devizahitelüket, ha mondjuk, a 2010 áprilisi árfolyamon forintósították volna vagy hagyták volna őket kilépni ebből a devizahitel-csapdából. De a Fideszt ez egyáltalán nem érdekli.

Egyetlenegy dolog majd, ami látszik - látszik, hogy este tízkor vitatunk egy ilyen törvényt -, hogy önök föl tudják majd tenni a kezüket, és azt mondják, hogy mi már megmentettük önöket, és ahogy egyszer Tállai államtitkár úr nekem mondta, hogy csak a problémás ügyfelek azok, akik még mindig szenvednek és problémáznak ezeken a dolgokon. Ezek nem a problémás ügyfelek, hanem akik most már teljesen csalódva fognak állni, nézni fognak önökre, hogy: tényleg ez a devizahitel-megmentő csomag, tényleg ez az, amivel önök megpróbálják segíteni őket? Csak a legrosszabb az, hogy ugyanúgy nem fogják tudni fizetni a hiteltörlesztésüket, csak már nem merik majd a szomszédnak elmondani, hogy mekkora bajban vannak, mert a szomszéd azt fogja mondani, hogy önök megmentették, és miért panaszkodik még mindig az a szerencsétlen ember, hogy nem tudja fizetni, amikor önök megmentették. Mert a kommunikációs áradat, amit majd most el fognak indítani, az elsöpör mindent.

Ezt jól látjuk, hogy legtöbbször, amikor önök hibáznak, akkor megpróbálják kommunikációval elsöpörni a dolgokat. Csak itt emberi életéről van szó, itt fiatalok életéről van szó, aki azt gondolta, hogy majd vesz egy autót és ezzel be tud járni a városba dolgozni vagy el tud járni iskolába, meg a családkörül van szó, aki be tudja vinni az óvodába meg az iskolába a gyereket, próbáltak egyről a kettőre jutni, és most ezért, hogy önök hat évig nem tettek semmit sem az autóhitelekkel kapcsolatban, sem öt évig egyébként a lakáshitelekkel kapcsolatban, ezért ténylegesen nagyon sok család hagyta el az országot, és most a külföldi fizetéseikből próbálják meg a családot megmenteni és kifizetni ezeket a hiteleket.

Önök a bankok oldalára álltak, nem az emberekére. Azt gondolom, hogy jobb lenne, ha most visszavonulnának.

Nem kérjük azt, hogy elfogadják a módosító javaslatunkat, nyújtsák be a saját nevükön, legyenek emberek és egy kicsit nézzenek a saját választóik szemébe. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ha devizahitelezés, akkor azért menjünk vissza az eredőhöz, 2001-hez: Orbán, Matolcsy, Járai. Biztos ismerős ez a három név két fideszes képviselőtársunknak is, Orbán miniszterelnök, Matolcsy miniszter, Járai meg a jegybank elnöke. Na, ezek az emberek azok, akik gyakorlatilag útjára bocsátják a történetet. Akkor, amikor politikai hasznot kívánnak hajtani a devizahitelezés történetéből, akkor próbálják az eszükbe vésni a folyamat indítását és az ahhoz kapcsolódó személyeket. Ha a tisztesség adott a megszólaló kormánypárti képviselők részéről, akkor mindig ezzel a beltartalommal együtt vértézzék fel a mondandójukat.

Nézzék, a személygépkocsikat érintő, a gépjárműveket érintő devizaterhek vonatkozásában, ha önök komolyan gondolták volna azt, hogy mértékadó segítséget akarnak nyújtani, akkor nyilván egy sokkal erőteljesebb és egy időbeni, megfelelő időbeni lépésre szánják el magukat, mondjuk, úgy nagyjából egy évvel ezelőtt, s nem engedték volna azt, hogy nagyon sok ember abba az ellehetetlenült helyzetbe kerüljön, amibe belekerült az elmúlt egy esztendőben. Az a baj, hogy nem én gondolom úgy, hanem nagyon sokan, hogy önök nem megoldani akartak problémákat igazából, hanem e tekintetben is, mint egyéb más sok ügy kapcsán, feszültséget gerjeszteni, minél ellehetetlenültebb helyzetet életre hívni. Majd amikor már olyan szintű a probléma, hogy szinte viselhetetlen, de már esetleg kevesebbeket érintően viselhetetlen, akkor valamilyen szintű beavatkozást tenni és ezzel úgymond a hozsannázást elnyerni, hogy az emberek azt mondják, hogy végül is mégiscsak megoldást, valamilyen szintű megoldást nyújtott számukra a kormány, miközben nagyon sok esetben - azt kell hogy mondjam - becsapják őket, miközben nagyon sok esetben - azt kell hogy mondjam - indifferens volt önök számára a bajba került ember. Mára azoknak csak a töredékének nyújtanak valamilyen értelemben kezét.

S arra hivatkoznak, hogy ilyen meg olyan egyezségeket kötöttek a Bankszövetséggel. Ebből kifolyólag nyilván nem olyan szinten történik a forintósítás, mint amilyen szinten egyébként a tisztesség azt megkívánná. Mondhatnánk úgy is, hogy önök a bankok oldalára álltak. Ugye, szokták mondani ezeket a mondatokat, vagy mondták annak idején ezeket a mondatokat. Meg mondhatnánk azt is, hogy nézzék, a tisztesség csak annyit kívánna meg, hogy mondjuk, 180 forintos svájcifrank-egyenértéken történjen meg az átváltás. No, de nem ezen történik, valami egészen máson.

Még egy dolgot hadd idézzek a figyelmükbe: emlékeznek biztos a végtörlesztésre. Emlékeznek biztos arra, amikor a végtörlesztés keretei között viszont kedvezményes lehetőségek tárulkoztak ki azok szá-

mára, akik 20-30-50 millió forintokat elő tudtak keríteni rövid idő alatt. Ezek azok az emberek, akik nem a mindennapjaikat élő emberek körébe sorlandók, akik bérből és fizetésből élők, hanem mondjuk, adott esetben voltak olyan emberek, talán itt a Parlament falai között is a patkó azon részében, amelyre most nézek, akik ezekkel a forrásokkal rendelkeztek és így tízmilliós nagyságrendű - idézőjelben - veszteségtartalokat tudtak lenullázni.

Ja, és emlékeznek arra is, ugye, hogy mit fogadott el a parlament önök által akkor? Ha nem emlékeznének, segíték. Azt fogadta el, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal ezeknek a forrásoknak az eredetét nem vizsgálhatja, nem zaklathatja a forrásgazdákat. Mennyire korrekt és mennyire tisztességes ez az eljárás, amikor mondjuk, egy adóvizsgálat kapcsán, ha valaki hibákat vét 50-100-200 ezer forintos nagyságrendben, akkor mértékadó bírságokkal kell szembenéznie? Itt meg, amikor 40-50 millió forintok előkerülnek valahol valakiknél, akkor a Nemzeti Adó- és Vámhivatal ezeknek a pénzeknek a forrásait, az eredetét sem tudhatja.

(22.20)

Na, nem akarok én ebbe beljebb menni. Csakis azért kértem szót, hogy azt elmondjam, szerintem nem korrekt ez az eljárás. Nem korrekt az az eljárás, amely egyeseknek mindent, másoknak meg szinte semmit nem nyújt és nem ad.

Önök ezt az utat járják elég régóta, megpróbálnak mindenkit becsapni, félrevezetni, ámítani. Ideig-óráig megy, de meggyőződésem, hogy egy idő után ez a fajta politika hamuvá fog válni, szét fog porladni. Úgyhogy arra biztatom önöket, próbáljanak meg egy más utat járni. Próbáljanak meg egy olyan utat járni, amely a Magyarországon élő, kétkezi munkájukból vagy a fejükben lévő tudásból eredményt elérő és a saját maguk számára hozamot termelő emberek érdekeit szolgálja, úgymond a magyar állampolgárok, a magyar dolgozó emberek döntő többségének az érdekét szolgálja.

Arra kérem önöket nagy tisztelettel, ez vezérelje önöket, ne pedig az, ami jellemzően az elmúlt időszakban a devizahitelezés ügye kapcsán csak a politikai haszonszerzés tekintetében jelent meg. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az összevont vitát lezárom.

Megkérdezem Tállai államtitkár urat, hogy kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt

Országgyűlés! Azt gondolom, hogy a legfontosabb szavazás a mai napon már megtörtént, mégpedig az, hogy a holnapi napon az Országgyűlés el tudja fogadni ezt a törvényjavaslatot és törvénné válik, azaz a kivételes eljárás szavazása. Ezt szeretném megköszönni két frakciónak. Az egyik frakció a Magyar Szocialista Párt. Köszönjük nekik. Valószínűleg lelkiismereti szavazás volt.

Megszólalt a lelkiismeretük, mert ezeket az embereket alapvetően mégiscsak ők vitték bele ebbe a devizahitelbe. Ez az ő idejükben történt, most rendeződik. Ennyit köszönünk. Azt nem vártuk el, hogy a parlamenti vitában támogatni fogják, ez meg is történt. Nem tudom értékelni, hogy milyen kritikákat kapott a kormány a törvényjavaslattal kapcsolatban, mert kevés konkrétum hangzott el, mi több, talán semmi.

Szeretném megköszönni az LMP-nek is, bár már nincs a teremben *(Sallai R. Benedek: Hát én ki vagyok?)*, ők ki is mondták, hogy támogatják a forintosítást, és kemény kritikát kapott a Magyar Nemzeti Bank a kérdésben, holott ha valaki jó szándékkal állt ehhez a megoldáshoz és kezdeményező volt, az pontosan a Magyar Nemzeti Bank, de az LMP-től pontosan a Magyar Nemzeti Bank kapta meg a kritikát.

Nagyon érdekes a viselkedése a Jobbik-frakciónak. A Jobbik frakciója alapvetően nem támogatta, csak egyetlenegy képviselőjük, Novák Előd. Neki köszönjük, hogy lehetővé tette a holnapi szavazást, az elfogadást és a gyors hatálybalépést. Így aztán nem is csoda, hogy a Jobbik képviselője, Z. Kárpát Dániel kínos magyarázkodásba kezdett, hogy egyébként 300 ezer embernek jót tevő, 205 ezer szerződést érintő kérdésben miért is nem támogatja ezt a Jobbik, miért nem támogatja, amikor maga elismeri, hogy törlesztőrészlet-csökkenés lesz ebből, miért nem támogatja, amikor azt mondja, hogy a piaci ár... - illetve bocsánat, attól kedvezőbbben fogja ezt az Országgyűlés, illetve a kormány rendezni, úgyhogy egy városi legendának tűnik az, hogy a Jobbik minden olyan megoldást támogat a parlamentben, ami az embereknek jó. Semmi más, mint egy városi legenda, tehát nem igaz.

Az sem igaz egyébként, hogy az EBRD-vel a kormány milyen megállapodást kötött. Figyelni kell a sajtót, ha már nem olvassa el a megállapodást, egyébként az is nyilvános, nem arról szól a dolog, hogy a bankokra nem lehet terhet hárítani tovább, terhet rakni, hiszen ha ez igaz lenne, akkor ez a törvényjavaslat sem került volna a parlament elé, hiszen ebben a terhek felét, a 31 milliárd forint felét a bankok vállalják közvetlenül. Azt is a figyelmébe ajánlom, aki kedvezőbb árfolyamkockázatot szeretne, hogy a Kúria döntéséhez kell igazítani nemcsak a jelzálog-, devizahitelek végső megoldását, hanem a fogyasztási és az autóhitelekét.

Összességében köszönöm a felszólalásokat. Azt látom, azt érzem, hogy holnap nem lesz akadálya annak, hogy a parlament elfogadja ezt a jó szándékú,

segítőkész és valóban végleges megoldást jelentő törvényjavaslatot, ami lezárja a devizahitelek korának rémálomkorszakát Magyarországon. Bízom benne, hogy holnap az Országgyűlés nagy többséggel fogja ezt a törvényjavaslatot elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk.

Most a **napirend utáni** felszólalások következnek. Az első napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, a Jobbik részéről: „A világ leggyorsabb gyorsírói az Országgyűlésben dolgoznak” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ma egy olyan részéről szeretnék beszélni az Országgyűlésnek, amelyet kevesen ismernek, holott mindig itt van, állandóan működik, és a jövő nélküle egyáltalán nem tudná megismerni az Országgyűlésben elvégzett munkát. Ők a parlamenti gyorsírók, akikről azért érdemes szólni, mert magyar siker született a gyors- és gépíró-világ bajnokságon Budapesten. Ahogy a mai napon már a plénum gratulált nekik, a gyorsírás kategória mindhárom dobogós helyén magyar versenyző végzett. Gyorsírás kategóriában Ferenc Zsuzsa az első, Vicai Erika a második és Árvayné Dani Judit pedig a harmadik helyen végzett. *(Taps.)* Jogos a taps a részükre. Mindhárman parlamenti gyorsírók - olvasható az MTI közleményében. A világ bajnokságot egyébként július 18. és 24. között rendezték Budapesten 35 ország mintegy 550 versenyzőjének részvételével. A győztes Ferenc Zsuzsa, a 2011-es párizsi világ bajnokságon is már megszerezte az első helyet, és immáron 22 éve jegyzeteli a politikusok felszólalásait. Az eredményhez ezúton is gratulálok!

Ez az eredmény egy kiváló alkalom arra, és alapot ad arra, hogy egy kicsit jobban megismerhessük, megismertethessük az Országgyűlésben és a velünk együtt itt ülő személyekkel, hogy miben is áll maga a gyorsírás és hogy kell ezt művelni. A gyorsírók feladata nem más, mint az ülésterem közepén ülve a nap első szavától az utolsóig végigjegyzetelni - egymást váltva - az összes elhangzó felszólalást, sőt a bekiabálásokat is. Így készítik el az Országgyűlés jegyzőkönyvét, az Országgyűlési naplót az örökérvényűségnek. Egy plenáris ülésen összesen nyolcankilencen dolgoznak, tízpercenkénti váltásban - és imént is történik egy váltás -, és teszik azért, mert egy tízperces szöveg áttételi ideje általában körülbelül egy órát vesz igénybe. A munkaidő az Országgyűlés üléseihez igazodik, tehát ha egész éjjel ülésezik a parlament, mint ahogy most is ülésezik, akkor nekik ezt kell követniük. A munka nagy része persze nem itt, az ülésteremben zajlik, hanem a leíró irodában,

ami most éppen nagyon messze van az ülésteremtől, úgy jó 300 méterre, így naphosszat ide-oda sétálnak az ülésterem és a leíró iroda között.

Feltehetnénk a kérdést, hogy vajon mindenki bajnok lesz-e, aki az Országgyűlésben dolgozik. Mondhatjuk, hogy igen, hiszen a Gyorsíró Iroda alkalmazási feltételei főiskolai, egyetemi diploma és magas szintű gyorsírástudás, amelyről oklevél is kell, sőt a szakma krémjét ide gyűjtik, tehát nem csoda, hogy itt vannak a győztesek.

Mit is kell tudni egyébként a gyorsírásról? Ha a gyorsírást mesterfokon műveli valaki, akkor a percenkénti 400-500 szótag/perc sebesség is elérhető. A versenyeken és így a világ bajnokságon is folyamatosan emelkedő tempóval tesztelik a versenyzőket, folyamatosan emelkedő tempójú szövegeket kell leírniuk. A csúcstartó itthon egyébként dr. Kappa György, aki elérte a percenkénti 500 szótagos sebességet is. A gyorsírás feladatának azért tud eleget tenni, mert a közírástól eltérő egyszerű jeleket használ, jelölési módokat használ, ezzel egyszerűbbé teszi az írást, és a vonásokat takarítja meg.

(22.30)

Nem ír le mindent, meghatározott szabályok alapján csak rövidítéseket készít. A gyorsírás alapja és legfőbb előnye az idő és a munka megtakarítása.

És hogy mégis milyen a gyorsírás írásmódja? Az sokban eltér a folyóírástól, jelei jóval egyszerűbbek, és a következő elemekből állnak: egyenesből, kámpóból, hurokból, körből, hajlásokból, amelyek szintén az ellipszisnek a részei, és jelenleg is ebben jegyzetelik ezt a felszólalást. A folyóírás ezeket az elemeket egyébként használja, de egy-egy betű akár az a betű több elemből áll, a gyorsírásban azonban a legbonyolultabb jel is legfeljebb háromelemű.

Most megpróbálhatnánk tevékenységüket tesztelni egypár nyelvtörővel, egy hadarós szöveggel, mint a talán platán, netán palánta, netalántán platánpalánta vagy olyan szóval, mint a megszensteleníthetetlenéskedéseitekért. De ennek vajmi kevés értelme lenne, hiszen hallottuk: nem a nyelvtörők a kihívások, hanem a beszédtempó gyorsasága.

Ezért megköszönve az ő munkájukat és ezúton gratulálva, inkább a tisztelet jeléül egy idézetet szeretnék felolvasni, méghozzá Gárdonyi Géza: A gyorsírás című versét, amelyet fogadjanak ezúton szeretettel, és amely így szól: „Minő eszme! Dicső isteni gondolat! / Lekötni a tűnő eleven hangokat, / melyek alig jöttek a szónok ajkára, / S szétoszlottak, mint ködben a pára. / Most a szó, amint száll, s tűnni kezd, enyészvén / Árnyéka ott marad a gyorsíró íven: / A lángész tüzének nem hal el szikrája, / Sok ezredév szíve fog felgyúlni nála. / Ide is, oda is egy-egy görbe húzás, / És előtted fekszik a csodás gyorsírás. / Alig néhány jegyben kurtavasra verve / A szökevény szavak elcsípett serege.”

Ezúton gratulálok. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hegedűs Lorántné képviselő asszony: „Zala panasz” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt időszakban, szeptember 10-én Zala-tárnokon vehettünk részt egy eseményen, kedves képviselőtársammal egy ottani meghívásnak eleget téve. Több mint száz polgármester, jegyző, illetve képviselő osztotta meg velünk problémáikat, azaz Zala panaszát. A legfontosabb megállapításait sorrendbe szedve, csak a legfontosabbakat szeretném most az önök számára itt felidézni.

Legelsősorban a közbiztonság hiányát említették, mint a vidéki élet nehézségét, de ezt rögtön követte annak lehetetlensége, hogy időben megközelíthessék távoli munkahelyeiket. De ugyanilyen panaszként említették még a közszolgáltatások hiányát is, nincs helyben ugyanis elég óvoda, iskola, hivatal, rendelő, de nincs természetesen gyógyszerár, posta és más egyéb sem, ami az élhetőségét a vidéknek nagyban rontja. És a legfőbb panaszuk a munkahely, a munkalehetőség hiánya volt.

Most kérem, engedjék meg, hogy röviden idézzem azokat a gondolatokat, amelyeket ők maguk szedtek össze számunkra, és egy-két mondatban jól illusztrálják, hogy milyen nehézségekkel küszködnek. Itt most elsősorban a hivatalokkal kapcsolatos nehézségekre szeretnék utalni, illetve emlékeztetni. Így írnak: a problémák ott kezdődtek, hogy a járási hivatalok kialakításával dolgozókat, illetve dolgozói létszámot vittek el az addig jól működő hivatalokból. A járási hivatalokba elvitt munka minimális volt. A munka az önkormányzatoknál a létszám - esetünkben három fő, egy konkrét helyszínt említve - csökkenése mellett nagyon megnőtt; mármint hogy a munka nőtt meg. Ezt tetézte az államháztartás számvitelének teljes megváltoztatása. A gyakorlati munkában való segítség elmaradt a MÁK részéről. A jogszabályok felolvasása ugyanis nem segítség. Gyakorlati útmutatásra volna szükség. Túl sok az elvárás, folytatódik a panaszos levél, illetve beszámoló. Kevés a létszám. A zömében középfokú végzettségű dolgozók bére a törvényi besorolás alapján a garantált minimálbért sem éri el. Két emberre jutó munkának egy nem tud megfelelni. Az önkormányzatok nem tudnak a közös hivatalokhoz létszámot finanszírozni, hogy a munkába besegíthessenek. Az ügyintézők közül, aki tehetett, felmondott. Sokan kimerültek, és egészségügyi problémákkal küzdenek. Az új dolgozókat nincs, aki be-, illetve megtanítsa. A problémák jelzése a feladatok megoldása érdekében megtörtént, igyekszünk kitartani, de ha nincs változás, bármikor összeomolhat a rendszer.

Így beszéltek tehát ottani dolgozók, polgármesterek és jegyzők, és a megoldásokat is próbálták volna említeni, többek között az önkormányzati finanszírozás megerősítését szerették volna szorgalmazni. Nagyon sajnálom, hogy pont most távozott Tállai András, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkára, talán ő is megfontolhatta volna ezeket a szavakat. Továbbá az értelmes és igazságos pályázati rendszert szorgalmazták, és annak a hiányát említették, és itt a kulcsszó az igazságosságon van, hogy ne legyenek, ne lehessenek kis kedvenc települések, ne legyen részrehajlás a döntéshozatalban, melyik pályázat nyer, vagy melyik nem. Mert jelenleg igen, kommunizmusba oltott feudalizmus mérgezi meg a vidék Magyarországot, tartományurak uralkodnak, és a vazallusaikat megfelelő módon jutalmazták.

És ha már az igazságosságnál tartottam, az is egy nagyon fontos előrelépés lenne, amit pont ma az Igazságügyi bizottság egyébként leszavazott, hogy a polgármesteri fizetéseket rendezzük végre. Tehát kisteleplései polgármesterek társadalmi megbízatás esetén ne keressenek alig kevesebbet, mint egy közfoglalkoztatott, hiszen ez rendkívül kiszolgáltatott és méltatlan helyzetbe taszítja a kisteleplésen egyébként 0-24 órás szolgálatot végző polgármestereket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr: „Mindhalál, avagy néhány szó az élethosszig tartó munkáról és a 40 év munkaviszony után a férfiaknak is járó nyugdíj kormányzati elutasításáról” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az idős embereknek biztosítani kell egészséget, megélhetést és biztonságot, valamint méltóságot, aktív szerepvállalást a társadalomban, hogy erőforrásként tekinthessünk rájuk - mondta Novák Katalin család- és ifjúságügyért felelős államtitkár. Szép célkitűzés, ezzel el- lenzékéből is teljes mértékben egyet lehet érteni. Az erőforrás-kitételt ugyan túlságosan technokrata ízűnek tartom, de ez legyen az én egyéni ízlésem dolga.

De nézzük szépen sorjában: mi a helyzet az egészséggel? A kormány- és rendszerfüggetlen rombolás folyamánaként a nemzet egészségvagyona lepusztult, és így az egészségügyi, szociális szféra is egyre nehezebben tud megfelelni a feladatainak. Közismert, hogy a már négy évtizede egyre rosszabbá váló egészségügyi és döbbenetes mortalitási adatainkkal egész Európa legbetegebb nemzete vagyunk.

Mind ezen, mind pedig az átlagos öregségi nyugdíjak területén szűkebb pátriám, Somogyország a Dunántúl sereghajtó megyéje, hiszen egy itteni nyugdíjas nagy átlagban, ami mögött persze további óriási eltérések húzódnak, alig kap többet havi 100 ezer forintnál. Nézzük a biztonságot is, de ott

is áthidalhatatlan szakadék tátong a propaganda és a becsülettel ledolgozott élet után fűtetlen házikóikban tengődő idősök szubjektív biztonságérzete között. Ugyanis jó okkal rettegnek a nyugdíjasokra kőkori primitívséggel és állati kegyetlenséggel vadászó, két lábon járó öregező sakálaktól. Hogy mást ne is említsek, elég, ha a közelmúltban Viszen brutálisan agyonvert, a Lenti-Mumorban húsvágó bárdal meg-támadott idős nénikre vagy a Pusztaszemesen elevenen elégetett nyugdíjas bácsira utalok. Nyilvánvaló, hogy ilyen körülmények közepette sokszor csúf idős-kor lesz osztályrésze a szépkorúaknak. Ezek után, ha a jól csengő szavakat összevetjük a férfiak 40 év munkaviszony utáni nyugdíjazásáról szóló népszava-zási kezdeményezés kézivezérelt elgáncsolásával, akkor kénytelenek vagyunk megállapítani, hogy fi-noman szólva is jókora disszonancia fedezhető fel a kormány kommunikációja és annak cselekedetei között.

Dél-Somogyban és számos helyen nekifogtunk a népszavazás kiírásához szükséges aláírások össze-gyűjtésének, és íveinket egy-két nap alatt nagyon sokan alá is írták. Ezek az emberek most joggal érzik úgy, hogy az Alkotmánybíróság elutasító döntésével demokratikus alapjoguk került megtaposásra. Sokan kérdik, beleszólhatnak-e még itt a keményen dolgozó kisemberek bármibe is, vagy új szocializmust építve, előbb-utóbb elég lesz, ha négyévente raknak egy x-et az elvárt helyre.

(22.40)

Persze, már halljuk is az aduásként használt el-lenérvet, hogy a Jobbik által támogatott felvetés felborítaná a költségvetést. Viszont nem véletlenül kérdezte az egyik, már több mint 45 éve dolgozó és még három és fél évig robotolni kötelezett, munká-ban meggörcbült hátú úr valamelyik utcafórumom során, hogy ha erre nincs fedezet, akkor a Magyar Nemzeti Bank vajon miért szórhatja a milliárdokat kétes értelmű alapítványaira.

Ugyan nem KSH-szintű adat, de jól tükrözi a helyzetet annak a vidéki településnek az esete, ahol a 88 özvegyasszonyra csupán 5 özvegy férfiember jut. Magyarán, a férfiak jelentős része még az előtt meghal, hogy igazán élvezhetné a jól megérdemelt pi-henést.

De okkal értetlenkednek a fiatalok is, nem értik, hogy miért jó az államnak, ha 40 évet ledolgozó meg-fáradt, sokszor betegeskedő, éppen ezért nyugdíjra vágyó embereket még további munkára kényszerít-nek, miközben ők - az unokák generációja - nem kapnak állást és külföldre kényszerülnek. Az élet-hosszig tartó tanulás támogatható ideája mellett új, viszont korántsem olyan szimpatikus fogalommal, az élethosszig tartó munka elképzelésével kell hát hogy megismerkedjenek a mindhalálgig tartó robotra köte-lezett férfiak.

Persze tudjuk, hogy a nyugdíjúgyek mögött vég-ső soron a társadalom elöregedésének, az elégtelen számú születésnek a problémája húzódik meg. A gyökerestül kifordult korfa a magyarság számára demográfiai apokalipszist előrevetítő népesedési csapda, amelyre ha nem születik minél gyorsabb megoldás, akkor nem csupán a népesedési agóniá-ban a megyék sorában élen járó Somogyország fogja magát felszámolni, hanem süllyedő Atlantiszként az egész ország is.

Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalás-ra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr: „Fi-desz iránti szervilizmus hatásos kiegészítése a sokol-dalú hozzá nem értéssel” címmel. Öné a szó, képvise-lő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy örömmel hallgattam Lukács képviselőtársam napirend utáni felszólalását, és azon rágódtam, hogy milyen jó is, hogy a gyorsíróink nem őriznek semmi olyat, ami a fideszeseknek kellene, és nincs semmi olyan rájuk bízva, amit páran haza akarnának vinni, mert így megfelelő szakemberek maradhatnak kormányokon átívelően azokon a posztokon, ahol hozzáértésre van szükség.

Sajnos, a természetvédelem nincs ebben a hely-zetben, és a magyar természetvédelmi intézmény-rendszer esetében, ami természeti erőforrások fölött rendelkezik, bizony nem fontos az, hogy a szakembe-reket megőrizzék. Nagyon-nagyon röviden szeret-ném csak áttekinteni azt, hogy hová jutunk el, hiszen valaha, a rendszerváltást követően Európa élbolyába tartoztunk a környezet- és természetvédelmi intéz-ményrendszerünkkel, a nemzeti parkjainkkal, jog-szabályi környezetünkkel, és ma már gyakorlatilag egy kiüresedett, alig valamit jelentő rendszer áll ren-delkezésünkre.

A természetvédelem és a környezetvédelem csú-csán helyettes államtitkár áll, ezt hívták korábban szakállamtitkárnak is. 2010 előtt Haraszthy László-nak hívták, aki agrárszakemberből lett természetvé-delmi ökológus - a Kossuth Lajos Tudományegyetem-en szerezte diplomáját -, majd több alkalommal dolgozott az aktuális környezetvédelmi minisztériu-mokban főosztályvezetőként, foglalkozott élővilág-védelmi feladatokkal, volt felelőse a madártan és természetvédelem irányításának, majd '91-től több mint tíz évig a világ egyik legnagyobb természetvé-delmi szervezetének, a WWF-nek volt magyarországi igazgatója. Így lett belőle államtitkár. Gyakorlatilag teljes generációs madarászok nevelkedtek az ő szak-publikációin, amelyek a nyolcvanas években mutat-ták be Magyarországot madárvilágát.

Az ő elődje Tardy János volt, szintén szakem-bernek nevezhető, geográfusi, középiskolai tanár

végzettséggel rendelkezett, a szegedi egyetemen szerzett doktorátust a geológiai tudományokból, és ő is több kormányon keresztül, az MDF-, majd az MSZP-, majd az első Fidesz-kormányon keresztül képviselte a természetvédelmet.

2010 óta ezt a posztot egy magyar-történelem szakos tanárként végzett úriember tölti be, aki kiegészítő diplomaként 2004-ben jogász végzettséget szerzett. Dolgozott a Magyar Nemzetben újságíróként, majd a budapesti VI. kerületi Bajza Utcai Általános Iskolában magyar-történelem szakon tanított; majd egyéni praxist kezdett ügyvédként. Rá bíztuk a természetvédelem intézményrendszerét.

A legfontosabb természetvédelmi hatósági szint, az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség 2010-ig dr. Filotás Ildikó vezetése alatt állt, aki gyakorlatilag az összes létező lépést bejárta a felügyelőségénél, a Magyar Hidrológiai Társaság elnökségének tagja lett, jogi végzettsége mellé EU-s szakjogász diplomát szerzett, és gyakorlatilag csak publikációs munkásságban, vízügyi közigazgatás területén írt szakanyagokat.

Jelenlegi utódja a semmilyen szakmai végzettséggel nem rendelkező, áldiplomás, álnyelvvizsgás, áldoktor Tolnainé Katika után egy földrajz-testnevelés szakos tanár lett, aki kiegészítően ingatlan-értékbecslői szakképesítéssel rendelkezik. Ő intézi Magyarország környezet- és természetvédelmének legfelsőbb szintű hatósági feladatait.

Érdeemes megnézni azt, hogy nemzetipark-vezetésekben milyen változások álltak be. 2010 előtt az Aggteleki Nemzeti Parkot például Salamon Gábor biológus és barlangtani szakértő vezette, aki egy évtizeden túli természetvédelmi gyakorlat után lett igazgató, és gyakorlatilag a nemzeti parknál minden szakmai munkát elvégzett.

Nos, Aggteleknél jelen pillanatban a környezetvédelmi felügyelőségről érkezett, vezetői gyakorlat és nemzeti parki tapasztalat nélküli vezető látja el ezt a feladatot, aki egy szakmérnöki szakosított oklevelet szerzett a veszprémi egyetemen, és 2002-ben az alaplómáját egy államilag el nem ismert egyetemen, a miskolci bölcsészegyetemen egészítette ki. Egyik sem szakirányú végzettség. Jelen pillanatban környezet- és természetvédelmi szakmája nincs.

A Bükk Nemzeti Parkot korábban Duska József volt erdőmérnök vezette, aki nemcsak erdőszetben, természetvédelemben is közel húszéves tapasztalat után lett nemzeti parki igazgató. Jelen pillanatban a Bükk Nemzeti Park immár harmadik igazgatóját nyúvi, egyik után jött a másik, és gyakorlatilag nincs érdemi változás a hozzáértésben.

A Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatósága Sándor István biológus, természetvédelmi ökológus első munkahelye volt diploma után, majd lépésről lépésre haladt előre és úgy lett igazgató. Az ő elődje Aradi Csaba volt, szintén egyetemi tanár, biológus.

Jelenleg Kovács Zita jogászt nevezték ki, vezetői gyakorlat nélkül, aki mindössze másfél-két éve dol-

gozik a nemzeti parknál, és úgy szerezte meg a tapasztalatait.

Nagyon hasznos lenne, hogyha a természetvédelem intézményrendszere, a környezet- és természetvédelem is élvezné azt a megbecsülést, hogy szakemberek és megfelelő, alkalmas vezetők lássák el a posztokat. Ezt a kívánságot akartam megfogalmazni. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Az utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony: „A gyermek áldás” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

(22.50)

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tegnap ünnepeltük a gyermekek világnapját, és hazánkban nemcsak arra kell a figyelmet fordítani, hogy a harmadik világban élő gyermekeknek milyen körülményeik vannak, milyen jogaik, mennyire érvényesülnek a jogaik, hanem bizony arra is, ami most akár a bevándorlás kapcsán zajlik.

Ennek az egésznek és Európa hozzáállásának ehhez a kérdéshez egy nagyon fontos vetülete a demográfiai vetület. Magyarországon 1980 óta csökken a népesség, és ez gyakorlatilag egész Európáról elmondható, elvesztegettünk tehát több mint egy generációnyi időt arra, hogy nem tudtuk gyarapítani az országunkat, nem tudtuk gyarapítani a magyarság lélekszámát, és ha ez így folytatódik tovább, akkor záros határidőn belül kisebbség leszünk a saját hazánkban is, és az egész államháztartás, társadalombiztosítás léte kerül veszélybe.

Eljutottunk odáig a mai nappal, illetve ezzel a korról, hogy minden szülőképes korú nőnek négy gyermeket kellene vállalnia Magyarországon ahhoz, hogy a kívánt lélekszámot elérjük. Hogy ez mennyire távol áll a valóságtól, azt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a második gyermek megszületését is egyre kevesebben vállalják, sőt egyre több a gyermektelen nő a 35 éves kor feletti korosztályban is. Azonban azokban a családokban, pároknál, akik vállalják az első gyermeket, valamiért nem jön a második gyermek, holott egy generációval korábban sokkal inkább jellemző volt a kétgyermekes családmódel, míg ezt most már dominanciájában felváltotta az egygyermekes családmódel.

Ezért röviden elidőznék a családtámogatási rendszernek azon hiányosságai mellett, amelyek a második gyermek megszületését nem teszik lehetővé. A gyermekvállalás nem csak anyagi kérdés, ugyanakkor rendkívül fontos jelzés egy kormányzat, a politika részéről, hogy hogyan áll hozzá azokhoz a családokhoz, akik vállalják a gyermekeket, mennyiben támogatja a mindennapi életüket. Nemcsak pénzről van szó, hanem egyéb juttatásokról is.

Magyarországon a második gyermek megszületését követően nem jár például kedvezmény a táborozás után, az étkezés után, a bölcsődei gondozási díj sem - amit a Fidesz-kormány vezetett be az előző ciklusban - válik ingyenessé, de az utazási kedvezményekről sem beszélhetünk, míg a harmadik gyermek esetében ezek majdnem mindegyike teljesen ingyenes, de legalábbis 50 vagy 90 százalékos kedvezmény jár ezekért.

Látható tehát, hogy a jelenlegi családtámogatási rendszer egyáltalán nem ösztönzi a szülőket, családokat arra, hogy a második gyermeket is vállalják, holott egyről a háromra, sőt - mint ahogy az előbb mondtam - a négyre jutni semmiképpen nem fognak tudni a családok.

Emellett szükséges a nők szerepének újragondolása is, illetve tudatosítása a társadalomban a munkavállalás és a gyermekvállalás összefüggéseinek. Míg 30 évvel ezelőtt az volt a jellemző, hogy akkor született több gyermek egy családban, egy társadalomban, egy nemzetben, ha segítettük az anyákat az otthon maradásban - minél tovább otthon tudtak maradni a gyermekükkel, ez kevesebb kiesést jelentett a családnak anyagi értelemben is, annál több gyermek született -, ma már ez a tendencia megfordult, és azokban az országokban sikerült növelni a születésszámot, ahol a nők munkaerőpiaci részvétele is magasabb, tehát minél több nő dolgozik, annál több gyermek születik. Ezt tudomásul kell venni, és

ezt a XXI. századi szemléletet kell érvényesíteni a munkaerőpiacon is, azonban ebben sajnos nagyon kevés előrelépést sikerült elérni az elmúlt időszakban is.

Ez az anyagi része, amiről elsősorban beszéltem, de van a gyermekvállalásnak egy tudatossági része is, és fel kell tennünk a kérdést, hogy mennyire áll jól Magyarország, a magyar társadalom a tudati kérdésekben. Sajnos, azt kell mondjuk, hogy eléggé elmarad a társadalom akár ahhoz képest is, amilyen ugyanez a társadalom volt száz évvel ezelőtt. Istentudatos, nemzettudatos és egészségtudatos fiatalságra is szükség van, és e tekintetben semmilyen előrelépés nem történt az elmúlt öt évben sem. Sajnos, nem olyan példákat állítunk a fiatalok elé, hogy valóban a nemzetért, az Isten által adott gyermeket, életet elfogadva boldogságban éljék le az életüket, holott ez legalább annyira szükséges lenne a születésszám növeléséhez, mint az anyagi juttatások megnövelése. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm munkájukat. Holnap reggel 9 órakor folytatjuk munkánkat. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 22 óra 52 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s.k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Handwritten signature

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)